

Giới thiệu Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert

Đô thị tầm bảo kỳ binh giới thiệu vắn tắt: Cận Tuấn trong thế giới xuất hiện các loại các dạng bảo rương, cầm một cái vạn năng chia khóa khắp nơi mở bảo rương.

Ta đi, không đúng à, rương châu báu này mở rương mật mã là mỹ nữ nịt ngực? Cái đó bảo rương mở rương khẩu lệnh là hô to ba tiếng "Là ta ngu dân..."

Người đẹp, phiền toái cái mộng không muốn vận, để cho ta mở bảo rương trước. . .

p/s : truyện mình làm edit rất kỹ cảm giác như đọc truyện dịch vậy , đón xem các bộ khác nhé , thanks! Các bạn nhớ tặng nguyệt phiếu , kim đậu hoặc bình chọn * cao dùm mình . Không yêu đừng nói lời cay đắng nhé . Thanks thân ái và đoàn kết.

Một xuất phẩm của converter Dzung Kiều

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Hệ thống tìm bảo

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Khoa chính quy đầy đường đi, thực sĩ nhiều như chó, chỉ có tiến sĩ có thể run một cái!

Đối với những lời này, Cận Tuấn hôm nay coi như là tràn đầy thể hội, liên tục khảo hạch mấy công ty, không có một nhà chịu nhận hắn, lý do cơ bản không khác, chúng ta nơi này không thiếu sinh viên khoa chính quy, người nếu là bác sĩ học vị mà nói, là có thể được trúng tuyển.

Như vậy thứ nhất, Cận Tuấn một cái sinh viên khoa chính quy tưởng tìm được công việc thật là khó như lên trời, phiền toái hơn chính là, nếu lại không tìm được việc làm, hắn tiền mướn phòng tháng này cũng không có tiền nộp, thì phải bị đuổi ra ngoài ngủ ngoài đường, nghĩ đến những thứ này, hắn đầu cũng đau.

"Ai, tốt nghiệp chính là thất nghiệp à!" Cận Tuấn cảm sơ lược lý lịch đi trên đường, tâm tình nặng nề thở dài nói.

Không có tiền đóng tiền mướn phòng, Cận Tuấn nào dám sớm như vậy trở về, vô cùng buồn chán đi dạo một vòng.

Cho đến nhìn sắc trời đã tối, Cận Tuấn lúc này mới chậm rãi hướng cách đó không xa một cái trạm xe buýt đi tới, nơi này có 1 chuyến xe đi qua chỗ hắn ở.

Mới vừa đi tới trạm xe buýt, Cận Tuấn ngẩng ngẩng, ánh mắt trực tiếp nhìn chờ ngồi nơi đó ngồi một cô em, nói chính xác, là chỗ bấp dùi cô em vậy.

Trời à, hắn nhìn thấy gì, một cái lơ lửng cũng lóe tia sáng. . . Bảo rương!

Đây chính là thế kỷ hai mươi mốt, xã hội hiện đại, sẽ còn có bảo rương loại vật này xuất hiện? Cận Tuấn dụi mắt một cái, thấy bảo rương vẫn còn ở, trong lòng mặc dù buồn bực, thân thể nhưng là rất thành thực.

Không nói hai lời, một cái bước dài, Cận Tuấn ngồi vào chỗ ngồi bên cạnh cô bé, hành động này đem em gái đang cúi đầu chơi điện thoại đi động giật mình, ngẩng đầu liền thấy một cái chàng trai xa lạ mắt không chớp nhìn chăm chăm bấp dùi mình nhìn.

Em gái thấy vậy, ngượng ngùng lại cúi đầu xuống, sau đó, lại là ngoài dự đoán của mọi người ngồi gần Cận Tuấn bên người, hai người vai sóng vai, thật đùng thật.

Dĩ nhiên, em gái những cử động này Cận Tuấn không có chút nào phát hiện, hắn giờ phút này tâm tư toàn ở nàng bấp dùi bảo rương ở trên.

Một lúc lâu, Cận Tuấn khôi phục lý trí, sau khi phản ứng, hắn nhất thời ý thức được một cái vấn đề, nơi này người đến người đi, làm sao sẽ không có người nhìn thấy cái này bảo rương, cũng chỉ có hắn nhìn thấy, đây là vì sao?

Chẳng lẽ là mình muốn tiền muốn điên, xuất hiện ảo giác , ừ, nhất định là như vậy, đây nhất định là ảo giác, giả!

Nghĩ tới đây, Cận Tuấn nhanh chóng đưa tay đi trên đùi dùng sức bấm một cái, kết quả thật sự là không biết đau, bấm bấp dùi thật lại dùng lực vận một cái, vẫn sẽ không đau. . .

Cận Tuấn bối rối, trong lòng lập tức hoảng loạn lên, hắn cảm thấy mình thật tinh thần phân liệt, xuất hiện ảo giác, nếu không làm sao biết dùng sức bóp bấp dùi mình cũng không cảm giác được đau!

"À. . ."

"Chát!"

Cận Tuấn trong lòng hoạt động bất quá một cái chớp mắt ở giữa, ngay sau đó bên tai liền nghe được một tiếng phách nữ the thé chói tai kêu, tiếp hấn cũng cảm giác trên mặt truyền tới một hồi đau rất cảm.

"Người bệnh thần kinh à!"

Cận Tuấn ừy khuất bụm mặt, ánh mắt vô tội nhìn một cái bóng loáng mặt đầy, cô em mặt đầy mụn hướng hấn cuồng loạn mắng một câu, sau đó giận dưng dưng đi.

Cảm nhận được người chung quanh quăng tới khác thường ánh mắt, Cận Tuấn lúng túng, đồng thời mới phát giác tới, hóa ra hấn mới vừa rồi bóp không phải bắp đùi mình, mà là bắp đùi cô gái người ta, khó trách không cảm giác được đau.

Thật là ngượng ngùng, em gái, anh không phải cố ý, Cận Tuấn trong lòng lặng lẽ nói xin lỗi.

Bất quá nếu em gái đánh hấn sẽ đau, vậy nói rõ hết thảy các thứ này đều là thật!

Cận Tuấn không bình tĩnh, lập tức ngồi vào chỗ ngồi em gái mới vừa rồi ngồi, em gái đi, bảo rương còn trôi lơ lửng ở nơi đó, hấn cúi đầu gất gao nhìn cái đó bảo rương.

Hấn cũng không để ý người khác tại sao không nhìn thấy bảo rương cái vấn đề này, hấn bây giờ chỉ muốn biết, bảo bên trong rương có cái gì.

Bảo rương không có khóa, hai tay run run, Cận Tuấn mở ra. . .

Bên trong không có gì vàng bạc tài bảo, chỉ có một cái chìa khóa phong cách cổ xưa, nha, vẫn là đồng, không phải kim.

Cmn !

Giờ phút này Cận Tuấn chỉ muốn nói, ta có câu cmn không biết có nên nói hay không.

Nhìn được trong lòng muôn vạn lửa giận xung động, Cận Tuấn đưa tay đi lấy vậy cái chìa khóa, mới vừa đụng phải,

Chìa khóa liền tiêu tán.

Nổ một cái, Cận Tuấn bên trong đầu vang lên một giọng nói:

Chúc mừng kí chủ mở ra hệ thống tìm bảo

"Cái gì hệ thống tìm bảo?" Cận Tuấn theo bản năng hỏi một câu.

Tức chủ trong thế giới mỗi ngày sẽ ngẫu nhiên xuất hiện bảo rương, tìm được cũng mở nó ra, sẽ đạt được bảo bối không tưởng được, những thứ này là kí chủ tình huống trước mắt

Kí chủ: Cận Tuấn

Cấp bậc:1

Bảo rương cảm ứng phạm vi:1km

Đã khai mở bảo rương:0

WN chìa khóa ngày sử dụng số lần:2

/*Dzung Kiêu : hình như wn=ấn phẩm*/

...

...

Cận Tuấn không biết mình là như thế nào trở lại phòng ở lầu dưới, trong đầu một mực đang hồi tưởng hệ thống tìm bảo nói, thế giới này thật có chuyện thần kỳ như vậy sao, hơn nữa còn bị hấn cho đụng phải.

Cũng mặc kệ như thế nào, đặt ở Cận Tuấn trước mặt sự thật chính là hấn may mắn, đúng là lấy được hệ thống tìm bảo.

Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, suy nghĩ ra liền đạo lý này, Cận Tuấn cũng lười lại đi hoài nghi gì.

Đình!

Cảm ứng được vùng lân cận có bảo rương xuất hiện, mời kí chủ lưu ý!

Nghe được bên trong đầu hệ thống phát ra nhắc nhở, Cận Tuấn cũng sốt một chút, đi theo chính là ánh mắt nhìn chung quanh, nhìn một chút chung quanh đây có phải là thật hay không có bảo rương xuất hiện.

Ở dưới lầu ném mấy vòng, đừng nói bảo rương bóng dáng, Cận Tuấn liên lông cũng không thấy có một cây.

"Hệ thống, có thể hay không cho cái chính xác vị trí?" Cận Tuấn hỏi.

Hệ thống cho vùng lân cận phạm vi rộng như vậy, phải tìm được bảo rương không dễ dàng.

Hệ thống không làm được, nếu như có bảo rương ở kí chủ trước mặt bảo rương cảm ứng trong phạm vi xuất hiện, hệ thống sẽ gặp phát ra nhắc nhở, cụ thể ở nơi nào phải dựa vào kí chủ mình tìm

"Được rồi, như vậy gàn gà."

Cận Tuấn không biết làm sao, cái này cả buổi tối, muốn hấn ở 1km trong phạm vi tìm một cái bảo rương, cơ hồ không thể nào, huống chi hấn hôm nay tìm việc làm tìm một ngày cũng mệt mỏi, vẫn là về sớm một chút tắm một cái ngủ, ngày mai dậy sớm một chút bên tìm việc làm bên tìm bảo rương tốt lắm.

Dù sao bảo rương chỉ có hấn có thể thấy, người khác không thấy được, không cướp nổi, còn sợ gì.

Cận Tuấn mướn phòng ở lầu ba, rón rén đi lên, lấy chìa khóa ra vừa mới chuẩn bị mở cửa.

"Cận Tuấn, tiền mướn phòng tháng này nên nộp chứ ?"

Cận Tuấn trong lòng thầm mắng , mẹ kiếp, vẫn là bị phát hiện, ngay sau đó nặn ra mặt mày vui vẻ nghênh hướng

Hành lang một bên.

Nơi đó, có một phụ nữ, mặc cả người quần áo ngủ váy đầm dài hoa văn màu trắng, mái tóc sỏ vai, đối với Cận Tuấn, lười biếng dựa lưng vào tường, dáng người uyển chuyển, hành lang dưới đèn, đem vậy gương mặt mang điểm quyến rũ đáng đẹp trắng nõn, tuổi tác hai mươi bảy hai mươi tám tuổi.

Chính là Cận Tuấn người đẹp chủ nhà, Liễu Huệ Thiên!

"Chị Liễu, người nhìn ta đây không phải là hôm nay đi ra ngoài tìm việc làm mà, nếu không người lại nói lỏng mấy ngày, đến lúc đó tiền mướn phòng không cần người nói, chính ta đưa tới cửa cho người, như thế nào?" Cận Tuấn vỗ ngực, hào khí mười phần, thật ra thì trong lòng cũng không có chắc.

"Ồi chào, Cận Tuấn, người cũng không nếu lại đồ chị đây, người nếu là có sáng khoái như vậy, không như bây giờ liền đem tiền mướn phòng giao lên đi."

Liễu Huệ Thiên vừa nói, hướng Cận Tuấn đi tới bên này, đi tới bên cạnh, đưa tay ở trước ngực hấn đầm đầm, cổ làm kinh ngạc nói, "Còn có chút chân tài thực học à, nếu như người quả thực không cầm ra tiền tới đóng tiền mướn phòng mà nói, chị không ngại người tiền nợ thịt bồi thường."

Dứt lời, Liễu Huệ Thiên quyến rũ hấp dẫn cười một tiếng, nụ cười này, khá có thâm ý.

Cận Tuấn bị nàng tươi đẹp đến, nói thật, yêu tinh này thật đúng là đủ mê người, đáng đáp không tề, vóc người lại đẹp, muốn thật là thịt bồi thường hấn ngược lại cũng nguyện ý, dù sao không thua thiệt.

Nhưng là!

Làm một có chàng trai chính trực, há là như vậy dễ dàng liền bị chọc, đối mặt loại chuyện này, phải phản kích.

"Được a, bắt quá chị Liễu ta sợ người không chịu nổi."

Cận Tuấn vừa nói, nhắc tay một cái, đặt ở Liễu Huệ Thiên trên đầu, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, đồng thời thân thể hơi gần trước, thân thể hai người gần sát.

Chọc em gái phản kích: Sờ đầu giết!

Liễu Huệ Thiên cũng sốt một chút, nàng không nghĩ tới Cận Tuấn dám lớn gan như vậy, trên mặt hiện lên lau một cái đỏ ửng, rất nhanh liền tản đi.

"Miệng lưỡi người thật lợi hại, ba ngày thời gian, tiền mướn phòng lại đóng không lên đây, ta nhìn người đến lúc đó làm thế nào!"

Liễu Huệ Thiên mở ra Cận Tuấn tay, lui về sau một bước, giọng u oán nói.

Cận Tuấn trong lòng liền cười trộm, nàng đây là chọc người ngược lại bị người chọc, dự định chạy.

"Chị Liễu nếu như có cần tùy thời có thể đến tìm ta nha!" Cận Tuấn không nhận được lại liễu liên một chút.

Liễu Huệ Thiển hừ một câu, xoay người vặn eo đi.

Nhìn nàng uyển chuyển bóng lưng, Cận Tuấn nhìn chăm chăm thương thức, nhưng đột nhiên, hần chột phát hiện. . .

Không đúng, vậy yêu tinh ở trên cái mông nổi trước là thứ gì?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Ta phía dưới cho người ăn

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Bảo rương!

Cận Tuấn dám khẳng định, vậy yêu tinh ở trên cái mông trôi trước đó, tuyệt đối là một cái bảo rương, mới vừa rồi không chú ý nhìn, bây giờ mới đột nhiên phát hiện.

Thật là đi mòn gót giày thì không tìm được, phải tới đây đủ không uống thời gian, mới vừa rồi ở dưới lầu liễu mạng tìm bảo rương không tìm được, bây giờ bảo rương tự đưa tới cửa.

Đáng tiếc, vào lúc này, Liễu Huệ Thiển đã vào gian phòng, cửa cũng đóng, nếu muốn đi mở bảo rương, cũng không quá có thể.

Cận Tuấn suy nghĩ một chút, cảm thấy không có sao, nếu biết bảo rương ở nơi nào, ngày mai lại nghĩ biện pháp khai cũng giống vậy.

Đình!

kí chủ phát hiện bảo rương sau đó, phải ở 2 giờ bên trong bắt đầu, qua lúc bảo rương sẽ tự động biến mất

Lấy được điều này hệ thống nhắc nhở, Cận Tuấn bật thốt lên, "Hệ thống, chơi chứ ?"

Cận Tuấn buồn khổ, hệ thống đây coi như là đang ép hắn đi tìm Liễu Huệ Thiển bắt đầu bảo rương.

Mới vừa liễu liên vậy yêu tinh, bây giờ lại đi gõ cửa, đổi thành ai cũng biết cho rằng Cận Tuấn rắp tâm không thể dò được, hơn nữa cái này bảo rương thật đúng là biết chọn địa phương xuất hiện, ở người ta ở trên cái mông xuất hiện.

Đầu năm nay, bảo rương cũng hạ lưu như vậy sao?

Sau đó điểm chết người là là, hần muốn ở người ta ở trên cái mông khai bảo rương, đây hoàn toàn là muốn làm sự việc à!

Bảo rương Cận Tuấn mới nhìn thấy, người khác không nhìn thấy, quý biết người ở người ta ở trên cái mông làm gì.

Cân nhắc một chút, Cận Tuấn muốn buông tha cái này bảo rương, dẫu sao cả buổi tối phải làm loại chuyện đó không thích hợp, nhưng trong lòng lại có một cái thanh âm ở nói cho hắn, đi mở à, sợ cái gì, thật vất vả mới phát hiện một cái bảo rương, nếu là lái ra thứ tốt, vậy thì phát tài.

Cuối cùng, Cận Tuấn vẫn là quyết định, trung thành với bản tâm, dũng cảm đi mở bảo rương!

Đi tới Liễu Huệ Thiển cửa phòng, Cận Tuấn nhắm mắt gõ cửa một cái.

"Ai à?"

Trong phòng vang lên Liễu Huệ Thiển thanh âm, cửa đánh tiếp mở ra.

Thấy Liễu Huệ Thiển nhanh như vậy sẽ mở cửa, Cận Tuấn lúng túng cười một tiếng, đột nhiên cũng không biết nói gì.

Thật là muốn chết, loại chuyện này muốn làm sao mở miệng, chẳng lẽ cùng người ta nói người cái mông mựn ta nhìn một chút?

Cận Tuấn nếu dám như vậy nói, không chừng Liễu Huệ Thiên phải đem hắn làm là người nào đối đãi.

Có thể sự việc cũng đến nước này, thời gian cấp bách, lại không bày tỏ một chút liền không có cơ hội.

"Tại sao là người? Cận Tuấn!"

Liễu Huệ Thiên kinh ngạc một chút, mở miệng trước hỏi, ngay sau đó tựa hồ biết liền cái gì, biết ý đồ của hắn, nhất thời hai tay chống nạnh, bày ra một bộ cộp cái hình dáng, khí thế hung hăng.

"À, ta biết, tốt người cái Cận Tuấn, không nhìn ra trong ngày thường người đáng hoàng, lại là loại người này, chị thật là nhìn lầm người, ngày mai người liền dọn đi cho ta, hừ!"

Liễu Huệ Thiên nhìn như đối với Cận Tuấn rất là thất vọng, bỏ rơi hừ lạnh, liền phải đóng cửa.

Biết mình là bị hiểu lầm, Cận Tuấn liền vội vàng giải thích, có thể lại không biết nên giải thích thế nào, thật giống như hắn tới gõ Liễu Huệ Thiên cửa, vốn chính là động cơ không thuần.

"Chị Liễu, không phải người nghĩ như vậy, ta là. . ."

Cận Tuấn lời mới nói phân nửa, vô hình vang lên một hồi ực ực kỳ quái thanh âm.

Nghe được thanh âm Cận Tuấn mới cảm giác được, hôm nay tìm một ngày công việc, liền buổi sáng đi ra thời điểm ăn một thùng mì gói, không sai biệt lắm một ngày chưa ăn, bụng cũng đang kháng nghị.

Trong đầu linh quang một lác mạnh, Cận Tuấn có chủ ý.

"Chị Liễu, người cũng nghe được liền đi, ta hôm nay vì nhanh chóng tìm được công việc cho người đóng tiền mướn phòng, liền cơm cũng không kịp ăn, người đừng hiểu lầm, ta chính là muốn tới hỏi một chút người bên này có hay không gì ăn, người nhìn đã trẻ thế này, để cho ta một người đi ra ngoài tìm ăn người khẳng định trong lòng không đành lòng, đúng không?"

Liễu Huệ Thiên nghe rõ thanh âm phát ra địa phương, không kiềm được có chút buồn cười, bất quá nhìn Cận Tuấn cái đó đáng thương hình dáng, sắc mặt hòa hoãn lại, "Tìm ăn tìm ta tới nơi này, làm ta nơi này là cái gì à!"

Nghe Liễu Huệ Thiên giọng nói chuyện, Cận Tuấn biết bảo rương có triển vọng, nhanh chóng thuận can ba, "Ta biết chị Liễu người tốt nhất, liền làm đáng thương một chút ta đi."

Cẩn thận quan sát Cận Tuấn mấy cái,

Cảm thấy hắn không phải loại người như vậy, Liễu Huệ Thiên thần nhiên nói, "Vào đi."

Cận Tuấn vào cửa, quy quy củ củ ở trên bàn ăn ngồi xuống, chẳng qua là ánh mắt thỉnh thoảng rơi vào Liễu Huệ Thiên ở trên cái mông, dĩ nhiên, những thứ này dĩ nhiên là sẽ không bị Liễu Huệ Thiên phát hiện.

Thấy Cận Tuấn như vậy an phận ngồi, Liễu Huệ Thiên bỏ đi nội tâm băn khoăn, cười một tiếng, "Người ngồi xuống, ta phía dưới cho người ăn."

Ta phía dưới. .

Cho người ăn. .

Được rồi, Cận Tuấn thừa nhận hắn không có nghĩ quá nhiều, hắn cũng không phải là người như vậy.

Thừa dịp Liễu Huệ Thiên phía dưới công phu, Cận Tuấn cũng ở liễu mạng suy tính đối sách, nên làm sao bắt lại nàng cái mông bảo rương.

Đây là một cái rất như đầu vấn đề.

"À!"

Cận Tuấn bên này đang suy nghĩ, bên kia trong phòng bếp bỗng nhiên vang lên Liễu Huệ Thiên tiếng thét chói tai.

Tình huống gì?

"Trong phòng bếp đèn đột nhiên hư, hù chết ta." Liễu Huệ Thiên từ trong phòng bếp đi ra, vỗ ngực nói.

"Vậy làm sao bây giờ à?"

Cận Tuấn cố làm tư thái, thật ra thì trong lòng đã sớm hồi hộp, bởi vì là hắn trong đầu nháy mắt ở giữa thì có đối sách, cơ hội tốt à!

Từ nhỏ liền tuân theo lao động vinh quang quy tắc Cận Tuấn, đối với gia đình chuyện vụn vặt, tình thông mọi thứ, cái gì thông nhà cầu, đôi bóng đèn loại này rầm lớn một chút chuyện lại là không nói ở đây.

Nhưng là, hẳn chính là không nói, cố ý, liền ông trời cũng chính ra đôi bóng đèn chuyện này tới giúp hẳn khai bảo rurong, hẳn nào có không chấp nhận lý nhi.

"Thật giống như trong nhà có mới bóng đèn, ta đi lấy tới."

Liễu Huệ Thiên chạy đi một bên, từ trong ngăn kéo cầm ra một cái bóng đèn mới, đưa tới Cận Tuấn trước mặt, "Cho, ngươi đi đổi."

"Chị Liễu, ta không biết đổi." Cận Tuấn có chút ngượng ngừng nói.

Cái gì, một mình ngươi lớn già đầu lại đổi bóng đèn cũng sẽ không, Liễu Huệ Thiên nghe nói như vậy, nàng nội tâm là tan vỡ.

"Nếu không như vậy, chị Liễu, ta giúp ngươi đỡ cái ghế, ngươi đi đổi đi." Cận Tuấn tranh thủ cho kịp thời cơ, chỉ cái ghế bên cạnh, biểu tình nhìn như rất là nhiệt tâm nói.

Nghe được Cận Tuấn lời này, Liễu Huệ Thiên nháy mắt ở giữa không lời chống đỡ, chỉ đành phải rất là bất đắc dĩ đón nhận hẳn cái này nhìn như hảo tâm đề nghị.

"Ngươi đỡ Ồn à, chị nếu là té xuống, có ngươi đẹp mắt, ngươi nói ngươi có gì dùng, đôi cái bóng đèn cũng sẽ không, còn không bằng người ta một người phụ nữ."

Trong phòng bếp, Liễu Huệ Thiên không yên lòng dặn dò gồm thâu quờ trách một lần Cận Tuấn một phen, lúc này mới thận trọng đạp lên cái ghế.

Trong phòng khách ánh đèn còn có thể theo đến phòng bếp bên này, cho nên không là rất đen, còn có thể thấy rõ ràng đồ.

"Yên tâm, chị Liễu, coi như ngươi té xuống còn có ta cho ngươi đội sỏ."

Bảo rurong gần ngay trước mắt, Cận Tuấn đã không kịp chờ đợi muốn mở ra.

Đạp lên cái ghế Liễu Huệ Thiên muốn đổi bóng đèn vẫn là có chút cố hết sức, cho nên nàng điểm lên liền mũi chân, thân thể quơ quơ, ổn định trọng tâm, lúc này mới động thủ.

Lúc này ở sau lưng vịn cái ghế Cận Tuấn muốn là muốn thấy quần dưới đáy tuyết vời xuân quang là rất dễ dàng, chỉ cần hơi ngồi xổm người xuống, đầu lấy một cái bốn mươi lăm góc độ ngửa mặt trông lên bầu trời phúc độ là được.

Bất quá loại thời điểm này, Cận Tuấn hoàn toàn không có loại này tâm tư, hẳn đầu là bốn mươi lăm góc độ ngược nhìn, nhưng ngưỡng vọng là Liễu Huệ Thiên ở trên cái mông cái đó bảo rurong.

Làm âm ỉ lâu như vậy, rốt cuộc có thể an tâm khai bảo rurong.

Một tay vịn cái ghế, Cận Tuấn một cái tay khác bắt đầu hành động, giống như ma trảo vậy đưa tới, đồng thời vậy biến mất ở trong tay hẳn vậy cái chìa khóa cũng là tự động xuất hiện.

"Chị Liễu, ngươi đừng động à, ta cũng nhìn không thấy mà."

Cận Tuấn lời này ta ác. . .

Bởi vì là Liễu Huệ Thiên nhón chân nhọn, thân tử thì thỉnh thoảng sẽ sáng chói một chút, đưa đến Cận Tuấn cầm chìa khóa cũng đứng không cho phép bảo rurong lộ khóa mà.

Cận Tuấn nguyên bản lấy là chìa khóa vừa đựng bảo rurong thì sẽ mở ra, không nghĩ tới thật vẫn phải giống như bình thường mở khóa vậy.

"Bớt nói nhảm, ngươi đỡ Ồn, lập tức tốt." Liễu Huệ Thiên bận bịu đôi bóng đèn, không để ý hẳn nói có vấn đề gì.

Mở ra chừng mấy lần không có mở đến, Cận Tuấn không nén được tức giận, thời gian cấp bách, hẳn quyết định hai tay đánh ra.

"Rắc rắc!"

Bảo rurong phát ra chỉ có Cận Tuấn mới nghe được thanh âm, thành công mở ra, mở ra nháy mắt, một đạo quang thoáng hiện, hừ một chút, có đồ thật nhanh tiến vào Cận Tuấn trên người, hẳn còn chưa kịp thấy rõ lấy được thứ gì.

Bảo rurong ngay sau đó biến mất.

Hồ, cái này bảo rurong mở không dễ dàng à, Cận Tuấn không kiềm được do tâm xúc động.

Phòng bếp đèn lúc này cũng sáng, chỉ bất quá cùng lúc đó, Liễu Huệ Thiên đột nhiên kêu một chút, Cận Tuấn chỉ cảm thấy trước mắt một cái bóng đen tấn công tới.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Công việc không phải dễ tìm như vậy

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Cận Tuấn chưa thấy qua một loại chưởng pháp từ trên trời giáng xuống, nhưng giờ phút này, hắn thấy một loại bóng đen từ trên trời giáng xuống, bóng đen kia không phải ai, chính là Liễu Huệ Thiên.

Liễu Huệ Thiên đối xong bóng đèn, muốn xuống, ai ngờ không chú ý, một chân đạp hụt, mất đi trọng tâm liền theo Cận Tuấn bên này ngã xuống.

Trong phòng bếp góc cạnh địa phương rất nhiều, nếu là Liễu Huệ Thiên không cẩn thận té xuống đập đầu tới chỗ nào, nhất định là muốn xảy ra chuyện.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Cận Tuấn lập tức kịp phản ứng, nhanh chóng dùng hai tay đi đón, khá tốt Liễu Huệ Thiên không phải rất nặng.

Người là tiếp nhận, chỉ bất quá Cận Tuấn động tác có chút để cho người cảm thấy lúng túng.

Cận Tuấn hai tay là ôm eo ếch Liễu Huệ Thiên, một lên một xuống, chẳng qua là ở phía trên tay nào ra đòn chưởng, ôm thời điểm vừa vặn liền đặt ở nàng ngực ở trên.

Dĩ nhiên, Cận Tuấn thời gian thứ nhất cũng không biết tay mình thả lộn địa phương, cảm giác được sau đó, nội tâm không ngừng kêu, thật là lớn, tốt mềm mại, theo bản năng, hắn sẽ dùng tay bắt một chút.

Một trào này, nhất thời để cho hắn phát hiện một cái đại bí mật, Liễu Huệ Thiên yêu tinh này, lại không mang. . .

Liễu Huệ Thiên nguyên bản lấy là mình nhất định sẽ ngã rất thảm, không nghĩ tới kinh hoàng trong đột nhiên ở giữa nằm ở một cái ấm áp trong ngực, hốt hoảng lòng hơi trấn định lại, nhưng là rất nhanh, nàng liền phát hiện, thật giống như là không đứng ở chỗ nào.

Vừa cúi đầu, Liễu Huệ Thiên đã nhìn thấy Cận Tuấn tay lại không an phận đặt ở nàng ngực ở trên, vẫn là quào một cái trước động tác, trên mặt thoáng chốc một mảnh mấp cở đỏ bừng, thanh âm lạnh lùng nói: "Cảm giác còn có thể sao?"

Còn đắm chìm trong cảm giác tuyệt vời ở giữa Cận Tuấn không có phát giác Liễu Huệ Thiên phản ứng, nói tiếp: "Tạm được, chính là một cái tay thật không dễ nắm giữ."

Nói xong lời này, Cận Tuấn cũng cảm giác được một đạo sắp đem hắn giết chết ánh mắt nhìn chằm chằm hắn, giờ mới hiểu được mình than thương đại sự, tay không thể làm gì khác hơn là vẫn như cũ không thôi buông, nghĩ đến mới vừa rồi hắn nói, trên mặt khó coi phải cùng tào bôn mấy ngày vậy.

"Chị Liễu, mới vừa rồi ta nhìn ngươi té xuống, dưới tình thế cấp bách ta mới vô tình đụng phải ngươi. . ."

Cận Tuấn biết Liễu Huệ Thiên tức giận, muốn giải thích, nói được một nửa, chỉ thấy nàng tròn mắt, không thể làm gì khác hơn là lập tức im miệng, lúc này nói gì cũng chỉ biết càng lau càng đen.

Hai người cũng không biết nói gì, bầu không khí lập tức trở nên rất lúng túng.

Một lát sau, Cận Tuấn đánh vỡ lúng túng, "Chị Liễu, ta đi về trước."

Liễu Huệ Thiên không nói gì, cũng không biết là đang suy nghĩ gì, cho đến Cận Tuấn đi tới cửa, nàng mở miệng nói, "Nếu là tạm thời không tìm được tốt công việc, ngày mai sẽ đến tỷ phòng ăn trước làm một đoạn thời gian đi."

Cận Tuấn gật đầu một cái, liền đóng cửa lại trở về.

Liễu Huệ Thiên một người đứng, nhớ tới chuyện mới vừa rồi, thật sự là quá ngượng ngùng, hai gò má đỏ ửng, đừng xem nàng ngày thường thật giống như biểu hiện giống như một người già đời, trên thực tế nàng vẫn là lần đầu tiên bị một người đàn ông người đụng đến nơi đó, hơn nữa còn là không mang cái đó dưới tình huống.

Bất quá nữ suy tư của người thật rất kỳ quái, trước một giây vẫn còn ở dè dặt ngưng ngừng, một giây kế tiếp lại đang muốn, ta phương mới không có phản kháng kịch liệt, hẳn có thể hay không cho rằng ta là một thà. Đẳng phụ nữ. . .

Hồi lâu, Liễu Huệ Thiên mình đều cảm thấy buồn cười, trong đầu nghĩ đều là lộn xộn cái gì đồ, thu tâm tư, không lại đi muốn.

Trở lại gian phòng Cận Tuấn, bụng mẫn liệt kháng nghị Cận Tuấn cũng không đi để ý tới, bây giờ hẳn chỉ muốn biết mới vừa rồi bảo rương bên trong láir là thứ gì.

Hệ thống tìm bảo trên màn hình, đã có một ít vi diệu biến hóa.

Kí chủ: Cận Tuấn

cấp bậc: 1

bảo rương cảm ứng phạm vi: 1 km

đã khai mở bảo rương: 1

WN chia khóa ngày sử dụng số lần: 1

Nhìn một chút, Cận Tuấn tâm tư liền đặt ở hệ thống trừ vật phần bỏ cáo ở trên, bảo rương bên trong láir ra đồ cũng sẽ tích trữ để ở nơi đó.

Kiểm tra một chút, Cận Tuấn thì biết bảo trong rương mở đồ, lại là một lần giận quá.

Tồn thương bán ngược: Có thể trăm phần trăm bán ngược ngoại giới mang tới tồn thương, lúc hiệu quả 24 giờ.

Không nghĩ tới mạo hiểm bị Liễu Huệ Thiên hiểu lầm nguy hiểm, mở ra một cái vật này, có ích lợi gì, Cận Tuấn cho rằng mình lại không cần đi ra trận giết địch cái gì, muốn bán ngược cái rắm tồn thương à.

Trước mắt thế giới này đối với hắn lớn nhất tồn thương là money, cái đầu nguoi ngược lại là cho ta bán ngược à!

Lười lại đi kiểm tra, tám, ngâm cái mặt ăn xong, Cận Tuấn giống như một bãi bùn nát vậy ngã xuống.

Cái này nha một ngày quá quá mệt mỏi, nhục nhả!

Một đêm yên lặng đã qua.

Ngày thứ hai, chờ Cận Tuấn khi tỉnh lại, đã mặt trời lên cao ba sào, rửa mặt một phen, liền đi ra ngoài.

Nếu tạm thời không tìm được công việc tốt, hắn quyết định đi ngay Liễu Huệ Thiên phòng ăn nhìn một chút, có thể trước hết làm.

Xã hội này, anh hùng cũng phải là năm đầu mét mà giảm giá eo!

Có đi qua Liễu Huệ Thiên phòng ăn, cho nên Cận Tuấn nhớ vị trí, ngồi xe đến nơi đó, dọc theo đường đi hệ thống không nhắc nhở hắn cảm ứng được có bảo rương tồn tại.

Có thể làm hắn ở Liễu Huệ Thiên phòng ăn cửa dừng lại, hệ thống đã tới rồi nhắc nhở, điều này nói rõ, chu vi 1 km địa phương xuất hiện bảo rương.

Thông qua ngày hôm qua biết rõ, Cận Tuấn cũng biết hệ thống một ít quy tắc, hệ thống gợi ý xuất hiện bảo rương không sao cả, chỉ cần còn không có bị hắn phát hiện, cũng sẽ không ở trong 2 giờ biến mất.

Như vậy, bây giờ trước hay là giải quyết xong chuyện công tác nói sau.

Vào phòng ăn, vào lúc này còn chưa tới giờ cơm, không có người nào, một nam hai cô gái ở phía trước đài vừa nói chuyện, đàn ông kia tận lực tìm trước đề tài, nói một ít không mặn không nhạt lời tức cười hai nàng cười.

Thấy có người đi vào, một nữ lập tức mặt mày vui vẻ tiến lên đón, nói, "Tiên sinh, xin hỏi là tới dùng cơm sao?"

Tới phòng ăn không phải ăn cơm còn có thể làm gì? Lời này hỏi có chút nhiều hơn.

Bất quá Cận Tuấn ngoại lệ, hắn hỏi, "Ta muốn hỏi một chút chủ các nguoi có ở đó hay không?"

"Bà chủ chúng ta đi ra ngoài, nguoi tìm nàng có chuyện gì không?" Cô bán hàng lễ phép trả lời.

Mới vừa nói xong, Liễu Huệ Thiên liền từ bên ngoài đi vào, thấy Cận Tuấn, cười nói, "Tới à."

Quần đen bó mông, giày da cao gót, đối với Liễu Huệ Thiên tới nói thật là tuyệt phối, diêm dúa động lòng người à!

Cận Tuấn trong lòng ngậm khen.

"Ừ, chị Liễu, ta vừa mới tới."

"Đi, vào bên trong nói." Liễu Huệ Thiên kéo Cận Tuấn đi vào.

Nam phục vụ viên ánh mắt cổ quái quan sát một chút Cận Tuấn, nhìn động tác của hai người, quan hệ tốt giống như không bình thường.

"Tiền Lệ, người nói thế nào nam có phải hay không là bà chủ chúng ta thích người?" Một cô bán hàng tò mò nói.

"Có thể, đàn ông kia đáng đáp cũng không tệ lắm, so với bà chủ nhỏ, nguyên lai bà chủ thích chị em yêu à." Tên là Tiền Lệ cô bán hàng nói.

2 người nữ bắt đầu gọi lên lòng nhiều chuyện.

"Hừ, bà chủ làm sao biết thích loại này đẹp trai điệu đà." Nam phục vụ viên rất là tức giận nói, nhìn như tâm tình lập tức rất khó chịu.

Liễu Huệ Thiên đáng đáp như vậy đẹp, là rất nhiều người đàn ông tình nhân trong mộng, Vương Hạ đi tới nơi này sau khi đi làm tự nhiên cũng không chút ngoại lệ, vẫn muốn đến gần nàng, làm gì được đối phương đối với hắn một chút ý tứ cũng không có.

Cận Tuấn cùng Liễu Huệ Thiên hai người đi vào bên trong một cái địa phương tương tự phòng làm việc, tài liệu dùng là cái loại đó thủy tinh phẩm chất đặc thù giá cả không rẻ, bên ngoài không nhìn thấy bên trong tình huống, bên trong nhưng có thể rõ ràng nhìn thấy bên ngoài.

Một cái trong phòng ăn cơm còn thiết lập như vậy trang trí mắc tiền, có thể thấy Liễu Huệ Thiên vốn thực lực không bình thường.

Đưa cho Cận Tuấn một ly nước, Liễu Huệ Thiên nhìn một chút Cận Tuấn, nhớ lại chuyện tối ngày hôm qua, trên mặt bỗng nhiên có chút nóng lên.

Thấy Liễu Huệ Thiên nhìn chằm chằm tự nhìn, Cận Tuấn cũng nghĩ đến chuyện tối ngày hôm qua, khẩn trương cảm ly lên không ngừng uống nước.

Hai mắt nhìn nhau một cái, hai người theo đuổi tâm tư của mình nhưng lại hiểu lòng không hết.

Liễu Huệ Thiên thu hồi tâm thần, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói, "Cận Tuấn, người nghĩ đến chị cái này đi làm, chị hoan nghênh vô cùng."

Cận Tuấn cười một tiếng, rất là cảm kích Liễu Huệ Thiên.

"Bất quá đây. . ." Liễu Huệ Thiên ngón tay nắm cầm nhọn, ánh mắt xuyên thấu qua kiếng nhìn một chút bên ngoài.

Cận Tuấn thấp thòm bất an, Liễu Huệ Thiên không phải là bởi vì là chuyện tối ngày hôm qua ghi hận trong lòng, muốn tận lực gây khó khăn mình một chút chứ ?

"Người trước phải giải quyết người đối thủ cạnh tranh." Liễu Huệ Thiên nói.

Còn có đối thủ cạnh tranh, Cận Tuấn buồn rầu, hỏi, "Ai à?"

"Bên ngoài cái đó nam phục vụ viên, kêu Vương Hạ, hắn ở chỗ này làm việc ờ là không nói, lại còn dám đánh chị người ta chủ ý, người nói cái này có phải hay không người đối thủ cạnh tranh, cho nên. . ." Liễu Huệ Thiên làm một cái động tác cắt cổ.

Nghe nói như vậy, Cận Tuấn thiếu chút nữa trong miệng nước liền phun ra ngoài, đây coi là người sai vật kia đối thủ cạnh tranh, rõ ràng chính là người yêu tình này mình phiền toái, Cận Tuấn biết, hóa ra hắn muốn ở công việc này, còn muốn trước giúp Liễu Huệ Thiên đuổi đi người theo đuổi.

Quả thật, đầu năm nay công việc không phải dễ tìm như vậy, đòi người khắp nơi là chiêu thức à!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Nhà ăn Tổng giám đốc hành chính

Cận Tuấn cảm thấy, người cùng người bây giờ vẫn là nhiều một chút chân thành, ít một chút chiêu thức khá một chút!

"Chị Liễu, cái này không thích hợp đi, ta nếu là giải quyết hẳn, như vậy tương đương với ta cướp hẳn chén com, vẫn cùng hẳn thành tình địch, hẳn cùng ta không chết không thôi làm thế nào, ta rất phiền toái!"

Cận Tuấn tỏ ra có chút khó xử, làm như vậy đúng là không tốt lắm, hẳn ánh mắt nhìn một chút bên ngoài cái đó gọi Vương Hạ nam phục vụ viên, hẳn giờ phút này nhìn như không yên lòng đáng vẽ, luôn luôn nhìn về phía bọn họ nơi này bên.

Thấy Cận Tuấn một bộ sợ chết hình dáng, Liễu Huệ Thiên không khỏi cảm thấy buồn cười, thậm chí nói tới hôm qua thời điểm sờ ta cũng không thấy ngại sẽ như vậy, bây giờ liền kinh sợ.

"Yên tâm đi, chỉ cần ngại giải quyết hẳn, chị sẽ cho ngại bồi thường." Liễu Huệ Thiên vỗ một cái Cận Tuấn bả vai, nói.

Bồi thường!

Cận Tuấn từ trên xuống dưới, nhìn chăm chăm Liễu Huệ Thiên thân thể nhìn một lần, dùng sức nuốt nuốt trong miệng không biết là nước uống vẫn là nước miếng, cảm thấy Liễu Huệ Thiên nếu là cái này bồi thường liền rất tốt.

Liễu Huệ Thiên bị hẳn thấy có chút mất tự nhiên.

Huyết sao một cái, Cận Tuấn cười hi hi nói, "Nếu chị Liễu đều nói như vậy, vậy cũng tốt, ta liền gắng gượng làm đón nhận, chỉ bất quá, ta cùng hẳn là đối thủ cạnh tranh, cạnh tranh đối tượng là ngại, mà ngại lại phải ta giải quyết hẳn, cho nên ngại là thuộc về ta, đúng không?"

"Nghe hình như là cái lý này, bình thường." Liễu Huệ Thiên cái hiểu cái không theo trả lời.

"Bình thường vậy đúng rồi, nàng, tới, cho ta hun một cái."

Cận Tuấn trong lòng cười to, cái này Liễu Huệ Thiên có lúc còn thật là thú vị rất.

"Cút sang một bên, nhanh đi giải quyết hẳn, không giải quyết hẳn, ngại ở chỗ này làm nhưng là một mao tiền cũng không có nha." Liễu Huệ Thiên cười đắc ý.

"Không có sao, dù sao tiền mướn phòng ta cũng không có tiền đóng." Cận Tuấn dừng dừng trả lời.

Dứt lời, Cận Tuấn liền đi ra ngoài, lưu lại Liễu Huệ Thiên giận đến cắn răng nghiêng lợi.

Cận Tuấn vừa ra, bên ngoài Vương Hạ cùng 2 cái cô bán hàng cứ nhìn hẳn, vừa vặn, vậy trước tiên tự chủ trương tuyên bố một chút đi.

"Các ngại ở đây, ta liền cho các ngại tuyên bố một chuyện, từ hôm nay trở đi, ta chính là nhà này nhà ăn mới nhậm chức Tổng giám đốc hành chính, gọi tắt CEO, ta kêu Cận Tuấn, sau này phòng ăn sự việc toàn quyền do ta phụ trách, ta sẽ mang bản nhà ăn bước vào một cái mới quỹ đạo."

Cận Tuấn lời mới vừa nói ra khỏi miệng, Vương Hạ liền cái thứ nhất nhảy ra ngoài, muốn đánh hẳn mặt, vốn là nhìn hẳn cùng Liễu Huệ Thiên đi gần như vậy, trong lòng còn tức, bây giờ còn đang cái này nói bậy nói bạ, lại là giận đến không được.

"Không phải, ta không nghe lầm chứ, vị này đẹp trai điệu đà, chúng ta đây là nhà ăn, không là công ty, ở đâu ra cái gì Tổng giám đốc hành chính, ta đi, còn CEO, sao không nói ngại là chủ tịch à, còn nữa, ngại cái này gây yếu thể chất, biết làm thức ăn sao, đừng lấy là ngại cùng Huệ Thiên quan hệ tốt liền có thể ở nơi này nói bậy nói bạ."

Vương Hạ lời chọc cho 2 cái cô bán hàng che miệng cười khê, bất quá không dám quá rõ ràng, sợ chọc giận Cận Tuấn, mặc dù không biết cái gì Tổng giám đốc hành chính, nhưng nghe liền rất lợi hại cảm giác, chức vị khẳng định không bình thường, hơn nữa cùng ông chủ quan hệ đi rất gần.

Cận Tuấn đối với lần này không có vấn đề chút nào, mặt không cảm giác nhìn Vương Hạ, hẳn biết Vương Hạ không phải hiền lành, ngờ tới hẳn sẽ nhảy ra ngăn trở, như vậy vừa vặn, dứt khoát một chút giải quyết.

Chẳng qua là Cận Tuấn không nghĩ tới tên này không biết xấu hổ như vậy, ngay trước mặt của mọi người liền Huệ Thiên Huệ Thiên kêu lên, nói hẳn cùng Liễu Huệ Thiên thật giống như rất gần gũi tựa như, ghê tởm hơn chính là, hẳn cũng không có gọi như vậy qua.

Kêu Tiễn Lệ phục vụ viên kéo kéo Vương Hạ, tỏ ý hẳn đừng không thức thời nói tiếp.

"Xin lỗi, vị này nhân viên, ta muốn kiến thức của ngại mặt có chút nhỏ mọn, chẳng lẽ ngại không biết bây giờ có nhà ăn Tổng giám đốc hành chính chức danh này sao? Cá nhân ta cảm thấy ngại có thể cần phải đi học bổ túc một chút, không thích hợp làm việc ở đây, còn nữa, ta bây giờ là ngại cấp trên, một cái thuộc hạ chống đối cấp trên ngại biết là hậu quả gì sao?"

Nói bậy nói bạ còn có thể nói như vậy có điều để ý tới, cũng chỉ Cận Tuấn được rồi, còn không mang một chút mặt đỏ chột dạ.

"Hừ, bớ nói nhảm, ta không tin Huệ Thiên sẽ mời ngại loại này đẹp trai điệu đà tới nhà ăn, ta đi hỏi một chút nàng."

Vương Hạ đẩy ra Cận Tuấn, liền muốn đi vào bên trong phòng làm việc tìm Liễu Huệ Thiên.

Liều Huệ Thiên lúc này vừa vặn liễn đi ra, nàng ở bên trong nhìn thấy người bên ngoài, nhưng không biết chuyện gì xảy ra chuyện, chỉ nhìn thấy bọn họ thật giống như ở cái và, lúc này mới mau chạy ra đây, lấy là Cận Tuấn cùng Vương Hạ một lời không hợp muốn đánh.

Vương Hạ thấy Liều Huệ Thiên, hô, "Huệ Thiên!"

Nghe được cái này gọi, Liều Huệ Thiên biểu tình không được tự nhiên, nhú mày một cái.

Vương Hạ tiếp tục nói, "Tên mặt trắng nhỏ này là người tìm trở về chúng ta phòng ăn sao?"

Liều Huệ Thiên nhìn một cái Cận Tuấn, thấy người sau không có động tĩnh, gật đầu một cái.

"Người mời loại người này trở về để làm gì, làm sao cũng không nói trước nói một chút, giống như loại này miệng tron tru người, nơi nào sẽ làm việc." Vương Hạ không thuận theo không buông tha.

Nghe vậy, Liều Huệ Thiên biểu hiện trên mặt càng mất tự nhiên, người này có chút quá đem mình làm chuyện xảy ra liễn đi, chính nàng nhà ăn nàng tìm người nào trở lại là chuyện nàng, hẳn quản được sao.

Đây cũng là Liều Huệ Thiên vì sao không muốn hấn ở lại chỗ này nguyên nhân, quá tự cho là, huống chi còn đối với nàng có nghĩ không an phận.

Hít sâu một hơi, Liều Huệ Thiên nói, "Vương Hạ, đây là ta nhà ăn, ta mời người nào cùng người không liên quan, người thật giống như để ý hơi nhiều đi, còn nữa, bây giờ nhà ăn do Cận Tuấn toàn quyền quản lý, có vấn đề gì người trực tiếp tìm hấn."

Từ trước đến giờ ghét quản lý những thứ này, cho nên Liều Huệ Thiên trực tiếp làm một hất tay chường quỹ, vứt cho Cận Tuấn, những thứ này Cận Tuấn sao có thể không hiểu, cũng đáp ứng giúp nàng, vì lẫn lộn ăn miếng cơm, không có biện pháp, cái tên xấu xa này hấn làm định.

Vương Hạ còn muốn nói điều gì, bị Cận Tuấn cắt đứt, hấn lúc này nhanh hơn đao chém rồi ren.

"GD Liều, nếu như ta đối với dưới đây nhân viên không hài lòng, là hay không có quyền đem đuổi." Cận Tuấn hỏi.

"Dĩ nhiên, do người quyết định." Liều Huệ Thiên thoải mái mau trả lời.

"Được."

Cận Tuấn đối với Vương Hạ lộ ra rất nét mặt xin lỗi, nói, "Xin lỗi, Vương Hạ, thấy rằng người mới vừa rồi biểu hiện, bây giờ chính thức thông báo người, người bị sa thải."

Từ đầu đến cuối, Vương Hạ giống như một tên hề nhảy nhót, một mực đang nháo, vốn là Cận Tuấn còn cảm thấy làm như vậy không thích hợp, bắt quá bây giờ xem ra, hết thấy đều là hấn tự làm.

"Đuổi việc ta, đùa gì thế, người lấy là người là ai à, Huệ Thiên đều không đồng ý." Vương Hạ cười nhạt.

Liều Huệ Thiên khoanh tay vòng quanh ngực, "Ta nói, nhà ăn bây giờ do Cận Tuấn toàn quyền phụ trách, hấn nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó."

Nói xong, xoay người vào phòng làm việc.

Đây là ba mươi sáu kế, tẩu vi thượng sách?

Biết lưu lại vô vọng, hết thấy đổ tội với trước mắt Cận Tuấn, Vương Hạ nhìn chăm chăm hấn, phách lối ngang ngược, giọng tức giận nói, "Phải, đuổi việc ta, thẳng nhóc người cho ta chờ, có người đẹp mắt!"

Cận Tuấn nhún vai một cái, không để ý, giống như Vương Hạ loại công nhân viên này, đến kia cũng làm không lâu dài.

Liều Huệ Thiên vậy yêu tinh, có phiền toái liễn vứt cho hấn, chạy ngược lại là mau, lần này vì công việc tài tay nàng bên trong, tính sai.

Quan mới nhậm chức ba cây lửa, thứ nhất là đuổi việc nhân viên, Cận Tuấn ở bọn họ trước mặt biểu hiện quá mạnh thế!

Kiến thức Cận Tuấn nhậm chức cái cây đuốc này, còn dư lại 2 cái cô bán hàng đối với hấn đó là phục phục tiếp tiếp.

Cùng các nàng tán gẫu một hồi, Cận Tuấn liễn đi vào cùng Liều Huệ Thiên báo cáo công tác.

Kết quả dĩ nhiên là Cận Tuấn chính thức làm việc ở đây, giúp Liều Huệ Thiên quản lý nhà ăn, một tháng bốn ngàn, miễn cưỡng coi như thích hợp.

Còn như Liều Huệ Thiên nói cấp cho bồi thường, Cận Tuấn mới đầu kiên trì muốn thịt bồi thường, không thành, cuối cùng nói thành miễn tháng này tiền mướn phòng.

Hết thấy cũng hoàn mỹ, Cận Tuấn cũng không nhàn rồi, bắt đầu tìm nổi lên bảo rương.

Nếu hệ thống nhắc nhở qua bảo rương xuất hiện, khẳng định thì có bảo rương ở nơi này phạm vi.

Dần dần, giờ cơm đến, bắt đầu có khách tới dùng cơm, nhiều người không giúp được, Cận Tuấn cũng cùng nhau hỗ trợ.

Chỉ bất quá, để cho Cận Tuấn buồn bực là, hắn mới vừa giải quyết Vương Hạ, trong phòng bếp một ít người thật giống như đối với hắn cái này mới nhậm chức nhân viên quản lý cũng không phục, trong tối nói hắn là dựa vào Liễu Huệ Thiên tiến vào, liền phòng bếp cũng không để cho hắn vào.

Cận Tuấn lòng thật rất không biết làm sao, hắn bây giờ chính là muốn làm việc cho giờ kiếm tiền, vì sao khó khăn như vậy?

Mọi người đều là người lớn, lật đồ người mới loại chuyện này chơi có ý tứ sao?

Dĩ nhiên, không vào phòng bếp cũng không vào, Cận Tuấn cũng không thích phòng bếp mùi khói dầu!

Nhưng là bây giờ, Cận Tuấn không thể không vào, bởi vì là hắn tìm được, hệ thống nhắc nhở xuất hiện bảo rương ngay tại trong phòng bếp, cái đầu người, ta nhất định phải đi vào.

"Không xong, Cận Tuấn." Tiền Lệ vội vã chạy đến Cận Tuấn trước mặt.

Tiếng xưng hô này là Cận Tuấn yêu cầu, hắn không thích cái gì hình thức lên gọi, huống chi cái gì Tổng giám đốc hành chính cũng là hắn thuận miệng nói một chút.

"Thế nào?" Cận Tuấn hỏi.

"Có một bàn khách thật giống như cố ý tìm phiền toái!"

converter Dung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tổn thương bản ngược

Cận Tuấn trong lòng lộp bộp một chút, thầm nói không ổn, hắn mới vừa đi làm ở chỗ này, làm sao nhanh như vậy liền gặp phải chuyện phiền toái.

Không biết làm sao, nếu Liễu Huệ Thiên để cho hắn quản lý nhà ăn, hắn nhưng không thể để cho người khác ở nơi này làm ầu.

Mở bảo rương chuyện chỉ có thể trước đặt một bên, giải quyết phiền toái nói sau.

Đi theo Tiền Lệ đi ra ngoài, đi tới phòng ăn một cái bàn trước, bốn cái nhìn như lưu manh người đàn ông đang vậy rêu rao bậy bạ, thậm chí có chuẩn bị cử động lật bàn, rất nhiều khách nhìn bọn họ như vậy, biết người tới không tốt, không phải im lặng không lên tiếng mau ăn cơm, chính là điểm đồ cũng không ăn, tránh không kịp.

Liễu Huệ Thiên vào lúc này cũng đi ra, thấy những thứ này, chân mày cau lại, hiển nhiên, nàng cũng thấy rõ đám người này là cố ý đến kiếm chuyện, làm cái này được lâu như vậy tới nay, có phiền toái rất bình thường.

Nàng không có lập tức tiến lên ngăn lại, thấy Cận Tuấn xuất hiện, nàng muốn nhìn một chút năng lực làm việc.

Cận Tuấn đi tới bốn người bên cạnh, lễ phép hỏi, "Mấy vị, không biết đối với chúng ta nhà ăn có vấn đề gì?"

Trong bốn người một phi cơ đầu nam thấy Cận Tuấn tới, nhất thời tức miệng mắng to, "Người đặc biệt ai à?"

"Ta kêu Cận Tuấn, là tiệm ăn này người quản lý." Cận Tuấn nhìn bọn họ hung thần ác sát, trong lòng cũng là cả kinh, cố làm trấn định nói.

Hắn biết Liễu Huệ Thiên liền ở phía sau nhìn, chuyện này nếu là không xử lý tốt, sẽ ở nàng hình tượng trong lòng giảm bớt nhiều, cho dù biết chuyện này phiền toái, cũng phải nhắm mắt lại.

"Người chính là Cận Tuấn?" Trong bốn người một người mập mạp giọng rất kỳ quái hỏi.

Cận Tuấn gật đầu một cái.

Thấy vậy, bốn người hai mắt nhìn nhau một cái, đều là lộ ra không dễ phát giác cười.

Những thứ này vì diệu động tác tự nhiên bị nhìn chăm chăm bọn họ nhìn Cận Tuấn phát hiện, nhất thời trong lòng có loại dự cảm bất tường, hần cảm giác đám người này liền là hướng về phía hắn tới.

"Các người nhà này nhà ăn chuyện gì xảy ra à, thức ăn xào phải khó như vậy ăn, cho heo ăn à!" Mập mập vỗ bàn một cái, chột đứng lên, hung ác nói.

Cử động này, đem người ở chỗ này đều là sợ hết hồn, Cận Tuấn đứng gần nhất, thủ làm kỳ trùng.

Nghe có người nghi ngờ mình tài nấu nướng, từ trong phòng bếp đi ra xem náo nhiệt đầu bếp Hồ Hải không tình nguyện, mặc dù hắn đối với Cận Tuấn có ý kiến, rất vui lòng nhìn hắn chịu nhục, nhưng là bây giờ người khác đối với hắn làm thức ăn có ý kiến, dĩ nhiên là lập tức liền phản đối, đứng ở phía sau bên hết lên, "Làm sao khó ăn, ta tài nấu nướng đó là xa gần nổi tiếng, đoàn người ăn cũng không có vấn đề gì, làm sao các người rầm nhiều chuyện."

Trong đó trong phòng bếp người giúp cũng là phụ họa, "Đúng vậy, chúng ta thức ăn vậy có vấn đề gì, đoàn người cũng ăn ngon."

"Ta nói có vấn đề liền có vấn đề, người có ý kiến?"

Mập mập đẩy ra người trước mặt, đi tới Hồ Hải trước mặt, đẩy ra một chút.

Hồ Hải bị đẩy ngã xuống đất, sắc mặt bị sợ trắng bệch, không dám lên tiếng nữa.

Như vậy thứ nhất, những người khác cũng là không dám lại lên tiếng.

Liễu Huệ Thiên thấy chân mày nếp nhăn chặt, chuẩn bị gọi điện thoại báo cảnh sát, chuyện cho tới bây giờ, mục đích của tên này rất rõ ràng, đơn giản chính là tới chèn bọn họ nhà ăn.

"Người nói người là cái này phòng ăn quản sự người, vậy xuất hiện loại chuyện này, làm thế nào?" Mập mập trở lại Cận Tuấn trước mặt, trầm giọng hỏi.

Nhìn một cái trên bàn cái mâm, Cận Tuấn cười nhạt nói, "Mấy anh bạn, nếu người nói chúng ta phòng ăn thức ăn xào phải khó ăn, vậy xin hỏi trong khay những cái kia khó ăn thức ăn đi đâu rồi?"

Mập mập nghẹn tiếng nói, một bên máy bay đầu nam không đếm xỉa tới nói, "Bị chúng ta ăn, làm sao?"

Máy bay đầu nam mới vừa nói xong, liền bị mập mập trừng mắt một cái, người sau lúc này mới biết mình nói sai.

"Không phải nói chúng ta thức ăn xào không được khá ăn, các người làm sao ăn được? Còn ăn sạch sẽ như vậy, trong khay nhưng là một chút thức ăn đều không còn dư lại à, các người là heo sao!" Cận Tuấn không để ý, hỏi ngược lại.

"Ta. . ." Máy bay đầu nam nửa ngày không trả lời đi lên.

Bốn người bị Cận Tuấn lời sắc ở, tỏ ra rất là lúng túng.

"Bớt nói nhảm, ăn không ngon chính là ăn không ngon, dám mắng chúng ta là heo, người có phải hay không tự tìm cái chết?"

Máy bay đầu nam giận đến kêu la như sấm,

Nhắc chân liền là đối Cận Tuấn đập tới, hần động tác này Cận Tuấn là không có dự liệu đến, cho nên một cước này chính xác, liền đá hắn.

Biết mình không tránh khỏi, Cận Tuấn dứt khoát nhắm hai mắt, không dám nhìn tới, trong lòng ở cầu nguyện.

Liễu Huệ Thiên thấy một màn này, cũng có chút không đành lòng đi xem, lấy tay che ở mắt.

Chẳng qua là, để cho tất cả mọi người đều cảm thấy kinh ngạc là, máy bay đầu nam một cước này, đập phải Cận Tuấn trên người thời điểm, hần hình như là một chút cảm giác cũng không có, không có bị nửa điểm tổn thương.

Mà nhìn lại máy bay đầu nam, đã ngã trên đất, hần giờ phút này trong lòng cảm thấy rất thao đảm, mới vừa rồi hắn một cước rõ ràng là đập phải liền Cận Tuấn trên người, nhưng là, trên người hắn phảng phất là có tầng 1 lò xo, lại đem hắn sử ra khí lực toàn bộ bắn ngược trở lại.

Liễu Huệ Thiên thấy sưng một chút, không rõ ràng là duyên cớ nào.

Không cảm giác thân thể bị tổn thương gì, Cận Tuấn mở mắt ra liền thấy máy bay đầu nam ngã trên đất, trong lòng nhất thời vui vẻ, mới vừa mới lúc đi ra hắn đã lên lên sử dụng bảo trọng rương mở tổn thương bắn ngược, nhưng là không biết kết quả có hay không tác dụng, trong lòng vẫn là không có để, bây giờ nhìn lại, hiệu quả rất rõ ràng, hắn hoàn toàn tin hệ thống tìm bảo.

Bản cho là bảo bối khó xài, không nghĩ tới lần này phải lên dụng trảng.

Có vật này, Cận Tuấn không có sợ hãi, căn bản cũng không sợ những người này, tới gây chuyện đúng không, tìm tra đúng không, được a, ta ngược lại

muốn nhìn một chút, các người có thể ở ta tổn thương bắn ngược hạ lật xảy ra cái gì lãng tới.

"Ồ a, còn dám động thủ!" Mập mập không biết Cận Tuấn trên người cổ quái, thấy mình nơi này người bị lược ngã xuống đất, cho là Cận Tuấn đã hạ thủ, vén tay áo lên một quyền liền quát tới.

Thử nghiệm được tổn thương bắn ngược chức năng chỗ lợi hại, Cận Tuấn trong lòng liền bình tĩnh, nhìn mập mập một quyền này đánh tới, khoe miệng cười nhạo, khí định thần nhàn cứ như vậy đứng.

Thấy Cận Tuấn lại không tránh không lắc mạnh, tất cả mọi người đều là thăm nắn hấn có phải hay không sợ choáng váng, còn như mới vừa rồi phát sinh kỳ quái tình huống, bọn họ cảm thấy bất quá là Cận Tuấn vận khí tốt thôi.

Liễu Huệ Thiên không nói gì, nhưng là từ nàng nắm chắc tay có thể thấy được nàng là rất khẩn trương Cận Tuấn an nguy.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn ở trong phòng ăn vang lên, theo tới là phòng ăn một mảnh yên lặng, không có bất kỳ người nói chuyện.

Cận Tuấn vẫn lạnh nhạt như cũ như thường đứng tại chỗ, mà mập mập, nhưng là ngã xuống ở 2m ra ngoài trên đất, còn đụng ngã một ít bàn, một mảnh hỗn loạn.

Đây tốt cùng là tình huống gì?

Bị đánh người một chút việc không có, đánh người người phản bị thương, tất cả mọi người đều không thể hiểu.

Nếu như nói mới vừa rồi là một cái ngoài ý muốn, lần này, tất cả mọi người đều không biết lại ngu xuẩn như vậy cho rằng, Cận Tuấn trên người có cổ quái, có thể bắn ngược người khác cho tổn thương, cái này là rất nhiều người trong lòng nháy mắt ở giữa lóe lên ý tưởng, có thể rất nhanh lại bị ép xuống, bởi vì là cái này tựa hồ rất không thực tế.

Liễu Huệ Thiên mím môi, không nói gì, trong mắt chỉ có một người bóng người.

Thằng nhóc này quá tà môn, đây là mập mập trong lòng ý niệm.

"Tất cả lên cho ta, thật tốt thu thập tiểu tử thú này!" Mập mập từ dưới đất bò dậy, khí thế hung hăng.

Bốn người ủa lên, đem Cận Tuấn vây ở ở giữa, mọi người cảm thấy lần này Cận Tuấn thảm, hai quả đấm khó đỡ bốn tay.

Chẳng qua là rất nhanh, sự thật liền chứng minh bọn họ suy nghĩ nhiều, những người này đánh vào Cận Tuấn tổn thương trên người toàn bộ bị bắn ngược lại, tác dụng ở chính bọn họ trên người, từng cái ngã xuống đất.

Dĩ nhiên, Cận Tuấn cũng không phải cái gì hiền lành, mượn tổn thương bắn ngược chức năng hạ, không nữa ngồi chờ chết, đem bọn họ từng cái đánh một lần, cho đến bọn họ ôm chân cầu xin tha thứ mới ngưng, hơn nữa tuôn ra là ai chỉ sử hấn cửa tới gây chuyện, hơn nữa điểm chính tên nhắm vào Cận Tuấn.

Đối với lần này, Cận Tuấn xem thường, bọn họ vụng về trò lừa bịp căn bản đối với hấn không tạo thành nửa điểm tổn thương, dù sao tới nhiều ít, cũng không sợ, bởi vì là anh sẽ bắn ngược, chính là như vậy treo!

Giải quyết xong những thứ này, Cận Tuấn nhìn một chút thời gian, xong hết rồi, vỗ tay một cái, đi tới Liễu Huệ Thiên trước mặt, cười nói, "Chị Liễu, sự việc giải quyết, giao cho người xử lý."

Dứt lời, Cận Tuấn liền ung dung đi tới nhà bếp, lưu lại một đám nằm lăn bò.

Liễu Huệ Thiên nhìn Cận Tuấn, thật sự là nhìn không thấu cảm giác.

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bí kiếp thần ăn

Cận Tuấn anh gan dạ sự tích, sớm có chuyện tốt người đầu video, ở trên truyền đến trên Net, lượt nhấn tính rất nhanh liền vượt mười ngàn, hấn vậy thần kỳ bắn ngược năng lực, để cho hấn thành đông đảo bạn trên mạng trong miệng bắn ngược đại sư, liên đới Liễu Huệ Thiên nhà này nhà ăn cũng được chú ý, rất nhiều bạn trên mạng bày tỏ có thời gian nhất định phải qua tới nơi này chính mắt nhìn một chút bắn ngược đại sư bộ mặt thật.

Còn như những thứ này, Cận Tuấn bày tỏ không biết, cũng không muốn biết, hấn giờ phút này, đang thừa dịp có cơ hội tiến vào phòng bếp trọng địa, làm một món đối với hấn mà nói đại sự kinh thiên động địa.

Mở bảo rurong, đây là hấn lấy được hệ thống tìm bảo sau đó phát hiện cái bảo rurong thứ hai.

Trong phòng bếp, bởi vì là trong phòng ăn chuyện phát sinh, tất cả mọi người dốc toàn bộ ra, không có ai ở lại chỗ này.

Cận Tuấn vừa tiến đến, ánh mắt liền nhìn chằm chằm phòng bếp trong một cái góc, nơi đó, một cái bảo rurong đang đang lơ lửng trước, sáng trông suốt, hay cực kỳ.

Đi tới bên cạnh, Cận Tuấn ngồi xổm người xuống, mở ra trước mắt cái này bảo rurong.

Như vậy ung dung liền mở ra bảo rurong, Cận Tuấn không cảm thấy kỳ quái, hấn cho rằng dù sao không phải là tất cả bảo rurong đều là như vậy hạ lưu.

Còn nữa, hấn hy vọng sau này bảo rurong cũng có thể đơn giản điểm, mở bảo rurong quá trình đơn giản điểm.

Lần này bắt đầu bảo rurong lấy được đồ, Cận Tuấn cảm giác liền một chút, liền biết.

Bí kiếp thần ăn!

Danh như ý nghĩa, chính là bí kiếp thần ăn!

Nó bao gồm thần ăn tất cả làm thức ăn tâm đắc, kỳ xảo, tóm lại chính là thần ăn biết món đồ đều ở đây trong bí tịch, lấy được quyền bí tịch này, tương đương với đã trở thành thần ăn.

Thần ăn cái danh hiệu này hàm kim lượng ở ăn uống giới nặng bao nhiêu, có thể tưởng tượng được.

Như vậy treo nổ ngày đồ bị Cận Tuấn lấy được, hấn tim đập bạch bạch, lập tức liền sử dụng bí kiếp thần ăn.

Nháy mắt ở giữa, Cận Tuấn cảm giác trong đầu tựa hồ có vật gì sáp nhập vào, rất nhanh, hấn liền biết được, đó chính là bí kiếp thần ăn nội dung bên trong.

Rất kỳ quái là, dung nhập trong quá trình, Cận Tuấn không cảm thấy nửa điểm khó chịu, ngược lại, rất thoải mái.

Làm nội dung hoàn toàn dung nhập vào Cận Tuấn bên trong đầu sau đó, hấn cảm thấy trong đầu những thứ này phảng phất là hấn cùng bẩm sinh tới, một chút đều không đột ngột.

Vào giờ phút này, Cận Tuấn chẳng biết tại sao, ở dung hợp sau khi hoàn thành, rất muốn động thủ thử mình một chút tài nấu nướng, dù sao cũng là lấy được bí kiếp thần ăn người, hấn muốn nhìn một chút mình tài nấu nướng bây giờ tới một cái dạng gì cảnh giới.

Nói làm liền làm, Cận Tuấn không nói hai lời, lập tức liền ra tay đứng lên.

"Ngươi ở chỗ này làm gì?"

Cửa phòng bếp, Hồ Hải lúc này bỗng nhiên xuất hiện, lớn tiếng quát lên.

"Cho ta đi ra ngoài, phòng bếp trọng địa, há là ngươi cái này những người không có nhiệm vụ có thể tiến vào, đừng ở chỗ này vương tay vương chân." Hồ Hải đi tới Cận Tuấn trước mặt, không nhịn được nói.

Dĩ nhiên, hấn trên đầu môi như vậy vừa nói, nhưng cũng không dám động thủ đi đụng Cận Tuấn, mới vừa rồi phòng ăn chuyện còn sờ sờ ở hạng mục, hấn vẫn là rất kiêng kỵ.

"Phòng bếp này là nhà ngươi vẫn là làm sao, ta ở chỗ này quan ngươi chuyện gì."

Cận Tuấn vào lúc này trong đầu tâm tư nghĩ phải thử nghiệm tài nấu nướng, bị Hồ Hải như vậy một làm rối lên, tâm tình thật không tốt, người này chính là mềm chân cua, mới vừa rồi bị đám người kia dọa một cái chỉ sợ muốn chết.

"Chỉ bằng ta là tiệm ăn này đầu bếp, là nơi này bảng hiệu, phòng bếp này chính là ta Hồ Hải địa bàn, không có ta Hồ Hải, bữa ăn này thính ai sẽ đến." Hồ Hải kiều ngạo ngắc đầu lên lơ, lỗ mũi cũng sắp triêu thiên, cực kỳ đắc ý.

Quả thật, cái này Hồ Hải một tay tốt tài nấu nướng xa gần nổi tiếng, rất nhiều khách hàng tới đây ăn cơm cũng là hướng về phía hấn tới, ban đầu Liễu Huệ

Thiến mời tới hán, cũng là mất không thiếu công phu.

Nhìn Hồ Hải cái này một bộ mặt mũi, thật dễ cho người chán ghét, mẹ, sẽ điểm tài nấu nướng liền trâu thành như vậy, nếu không phải nhìn vào lúc này là giờ cơm, Cận Tuấn thật muốn dạy một chút hán như thế nào làm người. . . Không, làm thức ăn.

"Đầu bếp Hồ, đây là khách gọi món ăn." Tiễn Lệ từ ngoài cửa đi tới, đưa cho Hồ Hải một tấm viết tên món ăn giấy.

Thấy vậy, Cận Tuấn không nói gì nữa, xoay người rồi đi, hán muốn là tiếp tục ở nơi này cùng Hồ Hải dây dưa,

Khách đến lượt chờ không nhìn được, chuyện nặng nhẹ hán vẫn là phân rõ.

Hồ Hải cũng không cho là như vậy, hán cảm thấy Cận Tuấn là sợ hán, thấy hán rồi đi, hề hề cười lên.

. . .

Bận làm việc một ngày, Cận Tuấn cả người mệt mỏi, không thể không nói, phòng ăn làm ăn vẫn là rất tốt, một nhà phòng ăn làm ăn khá tẻ, cùng nên phòng ăn đầu bếp là có rất lớn liên hệ, cho nên cái này Hồ Hải đúng là có vốn đề chánh.

Dung hợp bí kiếp thần ăn sau đó, Cận Tuấn phát hiện mình đối với thức ăn khẩu giác cùng vị giác cũng nhạy cảm rất nhiều, vì thế cố ý nếm một chút Hồ Hải làm thức ăn, đối với người bình thường mà nói, mùi vị đã rất tốt, nhưng đối với Cận Tuấn hoặc là một ít đối với thức ăn yêu cầu rất cao người mà nói, vẫn là có chút ngọc có tỳ vết.

Thu thập một chút, liền đến lúc đó ở giữa tan việc, Liễu Huệ Thiến yêu tinh này không biết lúc nào đã sớm rồi đi.

Cận Tuấn lên một nhà cầu sau khi ra ngoài, nhà ăn đã không người, đi qua phòng bếp thời điểm, hán thấy một bóng người ở bên trong, đang lén lút lút lút từ trong tủ lạnh cầm đồ đi trong túi sắp xếp.

Người này chính là Hồ Hải.

Thấy vậy, Cận Tuấn cười nhạt, cố ý ở cửa ho khan một tiếng.

Lách cách!

Hồ Hải trong tay túi bị sợ rơi trên mặt đất, hốt hoảng từ dưới đất nhặt lên.

Cửa Cận Tuấn cũng nhìn thấy trong túi chứa đồ, đều là một ít đất giá nguyên liệu nấu ăn.

Trong đó không thiếu có cá mủ, bào ngư các loại, nhìn tới nơi này Cận Tuấn liền biết rõ, khó trách mới vừa rồi khách gọi thức ăn muốn những thứ này thời điểm, bếp sau nói không có, bây giờ lại có, rất hiển nhiên, chính là Hồ Hải giờ trò quỷ, tư nuốt tài.

Cận Tuấn tự nhiên biết đại đa số nhà ăn đều có chuyện tương tự tình phát sinh, chẳng qua là hán không nghĩ tới, làm loại chuyện như vậy lại là một người đầu bếp, thật sự là có chút buồn cười.

Theo Cận Tuấn biết rõ, cái này Hồ Hải không giống như là gia đình bần hàn người, làm như vậy, thuần túy là vì tham tiện nghi nhỏ.

Bị phát hiện Hồ Hải thấy đối phương là Cận Tuấn sau đó, nhất thời một chút cũng không khẩn trương, ung dung đóng lại tủ lạnh, đi tới Cận Tuấn trước mặt, thấp giọng nói, "Trong tủ lạnh còn có một chút tôm hùm lớn, tự cầm, nhiều ta không nói, mọi người cũng hiểu."

Đây là muốn kéo mình xuống nước à!

Cận Tuấn thờ ơ, "Đầu bếp Hồ, người ở chỗ này một tháng GĐ Liễu cho người lái bao nhiêu tiền?"

"Hơn 8k, làm sao?" Hồ Hải không rõ ràng.

"Nàng bạc đãi người sao?"

"Không có."

"Vậy người vì sao làm như vậy?"

"Bớt nói nhảm, hôm nay chuyện này người thấy được liền thấy, nhưng thẳng nhóc người miệng chặt chẽ thực điểm, nếu không ta kêu người ở chỗ này không ăn nổi bao đi."

Hồ Hải bỏ rơi câu này lời độc ác, liền chuẩn bị nhanh chóng rồi đi.

Nhưng là Cận Tuấn sao có thể để cho hán liền đi như vậy, hán bây giờ nhưng là tiệm ăn này người quản lý, Liễu Huệ Thiến tín nhiệm hán như vậy, thứ nhất là cho hán chức vị này, không làm tốt tới sao có thể được.

"Đem đồ vật lưu lại, còn nữa, sau này đừng để cho ta lại gặp người làm loại chuyện này." Cận Tuấn lạnh lùng nói.

"Người. . ."

Hồ Hải nổi giận đứng lên, không nghĩ tới Cận Tuấn như vậy bất tỉnh hạng mục, rõ ràng muốn cùng hắn đối nghịch, làm gì được gấp qua tay hắn đoạn, giận mà không dám nói gì, chớ đừng nhắc tới động thủ.

Cận Tuấn không để ý hắn, từ trong tay hắn đoạt lấy túi.

"Hừ, chẳng nhóc người chờ, ta sẽ không để cho người ở chỗ này tốt hơn." Hồ Hải hừ lạnh rồi đi.

Vừa mới tới nơi này đi làm, mà đắc tội với không ít người, Cận Tuấn cảm thấy rất vô tội, Liễu Huệ Thiên cho vô tích sự, xem ra thật không phải là người bình thường có thể làm.

Mang một thân mệt mỏi, Cận Tuấn trở lại vườn phòng, hôm nay tìm được công việc, trả trước đến công tác mới phần thứ nhất tiền lương, thật là mệt mỏi cũng vui vẻ.

Đi qua hôm nay ở nhà ăn chuyện phát sinh, Cận Tuấn bây giờ đối với hệ thống tìm bảo là rất tin không nghi ngờ, có vật này, hẳn tin tưởng, mình rất nhanh sẽ nghiệp tập, đi lên đời người đỉnh cấp.

Chẳng qua là, liền trước mắt mà nói, bảo rương vẫn là quá ít, hôm nay chỉ mở ra một cái, nếu có thể nhiều tìm được mấy cái là tốt, dĩ nhiên, những thứ này Cận Tuấn cũng chỉ là suy nghĩ một chút, dầu sao bảo rương cũng không phải tùy ý có thể thấy.

Mang mỹ mỹ ảo tưởng, Cận Tuấn rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

/*Dzung Kiều : 1 ngày 1 rương mà ít*/

converter Dzung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Theo đuổi mùi vị trình độ cao nhất

Ngày thứ hai, Cận Tuấn mắt lim dim buồn ngủ từ trên giường ngồi dậy, tối hôm qua hắn làm một cái mộng đẹp, mơ thấy hắn bên người khắp nơi đều là bảo rương, hắn không ngừng khai, không ngừng khai, còn không chờ hắn kiểm tra cũng mở ra chút bảo bối gì, sau đó liền bị đồng hồ báo thức đánh thức.

"Đây là cái gì? Bảo rương? ! ! !"

Cận Tuấn mới vừa vừa tỉnh lại, đột nhiên liền kêu lên, cái này sáng sớm, hắn lại thấy được một cái bảo rương, hơn nữa ngay tại hắn trước mắt.

Đây là muốn làm gì lặc!

Cận Tuấn lấy là mình hoa mắt, nhanh chóng xoa xoa, định thần nhìn lại, xác nhận là bảo rương không sai.

Một cái cá chép nằm ngửa, Cận Tuấn từ trên giường xuống, lập tức liền xông tới mở bảo rương.

Đánh mở bảo rương sau đó, Cận Tuấn bị đồ vật bên trong sợ ngây người, đúng vậy, hắn thật ngây người, cmn bảo rương bên trong lại đựng một rương đất!

Đây là kêu hắn đi ăn đất?

Vui quá hoá buồn à!

Cận Tuấn nhìn cái này rương đất buồn, cho ta cái gì không tốt, cho ta một rương đất có thể làm mà?

Sáng sớm hảo tâm tình liền bị làm hư, Cận Tuấn không để ý tới nữa, dự định tắm đi làm.

Đến sân thượng, nhìn thấy mình dời đến nơi này thời điểm, vì tò mò một phòng hạng thấp, mua 2 chậu ô mai chậu bông, sau đó bởi vì là tìm việc làm bận bịu, không thời gian xử lý, bây giờ kết ô mai trái cây đều xiù, nửa có chết hay không.

Suy nghĩ mới vừa mới mở một ruộng đất, vừa vận dụng để cho những thứ này chậu bông dùng, nói làm liền làm, Cận Tuấn rất nhanh liền dứt khoát cho những thứ này chậu bông dời đất, hơn nữa dính điểm nước.

Sở dĩ Cận Tuấn sẽ làm như vậy, đầu tiên là nhìn những thứ này mua được chậu bông chết đáng tiếc, quan trọng hơn một chút là hắn cảm thấy, bảo ruộng bên trong lái ra đồ không đơn giản, cho dù là một chậu đất, khẳng định cũng có nó thần kỳ tác dụng, cho nên hắn muốn thử một chút.

Hắn cũng không biết là không phải là bị bảo ruộng mê mẩn, dù sao thì tin tưởng nó nhất định sẽ có để cho người ngoài ý liệu thần kỳ tác dụng.

Chuẩn bị xong những thứ này, tẩm, Cận Tuấn liền đi làm.

Đến trong tiệm, người đều đến đông đủ, hắn là cái cuối cùng tới.

Liễu Huệ Thiên nhìn hắn tới, đưa cho hắn một phần bữa ăn sáng, cười nói, "Không ăn điểm tâm đi, tiện nghi người."

Nhìn Liễu Huệ Thiên nụ cười, Cận Tuấn luôn cảm thấy nụ cười này có chút không nói được gian trá, muốn cự tuyệt, thấy nàng đưa tới bữa ăn sáng là một phần hoành thánh, bụng nhất thời liền cô lỗ.

"Bớt giả bộ, cho người liền ăn." Liễu Huệ Thiên cũng không để ý Cận Tuấn phản ứng gì, trực tiếp kín đáo đưa cho hắn.

Những người khác thấy vậy, im lặng không lên tiếng, đều là lặng lẽ cách xa Cận Tuấn.

Có đồ ăn, Cận Tuấn cũng không để ý, có có ăn hay không không kiếp, lấp no bụng mới là chánh sự, trực tiếp khai ăn, hầu cấp hình dáng đem Liễu Huệ Thiên chọc cười.

"Ăn từ từ, không ai giành với người." Liễu Huệ Thiên che miệng cười nói.

Vừa ăn, Cận Tuấn trong miệng vẫn còn ở ngáy khò khò lái nhai nói, "Cái này hoành thánh da không can tốt, ăn khẩu vị kém, hơn nữa quá dày, còn có cái này nhân bánh, có chút không tươi. . ."

Đi qua bí kiếp thân ăn thấm nhuần, Cận Tuấn bây giờ đối với thức ăn rất nhạy cảm, thức ăn không đúng chỗ nào, ăn một lần nháy mắt ở giữa thì biết, bất quá lúc này đói, cũng không ngại, hưởng chỉ vẫn là Liễu Huệ Thiên cho hắn ăn.

"Huệ Thiên, mới vừa làm cho người hoành thánh ăn ngon không?"

Cận Tuấn đang ăn, liền nghe được bên cạnh một giọng nói truyền tới, mà người nói chuyện cũng đi ra, Hồ Hải.

"Cái này người phải hỏi Cận Tuấn." Liễu Huệ Thiên chỉ chỉ Cận Tuấn bên này, lại lộ ra không có hảo ý nụ cười.

"Cái gì? Ta tự tay làm cho người hoành thánh người cho hắn ăn?"

"Cái gì, cái này hoành thánh là người làm?"

Cận Tuấn cùng Hồ Hải cơ hồ đồng thời hỏi lên, mà Cận Tuấn mới vừa nhét vào trong miệng một cái hoành thánh cũng là bất giác ở giữa rút ra.

Biết chân tướng Hồ Hải là tức phải à, hận không thể lập tức vọt vào phòng bếp cầm một cây đao đi ra đem Cận Tuấn cho làm thịt, hắn vất vả sáng sớm tới nhà ăn, cho Liễu Huệ Thiên làm hoành thánh tình yêu, cứ như vậy cho Cận Tuấn ăn.

Đây chính là hoành thánh tình yêu, phi so với tầm thường!

Cận Tuấn ừm khuất à,

Đáng thương mất tí hí thần nhìn về phía Liễu Huệ Thiên, ai ngờ cái này hại chết người không đền mạng yêu tình một bộ xem nào nhiệt không chê lớn chuyện đáng về không nói, lại còn tưới dầu vào lửa.

"Đầu bếp Hồ, Cận Tuấn nói người làm hoành thánh ăn không ngon à, bột cán phải quá dày, nhân bánh cũng không tươi."

Cận Tuấn che mặt, cảm giác sinh không thể yêu, hắn làm sao biết than thương như vậy chủ nhà kiêm ông chủ.

Cái này là phải đem hắn chính vào chỗ chết à! Không phải là bất người một chút mẽ mẽ mà thôi, còn như nếu như vậy sao?

Nghe lời này Hồ Hải nhất thời giận đến bộ mặt vặn vẹo, ánh mắt cũng sắp phun lửa, gắt gao dòm Cận Tuấn.

Vốn là khổ cực làm hoành thánh tình yêu bị Cận Tuấn ăn liền tức giận, bây giờ còn bị chê tài nấu nướng không được, cái này làm cho Hồ Hải thật là không thể nhịn được nữa, cắn răng nghiêng lợi đạo, "Hề hề, ta đầu bếp Hồ khác không dám nói, nhưng ở kỹ thuật nấu nướng, còn không có gặp phải một

đôi thủ, người lấy là người là ai!"

"Núi cao còn có núi cao hơn, thiên ngoại hữu thiên."

Sai phạm cũng phạm vào, Cận Tuấn cũng không làm khiếu, chẳng qua liền mình làm một phần hoành thánh trả lại cho hắn, bắt quá đôi mắt Hồ Hải lớn như vậy giọng, hắn vẫn là trả lời một câu.

Hồ Hải khinh thường cười một tiếng, "Nghe người ý này, người thật giống như rất hiểu tài nấu nướng à, nếu không, hai ta tỷ thí một chút?"

Tại thân thể đánh nhau phương diện, kiến thức Cận Tuấn chỗ lợi hại sau đó, Hồ Hải dĩ nhiên là không biết cùng hắn động thủ, hắn thông minh phát huy tránh đi ngắn, dương kỳ đáng đáp đạo lý, hắn không tin, mình sẽ ở tài nấu nướng ở trên bại bởi Cận Tuấn, ngay trước mặt của mọi người, vừa vặn có thể đánh một chút hắn mặt, lấy cớ mối hận trong lòng.

"Tài nấu nướng không có phân chia cao thấp, chỉ có theo đuổi mùi vị trình độ cao nhất, bắt quá đầu bếp Hồ nếu có ý muốn cùng ta so tài một chút, ta ngược lại cũng tiếp nhận, chẳng qua là, tỷ thí mục đích là cái gì?"

Cận Tuấn ở lắp một cái cao thâm ép, rất thành công, đưa đến đoàn người bên con mắt coi.

Cái gì!

Liễu Huệ Thiên lại là lấy là mình tai điếc nghe lầm, người này là muốn làm cái gì, Hồ Hải tài nấu nướng nàng là biết, ở khu vực này mà nói, vẫn là tiếng tăm lừng lẫy, ban đầu mời hắn tới nơi này làm đầu bếp chánh đều là mắt không thiếu công phu.

Cuối cùng Hồ Hải sẽ tới nơi này làm việc càng nguyên nhân trọng yếu, vẫn là bởi vì là Liễu Huệ Thiên, dẫu sao anh hùng nan quá mỹ nhân quan, hắn muốn theo đuổi nàng, làm gì được hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình.

Nhưng bây giờ, Cận Tuấn lại muốn cùng hắn tỷ thí tài nấu nướng, đây không phải là điên rồi là cái gì, người khác không biết Cận Tuấn, nàng sẽ không biết sao.

Tiền Lệ cùng trong phòng ăn những người khác đều là nhìn ngu, tròn mắt hốc mồm, bọn họ thật sự là không biết người mới tới này cái gì nhà ăn Tổng giám đốc hành chính ở đâu ra dũng khí, tiếp nhận cùng Hồ Hải tỷ thí.

"Giỏi một cái theo đuổi mùi vị trình độ cao nhất, vậy ta Hồ Hải hôm nay liền cùng người lãnh giáo một chút, tỷ thí người nào thua liền ngay trước mọi người kêu đối phương ba tiếng "Ông nội", cháu sai rồi!"

Hồ Hải vừa mới dứt lời, Liễu Huệ Thiên liền lên tiếng ngăn trở, "Cận Tuấn, người điên rồi có phải hay không?"

Liễu Huệ Thiên trong lòng tội lỗi, nói thế nào, chuyện này căn nguyên là nàng.

"Sợ lời bây giờ cầu xin tha thứ, ta có thể không nhắc chuyện cũ!" Hồ Hải thấy Liễu Huệ Thiên khuyên can, mau thừa dịp còn nóng rên sất.

"Được, có thể, bắt quá ta cảm thấy thua một phe nếu là quỳ xuống nói những lời này có lẽ sẽ còn có thành ý!" Cận Tuấn cho Liễu Huệ Thiên một người để cho nàng an tâm ánh mắt, cười nói.

Được bí kiếp thần ăn sau đó, Cận Tuấn một mực ngựa tay rất, không có cơ hội biểu diễn một chút tài nấu nướng, bây giờ có cơ hội, dĩ nhiên là sẽ không bỏ qua.

"Cận Tuấn, ta thật không biết người ở đâu tới dũng khí, bắt quá, đủ cuồng, ta thích!" Tiền Lệ ở một bên lớn tiếng kêu gào.

Ngượng ngùng gãi đầu một cái, Cận Tuấn bị nàng vừa nói như vậy thật ngượng ngùng.

Cái đầu người, quả thật có chút điên!

Hồ Hải gian kế được như ý, trong lòng cười nhạt, hắn cảm thấy Cận Tuấn nếu dám như vậy phách lối đáp ứng cùng hắn tỷ thí, có thể là sẽ điểm tài nấu nướng, bắt quá những thứ này cũng không có gì đáng ngại, bởi vì là hắn biết mình nhất định sẽ thắng.

Đây là đối với mình tự tin, đối với mình tài nấu nướng tự tin!

Sự việc đã thành định cục, Liễu Huệ Thiên không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là mặc cho Cận Tuấn, nói thật, nàng đối với Cận Tuấn không có lòng tin gì, nhưng lại mơ hồ cảm thấy sẽ có kỳ tích phát sinh.

Dẫu sao có ngày hôm qua trước trường hợp.

"Nếu là theo đuổi mùi vị trình độ cao nhất, vậy thì lấy đơn giản nhất cơm xào trứng làm là nội dung tỷ thí, như thế nào?"

"Không thành vấn đề."

Hai người chắc chắn tốt nội dung tỷ thí, liền chuẩn bị bắt đầu.

Hồ Hải tài nấu nướng mọi người quá rõ ràng, mà Cận Tuấn tài nấu nướng, là một ẩn số, tròng này theo đuổi mùi vị cực hạn tỷ thí, hai người kết quả ai thắng ai bại, rất rõ ràng, đại đa số lòng người ở giữa cây cân đều là ngã về phía Hồ Hải.

Cận Tuấn không biết người khác định thế nào, dù sao giờ phút này, hắn là lòng tràn đầy mong đợi, bí kiếp thần ăn rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại đâu, sắp làm chứng. . .

/*Dzung Kiều :

http://mmbiz.qpic.cn/mmbiz_gif/yUgic7L2kKtia4Ws0icLuuGYzMqVVSyVOzibyflPjvylBvh0Z3s2JsQ4nsXBnUpahyRqVgTAn1hl5fviaA2GkQTgvA/0*/

converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Com xào trứng hoàng kim

Com xào trứng, đây là một món thức ăn đơn giản nhất, nói nó đơn giản cũng đơn giản, nguyên nhân không ngoài là làm đạo lý đơn giản, chỉ cần trứng gà cùng com liền có thể làm được, trên căn bản cái này thức ăn ai đều ăn qua, mười người có chín người đều biết làm, còn có một cái là nhi đồng mới sẽ không.

Nói com xào trứng không đơn giản, nó cũng không đơn giản, bởi vì làm nguyên liệu nấu ăn đơn giản, muốn làm Mỹ Vị liền cần tài nấu nướng nhất định, ai cũng biết làm, có thể không thấy được ai cũng có thể làm tốt lắm ăn.

Nhớ có một ca khúc tên ca khúc chính là để cho com xào trứng, trong ca khúc thì có hát, "Hắc com xào trứng đơn giản nhất cũng khó khăn nhất, com muốn hạt hạt tách ra còn muốn dính trứng", câu này lời ca, lời ít ý nhiều biểu đạt ra com xào trứng đơn giản cũng khó khăn chỗ mâu thuẫn.

Không nói nhiều thừa thãi, Cận Tuấn cùng Hồ Hải lúc này đã chuẩn bị ổn thỏa.

Trong phòng bếp, Cận Tuấn cùng Hồ Hải một người một bên, trước mặt cũng bày một chén com cùng trứng gà, nguyên liệu nấu ăn đã vào vị trí của mình, tiếp theo thì nhìn hai người biểu hiện.

Hồ Hải nhìn một cái Cận Tuấn bên này, trong ánh mắt tràn đầy khinh thường một cổ, tiếp hắn liền ti suất động thủ trước, hắn lấy trước ba cái trứng gà đánh vào trong chén, nhanh chóng khuấy, đợi đến trứng gà hoàn toàn khuấy khai, liền đem com rót vào trứng gà trong, sau đó cũng là khuấy.

Hồ Hải động tác rất nhanh chóng, thủ pháp thành thạo, hoàn toàn không mất phong độ đầu bếp, đây cũng là hắn nguyên nhân vì sao tự tin như vậy.

Hồ Hải lúc này đã hoàn thành đoạn mở đầu, đem com cùng trứng gà khuấy tốt sau đó, bỏ vào tủ lạnh, mà Cận Tuấn cho đến bây giờ, vẫn không có động thủ, đứng tại chỗ, nhắm mắt không nói, không biết giờ trò quý gì.

Liễu Huệ Thiên cùng trong phòng ăn những người khác ở một bên lẳng lặng nhìn, thấy Cận Tuấn cùng Hồ Hải hai người hoàn toàn ngược lại cục diện, một người động tác thuần thực bắt đầu, một người khác nhưng là thật giống như đối mặt với trước mắt nguyên liệu nấu ăn tay chân luống cuống, như vậy thứ nhất, mọi người đều là cho rằng Cận Tuấn mới vừa rồi là ở nói mạnh miệng, trên thực tế cái gì cũng sẽ không.

Phải biết, com xào trứng cái này thức ăn tại chỗ những người khác đều biết làm, chẳng qua là mùi vị có lẽ không phải rất tốt mà thôi.

Mà Cận Tuấn cái này cũng sẽ không, lại dám cùng bọn họ trong mắt đầu bếp Hồ tỷ thí, thật là làm cho người làm trò cười cho thiên hạ.

Liễu Huệ Thiên nghe người bên cạnh xì xào bàn tán, đang nhìn Cận Tuấn hành động này, trong lòng nóng nảy không được, có thể vừa không có bất kỳ biện pháp ngăn cản, chỉ có thể làm cuống cuồng.

Hồ Hải thấy Cận Tuấn bên này không có chút nào động tác, trong lòng lại là sáng khoái, động tác trong tay nhanh hơn, cảm thấy mình thắng chắc.

Hồ!

Nặng nề thở ra một hơi, Cận Tuấn mở hai mắt ra, hắn khỏe miệng lúc này câu khởi về giáo hoạt nụ cười.

Hướng quan sát ăn dưa quả chúng so một cái yên lặng động tác tay, Cận Tuấn bắt đầu.

Hắn không có dùng chũa bị xong cơm, mà là trước nấu nước, lần nữa múc một muổng gạo, chờ nước nấu sôi sôi trào sau đó, đem rửa gạo sạch sẽ bỏ vào trong nước lọc mờ ra, Cận Tuấn chắt nước động tác rất nhanh, gạo ở trong nước ngâm thời gian cơ hồ không vượt qua ba giây, sau đó, hắn đem gạo đặt ở trên lò, khai hỏa.

Tất cả mọi người nhìn ngây người, lấy là mình hoa mắt, lúc nào cơm xào trứng là làm như vậy?

Vậy mà nói, mọi người quan niệm đều là qua đêm làm cơm cơm xào trứng thích hợp nhất, bọn họ đều là làm như vậy, nhưng Cận Tuấn thời khắc này cách làm nhưng là đổi mới kiến thức của bọn họ mặt.

Thật ra thì, cái này cách làm Cận Tuấn ban đầu cũng không biết đạo, nhưng bây giờ, hắn nhưng là thừa kế bí kiếp thần ăn người, hắn trong đầu, chứa cũng đều là thần ăn đồ, mới vừa rồi hắn chính là đang nhanh chóng tìm kiếm bên trong đầu có liên quan cơm xào trứng đồ.

Theo ghi lại, đây là nhất truyền thống cơm xào trứng cách làm, chẳng qua là phần lớn người cũng không biết.

Lần nữa chưng cơm nguyên nhân là bởi vì làm cái này có thể khiến cho cơm nhìn như càng đầy đặn, dịch thấu trong suốt, hơn nữa, mỗi một hạt cơm cũng có thể mềm vừa phải, dai mười phần, đồng thời, mùi cơm vị nồng hơn.

Cơm xào trứng cách làm đơn giản, cho nên cuộc tỷ thí này, càng nhiều hơn chính là khảo nghiệm một ít phương diện kỹ xảo đồ, mà đây chút, bí kiếp thần ăn bên trong đều có, hơn nữa là tốt nhất.

Cận Tuấn động một cái làm, Hồ Hải liền phát hiện, thấy Cận Tuấn cách làm sau đó, hắn có chút không rõ ràng, bất quá không có nói gì, chỉ cho rằng Cận Tuấn là ở cô làm ra vẻ huyền bí,

Không đề ý tới nữa.

Từ tủ lạnh bên trong cầm ra cơm, chảo nóng, thả dầu, cơm vào nồi, xèng cùng nồi va chạm giao minh thanh âm rất nhanh vang lên, Hồ Hải làm việc thật rất tốt, không ngừng ném nồi, trộn xào cơm, giờ tay nhắc chân ở giữa đều là phong độ đầu bếp, chỉ chớp lát sau, trong phòng bếp đã tràn ngập từng trận đậm đà mùi cơm.

Mọi người nhìn, nghe, theo bản năng liền nuốt nước miếng, đều cảm thấy Hồ Hải làm cơm xào trứng quá thơm, chỉ là bây giờ người liền ngón trở đại động.

Cận Tuấn đối với ngoại giới tình huống một chút cũng không quan tâm, thời khắc này hắn, hoàn toàn chìm đắm trong thế giới mình.

Liễu Huệ Thiên thấy ngây người, không phải bởi vì là Hồ Hải làm cơm xào trứng đích xác rất thơm, những thứ này đối với nàng mà nói sức hấp dẫn không lớn, mà là bởi vì là Cận Tuấn, hắn bộ kia bộ dáng nghiêm túc, để cho nàng nhìn có chút mê, nhất là làm hắn động lúc thức dậy, đơn giản là không nói được mê người.

Trách không thể nói nghiêm túc người đàn ông đẹp trai nhất!

Cơm lúc này đã hấp chín, Cận Tuấn một tay đem trứng gà gỡ, dùng một loại thủ pháp thần kỳ nhanh chóng chỉ lấy ra trứng gà ở giữa lòng vàng, hơn nữa là một chút lòng trắng trứng cũng không có.

Đây là Cận Tuấn làm cái này cơm xào trứng chỗ mấu chốt, nếu là nhúng vào một chút lòng trắng trứng, đối với kế tiếp cơm xào trứng sẽ có ảnh hưởng lớn, bởi vì là hắn phải làm, không phải thông thường cơm xào trứng, mà là cơm xào trứng trong cảnh giới tối cao, cơm xào trứng hoàng kim!

Dĩ nhiên, Cận Tuấn cách làm người bình thường là không biết, chỉ cảm thấy rất tươi, nếu là Hồ Hải thấy, hắn khẳng định cũng biết, chẳng qua là vào lúc này, hắn đang bận lật nồi, một chút cũng không có chú ý đến bên này.

Tròng vàng vậy là đủ rồi, đồng dạng là khuấy mở, lúc này cách làm cùng Hồ Hải ngay từ đầu cách làm rất tương tự, cơm cũng là gia nhập vào tròng vàng trong, khuấy.

Giải quyết những thứ này sau đó, cơm liền ra nồi, nơi này đối với đầu yêu cầu cũng rất cao, dầu quá nhiều thì sẽ để cho cơm nhìn như rất dầu mỡ, quá thiếu lại sẽ nhìn như quá khô, nơi này có một tốc độ.

Cái này tốc độ, Cận Tuấn gây khó dễ rất chính xác, sáp nhập vào bí kiếp thần ăn, hắn bây giờ mỗi một cái động tác, mỗi một cái kỹ xảo, đều tựa như là hắn thao tác ngàn lần vạn lần sau, cho nên, không tồn tại một chút vấn đề.

Cận Tuấn cơm mới vừa vào nồi, Hồ Hải đã hoàn thành cơm xào trứng của hắn, đang trang phục lộng lẫy, liếc mắt nhìn, Cận Tuấn thu hồi tâm thần, trong tay bận rộn.

Cơm vào nồi trộn xào mấy lần sau đó, mùi thơm liền bắt đầu huy phát liền đứng lên, bất quá bởi vì làm đầu trước bởi vì là Hồ Hải cơm xào trứng tản ra mùi hương nguyên nhân, cho nên cũng không rõ ràng.

Rất nhanh, Cận Tuấn cũng hoàn thành cơm xào trứng của hắn, cầm cái đĩa đựng tốt, dọn lên bàn.

2 đĩa cơm xào trứng cùng nhau bày ở trước mặt mọi người thời điểm, để cho người liếc mắt liền nhìn ra khác biệt là, cơm màu sắc.

Hồ Hải com xào trứng màu sắc là chếch hoàng, trên căn bản cùng com màu sắc nguyên thủy không sai biệt lắm, mà Cận Tuấn com xào trứng bởi vì là chỉ lấy ra trông vàng nguyên nhân, biểu hiện màu sắc là hoàng kim vậy màu sắc, càng tươi đẹp, hơn nữa mỗi viên com đều là tách ra, một viên một viên tồn tại, nhìn như bộc phát trong suốt.

Cho nên mới vừa vừa lên bàn, liền được mấy người khen, "Com thật là đẹp, cùng màu sắc hoàng kim, để cho người cũng bỏ không có ăn."

Liễu Huệ Thiên treo lòng từ Cận Tuấn động tác thời điểm từ từ rơi xuống, làm hấn đem làm xong com xào trứng mang lên bàn thời điểm, nàng giống như ăn một viên thuốc an thần, hoàn toàn an lòng.

"Không nhìn ra à, người còn cất giấu ngón này!" Liễu Huệ Thiên trêu ghẹo nói.

Người sáng suốt cũng nhìn ra được, Cận Tuấn cùng Hồ Hải com xào trứng, ở trên bề ngoài, cái trước đã hoàn toàn thắng được.

Hạt tròn gạo tách ra, màu sắc kim hoàng com xào trứng, lấy Liễu Huệ Thiên mắt thấy, nàng tự nhiên biết người bình thường không thể có thể làm được như vậy, ít nhất là trình độ cấp đại sư mới được.

Ở trong chuyện này, Cận Tuấn lại đối mới Liễu Huệ Thiên đối với hấn nhận biết.

Đối với Liễu Huệ Thiên mà nói, Cận Tuấn cười cười không nói.

Hồ Hải thấy cũng là kinh ngạc một chút, rõ ràng không nghĩ tới Cận Tuấn có thể đem com xào thành loại màu sắc này, ở ăn uống giới sờ leo lẫn lộn nhiều năm như vậy, hấn sao có thể không nhìn ra, đây chính là com xào trứng hoàng kim mới có màu sắc.

Nghe người bên cạnh đối với Cận Tuấn tán dương, hồ trên mặt biển có chút không nén giận được, chỉ đành phải hừ lạnh nói, "Trong nhìn không trúng ăn mà thôi, ăn có ngon hay không còn muốn hưởng qua mới biết!"

Cận Tuấn nghe vậy khoát tay chặn lại, hướng mọi người nói, "Vậy thì mời các vị thưởng thức đi!"

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tài nấu nướng thi đấu hợp lại

2 đĩa com xào trứng bung lên bàn, sớm có tham ăn mở ra nổ tung kiểu mẫu, chẳng qua là ngại vì Liễu Huệ Thiên cái này Bà chủ ở đây, không tốt động thủ trước, giờ phút này Cận Tuấn ra lệnh một tiếng, các nàng lập tức liền chạy.

Một người một muỗng, rất nhanh, Hồ Hải một đĩa com xào trứng liền biến mất hơn nửa, trong miệng ăn bọn họ cũng không quên khen.

"Ăn ngon, đầu bếp Hồ chính là lợi hại, không thổi không nâng, cái này com xào trứng xào phải thật là ăn ngon, mùi com vị mừi phần, rất có mùi vị."

"Ăn quá ngon, khả năng này là ta ăn rồi ăn ngon nhất com xào trứng."

"Trứng gà cùng com, như vậy đơn giản nguyên liệu nấu ăn có thể làm ra mỹ vị như vậy com xào trứng, thật sự là quá thần!"

". . ."

Nghe mọi người khen không dứt miệng lời nói, Hồ Hải vậy kêu là một cái đặc ý à, nhìn về phía Cận Tuấn ánh mắt đều là ngạo mạn.

Liễu Huệ Thiên không có cùng những người khác vậy, đối với nàng mà nói, nàng tương đối thích Cận Tuấn làm, cho nên nàng ném trước liền Cận Tuấn sao com xào trứng.

Một muỗng com múc, đưa đến mép, còn không có vào miệng, chớp mũi cũng đã tràn ngập 2 cổ mùi thơm, là trứng thơm cùng mùi com, cái này làm cho Liễu Huệ Thiên rất có thêm ăn.

Đem com đưa vào trong miệng, Liễu Huệ Thiên sắc mặt nháy mắt ở giữa liền biến, trở nên để cho người nhìn không hiểu nàng biểu tình đại biểu là ý gì.

Hồ Hải liếc thấy một màn này, không kiềm được cười nhạt, "Cận Tuấn, người com này xem ra đúng là bên ngoài mạnh trong rỗng, trong nhìn không trúng ăn à."

"Huệ Thiên, khó ăn liền chớ ăn, ta nơi này còn nữa, người ném thử một chút."

Hồ Hải lòi cộng thêm Liễu Huệ Thiên giờ phút này biểu tình kỳ quái để cho đoàn người rồi rít nghi ngờ khỏi Cận Tuấn làm com xào trứng chất lượng.

Xem ra quả thật là trong nhìn không trúng ăn.

Liễu Huệ Thiên như vậy tình huống để cho Cận Tuấn đều là hoài nghi mình một chút, chẳng lẽ thật ăn không ngon?

"Trời ạ, ăn quá ngon, Cận Tuấn, người là làm sao làm được!" Thật lâu, Liễu Huệ Thiên rốt cuộc nhớ lại những lời này.

"Com xào trứng, trứng gà cùng com lẫn lộn chung một chỗ xào, hai cái mùi thơm vốn là chỉ có thể phải một, có thể người lại làm được 2 cái chung, hơn nữa, người sao com từng hạt bị trứng gà bọc, không chỉ có đẹp mắt, hơn nữa ăn cũng là rất nhai dai, chẳng qua là ăn một miếng ta cũng cảm giác mềm miệng lưu hương, trời ạ, ta thật sự là không biết làm sao hình dung phần này com xào trứng."

Liễu Huệ Thiên giống như một thức ăn ngon nhà vậy, đem Cận Tuấn com xào trứng bình luận liền một phen sau đó, liền không nói, chỉ vì là ăn quá ngon.

Nghe vậy, Cận Tuấn lòng an tâm một chút, ngay sau đó liền thấy Liễu Huệ Thiên không để ý hình tượng bắt đầu ăn ngón nghiêng, bộ dáng kia, thật giống như là mấy ngày không người ăn com.

Đây có thể đem đoàn người hù dọa, kinh ngạc đồng thời cũng là không hẹn mà cùng nhìn về phía Cận Tuấn phần kia com xào trứng, ở Liễu Huệ Thiên điên cuồng cướp đoạt hạ, còn dư lại không có mấy.

"Bà chủ, người chậm một chút, ta còn không có ném một chút đây."

"Bà chủ, miệng hạ lưu tình!"

"Lần đầu tiên thấy người đẹp đối đãi thức ăn là điên cuồng như vậy."

". . ."

Cục diện bỗng nhiên phơi bày một bên ngã, Hồ Hải sững sờ, đây là tình huống gì, hắn không thể tin, thừa dịp khe hở, hắn cầm một cái muống cũng ném thử một miếng Cận Tuấn com xào trứng, cái này vừa vào miệng, kết quả như vậy.

Hắn si ngốc đứng, liền trong tay cái muống rơi trên mặt đất cũng không có chút nào phát hiện, com xào trứng có thể xào phải tốt như vậy ăn, hơn nữa bề ngoài tốt như vậy nhìn, hắn thật sự là không dám tin tưởng đây là Cận Tuấn có thể làm được.

Giờ khắc này, Hồ Hải nhìn về phía Cận Tuấn ánh mắt tràn đầy khiếp sợ.

Hai người lần này so đấu com xào trứng, cách làm cũng chưa từng có nhiều sắc sỡ, đơn giản, nhưng là, Cận Tuấn vẫn đem một phần com xào trứng xào đến ngon như vậy đến nước, thật sự là làm người ta khiếp sợ.

Đoàn người nhiệt tình cùng Hồ Hải biểu tình Cận Tuấn xem thường, thông qua bí kiếp thần ăn bên trong kỹ xảo làm được thức ăn mị lực há là các người những thứ này thực khách có thể chống đỡ được.

"Trời ạ, ta trước nói sai, đây mới là ta ăn rồi ăn ngon nhất com xào trứng."

"Cận Tuấn, đây thật là người làm được sao, khó tin đâu!"

"Khó trách dám cùng đầu bếp Hồ tỷ thí,

Nguyên lai là quá giỏi, tay nghề rất cao mà!"

Thời gian một cái nháy mắt, Cận Tuấn com xào trứng liền bị đoàn người ăn không còn một miếng, kể cả cái đĩa đều bị một công nhân liếm phải cùng gương vậy.

Chưa ăn đủ nhân viên không thể làm gì khác hơn là trở về chỗ cũ cầu lần ăn Hồ Hải, có thể vừa vào miệng, hắn liền không ăn được, tuy nói Hồ Hải làm không kém, có thể ăn liền Cận Tuấn sau đó, lại ăn cái này hoàn toàn không được.

Hai người giống như Thái Sơn cùng đỉnh Everest, vậy đều không phải là một cái độ cao, không so được!

Như vậy trắng trợn đánh mặt, để cho Hồ Hải khó chịu cực kỳ.

Kết quả cuối cùng không hề hợp chút nào, Cận Tuấn lực áp Hồ Hải, trong đó có mấy cái phòng bếp nhân viên ngại vì Hồ Hải uy thế, trái lương tâm đứng ở Hồ Hải bên này, bất quá đại đa số người vẫn là chuyện thật câu là.

Com xào trứng thanh trừ sạch sẽ, mọi người có vẻ vẫn còn thèm thuồng, ngon như vậy com xào trứng, căn bản chưa ăn đủ à, cho nên mãnh liệt yêu cầu Cận Tuấn lại tới mấy phần, tốt nhất một người một phần.

"Tốt lắm, mọi người yên lặng một chút, các người yêu cầu ta đều nghe được, bắt quá bây giờ, chúng ta trước hay là tới chứng kiến một chút đầu bếp Hồ sắp mang cho chúng ta biểu diễn đi, hiện trường livestream nha!" Cận Tuấn cười đối với Hồ Hải nói.

Hồ Hải nghe được Cận Tuấn mà nói, nhất thời sắc mặt một chút biến thành trư can sắc, vốn là lấy là mình ở cuộc tỷ thí này trong là chắc thắng, ai có thể nghĩ đến là như vậy cục diện.

Hắn không phục!

"Hừ!"

Hồ Hải cổ lắc một cái, quật cường nói, "Chính là com xào trứng sao có thể khảo nghiệm tài nấu nướng, muốn tỷ thí chúng ta sẽ tới động thật, chờ giờ com đến, chúng ta làm một món ăn đi ra, để cho tới khách ăn com tới đánh giá!"

Ở Hồ Hải xem ra, Cận Tuấn ở cuộc tỷ thí này trong thắng, bắt quá là một chiều, com xào trứng xào thật tốt, cũng không đại biểu hắn tài nấu nướng cao bao nhiêu, một người hợp cách đầu bếp, cũng không phải là chỉ biết làm những thứ này đơn giản thức ăn, đó là đồ trắng án đều phải chơi được chuyên, hắn cảm thấy Cận Tuấn rõ ràng không được.

"Hề hề, đầu bếp Hồ đây là đối ý?" Cận Tuấn dừng dừng một tiếng, đã ngờ tới sẽ là loại chuyện này.

Hồ Hải một cái như người thanh cao này, làm sao có thể liên bởi vì là một phần com xào trứng tỷ thí nguyện ý chịu thua, làm ra loại chuyện đó tới.

Hồ Hải lời này vừa nói ra, những người khác nhìn về phía hắn ánh mắt cũng có chút khinh bỉ, đầu sao không thành thật người luôn là để cho người rất ghét.

Hồ Hải khoe miệng mất tự nhiên co quắp một cái, cưỡng ép giải thích, "Mới vừa mới thời điểm bắt đầu lại không cho thấy chính là so với một trận, nếu nếu so với, vậy nhất định phải đầy đủ phương diện, để cho khách nhân đến đánh giá, như vậy càng uy tín, công bình công chính công khai!"

Cận Tuấn nhìn một chút Liễu Huệ Thiên, định lấy được nàng ý kiến, ai ngờ người sau nhún vai một cái, sao cũng được nói, "Các người quyết định."

Làm là thương nhân, Liễu Huệ Thiên bèn nhảy đánh hơi được trong đó cơ hội làm ăn, làm là bạn Cận Tuấn, mới vừa rồi Cận Tuấn biểu hiện, đã làm nàng nhìn với cặp mắt khác xưa, cho nên nàng không có mới vừa rồi lo âu, chỉ bắt quá tiền đề còn phải nhìn Cận Tuấn có nguyện ý hay không so với, nàng tôn trọng hắn ý kiến.

"Người nếu là dám cùng ta so với, ta lại thêm tiền đặt cược, ta nếu bị thua, tiền lương tháng này thuộc về người, là người đàn ông liền so với!" Hồ Hải tiếp tục phóng đại chiêu, vì vẫn hồi đánh mất mặt mũi.

Liên quan đến có phải hay không người đàn ông cái vấn đề này, Cận Tuấn không chút do dự liền đón nhận.

Tràng này tài nấu nướng thi đấu hợp lại, nháy mắt ở giữa ngay tại trong phòng ăn sôi trào lên, cứ việc đoàn người đối với Hồ Hải nói không giữ lời cảm thấy không si, chỉ là có thể thấy một trận đặc sắc tỷ thí, ngược lại cũng nguyện ý.

Rất nhanh tới giờ com thời gian, tới khách ăn com biết chuyện này, người người nhiều hứng thú.

Hồ Hải cái này người đầu bếp thức ăn bọn họ là ăn nhiều, mùi vị đó là tương đối khá, hôm nay đi ra một cái tên không thấy tác phẩm kinh điển người và hắn tỷ thí, đây chính là cái tin tức lớn.

Dựa vào cái này hài hước, trong phòng ăn không bao lâu liền đầy ắp cả người, rất nhiều khách đều là hô bằng hoán hữu kêu đến mất thấy.

Làm ăn lập tức tốt như vậy, Liễu Huệ Thiên trong lòng nhìn cũng cao hứng, vì để cho mọi người thấy càng tận hứng, nàng lập tức an bài, ở trong phòng khách rút lui hết một ít chưng bày, thay dụng cụ nhà bếp, để cho Cận Tuấn cùng Hồ Hải hai người ở trước mặt mọi người hiện trường livestream tài nấu nướng.

Như vậy xuất đầu lộ diện làm việc, Cận Tuấn vẫn là lần đầu tiên, đối mặt nhiều người như vậy, hắn không khỏi có chút khẩn trương.

Mà Hồ Hải rất là vui vẻ loại tràng diện này, hướng mọi người phát phát tay, tại chỗ rất nhiều người đều là biết hắn, ăn rồi hắn làm thức ăn, cho nên lúc này tiếng hô của hắn cao nhất.

"Các vị, đặc biệt cảm ơn các người đến chơi bản nhà ăn, vì tặng lại mọi người ủng hộ, hôm nay ở chỗ này cử hành một trận tài nấu nướng so đấu thi đấu, đến lúc đó chúng ta gặp nhau ngẫu nhiên rút ra chọn tại chỗ bạn làm là giám khảo, phía dưới, cho mọi người giới thiệu một chút 2 người tuyên thủ tranh tài."

Liễu Huệ Thiên không hổ là hỗn chiến cửa hàng tổng hợp người, lập tức liền nắm trong tay toàn cục, điều động hiện trường bầu không khí.

"Hồ Hải, bản phòng ăn đầu bếp, chắc hẳn các vị đang ngồi ở đây cơ bản biết, một vị khác, chính là bản phòng ăn người quản lý, Cận Tuấn, đừng xem tuổi không lớn lắm, năng lực siêu cường!"

Liều Huệ Thiến lần này giới thiệu, Cận Tuấn vô hình cảm thấy một hồi buồn nôn, cái gì đừng xem tuổi không lớn lắm, năng lực siêu cường, là hẳn suy nghĩ nhiều sao?

converter Dung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Kỹ năng kinh ngạc cả nhà hàng

Liều Huệ Thiến mới vừa giới thiệu xong, người phía dưới liền lập tức thảo luận đứng lên.

"Có được hay không à, thằng nhóc này, cùng chúng ta đầu bếp Hồ tỷ thí!"

"Hiện trường làm có thể so với không thể bếp sau, không có một chút chân thủy bình hẳn không dám như vậy!"

"Người vẫn là coi trọng đầu bếp Hồ!"

"Lẳng lặng xem không nói lời nào."

". . ."

Đại đa số người đối với Cận Tuấn cái này khuôn mặt xa lạ đều là cho dư không ủng hộ thái độ, nhưng cũng có rất ít người cho rằng người không thể xem bề ngoài, không có nghe người Bà chủ nói, vị trẻ tuổi này tuổi không lớn lắm, năng lực siêu cường!

Đợi đến đoàn người thảo luận một hồi, Liều Huệ Thiến bên này liền chặn lại, bởi vì là, cuộc tỷ thí này liền muốn bắt đầu.

"Nếu là để cho đoàn người làm giám khảo, lớn như vậy hóa liền nói lên cái nổi danh thức ăn tới, để cho 2 người người dự thi hiện trường làm được, như thế nào?"

Bởi vì cuộc tỷ thí này là xảy ra chuyện đột nhiên, cho nên còn không có chuẩn bị nội dung tỷ thí.

Liều Huệ Thiến lúc này nói lên cái ý nghĩ này cũng là tương đối khá, nếu là hiện trường livestream, cái gì đều là cao hứng tốt nhất, dẫu sao cao hứng phát huy, càng lộ về 2 người người dự thi trình độ.

Liều Huệ Thiến cách làm như vậy, sâu đoàn người đồng ý!

Chẳng qua là, thương lượng nửa ngày, không có một cái có thể chọn lựa thức ăn thích hợp tỷ thí, đang tại chỗ mặt có chút lúng túng, có một ông cụ đứng dậy, nói, "Y theo lão phu nhìn, cái này thời tiết, không bằng sẽ để cho 2 người người dự thi làm một dưa hấu chưng thịt gà, làm tiêu tan mùa hè nóng bức, mọi người cảm thấy thế nào?"

/*Dung Kiều : <http://117.img.pp.sohu.com/images/blog/2007/6/20/17/27/113e13d77a8.jpg>*/

Ông cụ này vừa đứng ra, Liều Huệ Thiến liền thấy, nhất thời ánh mắt sáng lên, ông già cũng nhìn thấy nàng, đối với nàng cười một tiếng.

"Được, đề nghị này không tệ."

"Xem ra ông cụ cũng là một hiểu ăn, dưa hấu chưng thịt gà không tệ, rất phù hợp cái này thời tiết."

"Món ăn này ta ở nhà cũng đã làm, đáng tiếc làm không được khá, không biết hôm nay 2 người thi đấu người làm như thế nào."

Lão nhân gia đề nghị lấy được đoàn người đồng ý, Liều Huệ Thiến lập tức liền quyết định, tỷ thí thức ăn chính là cái này dưa hấu chưng thịt gà, mau cho người chặt đi chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn.

Không bao lâu, nguyên liệu nấu ăn thích hợp, tỷ thí liền chính thức bắt đầu rồi !

Dưa hấu chưng thịt gà, nguyên liệu nấu ăn chủ yếu nhất chính là dưa hấu cùng thịt gà, còn như gia vị, mặc cho người mà ổn định, làm món ăn này đầu tiên

là phải đem dưa hấu bên trong dưa thịt loại trừ, ở chỗ này, hai người cũng triển hiện riêng mình thủ đoạn.

Hồ Hải làm đầu bếp nhiều năm như vậy, món thức ăn gì chưa làm qua, nghe được cái này thức ăn, trong lòng lập tức thì có phở.

Mà Cận Tuấn lần này tốc độ nhanh hơn, lập tức lại bắt đầu, hấn trước chọn lựa xong một cái dưa hấu da dày lên bàn, cũng không thèm nhìn, nhanh chóng giơ đao, ánh đao một lác mạnh, hấn cũng đã một đao chính xác không có lầm đem dưa hấu phá vỡ hai nửa.

Dưa hấu một phần sáu làm nắp, 5 phần 6 làm cổ, không kém chút nào, tiếp Cận Tuấn cổ tay lại là lộn một cái, chỉ thấy ánh đao nhanh chóng lướt qua mấy cái, dưa hấu bên trong dưa thịt cũng đã bị hấn từng cái lấy ra, lấy được rất cẩn thận, một chút màu đỏ dưa thịt đều không lưu.

"Hảo đao pháp!" Khách ở trong, cái đó ông cụ nhìn ánh mắt sáng lên, thấp giọng nói.

Nhìn nữa Hồ Hải, hấn vào lúc này thủ pháp đều là rất phổ thông, đơn giản khai dưa hấu, lấy dưa thịt, không có gì xuất sắc chỗ.

Tiếp theo chính là xử lý thịt gà, Hồ Hải trước mặt, một con gà bày trên bàn, hấn một tay cầm đao, cũng không thèm nhìn tới, chém liên tục mười mấy đao, sau khi dừng tay, trên bàn gà đã bốn phân năm cơi, khối khối thịt gà lớn nhỏ giống nhau.

Sau khi hoàn thành, Hồ Hải nhìn về phía Cận Tuấn, có loại thị uy cảm giác, liền phần này đao công, hấn đều là luyện mấy năm mới được.

Ngoài nghề xem náo nhiệt, nội hành xem môn đao!

Giờ phút này Hồ Hải triển hiện đao công nháy mắt ở giữa liền lấy được mọi người con người, đặt đẹp tiếng bốn phương tám hướng truyền tới, để cho hấn tốt không đặc ý.

Cận Tuấn không thấy Hồ Hải mặt mũi, chỉ thấy hấn một tay cầm gà, một tay cầm đao đứng ở nơi đó, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Không có ai biết hấn đang làm gì vậy, chốc lát, Cận Tuấn mở mắt, trong tay gà vút lên giữa không trung, một cái tay khác đao giơ lên.

"Bá bá bá!"

Không có ai thấy rõ, hết thấy các thứ này tựa hồ chỉ phát sinh ở một thoáng,

Điện quang đá lửa ở giữa, trên bàn, đã rút xuống từng cục thịt gà, hơn nữa vừa vụn bày thành một con gà đáng vẽ, một khối không thiếu.

Yên tĩnh!

Yên tĩnh như chết!

Toàn bộ trong phòng ăn yên lặng như tờ, tất cả mọi người liếc mắt dụi mắt, bọn họ nghi ngờ mình ánh mắt, cũng nhìn thấy gì, đây căn bản cũng không phải là người bình thường có thể làm được sự việc.

Phần kia tốc độ, mau như tia chớp!

Hồi lâu, trong phòng ăn bộc phát ra một hồi trái qua hồi lâu không ngừng tiếng vỗ tay, người người khen ngợi không dứt.

Ông cụ kia không bình tĩnh, hấn chợt đứng lên, gắt gao nhìn chăm chăm Cận Tuấn.

Liễu Huệ Thiên cũng không bình tĩnh, cách gần đây nàng cũng không thấy rõ Cận Tuấn mới vừa rồi làm cái gì, cái này, quá nhiều để cho ngoài ý người bình thường đồ.

Liễu Huệ Thiên thậm chí cảm thấy Cận Tuấn có chút tà môn.

Hồ Hải hơn nữa không bình tĩnh, ban đầu phách lối ngang ngược

kiêu căng biến mất hầu như không còn, còn dư lại chỉ có kinh hoàng, hấn từ chưa có xem qua một người có thể có Cận Tuấn phần này đao công, không vậy không thể để cho đao công.

Hấn nổi lên một cái ý niệm kỳ quái, đây nhất định là võ công, hấn nhớ có đôi lời kêu thiên hạ võ công, duy mau không phá, mới vừa rồi Cận Tuấn chính là lợi dụng mau biện pháp che mắt che mắt mọi người.

Đúng, nhất định là như vậy, Hồ Hải trong lòng như vậy cho rằng, khó khăn lắm đề xuống bất an trong lòng.

Cận Tuấn cũng không quản người khác như thế nào ánh mắt, hấn bây giờ, chỉ cần một làm thức ăn, thì sẽ không tự chủ chìm vào trong đó, đó là tinh thần lực chưa bao giờ có tập trung, đây cũng là bí kiếp thần ăn mang cho hấn một trong chỗ tốt.

Thịt gà cắt tốt, Cận Tuấn chọn 2 kiêu đồ, gừng cùng rượu Thiệu Hưng, hấn trái phải cùng làm, một tay vỗ gừng, một tay rót rượu, nhất tâm nhị dụng hạ, làm không kém chút nào, đồ toàn bộ rót vào dưa hấu trong, cắt tốt thịt gà bỏ vào ở phía trên, đậy kín.

Chuẩn bị xong những thứ này, Cận Tuấn động tác vẫn chưa xong, hần lại nhắm hai mắt lại.

Lặng lặng cảm giác liền một chút nào đồ hải sản, Cận Tuấn câu khởi khòe miệng, lại là một cái mở mắt, đao trong tay hần động, lấy một loại mắt thường khó mà bắt đao rơi xuống tốc độ ở dưa hấu da ở trên đông dưa.

Hần đây là đang điều khắc, ở dưa hấu da ở trên điều khắc!

Trời ạ, người này nghịch thiên sao, một tay phụ bồi, một tay cầm đao ở dưa hấu da ở trên khua, vậy một bộ biểu tình không đếm xỉa tới là phải có nhiều ung dung.

"Con bà nó, người anh em này thần, quá đáng sợ."

"Ta xem qua một ít đại sư điều khắc, bọn họ cũng là muốn điều một chút dừng một chút, muốn một cái một bước làm sao khác, vị này anh bạn ngừng đều không ngừng, thật giống như nhìn đều không thấy thế nào, liền công phu này, mẹ, chờ một chút đồ làm ăn không ngon ta cũng đầu hần."

"Trời ạ kia, cái này còn là người có thể làm được chuyện sao?"

Cơ hồ tất cả mọi người đều đang nghị luận, Cận Tuấn đem trong phòng ăn bầu không khí nổ.

Thật là đẹp trai à, đây là đông đảo khách hàng nữ ý nghĩ trong lòng.

Thật người đàn ông, đây là đông đảo khách nam ý nghĩ trong lòng.

Ánh đao không ngừng chớp động, không bao lâu, Cận Tuấn ngừng lại, mà trước mặt hần, cái đó dưa hấu da ở trên, để lại một bức vẽ chim tung cánh, trông rất sống động.

Hồ Hải ở một bên nguyên vốn cũng đang điều khắc, điều phải cũng rất tốt, chẳng qua là động tác cùng Cận Tuấn hoàn toàn không so được, làm hần dừng lại suy tính kẻ hở thấy Cận Tuấn động tác, hần hoàn toàn ngăn, chặt vật nuốt nước miếng một cái, hần biểu tình muốn rất khó coi có bao nhiêu khó khăn nhìn.

Nếu như mới vừa rồi cắt thịt gà chẳng qua là món ăn khai vị, vậy Cận Tuấn ngón này lộ ra, chính là chủ thực, không người không làm lộ vẻ xúc động.

Làm xong điều này Cận Tuấn, trên trán cũng là thấm ra mồ hôi rịn, sắc mặt cũng trở nên có chút tái nhợt, mới vừa rồi hợp với hai cái sử dụng tuyệt kỹ, trong đó hao phí tâm thần là tương đối lớn, nếu không phải buổi sáng ăn đồ lót bụng, sợ rằng vào lúc này thì phải mệt lã.

Cận Tuấn triển lộ ra cái này hai cái, đã trở thành toàn trường tiêu điểm, hần nhất cử nhất động, cũng kéo theo không khí nơi này.

Đem dưa hấu chưng thịt gà bỏ vào trong nồi, đập nắp nồi lại, khai hỏa nấu canh.

Bị Cận Tuấn điều khắc thủ pháp dọa sợ Hồ Hải biết mình đang điều khắc ở trên là không sánh bằng Cận Tuấn, dứt khoát cũng không điều, dấu sao chủ yếu nhất vẫn là phải nhìn hai người cuối cùng làm được dưa hấu chưng thịt gà mùi vị như thế nào.

Hai bên thức ăn cũng khai hỏa chưng, cái này trong thời gian, mọi người cũng là từ từ yên tĩnh lại, yên lặng chờ 2 phần dưa hấu chưng thịt gà ra nồi.

Thời gian thoáng một cái đã qua, toàn bộ trong phòng ăn, lúc này bay từng cơn mùi thơm, nghe được mọi người dường như nuốt nước miếng, lúc này, 2 phần dưa hấu chưng thịt gà cũng khá.

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bái sư

2 phần dưa hấu chưng thịt gà đồng thời ra nồi, lập tức sẽ để cho tại chỗ không ít người không ngừng nuốt nước miếng, mắt lom lom, cái loại đó mùi thơm, thật là làm cho người nghe thấy cũng làm thèm nhỏ dãi.

Kính chọn, Liễu Huệ Thiên đã từ trong đám người lựa ra mười người khách giám khảo, trong đó có cái đó đề nghị ông cụ.

Cận Tuấn thấy, Liễu Huệ Thiên cùng cái đó ông cụ tựa hồ biết, gọi hần là chú Chu.

Hồ Hải cùng Cận Tuấn hai người cời ra riêng mình đưa hấu nấp, nhất thời, 2 cỗ so với mới vừa rồi hơn nửa mùi thơm đậm đà bông bênh mồi.

Ở mùi thơm ở trên, hai người tựa hồ kỳ cổ tương đương, trộn lẫn trộn chung, không cách nào phân biệt, còn như mùi vị như thế nào, còn như phẩm thường.

Chương trình là mười người khách giám khảo theo thứ tự thưởng thức, sau đó bỏ phiếu, cuối cùng phiếu nhiều người chiến thắng.

Vị thứ nhất đi lên thưởng thức chính là ông cụ kia, ông cụ nhìn như rất chuyên nghiệp, thưởng thức trước, dùng trước nước trong sáu liên súc miệng.

Hần ném trước liền Hồ Hải.

"Cái này canh bên trong không có đưa hấu đưa thơm, nhưng là một phần thang bên trong tràn ngập nhiều loại mùi thơm, có thịt gà, táo đỏ, còn có quế viên, món ăn ngon, đúng là rất đẹp."

Những thứ này khen nói lọt vào Hồ Hải trong tai, để cho hần rất là vui vẻ, trong đầu nghĩ Cận Tuấn coi như nhiều đi nữa động tác võ thuật đẹp cũng không bằng hần có thực lực tới thực tế.

"Bất quá, " ông cụ lại nói một câu, "Cái canh này có chút ngọc có tỳ vết chính là, vẫn có chút dầu mỡ, hoàn toàn ăn không ra đưa hấu mát rượi, hơn nữa phối liệu nhiều, ngược lại ảnh hưởng đưa hấu nguyên lai có đưa thơm, mất đi bản thân nó ý nghĩa, món ăn này, trọng yếu nhất chính là muốn vượt trội đưa hấu đưa thơm."

Hồ Hải sắc mặt một đỏ, hiếm thấy không lên tiếng phản bác.

Nói xong những thứ này, ông cụ tiếp theo là thưởng thức Cận Tuấn, ở thưởng thức trước, hần lại dùng nước sáu liên súc miệng.

Vừa nhìn thấy chén trong chứa thang, ông cụ kinh ngạc đứng lên, "Cái canh này tốt mát mẽ à."

Tiếp ném thử một miếng.

"Ừ, không tệ, cái canh này một chút thịt gà dầu ở thang bên trong cũng không nhìn thấy, hơn nữa gửi đưa mùi thơm mười phần, không đúng, thang ở trong cổ họng xuyên qua sau đó, thật giống như còn mang điểm gà mùi thơm, phối liệu đơn giản, hoàn mỹ giải thích món ăn này chân chính ý nghĩa, đây mới thật sự là tài nấu nướng, đưa hấu da điều khắc đủ để có thể thấy đao công kinh người, không nghĩ tới bên trong thang cũng là mát mẽ thoát tục, bên trong ưu bên ngoài đẹp, thật sự là đáng quý, thang vào miệng giống như bạc hà ở trong miệng tan ra, cái loại đó mát rượi cảm, mười phần thể hiện ra, quá tốt uống, ta đời này vẫn là lần đầu tiên uống được loại này ngon như vậy thang."

Lời nói này đi ra, làm mọi người tại đây kinh ngạc, bọn họ tò mò Cận Tuấn canh uống rất ngon, mới có thể làm cho lão nhân gia đánh giá như vậy cao, chỉ là nghe đánh giá, sẽ để cho người đối với cái canh này sinh lòng hướng tới.

Một ít ủng hộ Hồ Hải người nghe vậy nhưng phát ra nghi ngờ tiếng, hai người thang nhìn như khác biệt không lớn, nhưng cho đánh giá chênh lệch lớn như vậy, bọn họ không kiềm được hoài nghi người này là Cận Tuấn mời tới bày.

Hồ Hải nghe được ông cụ như vậy khen ngợi Cận Tuấn thang, hoàn toàn không có nghĩa xấu chỉ từ, nhất thời bất mãn, có chút thẹn quá thành giận đạo, "Ta nói lão nhân gia này, người không cảm thấy người nói có chút quá sao, hần thang có tốt như vậy? Các người 2 cái không phải là thông đồng tốt đi."

"Hừ, một cái không biết tiến thủ đầu bếp thấy thế nào lấy được người khác tài nấu nướng tốt." Ông cụ lạnh lùng nói.

"Người có gì tư cách nói ta?" Hồ Hải hỏi ngược lại.

"Người nếu làm được thức ăn cho người ném, bọn họ thì có tư cách bình luận." Ông cụ thanh âm vang dội tiếp tục nói.

Liễu Huệ Thiên nghe người ngoài tiếng chất vấn, lại thấy ông cụ như vậy, biết hần là tức giận, nhanh chóng lên tiếng nói, "Các vị, ta muốn các người cũng đoán sai rồi, trước mắt vị này, chính là vốn là hiệp hội mỹ thực trước hội trưởng, Chu Bộ Vĩ lão tiên sinh, các người cho rằng hần cái thân phận này người, có cần phải đi cho người làm bày sao?"

Liễu Huệ Thiên những lời này, không thể nghi ngờ là một cái trái bom nặng ký, ở trong đám người nổ tung, bàn luận sôi nổi, nếu như cái này ông cụ thật là hiệp hội mỹ thực trước hội trưởng, ngược lại thật không cần phải cho ai làm bày.

"Thật sự là hần, Chu Bộ Vĩ lão tiên sinh, hiệp hội mỹ thực trước hội trưởng." Có người ở trên mạng lục soát một chút,

Thật tìm được hần tài liệu.

"Nghe nói Chu lão tiên sinh miệng là nổi danh điều, có thể làm cho hần đánh giá canh cao như vậy, xem ra cái canh này có con đường."

Như vậy thứ nhất, Chu Bộ Vĩ cho Cận Tuấn lần này đánh giá, coi như là nhất cái đại biểu tính, dẫu sao có thể được đánh giá cao như vậy, nói rõ Cận Tuấn canh thật sự là uống thật là ngon.

Hồ Hải cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì, ánh mắt lơ lửng không chừng, luôn luôn lại nhìn một chút Cận Tuấn.

Chu Bộ Vĩ không nghi ngờ chút nào, hần phiếu bỏ cho Cận Tuấn, hơn nữa đầu hoàn phiếu sau đó, còn mức một chén canh ở một bên tỉ mỉ thưởng thức.

Người phía sau theo thứ tự tới thưởng thức, bọn họ chấm điểm rất trực tiếp, Hồ Hải cho món ăn ngon hai chữ, mà Cận Tuấn, chính là món ăn ngon hơn!

Rất nhanh, kết quả là đi ra, ở Chu Bộ Vĩ cái này hiệp hội mỹ thực trước hội trường quyền uy tính hạ, còn thừa lại người ném sau đều là bỏ phiếu cho Cận Tuấn, cũng không phải là mù quáng đi theo, đúng là Cận Tuấn thang làm tăng thêm một bậc.

Cận Tuấn đạt được lần này tỷ thí thắng lợi, mọi người đều phải cho liên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, đồng thời, bọn họ đang nhìn cuộc tỷ thí này sau đó, người người bụng đều bị khi trước thức ăn ngon câu dẫn phải ực ực kêu lên, rồi rít yếu điểm bữa ăn.

Nhưng lúc này, một người để cho Cận Tuấn cũng để cho tất cả mọi người tại chỗ sợ hãi người chuyện xảy ra.

"Phốc thông!"

Hồ Hải đột nhiên quỹ xuống, một cái người đàn ông lệ rơi đầy mặt đối với Cận Tuấn nói, "Cận đại sư, là ta có mắt không biết Thái Sơn, người đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, có thể hay không thu ta làm đồ đệ, ta muốn cùng người học tập nấu nướng, Chu lão tiên sinh nói đúng, một cái không biết tiến thủ đầu bếp thấy thế nào cho ra người khác tài nấu nướng tốt, ta trước chính là bị ghen tị che đôi mắt, bây giờ rốt cuộc tỉnh ngộ lại."

Trời ơi, đây là cái gì quý? Cận Tuấn bị Hồ Hải cử động này sợ hết hồn.

Hắn nói muốn thăm hỏi mình thầy? Không thể nào, Cận Tuấn khó tin, hắn cảm thấy người này hẳn là sợ thực hiện hai người tỷ thí đánh cuộc mà bất đắc dĩ làm ra cử động đi, nếu không bằng Hồ Hải tâm cao khí ngạo bản tính làm sao biết nguyện ý khuất phục hắn dưới. . .

Thấy vậy, tất cả mọi người đều là cả kinh không nói ra lời, mơ hồ, cái này mới vừa rồi còn tâm cao khí ngạo đầu bếp Hồ, lại muốn thăm hỏi một người trẻ tuổi thầy, thật là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá, mọi người cũng có thể hiểu, Cận Tuấn tài nấu nướng mọi người quá rõ ràng, đúng là so với Hồ Hải lợi hại, hắn muốn thăm hỏi Cận Tuấn thầy theo đuổi tài nấu nướng lên tiến bộ cũng là về tình thì có thể lượng thứ.

Đỉnh!

"Kí chủ thông qua mình thực lực chinh phục đối thủ, thu được hệ thống cấp cho bảo rương khen thưởng "

Cận Tuấn vào lúc này vẫn còn có chút mơ hồ trạng thái, hệ thống nhắc nhở để cho hắn tỉnh thần tới, tiếp, hắn liền thấy, Hồ Hải trước mặt có ba cái bảo rương đang lơ lửng trước.

Vậy kim hoàng ánh sáng nói cho hắn hệ thống nhắc nhở là thật, không phải nói đùa.

Xuất chinh phục đối thủ còn có loại này khen thưởng, xem ra hệ thống cho phúc lợi không tệ à, cái này làm cho Cận Tuấn lại biết hệ thống một ít thứ, có không thể suy nghĩ nhiều, hắn lập tức tiến lên, đưa tay ra mở bảo rương, rất sợ chờ lát nữa chậm, hệ thống đổi ý, bảo rương biến mất.

Mà đang bên trong lơ lửng đầy, một lòng sấm hối Hồ Hải nhìn Cận Tuấn một bộ khó vì tình đáng vẽ, nguyên vốn cho là hắn không muốn thu mình làm đồ đệ, trong lòng cảm thấy tức giận, không nghĩ tới, hắn đột nhiên lại tới, còn đưa tay ra. . .

Đây là muốn cùng ta tay trong tay, cùng đi sao?

Hồ Hải không có đưa tay đi nắm Cận Tuấn tay, nếu là thân tay, 2 cái người đàn ông làm như vậy, một màn này, cho người cảm giác làm sao đều là không dịu dàng, hắn tự mình đứng lên người, kích động đạo, "Su phụ, cảm ơn người nguyện ý thu ta làm đồ đệ."

Cận Tuấn không để ý, cũng không biết, hắn vào lúc này đang bận mở bảo rương.

Cái thứ nhất bảo rương bên trong, Cận Tuấn lấy ra một chiếc nhẫn, tên là nhẫn trữ vật, trong chiếc nhẫn tự có một phe thế giới, có thể chứa vật phẩm.

Xem qua nhiều như vậy tiểu thuyết Internet Cận Tuấn dĩ nhiên là biết cái này nhẫn trữ vật chỗ lợi hại, hắn không nghĩ tới, hệ thống cho bảo rương khen thưởng như vậy cho lực, cái thứ nhất cứ như vậy thứ lợi hại, phía sau 2 cái há chẳng phải là tốt hơn, suy nghĩ một chút đều cảm thấy kích động.

Cái bảo rương thứ hai bên trong, Cận Tuấn lấy ra một củ nhân sâm, nhân sâm núi trăm năm thuần khiết, vật đại bổ à, có cái này, sau này thận hư thể pháp cũng không sợ.

Thứ ba cái bảo rương bên trong, Cận Tuấn lấy ra là một quyển sách, nhìn như tựa hồ rất mơ hồ, phỏng đoán là đồ tốt.

Đem ba cái bảo rương nhanh chóng khai hoàn, Cận Tuấn không có phát hiện ở liên cần thận kiểm tra lấy được đồ tác dụng, vào lúc này nhưng là ở trước mặt mọi người, tài không ngoài lộ hắn là biết.

Khai hoàn bảo rương, Cận Tuấn nhìn quanh bốn phía một cái, đã nhìn thấy ánh mắt của mọi người tập trung ở trên người mình, nhất thời không giải thích

được.

Cận Tuấn nào biết, mới vừa rồi hấn giống như một thằng điên vậy, ngồi chồm hồm dưới đất, trong tay đung đưa kỳ quái động tác, trên mặt thỉnh thoảng lại lộ ra kỳ quái nụ cười, mười phần một người bị bệnh thần kinh cử chỉ.

"Sur phụ, người thế nào?" Hồ Hải đột nhiên hỏi.

Sur phụ?

Cận Tuấn mặt đầy mơ hồ, cho ăn, ta lúc nào đáp ứng thu người làm đồ đệ?

/*Dzung Kiều : tác giả ngày ra 2 chương , ngày 21/9/2017 mới chương 64 , nên các bạn cứ đọc thông thả song song với truyện khác , không cần vội*/

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Ngủ thấy mùi phát tài

Cận Tuấn không biết mình lúc nào đáp ứng trở thành Hồ Hải sư phụ, người này một hộp một sư phó kêu, làm cho đó là tương đối thuận miệng.

Cận Tuấn vừa mới bắt đầu không thích ứng, từ từ, cảm thấy thật giống như cũng tốt vô cùng, thiếu một người đối nghịch, hóa địch thành bạn, tốt biết bao à.

Thế giới đẹp như thế tốt, ít một chút đối nghịch nhiều một chút hữu yêu tốt vô cùng.

Trong phòng ăn, đi qua Cận Tuấn cùng Hồ Hải cuộc tỷ thí này, kiểm đủ con người, làm ăn cũng là tốt đến nỗi, xem tỷ thí khách từng cái đói bụng trước ngực sát sau lưng, cái loại đồ nhìn thức ăn ngon ở trước mắt lại không ăn nổi tâm tình, mọi người đều biết, cho nên giờ phút này, tất cả mọi người là ngón trò đại động, gọi thức ăn chuẩn bị mở động.

Nhìn làm ăn tốt như vậy, Liễu Huệ Thiên tâm tình thật tốt, tại chỗ liền tuyên bố, "Vì cảm kích mọi người cố động, hôm nay ở chỗ này ăn cơm cũng bớt hai chục phần trăm, mọi người ăn tận hưởng."

Mọi người vỗ tay khen hay!

Lập tức khách nhiều người như vậy, trong phòng bếp làm việc xấu, Liễu Huệ Thiên lúc này tự nhiên biết không có thể chỉ lo mình kiếm tiền, cho nên cũng tuyên bố cho tất cả nhân viên phát tiền thưởng, một người năm trăm, tất cả đại vui mừng.

Cận Tuấn thành mọi người trong miệng ngôi sao may mắn, không chỉ có để cho trong phòng ăn làm ăn tốt hơn, cũng cho nhân viên mang tới phúc lợi.

Cận Tuấn cũng vui vẻ, càng vui vẻ hơn là, tỷ thí một chút, liền thu được ba cái bảo rương khen thưởng, so với hấn khắp nơi mà tìm bảo rương thoải mái mau hơn.

Bất quá Cận Tuấn cũng là cảm thấy có chút nghi ngờ, dựa theo hệ thống quy định, hấn trên tay thanh kia WN chìa khóa, bởi vì là hấn đẳng cấp bây giờ quá thấp, chỉ có thể dùng một ngày sử dụng 2 lần, cũng chính là khai 2 cái bảo rương, có thể mới vừa rồi một chút khai ba cái bảo rương đều có thể, cái này thì kỳ quái.

Cận Tuấn muốn đem cái vấn đề này làm rõ ràng mới được, vạn nhất sau này thấy có bảo rương, WN chìa khóa số lần sử dụng xong, mở còn chưa mở tổ.

"Hệ thống, WN chìa khóa không phải một ngày chỉ có thể khai 2 cái bảo rương sao, vì sao mới vừa mới có thể duy nhất khai ba cái?"

"Kí chủ không cần kinh ngạc, mới vừa bảo rương là hệ thống thưởng, không thuộc về kí chủ tìm trong phạm vi bảo rương, không biết tiêu hao WN chìa khóa sử dụng số lần"

Hệ thống vừa giải thích, Cận Tuấn lập tức liền biết rõ.

Trong phòng làm việc, Cận Tuấn, Liễu Huệ Thiên cùng Chu Bộ Vi ba người ở bên trong uống trà.

"Tiểu tử, ngươi cái này người bán lãnh có thể không thể à, ta ở thức ăn ngon giới nhiều năm như vậy, còn không có nhìn qua một cái người bán lãnh có người lợi hại, nhất là người vậy hai cái đao công, thật sự là nói quý phủ thần công cũng không quá đáng. Huệ Thiên, ngươi từ đầu tìm tới một cái như vậy người lợi hại mới à!"

Chu Bộ Vĩ đối với Cận Tuấn khen không dứt miệng, trong lời nói đều là đối với hắn thương thức, đồng thời đối với Liễu Huệ Thiên như thế nào tìm được Cận Tuấn người này mới người thủ đoạn rất là tò mò.

Bị người khen một chút liền tốt, khen nhiều Cận Tuấn đều cảm thấy ngượng ngùng, hắn cái này người bán lãnh toàn dựa vào bí kiếp thần ăn, bây giờ lộ người thủ đoạn bất quá là một góc băng sơn mà thôi, ngày sau còn có nhiều hơn đây.

Liễu Huệ Thiên liếc Cận Tuấn một cái, trong đó ý giống như là nói ngươi làm gì như vậy lợi hại, ta cũng không biết làm sao cùng người nói, nàng sau đó thân nhiên cười một tiếng nói, "Chú Chu chê cười, ta cũng chính là đánh bậy đánh bạ tìm được."

"Hề hề, đây cũng là duyên phận." Chu Bộ Vĩ cười một tiếng, không lại hỏi cái này.

"Huệ Thiên, tháng này ông đại thọ 70 cũng sắp đến rồi, ta người này miệng quá điều, luôn muốn tìm một đối với ta khẩu vị thức ăn ngon đầu bếp không tìm được, bây giờ ngươi trong tiệm có như vậy lợi hại thần trù, đến lúc đó có thể hay không mượn ta một ngày thời gian ở ta tiệc mừng thọ ở trên làm bữa cơm?" Chu Bộ Vĩ nói.

Cận Tuấn nghe nói như vậy sững sờ, không thể nào, nhanh như vậy đã có người muốn mời mình đi làm tiệc mừng thọ.

Liễu Huệ Thiên cười nói, "Chú Chu ngươi điều thỉnh cầu này sợ rằng ta không giúp được ngươi."

Chu Bộ Vĩ nét mặt già nua có chút lúng túng, không nghĩ tới Liễu Huệ Thiên như vậy không nói tình cảm, trực tiếp cự tuyệt.

Liễu Huệ Thiên thấy Chu Bộ Vĩ sắc mặt không được tự nhiên, tiếp tục nói, "Chú Chu, ta còn chưa nói hết đâu, ngươi muốn thần trù ngay tại bên cạnh ngươi, ngươi trực tiếp hỏi hắn là được rồi, nào phải dùng tới ta giúp ngươi hỏi nha."

Nghe vậy, Chu Bộ Vĩ nhanh chóng nhìn về phía Cận Tuấn, "Tiểu tử như thế nào, còn như giá tiền dễ thương lượng."

"Ta sợ ta làm không được khá, làm hư lão nhân gia ngài tiệc mừng thọ." Cận Tuấn nói.

"Nói những thứ này làm gì, ta tin tưởng ngươi, cứ quyết định như vậy đi, đến lúc đó ta gọi điện thoại cho ngươi."

Chu Bộ Vĩ không đợi Cận Tuấn là hay không đồng ý, liền trực tiếp quyết định, hắn quá thương thức Cận Tuấn tài nấu nướng, như vậy thần trù mời tới làm bảy mươi đại thọ tiệc mừng thọ, làm sao đều không thua thiệt.

Cận Tuấn không biết làm sao, không thể làm gì khác hơn là tiếp, Liễu Huệ Thiên chính là đối với hắn cười một tiếng, không lên tiếng.

"Đúng rồi, chú Chu, ngươi làm sao biết chạy tới ta nơi này, làm sao không ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe." Liễu Huệ Thiên hỏi.

"Nhân rồi không chuyện gì tới ngươi nơi này nhìn một chút, Chu Vũ thăng nhóc này chạy Trường bạch sơn đi cho ta đi tìm nhân sâm núi đi, một người im lìm." Chu Bộ Vĩ nói.

"Tìm nhân sâm núi làm gì?"

Liễu Huệ Thiên buồn bực một chút, sau đó thấy Chu Bộ Vĩ đáng vẻ, bưng tình hiểu ra, "Chẳng lẽ nói hắn tìm nhân sâm núi là trị bệnh cho ngươi?"

Chu Bộ Vĩ gạt đầu một cái, "Trước đoạn thời gian, hắn không biết từ đâu mua một viên nhân sâm núi cho ta uống, xài không ít tiền, bất quá quả thật có hiệu quả, biết có tác dụng, thăng nhóc này hiểu thuận, đặc biệt chạy đi Trường bạch sơn bên kia đi."

Cận Tuấn biết không mình chuyện gì, liền ở một bên nhắm mắt dưỡng thần, mới vừa rồi tỷ thí quá mệt mỏi, chẳng qua là nghe được hai người nói tới nhân sâm núi, hắn đột nhiên đã tới rồi điểm hứng thú, nhất là Chu Bộ Vĩ câu nói kia lý thuyết đến, xài không ít tiền mua nhân sâm núi.

Trước mắt bảo rương mang cho Cận Tuấn tác dụng còn không lớn, cũng không thể trên bản chất thay đổi hắn sinh hoạt tình trạng, cho nên còn cần dựa vào chính hắn đi nghĩ biện pháp, mà dưới mắt, cơ hội sẽ đến.

Cận Tuấn nghĩ thấy mùi phát tài.

Mở mắt ra, Cận Tuấn bất thành linh toát ra một câu, "Chú Chu, vậy nhân sâm núi ngươi xài bao nhiêu tiền mua?"

Cận Tuấn cái vấn đề này hỏi lên, Liễu Huệ Thiên cùng Chu Bộ Vĩ đồng thời sững sờ.

Chu Bộ Vĩ nhìn một chút Cận Tuấn, nói, "Con trai ta cũng không nói tí mị, bất quá bằng ta cảm giác, hắn là muốn bảy tám trăm ngàn đi, niên đại không lâu, nếu không phỏng đoán giá cả phẩm chất quý hơn."

Duyệt vô số người, đến Chu Bộ Vĩ số tuổi này, hắn nghe Cận Tuấn hỏi ý của lời này cũng biết đối phương nhất định là có tình huống, bất quá hắn không có nói thẳng.

"Làm sao, nghe được nhân sâm núi như vậy đáng tiền, người muốn đi Trường bạch sơn tìm à?" Liễu Huệ Thiên trên ghẹo nói, trong mắt nhưng là nhìn chăm chăm Cận Tuấn, định nhìn ra chút gì.

Cận Tuấn lắc đầu một cái, lại không nói, trong lòng tính toán.

Theo hắn coi, hiện tại thị trường ở trên, niên đại lâu đời nhân sâm núi trên căn bản có giá cả vô giá, rất nhiều người có tiền ra giá cao muốn mua cũng mua không được, coi như mua được cũng là niên đại không lâu, Chu Bộ Vĩ bảy tám trăm ngàn phỏng đoán mua cũng chính là hơn hai mươi năm nhân sâm núi đi.

Cận Tuấn trong tay cầm cái này củ nhân sâm núi trăm năm thuần khiết, nếu là ném ra tin tức, vậy khách hàng khẳng định tới dòn dập, mấy triệu hắn không vấn đề gì, bất quá như vậy thì quá rêu rao, hắn một cái nhân vật nhỏ, phát tài chuyện vẫn là khiêm tốn một chút tốt.

Trước mắt cái này Chu Bộ Vĩ hoặc giả là cái tốt khách hàng, nhưng bây giờ không quá thích hợp.

Trò chuyện một hồi, Chu Bộ Vĩ liền rời đi, thừa dịp Liễu Huệ Thiên đi đưa hắn, Cận Tuấn cầm ra mới vừa rồi mở ra bảo rương nhân sâm núi trăm năm thuần khiết.

Người tốt, thật không hổ là bảo rương xuất phẩm tốt tây, phẩm chất tốt bộ rễ nguyên vẹn, nhân sâm núi vị thật nồng, ngửi một cái cũng tinh thần tỉnh táo.

Tháo xuống một bộ rễ, Cận Tuấn vào lúc này đang một mồi, muốn nếm một chút cái này thứ tốt, dĩ nhiên, hắn không dám duy nhất ăn quá nhiều, lớn như vậy bộ rễ, một chút ăn nhiều nói không chừng tại chỗ liền bạo tử, điểm này thông thường hắn vẫn là biết.

Cho nên Cận Tuấn bóp một chút, mới vừa vào miệng liền ngọt vô cùng, tổ vị nhảy mắt ở giữa liền tàn đi thân thể của hắn một mồi, chỉ cảm thấy quanh thân khí huyết có chút sống động, thân thể bắt đầu nóng lên.

"Em gái người, quá mạnh mẽ đi, mới nếm như vậy một chút xú hiệu quả cứ như vậy mãnh, nếu là ngay ngắn một cái cây ăn tiếp, còn không phải là lập tức liền thăng tiên." Cận Tuấn trong lòng âm thầm cả kinh nói.

Liễu Huệ Thiên đưa xong Chu Bộ Vĩ trở lại, ngồi vào Cận Tuấn bên người, nói, "Thằng nhóc người được à, hôm nay có thể nổi tiếng, nói mau, còn có cái gì gạt ta?"

Người Liễu Huệ Thiên trên người tản mát ra hương thơm, cộng thêm thân thể nóng lên, Cận Tuấn có chút tâm viên ý mã.

Nhận ra được Cận Tuấn khác thường, Liễu Huệ Thiên quay đầu nhìn lại, kêu lên, chỉ Cận Tuấn khẩn trương nói, "Cận Tuấn, người giờ trò quỷ gì?"

Cận Tuấn không rõ ràng, hỏi, "Thế nào?"

"Người. . . Người chảy máu mũi, còn nữa, người. . . Trên đầu người đang bốc khói. . ."

Không thể nào, Cận Tuấn kinh hãi, biết cái này nhân sâm núi mãnh, không nghĩ tới mãnh đến loại trình độ này, loại tình cảnh này, Liễu Huệ Thiên không biết lấy là ta là tẩu hỏa nhập ma đi.

Trời ạ, thật là đáng sợ, tiếp tục như vậy ta có thể chết hay không à, sớm biết sẽ không ăn thứ này, thân thể hư không chịu nổi. . .

Cận Tuấn bắt đầu suy nghĩ miên man.

Không đúng à, tâm tư tinh tế Liễu Huệ Thiên dùng lỗ mũi ở Cận Tuấn trên người ngửi một cái, nhất thời ngửi thấy chân tướng.

Nồng như vậy nhân sâm núi vị, thông minh như nàng hỏi tường lại mới vừa rồi Cận Tuấn không giải thích được hỏi một cái liên quan tới nhân sâm núi vấn đề, nàng nháy mắt ở giữa biết.

"Cận Tuấn, người đừng nói cho ta ở trên tay người thì có một viên nhân sâm núi, hơn nữa niên đại còn không ngắn." Liễu Huệ Thiên dùng một loại không dám tin tưởng ánh mắt nhìn chăm chăm Cận Tuấn, nói ra những lời này.

Bị nhìn thấu Cận Tuấn không có chối, cùng Liễu Huệ Thiên chung sống một chút, hắn đã tin tưởng nàng làm người, gạt đầu một cái.

"trời ạ! ."

May là Liễu Huệ Thiên trấn định như vậy người, cũng là không nhìn được vắng tục, cái này cả ngày, Cận Tuấn mang cho nàng nhiều ít khiếp sợ đồ, bây giờ lại tới một cái kính bạo tin tức.

Nàng có chút không tiếp thụ nổi, "Ta đau đầu, người để cho ta chậm rãi."

Thật may Cận Tuấn chẳng qua là bóp một chút xú nhân sâm núi bộ rễ, cho nên không bao lâu sau đó, hắn khí huyết trên người liền yên tĩnh lại, thân thể không nóng như vậy, máu mũi cũng dừng lại.

Một lúc lâu, tỉnh táo lại Liễu Huệ Thiên liền tường đến Cận Tuấn mới vừa rồi tình trạng, đột nhiên bắt lại Cận Tuấn tay, từng chữ từng câu chăm chú hỏi,

"Cận Tuấn, người nói cho ta, ở trên tay người củ nhân sâm núi này là niên đại gì?"

"Chính là một củ nhân sâm núi trăm năm thuần khiết mà thôi."

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: 1 rương đất thần kỳ

Chính là một củ nhân sâm núi trăm năm thuần khiết mà thôi!

"Con bà nó, còn mà thôi!"

May là Liễu Huệ Thiển kiên thức rộng, cũng không nhịn được lại xỏ một câu thô tục, đắt giá như vậy đồ từ Cận Tuấn trong miệng nói ra, làm sao nghe cứ như vậy không được tự nhiên.

Liễu Huệ Thiển rất rõ ràng, một củ nhân sâm núi trăm năm thuần khiết, ở những người có tiền kia người trong mắt, là biết bao quyền thế mạnh đồ, chỉ cần người có, không sợ không người mua, không sợ không bán được giá cao.

Dĩ nhiên, cho dù trị giá nhiều tiền hơn nữa, Liễu Huệ Thiển cũng sẽ không đi tham, nàng chẳng qua là rất khiếp sợ Cận Tuấn làm sao biết cảm ra loại vật này, đồ chơi này, cũng không phải là người bình thường cảm ra được.

"Cận Tuấn, vật này là người trộm được sao, người tại sao có thể có bảo bối này đồ?" Liễu Huệ Thiển trước mở ra một đùa giỡn, tò mò hỏi.

Liên quan tới Cận Tuấn trên người bí mật, nàng quá muốn biết, bởi vì là nàng có quá nhiều đồ không biết.

"Muốn biết sao?" Cận Tuấn ngoắc ngoắc tay.

Liễu Huệ Thiển gật đầu một cái, giống như học sinh vậy tràn đầy cầu biết dục vọng.

"Hôn ta một chút ta liền nói cho người."

"Mơ đi." Liễu Huệ Thiển bóp một cái Cận Tuấn eo, gắt giọng.

"Vậy coi như."

Cận Tuấn không chịu nói, Liễu Huệ Thiển cũng không hỏi nhiều, đổi thành trước kia, nàng sẽ cho rằng Cận Tuấn là một phổ phổ thông thông người, chẳng qua là thông qua cái này hai ngày khoảng cách gần sống chung, nàng phát hiện, thằng nhóc này ẩn giấu quá sâu, hẳn còn có nhiều ít không muốn người biết đồ đây.

Khai hoàn đùa giỡn, Cận Tuấn chánh kinh, hẳn trên tay nhân sâm núi phải khiêm tốn bán đi, còn cần dựa vào Liễu Huệ Thiển hỗ trợ.

"Chị Liễu, người nhìn một chút làm sao giúp ta đem vật này cho bán đi thôi, chỗ tốt người muốn bấy nhiêu tự cảm."

Vừa nói, Cận Tuấn làm bộ từ trong túi lục lọi, sau đó lấy ra cây kia nhân sâm núi, đưa tới Liễu Huệ Thiển trước mặt.

Liễu Huệ Thiển nhận lấy, lấy nhãn lực của nàng sức lực quan sát một chút, chắc chắn đây là cây rất chánh tông nhân sâm núi, còn như niên đại, nàng ngã không nhìn ra, bất quá vật này nhìn một cái cũng biết đáng tiền rất.

Nghe Cận Tuấn nói là một chuyện, làm Liễu Huệ Thiển chính mắt nhìn thấy Cận Tuấn cảm ra trăm năm nhân sâm núi lại là một chuyện khác, vẫn là không nhịn được khiếp sợ.

Thật lâu, mới tỉnh hồn lại, nhìn một hồi, Liễu Huệ Thiển liền nói, "Thằng nhóc người thật là lớn khoản à, cả ngày lẫn đêm trong túi đựng mấy triệu chạy khắp nơi."

Cận Tuấn lúng túng cười một tiếng, vật này hẳn cũng là mới vừa cảm tới tay được không, nếu như không phải là Chu Bộ Vĩ cái này thời cơ, hẳn còn chưa

từng nghĩ đi bán đây.

Suy tư một chút, Liễu Huệ Thiên bỗng nhiên cảm giác là lạ ở chỗ nào, "Không đúng à, Cận Tuấn, 2 ngày trước ta để cho người đóng tiền mướn phòng, người chết sống không cảm ra tiền, nói nghèo, hôm nay dễ như trở bàn tay liền cho ta lấy ra một cây giá trị mấy triệu nhân sâm núi, người trước có phải hay không đùa bọn ta à."

Liễu Huệ Thiên buông xuống trong tay nhân sâm núi, thì phải tìm Cận Tuấn phiền toái, ai ngờ người sau đã chạy đến cửa, lộ ra một tấm người súc vật vô hại sạch sẽ mặt, cười nói, "Chị Liễu, đồ liền giao cho người, bán nhiều ít người nhìn làm, chỗ tốt chính người cầm."

"Ai muốn người chỗ tốt, buổi tối mua xong thức ăn nấu cơm cho ta ăn." Liễu Huệ Thiên cho hắn một cái liếc mắt, quyến rũ hấp dẫn.

Ăn Cận Tuấn cơm xào trứng, Liễu Huệ Thiên một mực nhớ không quên, đối với đại đa số nữ nhân mà nói, thức ăn ngon là không thể kháng cự cảm dỗ.

"À!" Cận Tuấn nói xong liền nhanh chóng thối lui.

Cầm nhân sâm núi, Liễu Huệ Thiên trong lòng rất có cảm xúc, Cận Tuấn chịu đem đất giá như vậy đồ giao cho nàng, đủ để nói rõ đối với nàng tín nhiệm, bất quá nàng nhiều hơn cảm xúc là, chờ vật này một bán ra, sau này Cận Tuấn coi như lác mình một cái thành triệu phú ông, nơi này chỉ sợ cũng là không giữ được người của hắn rồi.

Nhưng bỏ mặc như thế nào, hai người chắc hẳn cũng sẽ không vì vậy từ từ hời hợt.

...

Cận Tuấn thu Hồ Hải làm đồ đệ, Hồ Hải cũng thay đổi trước khi không an phận, đối với Cận Tuấn quy củ, chuyện gì cũng không cần hắn bận tâm, thỉnh thoảng chỉ điểm Hồ Hải một chút tài nấu nướng lên đồ, bí kiếp thần ăn đồ, một chút xúi đã đủ hắn hưởng thụ suốt đời.

Trong phòng ăn hết thấy đều tốt, Cận Tuấn cái này cái gọi là Tổng giám đốc hành chính,

Cũng vui vẻ thanh nhàn, tìm bảo rương lại không thấy.

Thời gian thoáng một cái đã qua, chớp mắt đã đến thời gian tan việc buổi tối, đáp ứng Liễu Huệ Thiên buổi tối nấu cơm cho hắn, không nghĩ tới có người so với hắn càng nóng lòng, mới ra nhà ăn, liền thấy một chiếc màu đỏ Porsche ngừng ở cửa.

"Lên đây đi." Cửa kiếng xe quay xuống, Liễu Huệ Thiên hướng hắn khoát tay nói.

Cận Tuấn sờ một cái lỗ mũi, ở bên cạnh người hâm mộ ghen tị trong ánh mắt lên xe.

Liễu Huệ Thiên lái xe, hai người đi mua thức ăn, trở lại Cận Tuấn chỗ mướn phòng.

"Không hiểu nổi người, nhà người địa phương như vậy rộng rãi không đi, nếu không phải là chạy tới ta nơi này nấu cơm ăn." Cận Tuấn buồn bực nói.

"Làm cơm của người đi, không cần phải để ý đến ta." Liễu Huệ Thiên tự mình ở Cận Tuấn trong phòng đi loay quanh đứng lên.

Làm nàng đi tới sân thượng, nhất thời người thấy một cỏ ô mai mùi thơm, tiếp liền thấy 2 chậu ô mai chậu bông, đã kết ra trái cây, trái cây không nhiều, treo ở chậu bên cạnh, màu sắc đỏ thắm, phảng phất là giọt nước liền vậy, rất sạch sẽ, nhìn như dịch thấu trong suốt.

"Người này sẽ còn trồng ô mai." Liễu Huệ Thiên lẩm bẩm một câu.

Không nhịn được hái được một viên ô mai, Liễu Huệ Thiên cảm giấy xoa xoa, loại trừ phía trên lá cây, nhét vào trong miệng.

"Ừ, vừa chua lại ngọt, ăn quá ngon." Liễu Huệ Thiên ăn vào trong miệng, cảm thấy một cỏ chua vị ngọt ở trong miệng tan ra, mang ô mai mùi thơm.

Cỏ này môi ăn cùng Liễu Huệ Thiên bình thường ăn đến ô mai căn bản là không có phải so với, loại cảm thụ đó, không nói được tốt.

"Cận Tuấn, người cỏ này môi chậu bông là mua nơi nào à, trồng ra ô mai ăn thật ngon à." Liễu Huệ Thiên ở trên ban công kêu một câu.

Đang bận nấu cơm Cận Tuấn nghe được, từ trong phòng bếp đi ra vừa nói, "Đồ chơi kia cũng sắp chết, kết trái trái cây đâu còn có thể ăn à."

Đi tới sân thượng, Cận Tuấn lời mới vừa ra khỏi miệng, hắn liền kinh sợ, trước mắt cái này 2 chậu đang ở trong gió đang đưa eo ô mai, là hắn sáng nay nhìn lên đến nửa có chết hay không sao?

Nhìn vậy cảnh lá xanh biếc, sức sống rất mạnh mẽ.

Bọn họ nhanh như vậy liền sống lại, lúc này mới nhiều thời gian dài à? ? !

Cận Tuấn kinh ngạc, cho đến Liễu Huệ Thiên vỗ hắn một chút mới phản ứng được, hắn trong lòng suy đoán, xem ra chuyện này "Đầu số" chính là buổi sáng bảo rương bên trong lá ra vậy rương đất liền, đúng, chính là nó.

Kinh ngạc sao? Quá kinh ngạc!

Cận Tuấn lúc đó ý niệm vốn chính là muốn thử một chút những đất kia tác dụng, không nghĩ tới thật vẫn là không đơn giản đất, năng lực này nghịch thiên, sắp chết đồ đều bị nó cứu sống, hơn nữa thần tốc.

Ha ha, thật là đất thần kỳ, tạm thời liền kêu người "Đất thần kỳ" đi!

Liễu Huệ Thiên không biết Cận Tuấn thời khắc này trong lòng ý tưởng, nhìn thấy hắn trên mặt chuyển đổi không chừng biểu tình, lấy là Cận Tuấn là bởi vì là mình ăn hắn ô mai tức giận, bất nấn nói, "Muốn không nên như vậy à, không phải một viên ô mai mà, chẳng qua mua về cho người."

Lòi ra khỏi miệng, Liễu Huệ Thiên lại cảm thấy hối hận, như vậy ô mai nàng còn thật không biết nơi nào có bán.

"Thích ăn liền ăn đi."

Cận Tuấn đột nhiên thoải mái cười lớn, suy nghĩ ra liền trong đó duyên cớ, hái được mấy buôi cỏ môi, vui vẻ cho mình nhét một viên, lại đút Liễu Huệ Thiên một viên, cử động đem nàng sợ hết hồn.

Ô mai vừa vào miệng, Cận Tuấn liền không bình tĩnh, cái này xác định là chậu bông trồng ra ô mai sao, tư vị này, chua ngọt ngào, chính là cái mùi này.

Cận Tuấn dám cam đoan, loại ô mai này, trừ hắn, không có cái thứ hai người có thể trồng ra tới, bởi vì là chỉ có hắn mới có đất thần kỳ.

Đến nơi này Cận Tuấn biết, đất thần kỳ không chỉ có có thể sống lại khô héo đồ, còn có thể thay đổi bọn họ nào đó đặc tính, để cho bọn họ trở nên tốt hơn.

Năng lực như vậy, chân thực để cho người xem thế là đủ rồi.

Liễu Huệ Thiên càng ăn càng ghiền, rất nhanh, 2 viên ô mai chậu bông lên trái cây liền bị tiêu diệt sạch sẽ, lau miệng, nàng chưa thỏa mãn đạo, "Cận Tuấn, có còn hay không, bao nhiêu tiền, ta cùng người mua."

Cận Tuấn bày tỏ rất không biết làm sao, ăn ngon như vậy ô mai hắn mới ăn mấy viên, còn dư lại toàn bộ bị Liễu Huệ Thiên giải quyết, bây giờ còn muốn, bất quá quả thật, đi qua đất thần kỳ cải tạo ô mai, thật sự là ăn quá ngon.

Cận Tuấn cũng vì vậy, sinh ra một cái ý niệm, nếu cái này đất thần kỳ có những năng lực này, cũng không thể bị lãng phí, hắn phải thật tốt phát triển mới được.

"Hiện cũng chưa hề có, qua hai ngày xem một chút đi, đến lúc đó còn cần người hỗ trợ đây, nói mua liền khách khí không phải, liền chúng ta quan hệ này còn nói gì có mua hay không, người chính là muốn ta cho người vậy cũng không có vấn đề gì."

Cận Tuấn tâm tình thật tốt, người hắn sanh tài sản kế hoạch xây dựng dần dần hiển hiện ra, lập tức phải động công.

converter Dung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Phòng chậu cây ăn trái

"Miệng nói linh tinh, không có một chút đứng đắn." Liễu Huệ Thiên cho Cận Tuấn một cái quyền, trở lại trong phòng.

Mới vừa rời ở sân thượng ô mai vị rất nồng, đi vào trong phòng Liễu Huệ Thiên mới phát hiện, trong phòng lại là ngoài ra một cỗ mùi thơm.

"Oa, thơm như vậy, nhanh lên một chút, ta đói." Liễu Huệ Thiên hỏi.

Cận Tuấn chảy mồ hôi, mới vừa ăn nhiều như vậy ô mai, bây giờ còn nói đói, yêu tinh này thật là có thể ăn.

Bạn làm việc một hồi, từ trong phòng bếp bụng thức ăn lên bàn, mấy món thức ăn ở nhà, đi qua Cận Tuấn tài nấu nướng, nhưng là ở Liễu Huệ Thiên trong mắt thành món ăn ngon món ngon, ăn ngon ăn ghiền.

Vừa ăn một bên trong miệng hàm hồ không nói rõ, "Ăn ngon, ăn quá ngon, Cận Tuấn, lúc nào cử hành thần ăn trận thi đấu lớn, ta nhất định phải giúp người ghi danh."

Cận Tuấn trong lòng cười trộm, anh mới khinh thường tham gia loại này thi đấu, bởi vì là anh vốn chính là thần ăn. . . truyền nhân.

Nói như vậy thật giống như không quá phận đi.

Ăn uống no nê, Liễu Huệ Thiên không làm sao lưu lại, đi trở về, khổ Cận Tuấn, cho người nấu cơm, ăn xong còn muốn mình dọn dẹp.

Làm việc xong những thứ này, lại tắm, đã hơn nửa đêm, bất quá vào lúc này, Cận Tuấn nhưng là vẫn không có buồn ngủ.

Bây giờ, người hấn sinh đã mượn bảo rương từ từ đi lên nề nếp, hấn biết, bảo rương dành cho hấn, cũng là đồ tốt, nhưng cái này chút thứ tốt, cần chính hấn đi lợi dụng, mới có thể thực hiện giá trị, nếu không, coi như khai nhiều hơn nữa bảo rương, đạt được nhiều hơn nữa bảo bối, cũng không có một chút trướng dưng.

Liên quan tới một điểm này, hấn thấy rất thấu triệt.

Cầm ra hôm nay mở bảo rương lấy được bảo bối, một cái nhẫn trữ vật, còn có vậy một quyển sách.

Còn như viên kia nhân sâm núi, ở trong tay Liễu Huệ Thiên, do nàng ra mặt tới xử lý, so với Cận Tuấn được không biết nhiều ít lần, đây cũng là Cận Tuấn cho nàng một trong những nguyên nhân, không cần bận tâm.

Nhẫn trữ vật, vật này xem tiểu thuyết người đều biết, là một cái trữ vật đồ, nó mặt ngoài cùng bây giờ chiếc nhẫn khác biệt không lớn, nhưng nhìn tốt hơn nhìn, nhất là viên kia nhìn như tương tự đá quý, đẹp cực kỳ.

Đem đeo vào ngón trỏ ở trên, Cận Tuấn muốn thử một chút nó tác dụng, ý niệm động một cái, không phản ứng, thử nhiều lần, vẫn là không có phản ứng.

"Kí chủ, phiền toái trước nhỏ máu nhận chủ được không, người như vậy thử được học máu cũng sẽ không tạo tác dụng "

Bên trong đầu, vang lên hệ thống nghịch ngợm nhắc nhở.

Nghe nói như vậy, Cận Tuấn lúng túng, xem ra hấn chỉ số thông minh bị hệ thống nghi ngờ, dựa theo hệ thống nhắc nhở, Cận Tuấn nhin đau cảm kim đâm phá ngón tay, cái gì dùng miệng cắn bẻ ngón tay nhỏ máu nhận chủ vậy cũng là nói càn, chỉ ít Cận Tuấn không vậy có thể lực, chính là dùng kim đâm phá ngón tay, hấn cũng thật vất vả mới thốt ra ném một cái ném máu rơi vào chiếc nhẫn ở trên, còn vô cùng đau đớn.

Giọt máu đi lên, đeo trên tay chiếc nhẫn ông nhẹ chấn động một chút, đây coi như là nhắc nhở Cận Tuấn nhỏ máu nhận chủ hoàn thành.

Vào lúc này thử lại, Cận Tuấn trước mắt một cái ly bá một chút nháy mắt ở giữa liền biến mất ở trước mắt, ý niệm động một cái, ly lại xuất hiện.

Thử mấy cái, Cận Tuấn liền mất đi đối với sự vật mới mẻ hứng thú, cầm quyển sách kia lên, quyển sách này văn bản một chữ cũng không có.

Cuốn sách này cầm ở trong tay, rất nhẹ, một chút sức nặng Cận Tuấn cũng không cảm giác được, cùng không khí vậy

Đây là Bản thân sách, Cận Tuấn trong lòng nổi lên cái ý nghĩ này, thử nghiệm mở ra nhìn một chút nội dung bên trong, kết quả là, làm sao cũng lật không ra!

Quyển sách này rất nhẹ, nhưng là làm Cận Tuấn định mở ra trang bìa thời điểm, phảng phất có một loại trở lực, rất lớn, để cho hấn căn bản lật không ra.

"Hệ thống, đây là cái gì nguyên nhân?" Cận Tuấn hỏi.

"Kí chủ, quyển sách này cần linh khí quán chú mới có thể mở, trước mắt mà nói, người không thể "

"Như vậy mơ hồ, còn muốn linh khí, vậy nơi nào có linh khí?" Cận Tuấn nghe được hệ thống trả lời, cảm thấy không tưởng tượng nổi.

"bây giờ kí chủ chỗ ở thế giới đã không tồn tại linh khí, muốn muốn đạt được linh khí, duy nhất biện pháp chính là mở bảo rương, có tỷ lệ đạt được đồ ẩn chứa linh khí "

"Được rồi, ta biết."

Cận Tuấn không kiềm được có chút thất vọng, còn lấy là lái ra một bản thiên thư,

Từ bên trong học tập cái gì tu tiên phương pháp, sau đó đi lên con đường tu tiên, ai biết kết quả là như vậy, bất quá vẫn là có hy vọng, nhiều mở bảo rương đi.

Hệ thống tưởng thưởng mở ra bảo rương đồ, trước mắt mà nói, cũng chỉ nhẫn trữ vật và nhân sâm núi hữu dụng nhất chỗ.

Một ngày mệt nhọc, Cận Tuấn biết được liền những bảo bối này tình huống sau đó, liền thu thứ tốt, ngã đầu ngủ.

Một đêm yên lặng.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Cận Tuấn liền ra cửa, gọi điện thoại cho Liễu Huệ Thiển mời một giá, đối phương cũng không hỏi nhiều.

Cận Tuấn kêu xe, mục tiêu chính là thành phố mình thị trường chim hoa cảnh.

Tại thị trường đi một lần, nhìn mấy tiệm, cuối cùng Cận Tuấn ở một nhà chậu cây ăn trái trong tiệm dừng bước.

Trong tiệm, các loại chậu cây ăn trái cái gì cần có đều có, ô mai, anh đào, kim quất vân... vân, Cận Tuấn đặc biệt chọn vậy chậu cây ăn trái chút chuẩn bị nở hoa kết trái, duy nhất muốn ba mươi chậu.

Bà chủ là một hơn bốn mươi tuổi người trung niên, nhìn như thật thật thà biết điều, thấy Cận Tuấn duy nhất mua nhiều như vậy, vẫn là một chút chuẩn bị kết quả chậu cây ăn trái, trong lòng mặc dù kinh ngạc, cũng không hỏi nhiều.

Bà chủ cười nói, "Anh bạn trẻ, nhìn người duy nhất mua nhiều như vậy, mỗi chậu cho người ưu đãi năm đồng tiền, người trước cho ta cái tiền đặt cọc, đưa tới chỗ nào địa chỉ người cho ta."

"Được rồi, Bà chủ, ta cũng không như vậy phiền toái, mọi người thành thật đôi chút, ta duy nhất trả hết cho người."

Như vậy hợp tính được, ba mươi chậu chậu bông cộng lại cũng không sai biệt lắm muốn ba ngàn khối, nếu không phải Cận Tuấn cùng Liễu Huệ Thiển trả trước một tháng tiền lương, những thứ này căn bản không trả nổi.

Thanh toán hóa đơn, lưu lại địa chỉ, Cận Tuấn đi trở về, vốn đang dự định mua chút những thứ khác, làm gì được trong túi tiền không nhiều, hay là về nhà tính.

Sớm biết Cận Tuấn liền đón nhận Hồ Hải tiền lương tháng này, như vậy không đến nỗi trong tay như vậy túng quẫn.

Về đến nhà không bao lâu, đưa chậu bông xe cũng đến, ba mươi chậu chậu cây ăn trái dọn hoàn, cùng công nhân khách khí một chút, bọn họ rời đi.

Cận Tuấn nhìn một phòng chậu bông, hẳn nhà bây giờ thật là thành phòng chậu cây ăn trái, người không biết thấy tình cảnh này, còn lấy là Cận Tuấn muốn khai tiệm bán hoa.

Cận Tuấn đồng thời trong lòng xúc động, nhà vẫn là quá nhỏ, chờ vậy nhân sâm núi bán đi, tiền tới tay, phải nhanh chóng vào tay một bộ căn phòng lớn.

Vỗ đầu một cái, Cận Tuấn bỗng nhiên nghĩ đến, tay mình ở trên bây giờ nhưng là có nhẫn trừ vật loại bảo bối này, dưới mắt có thể trước đem bọn họ bỏ vào bên trong đi, chờ đôi chỗ rộng rãi mới lấy ra, dù sao những thứ này ở bên trong buồng xuống cũng không thể như thế nào.

Nói làm liền làm, Cận Tuấn đầu tiên là lấy ra vậy rương đất thần kỳ, từng cái cho ba mươi chậu chậu cây ăn trái đôi đất, thay xong một chậu liền bỏ vào nhẫn trừ vật bên trong, như vậy thứ nhất, đến cuối cùng toàn bộ chậu bông đôi hoàn đất bỏ vào nhẫn trừ vật, gian phòng lại rộng rãi.

Cận Tuấn lúc này cũng phát hiện, bảo rương bên trong đất thần kỳ thật giống như là lấy không bao giờ hết dùng không hết, nó cho ba mươi chậu chậu cây ăn trái sắp xếp đất thần kỳ, bảo rương bên trong đất thần kỳ vẫn là nhiều như vậy, một chút đều không giảm thiểu.

Nhìn như vậy tới, đất thần kỳ bề ngoài là một rương, trên thực tế có thể vô cùng vô tận.

Vốn là mua ba mươi chậu chậu cây ăn trái thời điểm Cận Tuấn do dự một chút, lo lắng đất thần kỳ không đủ dùng, kết quả chính là hắn suy nghĩ nhiều.

Đây chính là cái đại phát hiện, đất thần kỳ chưa dùng hết, vậy liền có thể dùng nó tới lực mạnh trồng trọt đồ, phải biết lợi dụng đất thần kỳ trồng ra bất kỳ đồ, vậy cũng là độc nhất vô nhị, tính lũng đoạn.

Cận Tuấn trong lòng dần dần có một cái đại khái ý nghĩ, còn như làm sao thực hiện, còn phải chờ đợi một chút.

Làm xong những thứ này, Cận Tuấn lấp đầy bụng, buổi chiều thời gian, hắn vẫn còn đi nhà ăn nhìn một chút.

Vừa mới tới nhà ăn, Liễu Huệ Thiển thì cho Cận Tuấn một cái tin tốt.

"Cho người, anh cường hào." Liễu Huệ Thiển đưa cho Cận Tuấn một tờ chi phiếu, cười hi hi nói.

Vậy dĩ dóm đáng về, thật giống như là nàng dụng phải cái gì chuyện vui.

Cận Tuấn không nghĩ tới Liễu Huệ Thiển làm việc quá có tốc độ, biết hắn về tiền bạc bây giờ không có tiền, lập tức sẽ đưa tiền tới, hắn cũng muốn hôn yêu tình này một chút.

Tâm tình kích động, tay chân thật giống như được bệnh động kinh vậy, Cận Tuấn không có đưa tay đón chi phiếu, mà là cả nắm tay run run đạo, "Yêu. . . Yêu tình, không, chị. . . chị. . . Liễu, người đọc. . . Đọc một lần cái này. . . Cái này cái này. . . Phía trên con số. . . Ta. . . Nghe. . . Nghe."

Dòm Cận Tuấn vậy tồn dạng nhĩ, Liễu Huệ Thiển lại là cười đến run rẩy, cuối cùng nghiêm trang cho hắn nói ra.

"Nghe cho kỹ, cái hàng triệu trăm ngàn một triệu, năm triệu!"

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Mua phòng mua xe người giàu có

Năm triệu!

Rõng rã năm triệu!

Cận Tuấn ngả hít một hơi khí lạnh, cứ việc hần dự liệu được một củ nhân sâm núi đáng tiền, không nghĩ tới như vậy đáng tiền, giá trị năm triệu.

Có cái này năm triệu, đủ để cho Cận Tuấn từ một người nghèo rớt mồng tơi lác mình thoáng một cái biến thành nhà giàu.

Trong này, Liễu Huệ Thiển công không thể không, nếu không phải nàng hỗ trợ, Cận Tuấn mặc dù có thể bán ra giá cao, nhưng hần tin tưởng, tuyệt đối không có nhiều như vậy.

Ngấn ngời thất thổ sau đó, Cận Tuấn khôi phục bình thường, nắm Liễu Huệ Thiển tay trắng thon thon, ánh mắt chân thành nói, "Chị Liễu, thật cảm ơn người, ta có thể hôn người một chút để bày tỏ cảm ơn sao?"

Nói xong, Cận Tuấn liền chu miệng liền đã qua.

Liễu Huệ Thiển một tay đẩy ra, cổ lăm ghét bỏ nói, "Hôn liền miễn, nhớ nhiều tim ăn ngon cho ta."

Được rồi, hình ảnh xúc động như vậy, ta cũng muốn lấy thân báo đáp, người lại cùng ta nói ăn, quá mất hứng, mười phần một cái tham ăn.

Tiền tới tay, Cận Tuấn suy nghĩ một chút, quyết định vẫn là sớm một chút đem nhà sự việc giải quyết, bên người có Liễu Huệ Thiển, vừa vặn có thể nói đưa ý kiến.

Cùng Liễu Huệ Thiển thương lượng một chút, vào lúc này còn sớm, nàng lại có rất nhiều thời gian, đáp ứng, hai người cùng đi xem nhà.

Cận Tuấn muốn mua nhà là cái loại đó đơn độc nhà mình, không phải bên trong tiểu khu cái loại đó căn hộ, trước mắt mà nói, cho dù hần phạm vi nhỏ lợi dụng đất thần kỳ tới trông trọt, có một cái vườn hoa rất cần phải có, cộng thêm trên người bí mật quá nhiều, không cần thận bại lộ thì phiền toái.

Dĩ nhiên, trọng yếu nhất chính là mình đơn độc một cái nhà phòng, như vậy ép phẩm chất càng cao một chút.

Đối với người tuổi trẻ mà nói, làm ra về là một món sự việc rất có hứng thú.

Đi trên đường, Cận Tuấn cùng Liễu Huệ Thiển nói ra mình một chút yêu cầu, có được là người sau rõ ràng mắt, cộng thêm một câu, người giàu có.

Được rồi, bây giờ Cận Tuấn, quả thật giống như một người phát nhanh, người giàu có.

But, vậy thì thế nào, Cận Tuấn chỉ muốn nói, I don't care.

Người giàu có người phát nhanh cũng không phải mọi người tùy tiện tiện liền có thể làm.

Mặc dù ngoài miệng như vậy nói, bất quá Liễu Huệ Thiển đối với Cận Tuấn lời vẫn là rất dễ ý, lập tức liền lấy điện thoại di động ra, gọi một cú điện thoại đi ra ngoài, nói mấy câu sau cúp.

"Người giàu có, dựa theo phân phó của người, ta đã giúp người liên lạc xong, chờ một hồi người nhìn xem nhà có được hay không." Liễu Huệ Thiển một bộ nhần nhục chịu khó đáng về nói, còn như đối với Cận Tuấn gọi, lặng lẽ ở giữa thay đổi.

Cận Tuấn kinh ngạc, "Người giúp ta tìm đến nhà? Nhanh như vậy?"

Liễu Huệ Thiển gạt đầu một cái, "Bất quá có hài lòng hay không vẫn là người đi đến nhìn mới được."

Cận Tuấn không nhìn được trong lòng ngầm thân Liễu Huệ Thiển năng lực làm việc, yêu tinh này không chỉ có người đẹp ngực to, đầu óc cũng lợi hại, cưới vợ nàng thật có phúc.

Xe chạy tới một mảnh khu biệt thự, nơi này, là thành phố mình khu mắc tiền, cư ngụ ở cái địa phương này, đều là người không giàu thì sang.

Ở cổng 1 biệt thự lớn dừng lại, một cái người phụ nữ trung niên đã chờ ở cửa, nàng ăn mặc rất đơn giản, bất quá Cận Tuấn nhìn ra liền duyên dáng sang trọng cảm giác, rất có phẩm vị một người phụ nữ.

Người phụ nữ trung niên thấy Liễu Huệ Thiển, lập tức mặt dần ra cười vui, nhìn một chút bên cạnh Cận Tuấn, trong mắt lóe lên nghi vấn, bất quá vẫn là nhiệt tình nói, "Bé Thiển, đây chính là người giới thiệu cho ta người mua sao?"

"Đúng vậy, thím Vương, đây không phải là biết người muốn bán nhà, nhanh chóng cho người tìm tới một người mua, ta lợi hại." Liễu Huệ Thiển cùng nàng rất là quen thuộc, nói thẳng tiếp.

Cận Tuấn đi ở phía trước, thím Vương ở phía sau thấp giọng nói, "Bé Thiển, không phải thím Vương không tin người à, chẳng qua là tiểu tử này như vậy trẻ tuổi, người chắc chắn mua được nơi này nhà sao?"

Nàng không phải xem thường Cận Tuấn ý, chẳng qua là cảm thấy Cận Tuấn quá trẻ tuổi, của cải không nhiều như vậy.

Cận Tuấn dĩ nhiên là nghe được sau lưng xì xào bàn tán, cười một tiếng, không giải thích rõ.

"Bộ đáng kia người liền rẻ một chút cho hấn thôi." Liễu Huệ Thiển nhìn một cái bên cạnh một dãy nhà, nói.

"Nếu là người giới thiệu, có lòng mua ta biết."

Hai người vừa nói, Cận Tuấn đã vào biệt thự, nhanh chóng đem nhà thấy xong hết rồi, đúng là rất tốt, biệt thự mắc tiền, địa phương rộng rãi, hấn nói yêu cầu cũng phù hợp.

"Thím Vương, người cái này phòng xếp dự định giá bao nhiêu phẩm chất ra bán ra?" Cận Tuấn hỏi.

"Bốn triệu, người cảm thấy thế nào, có thể chờ một chút lập tức đi ngay sang tên nhà, mọi người không trễ nãi thời gian."

Ở chỗ này, bốn triệu mua ở giữa biệt thự giá cả phẩm chất ngược lại là không sai biệt lắm, bất quá Cận Tuấn về tiền bạc bây giờ chỉ có năm triệu, lần này chảy máu nhiều, vẫn có chút đau lòng.

Cho nên vẫn là phải suy tính một chút.

Liễu Huệ Thiển ở một bên thấy vậy, kéo qua thím Vương, cùng nàng lặng lẽ không biết nói gì, luôn luôn hai người lại nhìn một chút Cận Tuấn.

Trong chốc lát, thím Vương lại nói, "Như vậy đi, chàng trai, 3.8 triệu đi."

Cận Tuấn không biết Liễu Huệ Thiển cùng nàng nói cái gì, lại giảm mất hai trăm ngàn, coi là phúc hậu, cho nên cũng không do dự nữa, cũng đồng ý.

Ba người ký hợp đồng, đến ngân hàng vòng vo trưởng, sang tên nhà, hết thủ tục giải quyết, từ đó sau đó, Cận Tuấn ở trong thành phố này, coi như là ổn định cuộc sống, có một cái địa phương thuộc về mình, đây là câu chuyện bao nhiêu người mơ ước.

Mua phòng, Cận Tuấn trên đầu còn có một triệu hai trăm ngàn, vì sau này xuất hành làm việc cái gì thuận lợi một chút, dĩ nhiên là muốn mua chiếc xe, hai người lại tới xe hơi được.

Vừa tiến đến, thì có một cái xinh đẹp em gái bán xe tới, trực tiếp liền đối với Liễu Huệ Thiển hỏi, "Người đẹp này, là người muốn mua xe sao?"

Còn như bên cạnh Cận Tuấn, quần áo giản dị, còn không có tiền vào nàng tiêu thụ phạm vi, coi thường ở một bên.

Liễu Huệ Thiển không cho là đúng nghiêng đầu nhìn một cái Cận Tuấn, hỏi, "Muốn mua dạng xe gì, nói đi."

Đơn sai rồi đối tượng, em gái bán xe không cảm thấy lúng túng, nghe Liễu Huệ Thiển nói chuyện giọng nàng biết, trong hai người nữ mới vừa rồi là lời chuyện người, còn như Cận Tuấn, vẫn là tạm thời bỏ quên.

"Có hay không cái loại đó ngoài xe xem tương đối thô bạo, lại thực dụng." Cận Tuấn trẻ tuổi tâm tính, dĩ nhiên là tương đối để ý xe hơi mặt ngoài, bất quá, bên trong ở cũng rất trọng yếu.

Cuộc sống thứ một chiếc xe, hãy cùng tìm bạn gái vậy, vậy không thật tốt dễ tìm à, phải bên ngoài đẹp cùng bên trong ở đẹp có kèm, tốt nhất giá cả phẩm chất cũng có thể lợi ích thiết thực điểm.

Em gái bán xe nghe vậy, mang 2 người tới một bên, giới thiệu liền một khoản SUV, mặt ngoài cái gì đều được, giá cả phẩm chất cũng tạm được, nhưng Cận Tuấn không thích, không đủ thô bạo.

Không muốn!

Hạ một khoản, em gái bán xe giới thiệu là Mazda, Cận Tuấn như cũ không thích.

Không muốn!

Nhìn mấy khoản xe, Cận Tuấn cũng không hài lòng, không chỉ có em gái bán xe có tâm tình, liền Liễu Huệ Thiên đều tới tâm trạng, ánh mắt u oán nhìn hần.

Thấy vậy, Cận Tuấn cũng rất không biết làm sao.

"Người nơi này có hay không Ford Cobra?" Cận Tuấn trầm tư một chút, hỏi.

/*Dzung Kiều : <http://www.fordcarsinfo.com/wp-content/uploads/2015/11/2016-ford-mustang-cobra-jet-FCI-1.jpg>*/

Em gái bán xe kinh ngạc, không nghĩ tới Cận Tuấn quần áo phổ thông, còn biết cái này khoản xe, "Có, người thật là mắt thật là tốt, chọn trúng cái này khoản xe, đây là quốc nội ít có xe, chúng ta từ nước ngoài chở về cũng là mất một phen công phu, trước mắt chỉ còn lại một máy."

Nghe được cô em trả lời, Cận Tuấn cũng có chút kinh ngạc, chính là bởi vì vì nước bên trong cái này khoản xe ít có, cho nên hần vừa mới bắt đầu lấy làm cho này bên trong không có, đến cuối cùng mới hỏi một chút, không nghĩ tới thật là có.

Đi tới trước xe, Cận Tuấn nhìn cái này khoản xe, ánh mắt nhất thời tỏa sáng, chính là cái này khoản xe, quá khen, ngang ngược thân xe, rắn hổ mang xe ngọn, chính là nó.

Xe này lái đi ra ngoài, phải dẫn nhiều ít em gái tranh nhau tới bắt chuyện, tuân lệnh nhiều ít người đàn ông đỏ con mắt.

Nhìn Cận Tuấn cái này nóng bỏng mắt ti hí thần, Liễu Huệ Thiên thay hần hỏi lên, "Xe này bao nhiêu tiền?"

"Tiểu thư, xe này ở trong nước là bản hạn chế, toàn bộ thủ tục làm được muốn hơn 600k đâu!" Em gái bán xe mừng rỡ nói.

Nghe Liễu Huệ Thiên ý, chính là có lòng muốn bán, hơn 600k xe, tiền huê hồng không thiếu, em gái bán xe tự nhiên vui vẻ.

Không nữa nghe em gái bán xe giới thiệu, Cận Tuấn cảm ra ngê, "Mua, cà thẻ!"

Em gái bán xe bán cho là mỹ nữ trước mắt trả tiền, không nghĩ tới cuối cùng là quần áo mộc mạc Cận Tuấn, để cho nàng nháy mắt ở giữa hiểu được người không thể xem bề ngoài đạo lý.

Em gái bán xe lập tức một mực cung kính nhận lấy Cận Tuấn trong tay ngê, vui vẻ chạy ra.

Giao tiền làm việc, thủ tục rất nhanh xuống ngay, Cận Tuấn đợi không bao lâu, liền lấy được rồi chúc vớ trong đời hần chiếc thứ nhất xe yêu chia khóa.

"Được à, người giàu có, mua xe mua phòng, lúc này mới một ngày thời gian, cũng đi lên đời người tốt cùng." Liễu Huệ Thiên cũng là thay Cận Tuấn cao hứng, cùng hần mở ra đùa giỡn.

"Ha ha!"

Cận Tuấn cười to, kéo tay Liễu Huệ Thiên, nói, "Nàng, đi, anh mang người hóng gió đi!"

converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 16: Câu chuyện 1 con chó

Mua phòng mua xe, Cận Tuấn đòi người lập tức liền bước vào thời kỳ cao điểm, là thăng tấp leo lên cái loại đó, nhưng còn không đến nỗi đạt cuộc sống đỉnh cấp, khoảng cách nơi đó, trước mắt hần còn kém vậy, đó chính là phải có một em gái.

Thừa dịp mới mua xe, Cận Tuấn vì quá ghiền xe, liền chở Liễu Huệ Thiển, khắp nơi hóng gió, cho đến màn đêm buông xuống, hai người mới thỏa mãn trở về.

Bởi vì là mua biệt thự nguyên lai chủ nhân cái này hai ngày dọn đi cần thời gian, cho nên Cận Tuấn tạm thời vẫn là ở tại vườn phòng.

Trở về trên đường, hệ thống đột nhiên tới nhắc nhở.

"Cảm ứng được vùng lân cận có bảo rương xuất hiện, mời kí chủ lưu ý "

Hôm nay cả ngày thời gian, hệ thống đều không cho hấn nhắc nhở, Cận Tuấn còn tưởng rằng là hệ thống ngày hôm qua duy nhất cho hấn ba cái bảo rương khen thưởng, trước thời hạn đem hôm nay bảo rương trả trước, không nghĩ tới, vào lúc này, đã tới rồi nhắc nhở.

Đây chính là tin tức tốt.

Nghe được có bảo rương xuất hiện, Cận Tuấn tự nhiên sẽ không bỏ qua, dẫu sao một ngày không thu hoạch, cho nên lái xe chở Liễu Huệ Thiển ở vùng lân cận đầu nổi lên vòng.

Cảm thấy kỳ quái Liễu Huệ Thiển hỏi, "Cận Tuấn, mắt thấy cũng đến nhà, tại sao không trở về đi à, cũng ném lâu như vậy, người cái này xe mới ghiền còn không có rút đi sao?"

Cận Tuấn gãi đầu một cái, cười nói, "Lại lái một hồi, đòi ta ở giữa thứ một chiếc xe, liền cùng ta mỗi tình đầu vậy, tự nhiên làm ta hết sức trước mê, mở thế nào cũng sẽ không mệt mỏi."

Một lời không hợp, Cận Tuấn liền lái xe, chẳng qua là Liễu Huệ Thiển kế tiếp vấn đề, để cho Cận Tuấn cái này mới tài xế thiếu chút nữa lật xe.

Cận Tuấn nói tới cái đề tài này, Liễu Huệ Thiển lập tức liền hiện lên lòng hiếu kỳ, cười hi hi nói, "Nếu như vậy, vậy hãy cùng ta nói một chút thôi, người mỗi tình đầu sự việc."

"Mỗi tình đầu nào có cái gì tốt nói, ta mỗi tình đầu chính là mấy vị kia giáo viên."

Cận Tuấn lái xe, ánh mắt nhìn chung quanh tìm bảo rương bóng dáng, không làm sao cẩn thận nghe Liễu Huệ Thiển lời.

"Người nói gì à, kia mấy vị giáo viên?" Liễu Huệ Thiển không rõ ràng, tiếp tục truy hỏi.

Lúc này mới ý thức được tự mình nói nói bấy Cận Tuấn, lập tức sửa lời nói, "Không có, người nghe lầm, ta không mỗi tình đầu."

"Thiếu khoác lác, nói mau à, không nói sau này người tìm ta hỗ trợ ta không giúp người, hừ!" Liễu Huệ Thiển làm bộ tức giận, đáng về khả ái đáng tiếc Cận Tuấn không rảnh chú ý.

Lúc này Cận Tuấn lái xe tới đến một nơi quảng trường, bên cạnh trồng rất nhiều cây, hấn vòng quanh khai, bỗng nhiên ở giữa, hấn thấy được bảo rương.

Đúng vậy, chính là bảo rương.

Để cho Cận Tuấn im lặng là, cái này nghịch ngợm bảo rương, nó nha chạy cây đi lên.

Ở bên cạnh dừng lại, Cận Tuấn không vết mực, nhanh chóng tháo giày nịt an toàn chuẩn bị một chút xe, Liễu Huệ Thiển vội la lên, "Người làm gì đi?"

Trong vội vàng, Liễu Huệ Thiển nghe được Cận Tuấn nói một câu, "Ta tìm mỗi tình đầu đi."

Sau đó nàng liền thấy xuống xe Cận Tuấn thật giống như là ăn nào đó thuốc, hào hứng chạy đến dưới một cây.

Trời ạ, nàng thấy Cận Tuấn đang bò cây.

Thấy một màn này, Liễu Huệ Thiển bất đắc dĩ đỡ ngạch, thẳng nhóc này giờ trò quỷ gì, đến trên cây tìm mỗi tình đầu, bệnh thần kinh à!

Cận Tuấn không hổ là nông thôn đi ra ngoài chàng trai, cho dù ở trong thành phố đời nhiều năm như vậy, vẫn không có quên bản, lúc đó leo cây bản lãnh lúc này triển hiện tinh tế, ba lượt hạ liền leo lên.

Ở nông thôn bên trong leo cây, mọi người thấy có lạ hay không, cái này phải ở trong thành phố, nhưng chính là cái tin tức lớn, cái này không, Cận Tuấn vừa lên cây, lập tức liền có thật nhiều người vây xem tới, phần lớn là ở trong quảng trường quảng trường khiêu vũ bác gái, dưới tàng cây chỉ chỉ chỗ chỗ, nói gì đều có.

"Chàng trai, người không cần nhớ không ra à, cây này ở trên nhảy xuống quảng không chết người, té ra vấn đề gì tới làm hại là người người nhà, người hấn đi bên cạnh vậy nóc cao ốc nhảy."

"Lớn như vậy tuổi người, còn nghịch ngợm như vậy, lên cây móc ổ chim, chàng trai, nông thôn tới đi."

"Không sợ xấu hổ, leo một cây còn lộ quần lót, ta báo cảnh sát, có người ở nơi công cộng lộ thể."

". . ."

Cây phía dưới các bà bác náo nhiệt, trên cây Cận Tuấn đã khai hoàn liền bảo rurong,

Nhưng là thật giống như không có đi xuống ý, thỉnh thoảng nhìn một chút dưới tầng cây.

Liễu Huệ Thiên chẳng biết lúc nào xuống xe, đi tới dưới tầng cây ngượng ngừng hô, "Cận Tuấn, làm gì vậy chứ? Mau xuống."

Cận Tuấn ừy khua à, không phải hấn không muốn xuống, chủ yếu là hấn không có biện pháp à, hấn trong ngực, đang ôm một con chó, cây này ít nhất có 2m nửa cao, làm sao đi xuống.

Chó này chính là Cận Tuấn mới vừa rồi khai mở ra bảo rurong, bảo rurong bên trong mở ra con chó hấn cũng là say, bảo rurong bên trong thật là thứ gì đều có.

Suy nghĩ nhiều người như vậy, Cận Tuấn thử nghiệm đem hấn thu, kết quả hệ thống không thu, liền liền hấn trên tay nhấn trữ vật cũng thu không đi vào, cái này coi như làm khó Cận Tuấn.

Cái gọi là, không ôm chó xuống cây, hệ thống muốn phạt, ôm chó xuống cây, mình té bị thương, làm gì, cũng không thích hợp.

Cận Tuấn như vậy làm khó, trong ngực chó nhỏ nhưng không an phận, cọt tới cọt lui, làm trên người hấn rất ngứa.

Lúc này, cây xuống một người cảnh sát.

"Người trên cây, mau xuống, nếu không chúng ta liền đi lên." Giọng nói là một nữ cảnh sát.

Lộ Tiểu Khả thật buồn bực, cả buổi tối nhận được báo cảnh sát, có người ở quảng trường leo cây lộ thể, mà nàng khoảng cách gần đây, liền đuổi tới xem một chút.

Ai biết tới nhìn một cái, có người leo cây ngược lại là thật, nào có người lộ thể.

Liễu Huệ Thiên nóng nảy, hô, "Mau xuống à, ngươi nhìn ngươi, cảnh sát đều bị ngươi đưa tới."

Cận Tuấn không biết làm sao, liền cảnh sát đều tới, thật là phiền toái, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng suy nghĩ cái đất phương pháp.

"Ta nói cho ngươi, chó lộn xộn, nếu không chờ một chút té bị thương kỳ quái không thể ta."

Cận Tuấn đem trước ngời quần áo vén lên, cắn ở trong miệng, chó nhỏ bao trong quần áo, hai tay hai chân ôm cây, từ từ tuột xuống.

An toàn xuống cây, vẫn là đất biện pháp được!

Chân vừa chạm đất, Liễu Huệ Thiên liền khăn trương dựa vào tới, hỏi, "Ngươi làm cái gì nha, không có sao chứ?"

"Oa, thật là đẹp thật là đáng yêu chó nhỏ à."

Liễu Huệ Thiên thấy Cận Tuấn trong quần áo chó nhỏ, từ trong ngực hấn ôm qua đi, tức cười nổi lên chó nhỏ.

Chó này trên người màu trắng sữa, hai mảnh bên lỗ tai lông là màu nâu, ánh mắt ngăm đen, nhìn như quả thật rất làm cho người vui.

Nhìn thấy tới nữ cảnh sát tới, Cận Tuấn thấy rõ nàng dáng vẻ, tinh xảo mặt trái soan, bộ ngực chắc, đùi thon dài, gương mặt cùng vóc người thật tốt.

"Ngươi ở chỗ này leo cây, ảnh hưởng mọi người, chú ý một chút." Lộ Tiểu Khả cảnh cáo nói.

Một bên Liễu Huệ Thiên nghe được Lộ Tiểu Khả đang dạy huấn Cận Tuấn, không muốn, nói, "Cảnh sát, ngươi không thấy sao, con chó này là hấn từ trên cây cứu được, cả buổi tối, ai vô duyên vô cớ đi leo cây à!"

Lộ Tiểu Khả nghe vậy, sững sốt một chút.

Cận Tuấn cười một tiếng, nói, "Nữ cảnh sát xinh đẹp, thật ra thì trong này có một con chó câu chuyện, ngươi nguyện ý nghe sao?"

Nhìn một cái Liễu Huệ Thiên trong ngực chó nhỏ, Lộ Tiểu Khả cũng là người yêu chó, trong mắt nhất thời tràn đầy yêu thích, như vậy một cái đáng yêu chó nhỏ là trước mắt người đàn ông từ trên cây cứu, nàng giọng lập tức liền ôn hòa.

Vậy xem các bà bác biết chân tướng sau đó, liền mỗi người tản ra, bất quá đều là khen một chút chó nhỏ thật là đẹp.

"Xin lỗi, không nghĩ tới ngươi là vì con chó nhỏ an toàn, mới không để ý người an nguy leo lên cứu nó, quá cảm động, bất quá ta cảm thấy rất tò mò là, một cái nhỏ như vậy như vậy đáng yêu chó, nó là làm sao leo lên cây này?"

Cận Tuấn một thời im miệng, không lời chống đỡ.

Mà Lộ Tiểu Khả không đợi Cận Tuấn trả lời, liền tiến tới Liễu Huệ Thiển bên người, cùng nhau cùng chó nhỏ chơi tiếp, hoàn toàn đem Cận Tuấn lượng ở một bên.

Nhìn 2 cái đại mỹ nữ trêu chọc một con chó cũng không cùng hấn một người đẹp trai nói chuyện phiếm, Cận Tuấn trong lòng nhất thời không thẳng bằng trong miệng mắng:

"Con mẹ nó, thế đạo này, bố sống còn không bằng một con chó tốt."

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tuyệt thế đao công

Cận Tuấn cả ngày tâm tình đều là rất tốt, nghênh đón cuộc sống nổi lên, nhưng vào giờ phút này, hấn tâm tình là rất buồn rầu, hấn ở 2 vị mỹ nữ trong mắt, còn không bằng một con chó được hoan nghênh.

Bất quá ở cuối cùng, Cận Tuấn lại được đa tạ con chó này, bởi vì là nó đáng yêu đẹp, nữ cảnh sát xinh đẹp Lộ Tiểu Khả chủ động hơn nửa hữu hảo cùng Cận Tuấn trao đổi phương thức liên lạc.

Dĩ nhiên, Lộ Tiểu Khả chú trọng nói rõ chính là, nàng rất thích Cận Tuấn. . . con chó này!

Cận Tuấn nhất thời trong lòng bị mười ngàn điểm bạo kích.

Ngồi ở trong phòng, Cận Tuấn nhìn con chó này, con chó kia cũng nằm sấp tại đối diện, nhìn hấn, một người một chó, lẳng lặng lẫn nhau ngắm mấy phút.

Dĩ nhiên, không phải ẩn tình đưa mắt cái loại đó!

"Nghe cho kỹ, từ hôm nay trở đi, người nha liền kêu tiểu Thất, phải nghe mệnh lệnh ta, không cho phép chạy loạn khắp nơi, không thể tùy chỗ đi tiêu, không thể. . ."

Cận Tuấn cho chó nhỏ nổi lên một cái tên, nhóm một loạt quy tắc, mà chó nhỏ tựa hồ cũng là nghe hiểu, gật một cái đầu chó lại lắc lắc cái đuôi, động tác rất thú vị.

Xem nó như vậy an phận, Cận Tuấn trong lòng buông lỏng không thiếu, đây là mở ra bên trong bao rương chó, so với không thể chó thường, phẩm loại không rõ, quý biết nó sẽ có cái gì địa phương kỳ quái.

Trước mắt đến xem, tiểu Thất vẫn là rất nghe lời, chỉ ít không có chạy loạn khắp nơi sửa bậy.

Từ trong túi cầm ra một bao thức ăn cho chó, đây là Liễu Huệ Thiển trở về trên đường cho mua, một mực nhớ, mới vừa rồi còn phát tin tức tới hỏi Cận Tuấn có hay không cho chó ăn chó ăn cái gì.

Thở dài, Cận Tuấn xé ra thức ăn cho chó túi đựng, bỏ đến bồn thức ăn chó, ai biết tiểu Thất cũng không thèm nhìn một cái, nghiêng đầu nhìn về phía một bên.

"Hắc nha, người nha như vậy kiểu cách, có ăn đều không ăn, được a, ta cũng không tin người không đói bụng."

Cận Tuấn thấy nó như vậy, lười xen vào nữa, giải quyết tốt mình, lên giường nghỉ ngơi, trước khi ngủ suy nghĩ mình lập tức là có thể ở biệt thự, tâm tình kích động một chút.

Không bao lâu, buồn ngủ tới Cận Tuấn trong mơ mơ màng màng cảm giác được có vật gì ở đi mình trong ngực kim cương, không làm sao để ý, tiếp tục ngủ.

Sáng hôm sau, Cận Tuấn đứng hạn thức dậy đi làm, không tới đến nhà ăn, để cho đoàn người cảm thấy rất im lặng, một cái trên phòng ăn ban, lái một

chiếc giá trị mấy trăm ngàn xe tới làm, hình ảnh này, thấy thế nào làm sao không hòa hài.

Nhưng mà càng không dịu dàng hình ảnh còn nữa, Cận Tuấn lại ôm một con chó tới làm, đây tốt cùng là đi làm vẫn là tới dắt chó đi dạo?

Trong phòng ăn nhân viên nhìn thấy chó nhỏ, rối rít khen ngợi, Cận Tuấn thấy có lạ hay không, nhà hắn chó liền cùng hắn vậy, đến chỗ nào đều là vạn người mê.

"Giúp ta nhìn một chút tiểu Thất, ta đi phòng bếp nhìn một chút." Cận Tuấn nói một câu, liền đem tiểu Thất đưa cho Tiền Lệ.

Tiền Lệ mừng rỡ, chó đẹp đáng yêu như vậy để cho người nhìn chỉ thích, rất là tình nguyện, "Không thành vấn đề, nó kêu tiểu Thất à, Cận Tuấn, nó quá đẹp mắt, ta rất thích con chó nhỏ."

Cận Tuấn cười một tiếng, tiểu Thất một chút cũng không sợ lạ, đến trong tay người nào đều nguyện ý.

Đi tới phòng bếp, những người khác đều đang bận rộn sống, Hồ Hải vào lúc này đang xắt thức ăn, dao công mặc dù còn có thể, bắt quá rơi vào Cận Tuấn trong mắt, liền quá kém, quả thực bất nhập lưu.

Cận Tuấn suy nghĩ thu Hồ Hải tên đồ đệ này, làm sao cũng phải dạy hắn ít đồ, hoặc là luôn luôn ở trước mặt hắn lộ ra ít đồ, nếu không như thế nào có lực chấn nhiếp.

Lắc đầu một cái, Cận Tuấn đi tới, nói, "Xắt thức ăn không phải như vậy thiết, phải chăm chỉ."

Hồ Hải dừng động tác trong tay lại, trong phòng bếp những người khác nhìn thấy Cận Tuấn đi vào, đều ngừng lại, nhìn hắn.

Cận Tuấn người mới tới này người, mới đến không hai ngày, liền đem trong tiệm đầu bếp Hồ Hải chém xuống ngựa, thực lực phi phàm, cộng thêm cùng bà chủ quan hệ có chút đặc thù, cho nên tất cả mọi người đều là rất chú ý hắn.

"Su phụ, người tới."

Hồ Hải mừng rỡ, biết Cận Tuấn là muốn dạy hắn bản lĩnh thật sự, "Su phụ, vậy hắn là làm sao cắt mới được?"

Cận Tuấn gật đầu một cái, nhận lấy Hồ Hải trong tay thái đao, "Các người cũng coi chừng, xắt thức ăn cảnh giới tới cao là cái gì các người biết không?"

Mọi người lắc đầu.

"Là nhất tâm nhị dụng!" Cận Tuấn chậm rãi nói ra những lời này.

Sau đó trong phòng bếp mọi người liền thấy, xách đao Cận Tuấn nhắm hai mắt, ra mắt hắn làm thức ăn mấy lần, biết cái này là hắn kinh điển động tác.

Hồ Hải ở một bên nhìn nhập thần, Cận Tuấn làm mỗi một cái động tác hắn đều chín nhớ.

Đang đang đang!

Cận Tuấn mở mắt động tác cùng hắn động tác trong tay cơ hồ là đồng thời, trong phòng bếp vang lên đao cắt ở trên thớt thanh âm, đầy đặc giống như mưa như thác đổ rơi xuống, khối kia bị Hồ Hải cắt một nửa củ cà rốt, chớp mắt ở giữa liền biến mất.

Cái loại đó xắt thức ăn tốc độ, không có ai thấy rõ, liền liền Hồ Hải đứng gần nhất đều là không thấy rõ, chờ thấy rõ, trên thớt đã chất lên liền sợi củ cà rốt, có người có ý hốt lên một nắm nhìn kỹ một chút, phát hiện tất cả tỉ đều giống nhau đều đều, chút nào không sai lệch.

"Lại cắt như vậy hoàn mỹ, đao này công phải thật lợi hại!"

"Ta đời này sợ rằng cũng không làm được!"

"Lại cho ta một cây đao!" Cận Tuấn trong miệng hô to.

Hồ Hải bị Cận Tuấn thanh âm thức tỉnh, thật nhanh đưa tới một cây đao.

Cận Tuấn hai tay giờ đao, đứng ở trong phòng bếp, hắn hai bên, đứng đầy người, mắt không chớp nhìn chăm chăm tay hắn ở trên.

Cái này đúng là lịch sử tính thời khắc, bọn họ ở trong phòng bếp làm việc nhiều năm như vậy, chưa từng thấy qua có người hai tay cầm đao xắt thức ăn, chuyện này đã vượt ra khỏi bọn họ phạm vi nhận biết.

Cận Tuấn hít sâu một hơi, mới vừa rồi cắt quá đã, lại quên hết tất cả, hai tay xắt thức ăn cũng không phải là đơn giản chuyện, độ khó, dưới mắt nhiều người nhìn như vậy, cái này ép chứa đại phát, cười hồ khó xuống.

Dĩ nhiên, cũng không phải là Cận Tuấn không làm được, chẳng qua là muốn làm, sợ rằng cần phải hao phí to lớn tâm thần.

Thu hồi tất cả bừa bộn tâm tư, Cận Tuấn trong mắt giờ phút này chỉ có một khối củ cà rốt, hai tay đồng thời phát lực rơi xuống.

Nhất thời, hai cây đao lực độ tác dụng ở trên thót khiến cho thót hơi chấn động đứng lên, nhưng là Cận Tuấn động tác trong tay nhưng không có chút nào giảm bớt, hấn hai tay 2 hướng bắt đầu xất thức ăn, ở giữa một khối củ cà rốt đang nhanh chóng rút ngắn, cho đến cuối cùng, 2 đao đánh sập lá cà.

Đao ngừng, kết thúc!

Trong phòng bếp không có người nói chuyện, yên lặng đến có thể nghe thấy trong cổ họng bọn họ nuốt nước miếng thanh âm, đó là chấn động kinh tởm cực điểm động tác.

Không, đã không thể nói là kinh hãi, ở bọn họ xem ra, Cận Tuấn cho bọn họ mang tới là sợ hãi!

Có thể được gọi là là bọn họ mắt thấy nhất là sợ hãi người là hình kinh khủng, đúng vậy, ở bọn họ trong mắt, Cận Tuấn là kinh khủng.

Dĩ nhiên, không phải máu giết sống kinh khủng, là thực lực lên kinh khủng.

"Trời ạ, ta mắt nhìn thấy cái gì?"

"Ai xem qua thứ tuyệt kỹ này, ta đặc biệt hôm nay liền kiến thức, ta có thể tự hào đi khoác lác."

"Xất thức ăn cũng không cần tay vịn, ta đặc biệt liền phục người!"

Loại này đao công sử xuất ra, liền Cận Tuấn giờ phút này đều có điểm không chịu nổi, mới vừa rồi hấn tinh thần lực phải là 3% trăm tập trung, hơi không cẩn thận, liền không thể nào làm được, làm xong cái này, Cận Tuấn cảm giác thân thể đều có chút chỉ nhiều hơn thu.

"Các người cẩn thận cảm ngộ một chút ta mới vừa rồi xất thức ăn động tác, đối với các người sẽ có trợ giúp." Cận Tuấn buông xuống đao, thanh âm mang yếu ớt, mạnh chống thân thể liền đi ra ngoài.

"Không phải đâu, cảm ngộ cái gì à, đại ca, ta cũng không biết phát sinh cái gì."

"Được rồi, mặc dù Cận Tuấn đòi này đao công rất giỏi, ta đích xác rất bái phục phục, nhưng hấn không thừa nhận cũng không được một sự thật, ta là hấn đòi này vĩnh viễn cũng không cách nào có được người đàn ông!"

Hồ Hải ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vậy hai cây đao, hấn ánh mắt nhớ lại nóng bỏng, hấn cũng muốn cùng Cận Tuấn vậy, có như vậy tuyệt thế đao công.

Hồ Hải đi tới, cầm lên hai cây đao, nhắm hai mắt, bắt đầu nhớ lại Cận Tuấn động tác mới vừa rồi. . .

Cận Tuấn không biết mình lần này ra vẻ cử động cho bọn họ mang tới mạnh mẽ gì, chỉ ít, tăng lên hấn ở những người này trong lòng uy tín cái này là không thể hoài nghi sự việc.

Thật ra thì, Cận Tuấn cái này cũng là vì giúp Liễu Huệ Thiên, dẫu sao nàng một người phụ nữ muốn quản lý những người này không phải chuyện dễ dàng.

Ra phòng bếp, Cận Tuấn ở trong phòng ăn ngồi khôi phục hao tổn, lúc này, trong phòng ăn, có khách nhân tới.

Tiền Lệ mấy người phục vụ viên không biết đã chạy đi đâu, thấy vậy, Cận Tuấn không thể làm gì khác hơn là mình đi tới.

"Người khỏe, 2 người, xin hỏi ăn cái gì?" Cận Tuấn lễ phép hỏi.

"Cận Tuấn, là người?"

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Liễu Huệ Thiên thần trợ công

"Cận Tuấn, thật sự là người?"

Một đạo nghe có chút xa lạ lại quen thuộc giọng nữ, mang kinh ngạc không phải thanh âm kinh ngạc vui mừng ở Cận Tuấn bên tai vang lên.

Cận Tuấn ngẩng đầu nhìn lại, nụ cười trên mặt nhất thời có chút cứng lên, thật là đòi người nơi nào bắt tương phùng, cô gái này không phải người khác, chính là Cận Tuấn ở lớn giờ học kỳ nói một người bạn gái, Hạ Băng, lui tới liền 2 năm, vẫn là ứng nghiệm câu kia tốt nghiệp quý chia tay quý lời.

Lúc ấy chia tay lý do, Hạ Băng sống chết chỉ là nói hai người không thích hợp, hôm nay nhìn nàng cùng người nam này chung một chỗ, không thích hợp thật chỉ là lý do mà thôi, tức cười cực kỳ.

"À, Hạ Băng, đây chính là bạn trai trước của ngươi à?" Cùng Hạ Băng cùng nhau nam sinh nghe được, tò mò đánh giá Cận Tuấn hỏi.

Nam này Cận Tuấn biết, đều là một cái đại học, kêu Chu Vi Hoa, trong nhà thật có tiền, đã dựa vào tiền chơi không thiếu nữ người, ở một ít sắp bước vào xã hội, vội vã phấn cao chỉ nữ sinh viên đại học trong mắt, một cái con nhà giàu mị lực hiển nhiên là vô địch.

Hạ Băng lúng túng gật đầu một cái, tránh Chu Vi Hoa hiểu lầm, nàng nhanh chóng giải thích, "Vi Hoa, ta cùng hắn đã sớm không liên lạc rồi, hôm nay gặp, là tình cờ."

Chu Vi Hoa khoát tay một cái, nhìn như không coi ra gì, nói, "Không có sao, ta hiểu, nhắc tới, ta cùng Cận Tuấn cũng coi là bạn bè, bắt quá Cận Tuấn, ngươi làm sao tốt nghiệp sau khi ra ngoài như vậy chán nản, cũng chạy tới trong phòng ăn làm phục vụ viên, khá tốt ban đầu Hạ Băng có mắt thấy, không đi theo ngươi, nếu không bây giờ coi như thăm hỏi."

Chu Vi Hoa nhìn như rất bình thường lời nói, trên thực tế nhưng là tràn đầy đối với Cận Tuấn châm chọc, chỉ bất quá ẩn giấu rất tốt.

Cận Tuấn không giải thích, nhìn một cái Hạ Băng, trước một mực thật khó khăn quên được, trong lòng đột nhiên ở giữa liền thư thả, vì loại đàn bà này, chân thực không cần phải cảnh cảnh với trong lòng.

"Các ngươi muốn ăn chút gì?" Cận Tuấn ném khai chuyện đã qua không đề cập tới, hỏi.

"Như vậy đi, Cận Tuấn, công ty của ba ta bây giờ thật giống như chiêu người an ninh, tiền lương đãi ngộ cũng thật tốt, so với cái này tốt hơn nhiều, quay đầu ta cùng hắn lên tiếng chào hỏi, lưu cái vị trí cho ngươi." Chu Vi Hoa nói, cho người cảm giác nhìn như còn thật hảo tâm một người.

Hạ Băng bởi vì là ban đầu làm thương tổn Cận Tuấn, trong lòng thật áy náy, nghe được Chu Vi Hoa nguyện ý giúp hắn, "Quá tốt, Vi Hoa, ta cũng biết ngươi không phải người nhỏ mọn."

"Chúng ta nói cái này làm gì, bé Băng, vì ngươi ta nguyện ý làm bất cứ chuyện gì." Chu Vi Hoa nói.

"Sao sao đấy!" Hạ Băng ngay trước Cận Tuấn mặt cho Chu Vi Hoa một cái hôn.

Cận Tuấn trên mặt thờ ơ, trong lòng đã sớm mắng lên, cái đầu ngươi, các ngươi 2 cái ở ta trước mặt làm ra vẻ cái gì làm ra vẻ, về nhà làm thế nào không ai nói các ngươi, trước công chúng cũng không sợ xấu hổ mất mặt.

"Tốt lắm, bé Băng, chúng ta trước ăn cái gì đi, nhà này nhà ăn nhưng là xa gần nổi tiếng, nghe nói 2 ngày trước nơi này đang làm tỷ thí, cực kỳ ngoạn mục, đáng tiếc bỏ lỡ, cho nên hôm nay cố ý tới nếm một chút."

Chu Vi Hoa đối với Cận Tuấn nói, "Cận Tuấn, ngồi xuống ăn chung đi, hôm nay liền đừng phục vụ chúng ta, chúng ta cũng là bạn học, ngươi như vậy thật áy náy, ông chủ các ngươi ai à, ta cùng hắn nói một chút, còn nữa, kêu các ngươi vậy người đầu bếp tới, ta yếu điểm thức ăn."

"Không cần, ngươi cùng ta nói, ta truyền cho phòng bếp là được." Cận Tuấn không có đi quán Chu Vi Hoa ở Hạ Băng trước mặt ra vẻ hình dáng, cười nói.

Chu Vi Hoa khoát tay một cái, vì biểu hiện mình thân phận, "Không được, phải để cho đầu bếp tới, tiền đều là vấn đề nhỏ, chủ yếu ăn phải hài lòng."

"Được rồi, tiểu Lệ, ngươi đi hỗ trợ kêu xuống đầu bếp." Cận Tuấn đối với xuất hiện Tiểu Lệ nói.

Không bao lâu, Hồ Hải lại tới, mặt ngó về phía Chu Vi Hoa, không chú ý tới Cận Tuấn.

"2 người, muốn ăn chút gì không?"

"Hỏi ta vị bằng hữu này đi, hắn là các ngươi phòng ăn, so sánh coi cái gì tốt ăn." Chu Vi Hoa nói.

Hồ Hải hướng một bên nhìn, lúc này mới nhìn thấy, Chu Vi Hoa nói bạn chính là Cận Tuấn, không kiềm được cảm thấy kỳ quái, nói, "Sur phụ, nếu là bạn ngươi, không bằng ngươi tới đi."

"

"Sur phụ? ? !"

Chu Vi Hoa cùng Hạ Băng trợn mắt hốc mồm, lấy là mình nghe lầm, theo hắn coi, tiệm ăn này đầu bếp là rất nổi danh, làm sao biết sư ra Cận Tuấn, quá

tức cười đi, hỏi một câu, "Người nói hần là người sư phụ?"

Hồ Hải không rõ cho nên, gật đầu một cái, "Đúng vậy, thế nào?"

"Điều này sao có thể, hần không phải nơi này phục vụ viên sao, làm sao thành người sư phụ?" May là Chu Vĩ Hoa chứa lại thân sĩ, cũng không nhận được, không để ý hình tượng lớn tiếng chất vấn.

"Người làm đi, ta sư phụ không phải nơi này phục vụ viên, hần là tiệm ăn này người quản lý, lão bản chúng ta bạn." Hồ Hải cảm thấy rất kỳ quái, bắt quá vẫn là thẳng thắn khai báo đi ra.

Chu Vĩ Hoa khó tin, Hạ Băng cũng là như vậy, Cận Tuấn thân phận chênh lệch để cho bọn họ lập tức khó mà tiếp nhận.

Cận Tuấn khoát tay một cái, để cho Hồ Hải trở về, vẫn là mặt nở nụ cười đạo, "Ta nói 2 người, đầu bếp các người thấy qua, quyết định ăn cái gì sao?"

Cận Tuấn đối với vậy chút gì cho tình nhân cũ làm ra vẻ đánh mặt chiêu thức vô cảm, cho nên trên căn bản không có đi đáp Chu Vĩ Hoa.

Chu Vĩ Hoa nguyên bản lấy là Cận Tuấn chẳng qua là cái này nhà ăn nhỏ nhỏ phục vụ viên mà thôi, ai ngờ đến cuối cùng nhà này nhà ăn đầu bếp sư phụ, thật sự là để cho hần cảm thấy không tương xứng nổi, cũng đau hần mặt.

Ở Hạ Băng trước mặt làm ra vẻ thất bại.

Không thể làm gì khác hơn là không nữa quán quít cái này, quay lại đổi những phương diện khác, định thẳng hỏi hần làm là người đàn ông lòng tự ái, mà tốt nhất nhất có tác dụng, không thể nghi ngờ chính là Hạ Băng.

"Cận Tuấn, thật ra thì nhắc tới, ta cảm giác thật xấu, người cùng Hạ Băng thật tốt, ta chen ngang một chân đi vào, từ bên trong tay người cướp đi Hạ Băng, ta phải cùng người nói tiếng xin lỗi."

Chu Vĩ Hoa ngoài miệng như vậy nói, trên mặt không mang nửa điểm áy náy, ngược lại thì một bộ dương dương đắc ý, hy vọng chọc giận Cận Tuấn.

Đáng tiếc hần nguyện vọng này muốn rơi vào khoảng không, Cận Tuấn nhìn cũng không nhìn hai người, không cho là đúng đạo, "Không có sao, một đôi giày rách vốn là dự định ném, vừa vặn có người thích đưa cho hần cũng không sao."

Chu Vĩ Hoa trên mặt thoáng chốc khó xem, Cận Tuấn những lời này nói bóng gió chính là hần lượm một đôi giày rách còn lòng tràn đầy vui mừng.

Liễu Huệ Thiên vào lúc này cũng tới, nàng ở phòng làm việc nghe phía bên ngoài cãi lộn, lấy là chuyện gì xảy ra, đi ra liền thấy Cận Tuấn cùng một nam một nữ đang nói gì.

Cô đó nhìn Cận Tuấn ánh mắt không đúng lắm, bằng nàng phụ nữ trực giác, mơ hồ đoán được cái gì.

"Cận Tuấn, làm gì vậy, không phải hẹn xong cùng ta đi dạo phố sao?"

Liễu Huệ Thiên đi tới Cận Tuấn bên người, tự nhiên vẫn ở tay hần, lại hỏi, "Cái này 2 người là bạn người sao? Các người tốt, ta là Cận Tuấn bạn gái."

Chu Vĩ Hoa mới vừa bị Cận Tuấn lời ngệt thờ, tiếp lại thấy một cái nữ nhân xinh đẹp như thế kéo Cận Tuấn tay nói là hần bạn gái, trên mặt nhất thời bị đánh ba ba vang.

Liễu Huệ Thiên sắc đẹp so với Hạ Băng, đó là tính áp đảo, bất luận tuổi tác.

Hạ Băng nhìn một chút Liễu Huệ Thiên, lại nhìn một chút Cận Tuấn, biểu tình trên mặt rất mất tự nhiên, nhất là thấy Chu Vĩ Hoa nhìn chằm chằm Liễu Huệ Thiên nhìn cái không ngừng, trong ánh mắt để lộ ra hâm mộ, trong lòng lại là một hồi tịch mịch.

Nghe được Liễu Huệ Thiên mà nói, Cận Tuấn thân thể mảnh cứng đờ ở, ngay sau đó hiểu rõ ra, hóa ra đây là Liễu Huệ Thiên thần trợ công à, hần cũng không thể lãng phí một cách vô ích.

"Đây không phải là 2 người bạn cũ tới sao, sống chết phải gọi đầu bếp đi ra nấu cơm mời ta ăn." Cận Tuấn phối hợp biểu diễn.

Liễu Huệ Thiên nghe vậy khẽ cười, "À, bạn người không biết người chính là bếp trưởng sao, xin hần nấu cơm cho người ăn, quá có ý tứ."

"Cũng không phải là, quá có ý tứ."

Cận Tuấn cùng Liễu Huệ Thiên hai người một xướng một họa, hai người vừa nói vừa cười, tốt không thoải mái.

Phối hợp tuyệt!

Còn như phòng ăn những người khác, nên phối hợp người diễn xuất ta diễn làm như không thấy!

Chu Vĩ Hoa cùng Hạ Băng liền lúng túng, cái loại đó tức giận phát tiết không ra được cảm giác, quá biệt khuất.

Mẹ, vốn là muốn giả bộ một chút ép, không nghĩ tới ép cho hết Cận Tuấn gần xong

Ở chỗ này tiếp tục ngồi xuống một giây đều là đau khổ, Chu Vĩ Hoa cùng Hạ Băng đứng dậy muốn đi.

"2 người không phải nói mời ta ăn cơm không, làm sao cái này liền đi." Cận Tuấn biết còn hỏi.

"Không được, lần sau đi, có cơ hội." Lưu lại những lời này, hai người áo nã rời đi.

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Nữ nhi hồng

Một buổi trưa thời gian, đợi ở trong phòng ăn, Cận Tuấn rồi rãnh đầu trứng, lúc xế chiều, thừa dịp vắng, hần liền lái xe chạy ra ngoài.

Hệ thống tìm bảo, cái này không phải ngồi ở nhà là có thể tự động có bảo rương xuất hiện đồ, sở dĩ gọi là tìm bảo, đầu tiên muốn đi tìm, sau đó mới có bảo.

Tiểu Thất cùng Liễu Huệ Thiên chơi rất khá, Cận Tuấn không có mang trước nó, một người lái xe, phong cách đi ra ngoài.

Bất tri bất giác, Cận Tuấn liền lái xe tới đến bờ sông, bên này phong cảnh dễ chịu, bất quá hôm nay không có người nào.

Cận Tuấn vừa mới tới bên này, liền nghe hệ thống nhắc nhở, thậm nói quả nhiên đi ra ngoài không sai.

Nếu nghe được hệ thống nhắc nhở phụ cận đây có bảo rương xuất hiện, Cận Tuấn dứt khoát xuống xe, ngay tại bốn phía vây đi dạo.

Bây giờ bảo rương xuất hiện phạm vi là 1km, Cận Tuấn không sai biệt lắm tìm khắp, vẫn không có nhìn thấy bảo rương bóng dáng, không kiếm được có chút ừ rử.

Đang suy nghĩ kết quả bảo rương sẽ ở nơi nào xuất hiện thời điểm, ở một bên, có người bỗng nhiên hô to, "Có người nhảy sông, mau nha, tới người hỗ trợ à!"

"Cứu mạng à, người mau tới!"

Một cái bác gái làm vệ sinh ở bờ sông không ngừng hét to, bên cạnh không ít người nghe được chạy tới, nghe được thanh âm Cận Tuấn cũng vội vàng đi qua.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Có người hỏi.

"Ta đang quét sân, có một cô gái tựa vào lan can đang chơi điện thoại di động, nhưng là quay đầu lại liền không thấy người, ta nghe được trong nước truyền tới một tiếng vang thật lớn, cô gái rơi vào trong nước."

Bác gái hướng người tới đạo thanh nguyên ủy chuyện, lòng nói gấp, "Các người ai biết bơi, đi nhanh cứu người à, ta phỏng đoán người sắp trầm xuống nước đi, mạng người lớn hơn trời à."

Cận Tuấn đi tới bờ sông, chỉ thấy một người cô gái đang trong nước liều mạng giãy giụa, đầu ở trong nước mới vừa hiện lên lại chìm xuống, như vậy mấy cái, không bao lâu bỗng nhiên ngừng lại.

Thấy vậy, vây xem rất nhiều người nhưng là không có một cái nguyện ý đi xuống cứu người, phải biết, trong nước cô nàng này nếu là lại không cứu, khẳng định thì xong rồi.

Nhiều người như vậy, không có một cái biết bơi, chuyện này Cận Tuấn đánh chết cũng không tin, ai, đầu năm nay thời tiết nóng lạnh, lòng người không cổ.

"Tránh ra!"

Cận Tuấn vệt ra đứng ở phía trước nhưng không nhúc nhích người, tung người nhảy một cái, nhảy xuống, hấn từ nhỏ liền bắt đầu bơi lội, luyện liền cả người tốt tài bơi lội, xuống nước, lặn xuống bên người đàn bà, giờ phút này nàng đã ngưng giẫy giụa, thân thể ở trong nước không ngừng trầm xuống, Cận Tuấn hai tay đỡ nàng, đôi chân vừa đạp, 2 đầu người ra mặt nước.

Che chở cô gái, Cận Tuấn hướng bên bờ bơi đi, đến bên bờ, rất nhiều người rồi rít xúm lại, Cận Tuấn hô to, "Tất cả tản ra điem, để cho không khí lưu thông."

Vào lúc này, Cận Tuấn mới nhìn rõ cô gái mặt mũi, là một người rất đẹp, tuổi tác phải cùng hấn xấp xỉ, bất quá bây giờ sắc mặt trắng bệch, nhắm chặt hai mắt, Cận Tuấn dò đầu dưới nghe nàng một chút tim đập, khá tốt, sẽ còn nhảy, nhưng phải lập tức thực hiện cấp cứu, nếu không sinh mạng liền nguy hiểm.

Điểm này chết chìm cứu người kiến thức Cận Tuấn thời đại học học qua, Cận Tuấn đầu tiên là hai tay ở cô gái ngực đè ép đứng lên, bởi vì là cô gái mặc quần áo ướt đầm, bộ ngực cao vút hoàn mỹ hiện ra, bất quá Cận Tuấn vào lúc này hoàn toàn không có bất kỳ muốn chiếm tiện nghi tâm tư, hấn trong đầu chỉ muốn nhanh lên một chút cứu người.

Đè ép mấy cái, cô gái rốt cuộc có phản ứng, trong miệng từ từ phun ra nước, chỉ chốc lát sau, trên đất liền bị ói 1 quầy giọt nước, chẳng qua là nước ói thất thất bát bát, cô gái vẫn chưa tỉnh lại tình huống.

Thấy vậy, Cận Tuấn trong lòng gấp quá, hít sâu mấy cái ở trong miệng, chuẩn bị cho cô gái làm hô hấp nhân tạo, hấn hai tay mở ra cô gái miệng, sau đó hôn một cái đi.

Người chung quanh nhìn một màn này, không có ai lên tiếng cắt đứt, đều là lẳng lặng nhìn.

Làm mấy cái hô hấp nhân tạo sau đó, cô gái bỗng nhiên ho khan kịch liệt đứng lên, Cận Tuấn thấy nàng thon dài đẹp mắt mắt lông mi giật giật, sau đó từ từ mở mắt.

Hứa Vũ Khiết thật cảm thấy tốt xui xẻo, mới vừa rồi nàng bất quá là tựa vào trên lan can muốn tự vỗ một tấm, không nghĩ tới không cẩn thận, người té vào trong sông.

Nàng liều mạng giẫy giụa,

Hy vọng có người tới cứu mình, nhưng là thật lâu không người tới, nàng không có khí lực, tuyệt vọng, uống thật là nhiều nước, ý thức dần dần mơ hồ, trong mơ hồ, nàng cảm thấy có người ôm lấy mình, sau đó liền cái gì cũng không biết.

Không nghĩ tới cái này vừa mở mắt, đã nhìn thấy có người ở tự mình mấy, vội vàng đẩy ra người trước mắt, khẩn trương nói, "Người làm gì?"

Thấy cô gái tỉnh, Cận Tuấn treo lòng rơi xuống, hấn nhiều sợ người đàn bà này vẫn chưa tỉnh lại, như hoa như ngọc tuổi tác, hướng chỉ còn là một đại mỹ nữ.

Bên cạnh bác gái thấy Hứa Vũ Khiết phản ứng, giúp vội vàng giải thích, "Cô gái nhỏ, mới vừa rồi là hấn từ trong nước đem người cứu ra, nhìn người một mực bất tỉnh, lúc này mới dùng hô hấp nhân tạo đem người cứu tỉnh."

Cận Tuấn cười một tiếng, hướng bác gái đầu đi một cái cảm kích ánh mắt.

Bác gái nói Hứa Vũ Khiết tự nhiên biết, nàng cũng không phải là một người không biết điều.

Hứa Vũ Khiết đem phi rơi xuống ướt mái tóc vẫn đến sau tai, nhớ tới mới vừa rồi Cận Tuấn cho mình làm hô hấp nhân tạo, đây chính là trong đời của nàng lần đầu tiên bị người hôn, nụ hôn đầu à, chỉ như vậy bị người cướp đi, bất quá biết Cận Tuấn là vì cứu mình, không có trách hấn ý, chẳng qua là cảm thấy rất ngại quá.

Ngẩng đầu nhìn Cận Tuấn, ngũ quan堂堂 hoàng, coi như đẹp trai lang, không khỏi hơi đỏ mặt.

Cận Tuấn nhìn Hứa Vũ Khiết liêu túc cử động, nhìn ngây người, thật là một cô gái đẹp, hơn nữa xem ra tốt thanh thuần, nhất là bây giờ ướt người đáng vẻ, thanh thuần cùng hấp dẫn kết hợp, trên người à.

Đang phát ra ngây ngô, Cận Tuấn chợt nhớ tới cái gì, vỗ đầu một cái, thiếu chút nữa đem chánh sự quên mất, không nói hai lời, hấn đứng dậy lại nhảy vào trong sông.

Cận Tuấn cái này không giải thích được cử động, cũng làm đoàn người ngây ngẩn, Hứa Vũ Khiết cũng là thấy không rõ cho nên, không có ai biết hấn vô duyên vô cớ lại nhảy vào trong sông đi làm mà.

Cận Tuấn vào trong nước, liền lặn xuống nước đi, mới vừa rồi ở cứu Hứa Vũ Khiết thời điểm, hấn ở dưới nước thấy được chuyện này đi ra ngoài tìm tìm đồ, bảo rương!

Bảo rương mỗi lần xuất hiện vị trí, đều là lơ lửng không chừng, xuất hiện ở trong nước, Cận Tuấn cũng xem thường.

Dĩ nhiên, nếu là Cận Tuấn không có xuống nước cứu người mà nói, cái này bảo rương hấn cũng không phát hiện được, chỉ như vậy bỏ lỡ.

Cho nên nói, tốt bụng vẫn là có hảo báo.

Dưới nước, Cận Tuấn ánh mắt lửa nóng nhìn bảo rương, trong tay xuất hiện chìa khóa, nhanh chóng mở ra bảo rương, khai hoàn bảo rương sau đó, Cận Tuấn không có lập tức đi kiểm tra thu được cái gì, lại ở trong nước đợi tiếp, khí cũng không đủ, chờ một chút chết chìm chính là hắn.

Nổi lên mặt nước, Cận Tuấn bơi tới bờ bên cạnh bờ, tất cả mọi người mặt đầy mơ hồ nhìn hắn.

Hứa Vũ Khiết nhìn hắn, tò mò hỏi, "Người lại đi xuống làm gì?"

"Đúng rồi, còn chưa khỏe tốt cảm ơn người cứu ta, ta kêu Hứa Vũ Khiết, người tên gọi là gì?"

"Người khỏe, ta kêu Cận Tuấn, người như vậy quần áo ướt xuyên đi xuống sẽ bị bệnh, nhà người ở đâu, ta đưa người trở về đi thôi."

Cận Tuấn không dám ở nơi này tiếp tục cùng một cái ướt người người đẹp tiếp tục chuyện trò, hắn chú ý tới, không thiếu đàn ông đã là ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chăm Hứa Vũ Khiết thân thể nhìn, dấu sao, ướt sau lưng nàng vậy uyển chuyển là lột vóc người quá mê người.

"Như vậy quá phiền toái người đi." Hứa Vũ Khiết muốn cự tuyệt, nhưng thân thể cũng rất thành thực hắt hơi một cái.

"Không có sao, đi thôi." Cận Tuấn cười một tiếng.

Hôm nay đi ra, không nghĩ tới không chỉ có tìm được bảo rương, lại biết được một em gái xinh đẹp, đi qua trò chuyện, Cận Tuấn hiểu được hai người tuổi tác xấp xỉ, đều là tốt nghiệp đại học mới ra tới không lâu.

Vì cảm ơn Cận Tuấn ân cứu mạng, Hứa Vũ Khiết nhất định phải mời Cận Tuấn ăn cơm, hai người hẹn xong ngày mai chạm mặt.

Đem Hứa Vũ Khiết sau khi đưa về, Cận Tuấn một thân một mình, lúc này mới có thời gian kiểm tra thật kỹ một chút mới vừa rồi dưới nước mở ra bên trong bảo rương là thứ gì.

"Nữ nhi hồng? Rượu?"

Cận Tuấn đạt được tin tức, sững sốt một chút, hắn người này đối với rượu không việc gì quá lớn nghiên cứu, uống nhiều nhất cũng chính là, thời đại học, mấy cái người anh em cùng nhau ở sạp thịt nướng vén chuỗi lúc uống bia, hoặc là một ít thông thường rượu trắng, còn như cái gì khác rượu ngon hắn quả thật không hiểu lắm.

Bất quá nếu là bảo trong rương là ra, Cận Tuấn dĩ nhiên là biết rượu này khẳng định không đơn giản, cụ thể là gì, vẫn là phải ngày sau thử mới biết.

Trở lại phòng mướn, đã là buổi tối, vừa mới tới cửa phòng, Cận Tuấn liền nghe Liễu Huệ Thiên thanh âm từ một bên truyền tới.

"Cận Tuấn, có không có ở đây, tới cùng ta uống một ly có thể không?"

converter Dzung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: 1 ly rượu ngon say người đẹp

Cả buổi tối, Liễu Huệ Thiên một cái đại mỹ nữ chủ động mời tự đi uống rượu, đây là muốn làm sự việc à, Cận Tuấn trong lòng một chút liên hoạt động mở, các loại cờ bay phát phới xuất hiện ở bên trong đầu thoáng hiện, miêu tả sinh động.

Ho khan một chút, Cận Tuấn thu suy nghĩ bấy bọ, đi tới Liễu Huệ Thiên bên người, yêu tinh này hôm nay lại là một bộ quần ngừ, màu hồng, phía trên có một hoạt họa nhân vật, phối hợp nàng đáng vẻ, ngực lại cũng nhìn như rất đáng yêu.

Hồi tưởng lại chuyện lần trước, Cận Tuấn đầu tiên là nhìn về phía nàng ngực, thậm nói lần này không biết lại không mặc chứ ?

"Làm sao thơm như vậy?" Cận Tuấn ngửi được Liễu Huệ Thiên trên người, tản mát ra mùi thơm đậm đà.

"Để ngửi sao?" Liễu Huệ Thiên mặt mày trên mặt hiếm có lộ ra nụ cười.

Cận Tuấn gật đầu một cái, hoàn toàn không biết Liễu Huệ Thiên giờ trò quỷ gì, trong lòng lại suy đoán lung tung đứng lên.

Yêu tinh này không phải là có ý câu dẫn ta phạm tội chứ ? Không đạo lý à, muốn câu dẫn sớm câu dẫn, chẳng lẽ là nhìn anh gần đây gió nổi nước lên, không cảm được, muốn đối với ta nhớ nhung trong lòng, tranh thủ ta hảo cảm?

Nhìn Cận Tuấn con người không ngừng chuyển động, Liễu Huệ Thiên biết hẳn là ý nghĩ kỳ quái, ngắt hẳn cánh tay một chút, tức giận, "Suy nghĩ gì mấy bay đầu, ta là suy nghĩ người cái này hai ngày liền dòi, đến lúc đó không trở về nơi này, tìm người uống 2 ly."

Cận Tuấn ngưng suy đoán, nghe được Liễu Huệ Thiên những lời này, trong lòng không khỏi có chút mất mát, người nha thật câu dẫn ta sẽ chết à, chẳng qua ta thua thiệt một chút lấy thân báo đáp thôi.

Hai người vào phòng, Cận Tuấn liền thấy một đạo bóng trắng thật nhanh hướng hắn nhào tới, không phải tiểu Thất người này còn có thể là cái gì.

"Người người này, cả ngày bỏ lại tiểu Thất, người xem nó, còn như vậy nhớ người." Liễu Huệ Thiên u oán đạo, không biết là ở thay tiểu Thất nói vẫn là ở thay nàng nói.

Cận Tuấn cũng cảm thấy hình như là có chút không chịu trách nhiệm, nói thế nào tiểu Thất là mình trăm ngàn cay đắng từ trên cây mở bảo rương có được, hôm nay cả ngày không để ý nó.

Tiểu Thất thẳng đến Cận Tuấn trên người, ngay tại hắn trên mặt trên cổ hôn đứng lên, lè lưỡi liếm tới liếm lui, cực kỳ nhiệt tình.

Cùng tiểu Thất chơi một chút, Liễu Huệ Thiên lúc này đã từ tủ lạnh bên trong lên rượu, trên bàn cũng đã bày một ít đồ nhắm thức ăn, hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị xong.

Vào ngôi, Liễu Huệ Thiên không nói hai lời, đưa cho Cận Tuấn một chai rượu, mình liền dẫn đầu thổi lên, cùng phụ nữ uống rượu, Cận Tuấn tự nhiên không thể yếu thế, làm

Một chai thổi xong, Cận Tuấn cũng cảm giác bụng không thoải mái, không phải uống không được, là trống rỗng bụng nguyên nhân, nhanh chóng cầm đĩa lên mức chút thức ăn nhét vào trong miệng.

"Cận Tuấn, hôm nay cô đó là bạn gái người chứ ?" Liễu Huệ Thiên uống rượu xong, nhìn Cận Tuấn hỏi.

Gật đầu một cái, Cận Tuấn nói một câu, "Chú ý từ ngữ, đó là trước."

Liễu Huệ Thiên cười ha ha, "Thật không nghĩ tới thằng nhóc người là loại người này, trước người ở nơi này ở thời điểm ta làm sao không phát hiện người miệng lưỡi như vậy xem đầu, người trên người bí mật quá nhiều, ẩn giấu sâu như vậy, ta đều bị người lừa, phải tự phạt một chai."

Cận Tuấn cười một tiếng, cầm lên một chai rượu thổi xong.

Trong phòng, luôn luôn vang lên một nam một nữ tiếng cười, loại này đem rượu nói vui mừng cảm giác, quá thống khoái.

Rất nhanh, trên bàn đề bia đều bị Cận Tuấn cùng Liễu Huệ Thiên uống cạn sạch, Cận Tuấn lấy là mình đủ có thể uống, không nghĩ tới, Liễu Huệ Thiên cũng như vậy có thể uống.

Rượu không có, Liễu Huệ Thiên liền nói đi mua, Cận Tuấn suy nghĩ một chút, mình không phải là mới vừa mở ra một chai Nữ nhi hồng sao, dù sao không biết có gì tác dụng, vào lúc này uống tận hưởng, không bằng lấy ra ném một chút.

Nhìn Cận Tuấn không biết từ nơi nào cầm ra một chai rượu, Liễu Huệ Thiên hỏi, "Người cái này từ đâu tới rượu?"

"Ta mang à, chính tông Nữ nhi hồng, người khẳng định chưa uống qua."

"Người còn tùy thân mang rượu à, thật là bộp nhậu, nhanh lên một chút, để cho ta ném một chút." Liễu Huệ Thiên không kịp đợi nói.

Bình rượu nữ nhi hồng đều là tương đối tinh xảo, sứ thanh hoa, Cận Tuấn mở ra nắp bình, nhất thời, một cỗ đậm đà mùi rượu bay tán ra tới, ngăn ngừa chốc lát, toàn bộ gian phòng liền tràn đầy cái này cỗ mùi rượu.

Thậm chí, mùi rượu cũng trôi giạt đến ngoài nhà, thật là nhiều người cũng người thấy cái này cỗ mùi rượu, khẩn cấp muốn tìm ngọn nguồn, thật là ứng chứng câu nói kia, mùi rượu không sợ ngõ hẻm sâu.

"Oa, thật là thơm à, người rượu này niên đại không ngắn đi." Liễu Huệ Thiên bụng ly lên ở giữa rượu, ngửi một cái, không nhịn được nói.

Nữ nhi hồng mùi rượu vị thật sự là quá đậm, chỉ là ngửi được rượu này thơm, may là Cận Tuấn cái này không thích uống rượu để người cũng muốn thưởng một hớp, thử một chút mùi vị.

"Đúng vậy, đây là từ ta ra đời lúc liền bắt đầu cất rượu, bầu bạn ta đi qua hai mươi bốn xuân thu, cái gọi là rượu ở người ở đây, một chút không quá đáng." Cận Tuấn bắt đầu nói bậy nói bạ.

Bỏ mặc như thế nào, dù sao loại rượu này lai lịch nói là không phải.

Liều Huệ Thiên biết Cận Tuấn không muốn nói, không hỏi lại, ánh mắt bắt đầu chuyển hướng trong tay ly rượu này.

Quá thơm, nhẹ khê nhấp một miếng, Liều Huệ Thiên không nói ra lời.

Rượu này quá thuần hậu ngọt tươi, hơn nữa mùi rượu là nhiều dạng, có chua có ngọt có khổ có chất, giống như đòi người vậy, cũng là như vậy có mùi vị. Liều Huệ Thiên chỉ phẩm ra rượu cái này bốn dạng, còn lại nặng nhưng là không nếm ra, rượu xuyên qua cổ họng, loại cảm giác đó, thật sự là quá đã.

Giống vậy rượu mạnh uống đến trong bụng, có một loại cay cảm giác, nhưng nữ nhi hồng này không có, Liều Huệ Thiên cảm giác bụng ấm áp, khó mà nói nên lời thoải mái.

Cận Tuấn không biết thưởng thức rượu, không có Liều Huệ Thiên như vậy hiểu, nhưng hắn uống một hớp, cảm thấy rượu này quá tốt uống, hắn dám quả quyết, hiện đại sợ rằng không có rượu hơn được hắn chai này Nữ nhi hồng, loại cảm thụ đó, khó mà dùng ngôn ngữ hình dung.

Càng uống càng có mùi vị, Cận Tuấn trực tiếp một ly rượu uống một hơi cạn sạch, niềm vui tràn trề.

Nhìn lại Liều Huệ Thiên, thấy Cận Tuấn như vậy uống rượu, thật sự là phí của trời, hận không nỡ đánh hắn một lần, nàng chẳng qua là tí mỉ thưởng thức, rượu ngon đáng giá từ thưởng thức.

Một ly rượu này, Liều Huệ Thiên tốn chừng 10 phút mới uống xong, thời gian, Cận Tuấn muốn uống, nàng trực tiếp đoạt lấy chai rượu, không để cho hắn cầm, rất sợ chờ nàng uống xong cái ly này đã không còn.

Một miếng cuối cùng mãn hoàn, Liều Huệ Thiên trên mặt đã sớm hiện ra lau một cái đỏ ửng, là nàng tăng thêm một phần mỹ cảm, nàng nặng nề than thở một câu, "Rượu ngon!"

Sau đó, để cho Cận Tuấn không tưởng được là, Liều Huệ Thiên liền nằm ở trên bàn, hô hô ngủ say.

"Không thể nào, chị Liều, một ly rượu này liền đem người đánh ngã?"

Cận Tuấn có chút không quá tin tưởng, mới vừa rồi nhìn Liều Huệ Thiên cũng khỏe tốt, không có men say, một ly rượu này gục? Hắn uống một ly cũng không có say à.

Nhìn Liều Huệ Thiên gục xuống bàn, Cận Tuấn cảm thấy có thể hay không có bấy, yêu tinh này làm bộ say rượu, dò xét mình một chút có thể hay không đối với nàng như thế nào.

Nghĩ tới đây, Cận Tuấn đựng một cái Liều Huệ Thiên, đựng chừng mấy lần vẫn là không có phản ứng, kết quả là hắn suy nghĩ nhiều, người ta thật say.

Được rồi, thật là một ly rượu ngon say người đẹp.

"Ta không đi trở về, không đi trở về. . . Ba, người đừng nữa tới ép ta. . ."

Cận Tuấn nhìn say ngã Liều Huệ Thiên một nước mặt triển, bỗng nhiên ở giữa, Liều Huệ Thiên trong miệng bắt đầu lải nhải đứng lên, chọn lời kịch liệt.

Đây là rượu vào lời ra?

Cận Tuấn không hiểu Liều Huệ Thiên nói là ý gì, nhưng nghe, trong này nhất định là có một đoạn câu chuyện, hơn nữa, hắn thấy, Liều Huệ Thiên phủ đầy đỏ ửng trên mặt, có mấy giọt trong suốt chất lỏng chảy xuống.

Cận Tuấn biết, Liều Huệ Thiên trong lòng có chuyện, cho nên tới nay mới có thể tìm hắn uống rượu, cái này trong ngày thường cùng hắn hi hi Ha ha, biểu hiện rất cứng rắn phụ nữ, thật ra thì nội tâm, cũng là rất yếu ớt.

Chẳng biết tại sao, Cận Tuấn thấy Liều Huệ Thiên bộ dáng kia, hiện lên một hồi đau lòng.

Đem Liều Huệ Thiên ôm đến trên giường, Cận Tuấn tuy không phải chánh nhân quân tử có thể cũng sẽ không thừa dịp người gặp nguy, nhưng là làm hắn thay Liều Huệ Thiên đắp kín mền sẽ muốn rời đi thời điểm, tay hắn bị kéo lại, hơn nữa bắt gắt gao, không tránh thoát.

"Không cần đi, không cần đi. . ."

Cận Tuấn nhìn cái này câu người yêu tinh, nội tâm vùng vẫy, quán quít, đổi thành ai, một cái xinh đẹp động người như vậy cô gái sống chết nắm người tay, bảo người không cần đi, người nói người, đi vẫn là người sao?

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Xe người bị trưng dụng

Một đêm yên an tĩnh như vậy đi qua.

Làm Liễu Huệ Thiên lúc tỉnh lại, nàng bản lấy là sẽ đau đầu quá, đầu sao tối hôm qua uống nhiều rượu như vậy, nhất là Cận Tuấn cho ly rượu kia, nàng vừa mới bắt đầu uống thời điểm không cảm thấy cái gì, thậm chí uống được cuối cùng đều không cảm giác có men say, nhưng là làm nàng uống xong một miếng cuối cùng thời điểm, men say đột nhiên chợt tấn công tới.

Lập tức, nàng liền say đến bất tỉnh nhân sự.

Mơ hồ sao? Quả thật mơ hồ.

Liễu Huệ Thiên biết, không phải mình vấn đề, nàng biết mình từ lực, không thể nào bị một ly rượu uống say, là ly rượu kia có vấn đề.

Nhớ tới ly rượu kia, Liễu Huệ Thiên lại có chút thêm ăn, không tự chủ nuốt một cái, chủ yếu là rượu kia uống quá ngon, thật là uống qua cũng sẽ ghiền.

Nhìn một chút trong phòng, chỉ nàng một người, Liễu Huệ Thiên cười một tiếng, cái loại đó cười, không có ai biết trong đó ý.

Tối hôm qua chiều cổ Liễu Huệ Thiên hơn nửa đêm, Cận Tuấn một người uống chút rượu, cho đến không sai biệt lắm trời sáng mới về ngủ, ngủ không bao lâu, lại bị điện thoại đánh thức.

Liễu Huệ Thiên đánh tới, thăm hỏi một chút.

Ngủ tiếp, sau đó lại một cú điện thoại đánh thức.

Là thím Vương đánh tới, nói nàng đã đem đồ dời đi, Cận Tuấn có thể mang vào.

Liên tục bị 2 điện thoại đánh thức, Cận Tuấn không có buồn ngủ, rửa mặt một cái, đánh liền coi là khuôn đồ đi nhà mới.

Thật ra thì nói là dọn nhà, đối với Cận Tuấn mà nói cũng không việc gì có thể dời, chính là mấy món nhỏ vật phẩm, Cận Tuấn không chút do dự đem bọn họ toàn bộ thu vào trong nhẫn trữ vật.

Mang tiểu Thất, Cận Tuấn liền đi xuống lầu, chuẩn bị lái xe đi nhà mới.

Xuống lầu dưới, Cận Tuấn liền nghe một số người đang thảo luận tối hôm qua món đó chuyện lạ.

Cận Tuấn làm bộ đi qua, cẩn thận vừa nghe, thì biết, nói đúng vậy cổ kỳ quái mùi rượu.

Vậy cổ mùi rượu thật sự là quá thơm, để cho rất nhiều người cũng ngửi thấy, một ít người thích uống rượu lại là thêm phải không được, tuyên bố nếu ai biết cái này cổ mùi rượu đến từ nơi nào, có ai bán, bao nhiêu tiền đều nguyện ý mua.

Cận Tuấn không nghĩ tới Nữ nhi hồng mị lực to lớn như vậy, cười một tiếng, lái xe rời đi.

Tiểu Thất con này kỳ rất lạ, Cận Tuấn cũng không biết làm sao nuôi nó, thức ăn cho chó không ăn, thức ăn cũng không ăn, giống như tiên không ăn lửa khói.

Tiếp tục như vậy nữa, Cận Tuấn thật lo lắng nó muốn thành tiên, bất quá xem nó đáng vẻ, như cũ mạnh như rồng như cọp, gì không ăn cũng không có sao.

Đi xe đến một cái giao lộ, Cận Tuấn nghe có người ở gần cửa kính xe, quay cửa kính xe xuống còn không thấy rõ bộ dáng của đối phương, đã nhìn thấy đối phương trước lấy ra một tấm giấy chứng nhận, trong miệng khẩn cấp đạo, "Người khỏe, ta là cảnh sát, xe người bị trưng dụng, phiền toái giúp ta đuổi lên trước mặt xe."

Tiếp, lên xe.

Lên xe, hai người đối mặt, không hẹn mà cùng đạo, "Là người!"

Sau đó cười lên.

Cận Tuấn không nghĩ tới cái này muốn trưng dụng xe mình chính là cô gái đẹp kia cảnh sát, Lộ Tiểu Khả.

Lộ Tiểu Khả không nghĩ tới bị mình trưng dụng xe chủ xe là lần trước cái đó leo cây cứu con chó nhỏ người.

"Mau, trước đuổi lên trước mặt chiếc xe kia." Bất ngờ thuộc về bất ngờ, Lộ Tiểu Khả không quên chánh sự.

"Được rồi, để cho người xem xem anh tài lái xe."

Cận Tuấn đáp ứng, xe khởi động đuổi theo, hỏi, "Làm sao gấp như vậy, trước mặt xe kia bên trong là người nào? Bạn trai?"

"Làm sao có thể, ta còn không có bạn trai, thật ra thì cũng không phải đại sự gì, chính là một cái cướp bóc kẻ tái phạm, đụng vào ta." Lộ Tiểu Khả không chút nào cái loại đó muốn phá án cảm giác khẩn trương, tùy tiện nói.

Cận Tuấn tóm tắt Lộ Tiểu Khả những thứ khác mà nói, điểm chính là còn không có bạn trai câu này.

Ngồi xe, Lộ Tiểu Khả còn khó hơn phải tự tại ôm tiểu Thất chơi một hồi, cho đến phía trước xe bởi vì là chờ đèn xanh đèn đỏ ngừng lại, cửa xe mở ra, có người muốn xuống.

Cận Tuấn thấy Lộ Tiểu Khả không nói hai lời, biểu tình lập tức nghiêm túc, nhanh chóng xuống xe đã qua, mượn chạy nhanh lực đạp nhanh một cái ở xuống xe trên người, trực tiếp đem người đạp ngã xuống đất.

Cận Tuấn ở trong xe thấy mí mắt giựt một cái,

Đây là mới vừa rồi cái đó ngồi hần bên cạnh, vui vẻ thanh thuần người đẹp sao, biến hóa này, quá lớn đi, dừng mãi!

Lộ Tiểu Khả bên dạy bảo tên cướp, bên nói gì, mơ hồ hình như là cái gì, ở phía dưới mí mắt bà cướp bóc, người chán sống.

Xếp hàng thật là nhiều xe đến đèn xanh không đi, đều ở đây xem xem Lộ Tiểu Khả chấp pháp, đợi đến bắt cái đó tên cướp sau đó, mọi người vỗ tay khen hay.

Lộ Tiểu Khả nắm vậy bị đánh sưng mặt sưng mũi tên cướp, trở lại Cận Tuấn trên xe, lại khôi phục thanh thuần duy mỹ mặt mũi, nói, "Cận Tuấn, phiền toái đi nữa người một chút, đưa ta đến bắt cảnh sát có thể không?"

Nói xong, lộ ra một bài ngoại hàm răng trắng nõn, nụ cười rực rỡ.

"Không có sao, cảnh dân hợp tác mà." Cận Tuấn nói.

Đem Lộ Tiểu Khả đưa đến bắt cảnh sát cửa, Cận Tuấn lái xe nữa đến biệt thự, còn chưa tới thời điểm, hần gọi một cú điện thoại cho thím Vương.

Chỉ chốc lát sau, đến biệt thự, thím Vương đã ở cửa chờ, cùng Cận Tuấn nói mấy câu, rồi đi.

Vào biệt thự, Cận Tuấn thoải mái nằm ở đại trên ghế sa lon, hài lòng.

Tiểu Thất người này tựa hồ cũng biết sau này nơi này chính là nó nhà mới, vui vẻ đến khắp nơi chạy tới chạy lui.

Nghỉ ngơi một chút, Cận Tuấn lúc này mới nhớ tới 2 ngày trước thu vào nhẫn trữ vật bên trong chậu cây ăn trái, không biết thế nào.

Đi tới biệt thự bên cạnh, nơi này có một cái đại vườn, rất trồng trái, trồng một ít hoa cỏ, lác đác không có mấy, là thím Vương trước lưu lại, bắt quả nhìn như không đánh như thế nào lý, không sai biệt lắm cũng khô héo.

Cái này không phải là điểm chính, Cận Tuấn hướng bốn phía vây nhìn xem, không có ai, hần lúc này mới đem nhẫn trữ vật bên trong tất cả chậu cây ăn trái thả ra, tổng cộng có ba mươi hai chậu.

Những thứ này chậu cây ăn trái vừa ra tới, Cận Tuấn lập tức liền sợ hết hồn, trước mắt những thứ này chậu bông, căn bản không phải hần 2 ngày trước mua đáng về.

Từng chậu chậu cây ăn trái giống như là biến dị vậy, hai ngày thời gian, cũng cao ra lớn ra, bình thường thấy chậu bông bắt quá là mấy chục cm cao độ, nhưng cái này chút chậu bông, người người cũng một thước rưỡi ra mặt, sinh mệnh lực vượng như vậy thịnh, khỏe lớn lên quá nhanh đi, thật là đáng sợ.

Loại này kỳ quái biến hóa, không có những nguyên nhân khác, Cận Tuấn chỉ có thể đổ tội ngược lại là nhẫn trữ vật bên trong không gian nguyên nhân, dấu sao lúc này mới ngăn ngại hai ngày thời gian, không có bất kỳ kỹ thuật có thể làm được.

Hơn nữa, những thứ này chậu cây ăn trái cũng nở hoa, một thời gian, trong vườn, bị hoa cúc vàng, hoa hồng, cỏ lưỡi răn hoa trắng vân... vân màu sắc tô điểm cực kỳ xinh đẹp, người ở trong đó, giống như xem xem các loại hoa tách thả ra, sắc thái rực rỡ.

Trừ tươi đẹp màu sắc hút lấy người con người bên ngoài, chính là những thứ này chậu bông mùi hoa, các loại mùi hoa trộn lẫn trộn chung, để cho người không phân biệt được là loại nào mùi thơm.

Cận Tuấn đứng ở chậu bông trong, giống như thân ở biển hoa trong vậy, cộng thêm những cái kia chậu bông cao độ, nếu không phải hần đủ cao, thật là phải bị che mất.

Cái này vườn quả thật thật lớn, nhiều như vậy chậu bông để ở chỗ này, chẳng qua là chiếm một cái sừng mà thôi, Cận Tuấn nếu muốn lại trồng chút gì, vẫn là có thể.

Thừa dịp có thời gian, Cận Tuấn đem những cái kia sắp khô héo hoa cũng đổi đất thần kỳ, tưới chút nước.

Hứa Vũ Khiết ở giữa điện thoại tới, Cận Tuấn lúc này mới nhớ tới ngày hôm qua cùng nàng hẹn xong, đem trên đầu sự việc làm việc xong, hần liền đi ra ngoài.

Mà ở Cận Tuấn đi ra trong thời gian, vùng lân cận khu biệt thự người, có không ít người xúm lại đến nhà hần, liền Cận Tuấn cũng không nghĩ tới, hần trồng trọt những cái kia chậu bông tụ tập chung một chỗ, tán mát ra mùi hoa đã ảnh hưởng to lớn, thật là nhiều người đều là nghe mùi hoa đi tới cổng biệt thự của hần.

Mọi người rồi rít xuyên thấu qua hàng rào sắt hướng bên trong nhìn, muốn xem xem bên trong kết quả trồng cái gì, có thể có thơm như vậy mùi thơm

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Lấy rượu kết bạn

Hứa Vũ Khiết ngày hôm qua về đến nhà, cùng người nhà thuận miệng nói một lần mình bởi vì là vô tình rơi xuống nước bị một người đàn ông người cứu lên, dĩ nhiên, hô hấp nhân tạo năng tóm tắt, vì báo đáp người ta ân cứu mạng, muốn mời người ta ăn một bữa cơm.

Không nghĩ tới Hứa Vũ Khiết cha Hứa Phú Long nghe xong, vỗ bàn một cái, hết sức đồng ý nàng quyết định, hơn nữa, hần cũng quyết định muốn cùng chung đi.

Chẳng qua là cảm ơn người ta ân cứu mạng, còn phải dẫn cha mình đã qua, đây coi là người sai vật kia cảm ơn, rõ ràng chính là 2 người nói yêu thương thấy phụ huynh vậy.

Đối với lần này, Hứa Vũ Khiết lập tức liền bày tỏ cự tuyệt.

Nhưng Hứa Phú Long kiên trì phải đi, làm một người cha làm hết phận sự, hần giác phải cảm tạ người nam này người cứu con gái bảo bối của hần, có cần phải hần cái này làm là phụ huynh tự mình đi mới có thể cho thấy thành ý.

Cùng lúc đó, Hứa Phú Long nghiêm túc cho Hứa Vũ Khiết lên một lớp, hần nói, rất nhiều người đàn ông chính là mượn anh hùng cứu mỹ nhân tranh thủ liền mỹ nữ hảo cảm, sau đó liền đối với các nàng tàn nhẫn hạ độc thủ, cứ việc hần không nhận là cứu con gái của nàng người là loại người này, nhưng là không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Không cưỡng được Hứa Phú Long tận tình khuyên bảo, Hứa Vũ Khiết không thể làm gì khác hơn là bắt buộc đi đáp ứng, hơn nữa cho hần xuống mấy cái phải phục tùng ra lệnh.

Làm đi tới ước hẹn nhà ăn cửa, Hứa Vũ Khiết lại trọng thân một lần, "Ba, chờ một chút người không nên nói bậy bạ, nên nói cái gì không nên nói cái gì, người biết đi."

Bên cạnh âu phục giày da Hứa Phú Long gạt đầu một cái, cười nói, "Yên tâm đi, con gái, người lời này dọc theo đường đi liền nói cái không xong, người xem ba cái này cả người lối ăn mặc, giống như là cái loại người không đứng mực đó?"

Hứa Vũ Khiết đáng yêu le lưỡi một cái, tức giận, "Người đây là muốn ta bợc người đen lịch sử sao?"

Nghe được cái này, Hứa Phú Long kinh sợ, nhanh chóng khoát tay nói, "Được, không nói cái này, hần có tới không?"

"Lúc tới liền gọi điện thoại cho hần, vào lúc này cũng sắp đến."

Hứa Vũ Khiết vừa dứt lời, liền thấy một chiếc ô tô màu trắng xe lái đến trước mặt 2 người ngừng lại, Cận Tuấn xuống xe, trên tay xách một cái túi.

Hứa Vũ Khiết cười đi tới, "Cận Tuấn, nguoi tới."

"Tới, ngại quá, đến chậm."

Hứa Phú Long đầu tiên là nhìn chăm chăm Cận Tuấn chiếc xe này tốt đẹp mắt một lần, xe này hẳn nhận được, Ford Cobra, xe nước ngoài, ở trong nước nhưng là bản hạn chế, không tiện nghi, người tốt, tuổi còn trẻ, lái xe phong cách như vậy.

Loại người này lấy Hứa Phú Long sắc bén ánh mắt tới xem, thuộc về là 2 loại, không phải đẹp trai điệu đà chính là con nhà giàu.

Quan sát Cận Tuấn trong quá trình, Hứa Phú Long ánh mắt đột nhiên rơi vào hán cái túi trong tay, túi không trọng yếu, trọng yếu chính là túi lên chữ.

Đô thị người đẹp!

Đây không phải là. . . Nha, nhớ ra rồi, là vậy cái gì Lâm Chí Linh đại diện hiệu đồ lót sao?

Hứa Phú Long chợt nhớ tới, nhất thời cũng có chút lửa giận bốc ba trượng, Cận Tuấn cho hán ấn tượng đầu tiên liền hư, nhận định Cận Tuấn người này chính là nhân vật nguy hiểm.

Ngày hôm qua tốt bụng cứu hán con gái, lấy được nàng hảo cảm, hôm nay liền dám quang minh chánh đại cho nàng đưa đồ lót!

Quá đáng sợ, loại người này, chiều thức quá sâu!

Hứa Phú Long thở phào nhẹ nhõm, thật may, hán kiên trì muốn đi theo tới, nếu không không biết Hứa Vũ Khiết sẽ phát sinh chuyện gì.

"Chúng ta cũng mới vừa đến, đứng rồi, ta cho nguoi giới thiệu một chút, đây là ba ta, hán nghe nói nguoi cứu ta, nhất định phải tới trước mặt cảm ơn nguoi." Hứa Vũ Khiết nói lời này, thật ngượng ngùng, vẫn nhìn Cận Tuấn biểu tình, sợ hán suy nghĩ nhiều.

Cận Tuấn quả thật trong lòng cảm thấy là lạ, bất quá không suy nghĩ nhiều, càng không có nghĩ tới hán ở Hứa Phú Long trong mắt, đã là một cái thứ bại hoại, đưa tay ra, nói, "Chú nguoi khỏe, ta kêu Cận Tuấn."

Nguy quân tử!

Hứa Phú Long tới tầm thời một hóp, trên mặt miễn cưỡng nặn ra nụ cười, "Cận Tuấn à, ta thật cảm ơn nguoi cứu con gái ta, nếu không phải nguoi, con gái ta còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì."

"Chú khách khí." Cận Tuấn cười nói.

"Đứng rồi Cận Tuấn, ta xem nguoi cầm trên tay "Đô thị người đẹp",

Ngươi đây là?" Hứa Phú Long cố ý nói tới cái đề tài này, hơn nữa vậy bốn cái nhạy cảm chữ cố ý đọc rất lớn thanh.

Hứa Phú Long cái này nói một chút, Hứa Vũ Khiết mới nhìn thấy Cận Tuấn trên tay vậy túi lên chữ, trên mặt nhất thời một hồi đỏ lên, hàm răng cắn một cái phần môi, ánh mắt cổ quái nhìn Cận Tuấn.

Bị Hứa Phú Long như vậy nói, lại xem Hứa Vũ Khiết xem hán ánh mắt đều thay đổi, Cận Tuấn trong đầu nghĩ xong rồi, không nghi ngờ chút nào, Hứa Vũ Khiết khẳng định lấy là vật này là đưa cho nàng.

Bọn họ hai cha con nàng tuyệt đối cho rằng hán là một đại lưu manh, lần thứ hai gặp mặt sẽ đưa đồ lót.

Cái này Hứa Vũ Khiết cha cũng vậy, tần nói bậy gì nói thật, không biết làm bộ không thấy sao?

Cận Tuấn thật muốn nói, chú, nguoi là con khỉ phái tới đùa bọn ta sao. . .

Mẹ, Liễu yêu tinh, bị nguoi hại chết, vật này là mới vừa rồi ở trên đường tới, Liễu Huệ Thiên gọi điện thoại cho hán, để cho hán hỗ trợ cầm món đồ, bắt được đồ Cận Tuấn mới biết là một cái hổ.

"Thật ra thì, vật này là bạn ta mua, rơi ta trên xe, các nguoi đừng nghĩ nhiều." Cận Tuấn giải thích một chút.

Hứa Phú Long làm sao có thể không muốn nhiều, hán cảm thấy Cận Tuấn liền là loại người đó.

"Ha ha, ta còn lấy là nguoi muốn đưa con gái ta đây." Hứa Phú Long thần bỏ đao liền một câu.

Cận Tuấn cùng Hứa Vũ Khiết lúng túng đứng ở nơi đó.

Thật vất vả thoát khỏi khó chịu cục diện, Cận Tuấn ba người vào nhà ăn.

Liễu Huệ Thiên cũng không biết bởi vì sao chuyện, vô cùng lo lắng đuổi ra, cùng đâm đầu vào Cận Tuấn đụng vào nhau, hán cầm trên tay túi rơi trên mặt

đất, đồ vật bên trong cũng rớt ra.

"Ai à, đi bộ không cần xem sao?"

Liễu Huệ Thiên oán trách một câu, thấy đối phương là Cận Tuấn sau đó, hỏi vội, "Ta đồ giúp ta cầm chưa ?"

Trên đất, một bộ màu đen lồi ty đồ lót phá lệ nổi bật, trong phòng ăn khách ăn cơm đều thấy được.

Tình cảnh lập tức trở nên đặc biệt lúng túng, càng lúng túng hơn chính là Cận Tuấn cùng Liễu Huệ Thiên.

Nhanh chóng nhặt lên nhét vào trong túi, Liễu Huệ Thiên liếc Cận Tuấn một cái, trở về phòng làm việc, tại chỗ khách cũng nhìn chăm chăm Cận Tuấn xem.

Cận Tuấn buồn rầu, cái này không thể trách ta à, thật tốt để cho hắn lấy cái gì đồ lót mà, hắn sao cảm giác muốn ăn bữa cơm này thật không dễ dàng.

Thật vất vả ngồi lên bàn ăn cơm, Hứa Phú Long lại chạy ra ngoài từ trên xe lấy xuống 2 bình ngũ lương dịch, cho mình cùng Cận Tuấn rót một ly.

"Cận Tuấn, nói thế nào người cứu con gái ta, ly rượu này ta kính người." Nói xong hắn trước hết liên can là kính.

Cận Tuấn có chút không biết làm sao, làm một hậu bối bị lễ lớn như thế.

Hứa Vũ Khiết ở bên cạnh nhỏ giọng đạo, "Ba, làm gì vậy chứ, tặc xấu lại phạm có phải hay không, người uống rượu gì?"

Thấy Cận Tuấn có chút mơ hồ, lại hướng hắn giải thích, "Cận Tuấn, ba ta là bán rượu, cho nên đến chỗ nào đều mang rượu, hắn người này chính là như vậy, thích lấy rượu kết bạn, người không muốn uống cũng không uống, ta tới uống."

"Không có sao, chú kính ta làm sao cũng phải uống." Cận Tuấn bưng ly lên, đi theo uống một hơi cạn sạch.

Ngũ lương dịch đổi thành trước mà nói, Cận Tuấn sẽ cảm thấy là tốt vô cùng rượu trắng, bắt quá từ uống tới hôm qua rượu sau đó, hắn liền có chút không uống nổi những thứ khác rượu, hai người căn bản không phải so với.

Thấy Cận Tuấn làm, Hứa Phú Long giao hoạt cười một tiếng, thầm nghĩ chờ một chút đem người chuốc say, để cho con gái ta thấy rõ người bộ mặt thật.

Cận Tuấn không biết Hứa Phú Long những thứ này cẩn thận, hai người người một ly ta một ly, rất nhanh liền đem 2 bình ngũ lương dịch tiêu diệt.

Cận Tuấn vốn là uống ly thứ nhất loại rượu này liền không muốn uống, không làm gì được tốt bác Hứa Phú Long mặt mũi, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục cùng hắn uống xong.

"Nhanh như vậy sẽ không có, còn không có uống cạn hưng đâu, người chờ, ta lại đi cầm." Hứa Phú Long nói.

Nghe nói như vậy, Cận Tuấn vội vàng ngăn lại, "Chú, không phải là rượu sao, ta đây có, người chờ, ta đi trước đi nhà vệ sinh, chờ một chút để cho người nếm thử một chút ta rượu ngon."

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Rượu này có vấn đề

Cận Tuấn đi nhà cầu đi mau trở lại cũng mau, lúc trở lại, tay hắn ở trên nhiều một cái bình sứ thanh hoa, chính là bình kia Nữ nhi hồng.

Tối hôm qua cùng Liễu Huệ Thiên uống, nàng uống một ly ngã, Cận Tuấn sau đó một người lại uống không thiếu, hắn bình thường rất ít uống rượu, nhưng giống như Nữ nhi hồng loại này rượu ngon, uống cũng là muốn uống nữa.

Trở lại chỗ ngồi, Hứa Phú Long kỳ quái nhìn Cận Tuấn mấy lần, lấy là hắn không chống nổi, đến nhà cầu đi khu, không nghĩ tới, lúc trở lại thật cầm chai rượu trở lại.

Chẳng qua là đi nhà cầu, sau đó mang một chai rượu đi ra, hành động này có phải hay không có chút kỳ quái à!

Trong câu tiêu lúc nào bán rượu?

"Chú, người là bán rượu, nhất định là người yêu rượu, nhưng ta dám cam đoan, ta chai rượu này, người tuyệt đối không có uống qua, hơn nữa, người uống, tuyệt đối để cho người lại cũng không uống nổi những thứ khác rượu."

Cùng Hứa Phú Long chung sống như vậy một hồi, Cận Tuấn đã nhìn thấu hần yêu thích, đó chính là rất đặc biệt thích uống rượu, một lời không hợp hãy cùng người uống rượu.

Nghe được Cận Tuấn lời này, Hứa Phú Long lập tức cũng không tin, nhìn Cận Tuấn trong tay Nữ nhi hồng, nói, "Ta Hứa mỡ người bán mười mấy năm rượu, rượu gì chưa uống qua, Cận Tuấn, người lời nói này coi như quá mớ hồ, chờ một chút nếu là rượu này không có người nói tốt như vậy, người cũng không tốt xuống đài, người tuổi trẻ, nói chuyện đừng nói quá vẹn toàn."

Hứa Vũ Khiết ở một bên cũng là gật đầu, không hiểu Cận Tuấn ở đâu ra mê chi tự tin, nói, "Đúng vậy, Cận Tuấn, ba ta uống rượu vô số, còn không có hần chưa uống qua rượu đâu, hần nhưng là chúng ta vốn là lớn nhất rượu cung ứng nhà buôn, gì rượu hần chưa thấy qua."

Cận Tuấn cười một tiếng, không giải thích, mở ra nắp bình, nhất thời, một cỗ mùi rượu liền phiêu tán đi ra.

"Thật là thơm." Cách gần đây Hứa Phú Long cùng Hứa Vũ Khiết đồng thời nói một câu.

Hứa Phú Long trước nhất kịp phản ứng, rượu này thơm là Cận Tuấn trong tay rượu tản mát ra, hần không bình tĩnh, làm là người yêu rượu hần ngồi không yên, vội vàng từ Cận Tuấn trong tay đoạt lấy rượu, cầm ở chớp mũi người một cái, một cỗ hơn nữa đậm đà mùi rượu từ trong bay ra.

"Trời ạ, rượu này quá thơm, ta cho tới bây giờ không có người qua đậm đà như vậy mùi rượu." Hứa Phú Long kinh ngạc nói.

Hứa Phú Long cùng Hứa Vũ Khiết 2 cha con(gái) nhìn trước mắt rượu, nghe tản mát ra mùi rượu, đều là không tự chủ nuốt nước miếng một cái.

Hứa Phú Long cũng không cần nói, vốn là người yêu rượu, Hứa Vũ Khiết người là Hứa Phú Long con gái, làm sao có thể giọt rượu không dính, giờ phút này người được, đã là đói khát khó nhịn.

Hứa Phú Long không kịp đợi rót một ly đi ra, nhấp một miếng, nháy mắt ở giữa, một cỗ hần uống những thứ khác rượu chưa bao giờ có khẩu vị bạo phát ra, một hóp rượu xuống bụng, cả người thoải mái.

"Uống quá ngon, Cận Tuấn, người rượu này từ đâu tới, ta vì sao cho tới bây giờ không có uống qua?"

Chỉ nhấp một miếng, Hứa Phú Long liền uống đi ra, cái này nhất định là rượu ngon, trước đây chưa từng thấy rượu ngon, hần hoàn toàn tin tưởng, quả thật không có rượu có thể hơn được nó.

Hứa Vũ Khiết ở một bên thấy giống như một mèo nhỏ thêm ăn vậy, Hứa Phú Long bị rượu ngon trước mê, hoàn toàn không phản ứng năng, năng không thể làm gì khác hơn là đem đáng thương mắt ti hí thần nhìn về phía Cận Tuấn.

"Cận Tuấn, ta có thể uống hay không một hóp, liền một hóp." Hứa Vũ Khiết tràn đầy mong đợi đối với Cận Tuấn nói, bộ dáng kia, vô cùng khả ái.

"Không được, người ta con gái uống rượu gì, người cùng Cận Tuấn tán gẫu một chút, rượu này giao cho ta, ta tới uống." Hứa Phú Long trực tiếp cự tuyệt, nói.

Hứa Vũ Khiết buồn rầu, rất muốn nói, ba, trước người không phải như vậy à, người không phải là không chịu để cho ta cùng Cận Tuấn tiếp xúc nhiều sao, bây giờ bị một chai rượu liền thu mua. . .

Đây là ba ruột sao? Hần là đi.

Hứa Vũ Khiết miệng phẩy một cái, hừ nói, "Mới vừa rồi hoài nghi Cận Tuấn nói láo, bây giờ ôm rượu của hần uống không ngừng, ba, người còn muốn da mặt sao?"

Hứa Phú Long lão mặt đỏ lên, lúng túng nhìn Cận Tuấn, bị rượu ngon trước mê, đều quên đây là người ta cầm tới rượu.

"Không có sao, mọi người cùng nhau uống." Cận Tuấn cười nói, cái này 2 cha con(gái) quá thú vị.

Cận Tuấn ngã không quan hệ, bởi vì là hần phát hiện Nữ nhi hồng này làm sao uống cũng sẽ không hết,

Ngày hôm qua hần uống không thiếu, mới vừa rồi lấy lúc đi ra, hần phát hiện bên trong rượu vẫn là nhiều như vậy.

Nghe được Cận Tuấn mà nói, Hứa Vũ Khiết vui sướng cười, nắm tay hần rất kích động.

Cận Tuấn cho Hứa Vũ Khiết cùng Hứa Phú Long một người rót một ly, ba người uống từ từ liền đứng lên, Hứa Phú Long bởi vì là một chai rượu, đã hoàn toàn quên mất hần muốn chúc say Cận Tuấn, để cho hần rượu sau làm trò cười cho thiên hạ sự việc, cùng Cận Tuấn trò chuyện rất quen lặc.

Trong phòng ăn, mùi rượu càng ngày càng đậm, vậy không đi, thậm chí cũng bay ra khỏi bên ngoài, cái này kỳ quái một cổ mùi rượu đã quấy rầy đang liền bữa ăn nơi có khách, bọn họ rồi rít ngẩng đầu nhìn chung quanh, định tìm ra cái này cổ mùi rượu nguồn.

"Đây là cái gì rượu, thơm như vậy!"

"Phục vụ viên, người nơi này có phải là bán rượu à, tại sao có thể có mùi rượu?"

"Rượu này thơm ta tối hôm qua cũng ngửi thấy, ở chúng ta bên kia, có thể thêm chết ta, hôm nay lại ngửi thấy, tuyệt đối không thể bỏ qua."

". . ."

Trong phòng ăn một chút liên oanh động, tiếng người ồn ào, không bao lâu, thì có người phát hiện cái này cổ mùi rượu ngon nguồn, là tới từ Cận Tuấn vậy một cái bàn.

Làm một người thích rượu ngửi thấy rượu ngon hơi thở, tựa như cùng đi ra ngoài tìm thực như sói vậy hung mãnh nhanh chóng, tất cả mọi người lập tức liền đem Cận Tuấn tờ này bàn vây quanh cái nước chảy không lộn.

Lập tức bị tất cả mọi người nhìn chăm chăm, Cận Tuấn rất mất tự nhiên, xem bọn họ ánh mắt, tựa hồ tùy thời có thể nổ tung, cướp đi hân vậy một chai Nữ nhi hồng.

Hứa Phú Long so với Cận Tuấn hơn nửa sợ chai rượu này bị người đoạt đi, sớm đã chết chết ôm vào trong ngực, bộ dáng kia, giống như nhi đồng bảo vệ mình đồ chơi vậy.

Liễu Huệ Thiên ở trong phòng làm việc cũng ngửi thấy một cổ quen thuộc mùi rượu, nàng nháy mắt ở giữa liền nhớ ra rồi, đây là nàng tối hôm qua cùng Cận Tuấn uống rượu, cái rượu kia, thật sự là uống quá ngon.

Nếu không phải tối hôm qua uống một ly rượu say, nàng cũng muốn uống nhiều mấy ly, giờ phút này vừa nghe tới, miệng nàng liền sảm, hai chân không nghe sai sử đi theo mùi rượu đi ra ngoài.

Vừa ra tới, nàng liền thấy trong phòng ăn không có khách đang dùng cơm, nơi có khách xúm lại ở một cái bàn, không biết đang làm gì, đến khi đến gần, nàng mới phát giác, mùi rượu chính là từ nơi này tản mát ra.

"Người anh em, có thể hay không cùng người đòi một ly rượu uống, người rượu này thật sự là quá thơm, nghe được ta rượu ghiền tất cả lên."

"Ta không muốn một ly, nửa ly liền tốt, một trăm đồng tiền nửa ly, như thế nào?"

"Ta ra năm trăm, muốn một ly."

". . ."

Tất cả mọi người người một lời ta một câu, cũng là vì đòi uống rượu, không tiếc bỏ ra số tiền lớn mua một ly nửa ly.

Mất thấy tất cả mọi người một mực không chịu tán đi, người người thêm muốn chết, nhìn chăm chăm vậy một chai Nữ nhi hồng, Cận Tuấn không biết làm sao, hân biết Nữ nhi hồng uống thật là ngon, lại không nghĩ rằng mị lực to lớn như vậy, chỉ là ngửi nó mùi rượu liền đã đến để cho người điên cuồng đến nước.

Bị người như vậy đứng xem, Cận Tuấn thật sự là ăn không trôi cơm, không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp.

"Nếu mọi người chuyện 'hot' như vậy, vậy ta liền khẳng khái mở hầu bao, cho mọi người một người một ly nhỏ cho đỡ thèm, nhiều cũng chưa có, dầu sao rượu không nhiều, như thế nào?" Cận Tuấn lớn tiếng nói.

"Cận Tuấn, người điên rồi, nhiều người như vậy, một người một ly nhỏ rượu này cũng không đủ phân à." Hứa Phú Long tức giận, ở hân xem ra, Cận Tuấn cử động này không khỏi quá ngu, rượu ngon như vậy, mình uống cũng ngại thiếu, còn phân cho mọi người.

Mọi người cũng mặc kệ Hứa Phú Long có tình nguyện hay không, nghe được có thể uống được rượu này, cứ việc chẳng qua là một ly nhỏ, vậy cũng đủ rồi, dầu sao rượu ngon như vậy.

Tiếp theo, Cận Tuấn cho tất cả mọi người đều ngã một ly nhỏ, Hứa Phú Long ở bên cạnh nhìn, ánh mắt đỏ bừng, mỗi đổ ra một chút rượu, hân cảm giác mình lòng cũng đang rí máu.

Liễu Huệ Thiên ở vừa nhìn Cận Tuấn cho tất cả mọi người ngã hoàn rượu, liền ngồi vào bên cạnh hân, cũng là tới đòi uống rượu.

Bốn người ngồi, cái miệng nhỏ thường thức rượu ngon, đột nhiên ở giữa, trong phòng ăn có người quát to lên, "Mọi người đừng uống, rượu này có vấn đề!"

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nữ nhi hồng chỉ say thân con gái

Rượu này có vấn đề!

Trong phòng ăn kêu to người nọ lời vừa ra tới, lập tức liền đưa tới đang rượu thử tất cả mọi người chú ý.

Nhân khí nọ phần chỉ Cận Tuấn bên này, nói, "Vợ ta uống một ly nhỏ bọn họ rượu, lập tức gục hạ bất tỉnh nhân sự."

Người này mới vừa nói xong, lại có không thiếu nam người hô lên.

"Tiểu Hồng, người thế nào?"

"Tiểu Lệ, người thế nào?"

"Tiểu Phụng, người thế nào?"

". . ."

Trong phòng ăn, liên tiếp có phụ nữ nằm ở trên bàn, mà các nàng, đều là bởi vì là uống Cận Tuấn ngã rượu, các nàng bên người nam mọi người tức giận dị thường, nhìn Cận Tuấn bên này.

Mà Cận Tuấn bên này, Hứa Phú Long cũng là ánh mắt sáng quắc nhìn hấn, bởi vì làm cho này rượu là Cận Tuấn lấy ra, muốn thật là có vấn đề gì hấn thoát không khỏi liên quan.

Lập tức ngã xuống nhiều người như vậy, chuyện này không phải chuyện đùa, nếu là không xử lý tốt, sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn, thậm chí, có thể vào bên trong đi.

Thấy vậy, Cận Tuấn trong lòng lại là lộp bộp một chút, hoàn toàn không hiểu làm sao sẽ xuất hiện loại chuyện này, đồng thời đầu óc thật nhanh chuyển động, muốn tìm ra nguyên nhân trong đó.

"Hệ thống, rượu này có phải hay không có cái gì tác dụng phụ hoặc là vấn đề, làm sao nữ uống gục?" Cận Tuấn lo lắng đặt câu hỏi hệ thống.

Nhưng mà hệ thống không có bất kỳ đáp lại, cái này làm cho Cận Tuấn có chút cảm tức, thời khắc mấu chốt hết giấy chuyen, tuyệt đối cho bình phẩm xấu.

Không đúng à, theo đạo lý mà nói, rượu này mọi người cũng uống, tại sao chỉ có nữ uống mới ngã xuống, nam uống một chút việc cũng không có?

Chỉ có nữ. . .

Nữ nhi hồng. . .

Cận Tuấn đang suy nghĩ, đã nhìn thấy bên cạnh Liễu Huệ Thiên cùng Hứa Vũ Khiết cũng đã nằm ở trên bàn.

Hứa Phú Long thấy con gái mình nằm xuống, biết rõ Hứa Vũ Khiết từ lượng hấn tự nhiên biết một điểm này chút rượu không thể nào say ngã nàng, như vậy, duy nhất nguyên nhân chính là rượu này quả thật có vấn đề.

"Cận Tuấn, đây là chuyện gì xảy ra? Nếu là con gái ta có chuyện gì ta không tha cho người!" Hứa Phú Long thấy Hứa Vũ Khiết nằm xuống, tức giận nói, hộ nữ nóng lòng hấn đã cầm chặt quả đấm tùy thời chuẩn bị muốn cùng Cận Tuấn ra tay.

Cận Tuấn rất hiểu những người này tâm tình, xuất hiện loại chuyện này hấn trong lòng canh bắt hảo thụ.

Hồi tưởng lại tối hôm qua Liễu Huệ Thiên tình huống, Cận Tuấn đầu óc linh quang một lác mạnh, tựa hồ hiểu rõ ra, biết chuyện gì xảy ra.

Hấn chính là nguyên nhân này!

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm Cận Tuấn, nếu là Cận Tuấn lại không cho cái giải thích, bọn họ liền chuẩn bị báo động.

"Các vị, ta muốn hỏi một chút các người, các người nói rượu này có vấn đề, tại sao chúng ta nam uống nhưng một chút việc cũng không có, chỉ có nữ uống mới ngã xuống?"

Tất cả mọi người suy tư một chút Cận Tuấn nói, cảm thấy thật giống như quả thật như vậy, nhưng cái này có thể nói rõ cái gì, ngã xuống phụ nữ tại sao ngã xuống cái này nhất định phải nói rõ ràng.

Cận Tuấn tiếp tục nói, "Thật ra thì, mọi người có chỗ không biết, các người uống rượu này, gọi là Nữ nhi hồng, rượu này tin tưởng mọi người đều nghe qua, nhưng là ta rượu này, cũng không phải là thông thường Nữ nhi hồng, người đàn ông uống ta Nữ nhi hồng này, cường thân kiện thể, kim thương không ngã, nữ uống ta Nữ nhi hồng này, không cần uống nhiều, chỉ cần một ly, một ly cũng đủ để bị đánh ngã, bởi vì là Nữ nhi hồng ta chỉ say thân con gái!"

Cận Tuấn nói lời nói này, tất cả mọi người nghe đều cảm thấy có chút nói liều, có thể sự thật quả thật như vậy, tại chỗ nằm xuống đều là phụ nữ, lại đều là bởi vì là uống Cận Tuấn Nữ nhi hồng, trọng yếu hơn chính là, thật như hần theo như lời, các nàng chỉ uống một ly nhỏ.

Như vậy thứ nhất, Nữ nhi hồng này không khỏi liền quá bá đạo thần kỳ, bá đạo thần kỳ đến rất nhiều người cảm thấy có chút thiên phương dạ đàm, ước chừng một ly rượu, là có thể say ngã phái nữ.

Vậy nếu là cầm tới lui làm chuyện xấu, há chẳng phải là. . .

Tất cả mọi người nghe Cận Tuấn thuyết pháp này, nghị luận, Nữ nhi hồng bá đạo thần kỳ, người ngoài nghe tới tuyệt đối sẽ không tin tưởng, có thể tại chỗ những người này, cũng chính mắt thấy, cho không thể bọn họ không tin.

"Ta bán rượu nhiều năm như vậy, còn chưa từng nghe qua Nữ nhi hồng có bực này kỳ lạ công hiệu,

Cận Tuấn, người sẽ không đem chúng ta cũng làm ba tuổi trẻ nít đi, dở người đâu?"

Cận Tuấn lấy ra rượu, Hứa Phú Long thừa nhận đúng là hần uống qua nhất uống ngon Nữ nhi hồng, có thể coi là như vậy, hần như cũ không thể tin có loại này công hiệu.

"Có phải là thật hay không, mọi người có thể để nghiệm chứng, chờ các nàng tỉnh lại."

Nữ nhi hồng thần kỳ tác dụng, Cận Tuấn đã có trăm phần trăm đúng là ổn định, không sợ những người này nghi ngờ.

"Vậy chúng ta những thứ này say ngã phụ nữ lúc nào sẽ tỉnh lại?" Có người hỏi.

"Giống như ngủ vậy, tỉnh ngủ mới ngưng." Cận Tuấn cười nói.

Tỉnh ngủ mới ngưng, Cận Tuấn lời này không có cụ thể tới khi nào, một người tỉnh ngủ ai biết là lúc nào, mấy giờ khá tốt, nếu là một mực không tỉnh lại chứ ?

Hay là có người ở lo âu, đối với cái này, Cận Tuấn tạm thời không có những biện pháp khác chứng minh, dẫu sao hần cũng là mới vừa biết Nữ nhi hồng tác dụng.

Lúc này, một người trẻ tuổi đeo mắt kiếng đứng ra nói, "Mọi người không cần khẩn trương, ta là bác sĩ, rượu này ta kiểm tra, đích xác không có bất kỳ vấn đề, ta muốn nó chỉ say phụ nữ nguyên nhân phỏng đoán chẳng qua là trong đó giàu liền một loại đặc thù nào đó vật chất, nếu như muốn biết mà nói, liền phải đi bệnh viện làm một kiểm nghiệm."

Tại chỗ có bác sĩ, mọi người nghe nói như vậy trong lòng liền dẹp yên rất nhiều, nhưng không có ai rời đi, bọn họ sợ nếu như rời đi nếu là mình người không tỉnh lại nữa thì phiền toái, cho nên rất nhiều người ngồi lẳng lặng, chờ đợi.

Như vậy làm ầm ĩ một chút, sẽ dùng hơn một giờ, nếu mọi người đều ở đây các loại, Cận Tuấn ngược lại cũng không có vấn đề, chuyện căn nguyên là hần, hần tự nhiên không đi được.

Chỉ như vậy đau khổ đợi mấy giờ sau đó, trong đám người rốt cuộc có phụ nữ bắt đầu tỉnh lại, phá vỡ rất nhiều người trong lòng băn khoăn, thấy có người tỉnh lại, tất cả mọi người như trút được gánh nặng, dần dần từ từ rời đi.

Liễu Huệ Thiên cùng Hứa Vũ Kiệt vào lúc này cũng tỉnh lại, vừa tỉnh lại, liền thấy Cận Tuấn cùng Hứa Phú Long hai người đang nhìn các nàng, không hẹn mà cùng hỏi, "Thế nào?"

Thấy con gái mình tỉnh lại, Hứa Phú Long rốt cuộc tin Cận Tuấn mà nói, không kiềm được cảm thán, "Cái này thế gian lại có rượu quái dị như vậy, kiến thức rộng à."

Hứa Phú Long trong lòng thật là tò mò, loại này thần kỳ rượu, Cận Tuấn là từ vì sao mà đến, hần cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua, hần cái vấn đề này, cũng đang là rất nhiều người muốn hỏi.

"Cận Tuấn, có thể hay không cho biết người một chút rượu này, nơi nào có thể mua được?" Hứa Phú Long hỏi.

Mua?

Cận Tuấn trong lòng cười một tiếng, loại này chỉ có hệ thống mới có thể làm ra được rượu, ai có thể mua được, không qua hiện trường nhiều người như vậy hôm nay thấy được rượu này thần kỳ, dưới mắt, khẳng định rất nhiều người cũng muốn biết Nữ nhi hồng lai lịch.

"Loại rượu này đã không có bán, cá nhân ta cũng chỉ là có mấy chai mà thôi." Cận Tuấn nói.

Cận Tuấn chỉ có thể nói như vậy, hắn biết, coi như hắn như vậy nói, hay là có người sẽ nghĩ hết biện pháp nghe Nữ nhi hồng, kết quả dĩ nhiên là uổng công.

Nữ nhi hồng có thần kỳ như vậy tác dụng, vậy sau này, muốn hẹn kia cô em rồi mời nàng uống một ly Nữ nhi hồng, say ngã sau đó muốn làm gì thì làm mà.

Ho khan một cái, có chút tà ác. . .

Cận Tuấn thu hồi tâm tư, mới vừa rồi quả thực đem hắn sợ hết hồn, sau lưng đều ướt đầm, nhiều người như vậy nếu quả thật xảy ra vấn đề, hắn khó thoát kỳ cữu, thật may, chỉ là một bất ngờ.

Cận Tuấn câu trả lời này, đối với tất cả mọi người mà nói là một cái chuyện ăn năn, như vậy rượu ngon, lại đã không có bán, đúng là đáng tiếc.

Hứa Phú Long lại là tại chỗ đầm ngực dậm chân, "Chẳng lẽ bức này rượu ngon thật cùng ta Hứa mỗ không người nào duyên sao?"

Ảm đạm thần thương liền một hồi, Hứa Phú Long bỗng nhiên ánh mắt tỏa sáng nhìn về phía Cận Tuấn, nhào qua bắt Cận Tuấn vạt áo, kích động đạo, "Cận Tuấn, ở trên tay ngươi còn có mấy chai loại rượu này, ta muốn hết."

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Hợp tác

Hứa Phú Long lời nói ra, tất cả mọi người tại chỗ nhất thời tỉnh ngộ lại, sau đó hối hận không kịp, bọn họ ở thần thương Nữ nhi hồng đã không có bán, quên Nữ nhi hồng là người tuổi trẻ trước mắt này lấy ra, trên thị trường không có bán không có nghĩa là tay hắn ở trên hết hàng à!

Cứ việc bị người nhanh chân giành trước, hay là có người phụ họa theo nói, "Anh bạn trẻ, ở trên tay ngươi còn có nhiều ít, ta mua, ngươi ra cái giá!"

Một thời gian, trong phòng ăn sôi sục đứng lên, cũng là muốn mua Cận Tuấn trong tay Nữ nhi hồng.

Nữ nhi hồng thần kỳ rượu hiệu quả, đã đem những người này hoàn toàn xuất chinh phục, cứ việc ở trên một giây bọn họ còn đang chất vấn Cận Tuấn rượu có vấn đề, nhưng một giây kế tiếp, liền mở ra điên cuồng giành mua.

Màn này, thật là làm cho Cận Tuấn cảm thấy có chút buồn cười.

Tất cả mọi người tro mắt nhìn Cận Tuấn, cái này làm cho hắn rất là làm khó, Nữ nhi hồng hắn chỉ có một chai, tuy nói bên trong rượu làm sao uống cũng uống không xong, bán ngược lại là có thể, bắt quá dưới mắt. . .

Cận Tuấn cảm thấy vật này cần thời gian tới góp, không phải nói bây giờ có nhiều người như vậy muốn bán liền lập tức bán đi, hắn tin tưởng, không bao lâu nữa, liên quan tới hôm nay chai này Nữ nhi hồng thần kỳ câu chuyện, cũng sẽ bị tuyên truyền ra, đến lúc đó. . .

Cận Tuấn nhìn qua bên cạnh Hứa Phú Long, trong lòng có chủ ý, trong ánh mắt đều là gian trá, thấy người sau đây lòng có chút chột dạ, thầm nói Cận Tuấn có phải hay không có cái gì phương diện kia không tốt là tốt.

Nhìn cùng mình cướp rượu người nhiều như vậy, Hứa Phú Long nóng nảy, vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói, "Cận Tuấn, một chai rượu hai trăm ngàn, có bán hay không?"

Trong phòng ăn tất cả mọi người nghe được Hứa Phú Long kêu giá, thoáng chốc yên lặng như tờ, không có ai tiếp tục mở miệng, đều bị Hứa Phú Long danh tác cho rung động đến.

Hai trăm ngàn mua một chai rượu đắt không?

Không mắc!

Đối với có chút người yêu rượu thật không mắc, Hứa Phú Long chính là người như vậy.

Phải biết, làm rượu ngon gặp người yêu rượu thời điểm, đó là không có thể sử dụng giá tiền để cân nhắc.

Huống chi Cận Tuấn trong tay Nữ nhi hồng, so với bất kỳ rượu cũng không thua gì, thậm chí toàn thắng, như vậy dưới tình huống, Hứa Phú Long ra giá hai trăm ngàn không tính là cái gì.

Dĩ nhiên, đây đều là dù có tiền điều kiện tiên quyết, dưới mắt, rất nhiều người chính là vì vậy ngừng công kích, không lên tiếng nữa, có người đã yên lặng rời đi.

Hoa hai trăm ngàn mua một chai rượu, đối với người có tiền mà nói trị giá, đối với người không có tiền mà nói chính là trời giá cả, cảm thấy xài nhiều tiền như vậy mua một chai rượu người là trí chướng.

Cận Tuấn đối với Hứa Phú Long mở ra cái giá tiền này cũng là hơi sừng sốt, hiển nhiên là không ngờ tới.

Hứa Phú Long thấy Cận Tuấn không có làm đáng, lấy là hấn là không đồng ý, cắn răng một cái, "Ba trăm ngàn một chai như thế nào?"

Ba trăm ngàn!

Cái này không tới một phút thời gian, lại tăng thêm một trăm ngàn đồng tiền, không có ai không xúc động Hứa Phú Long cái này tỏ hào thế giới bọn họ không hiểu, mang cho bọn hấn kích thích quá lớn, ba trăm ngàn muốn kiếm đến cùng là không dễ dàng, cho dù có, không mấy người nguyện ý cầm tới mua một chai rượu.

"Bất sống đến một quả cường hào, ôm chặt bắp đùi."

"Ta đã đường như phát hình ra ngoài, Ha ha, loại này anh cường hào mọi người cũng yêu xem!"

"Cường hào, ba trăm ngàn đừng mua rượu, tới ngủ ta đi. . ."

Rất nhiều người nhìn về phía Cận Tuấn ánh mắt đều là hâm mộ ghen tị, một chai rượu bán được ba trăm ngàn, được lợi đại phát, nhưng mà, khi bọn hấn nghe được Cận Tuấn lời, nhưng là thiếu chút nữa ngã rơi xuống ba.

"Chú, loại rượu này ba trăm ngàn có phải hay không quá thấp."

Trời ạ kia!

Ba trăm ngàn một chai rượu giá tiền còn ngại thấp, nhất thời, có người cho rằng Cận Tuấn là không phải người ngu, nếu là hấn trên tay có rượu này, có người cầm ba trăm ngàn cùng hấn mua rượu, ba không thể nhanh chóng ra bán ra.

Dĩ nhiên, cũng có người cho rằng Cận Tuấn là thông minh, muốn nhân cơ hội nâng cao giá cả phẩm chất.

Hứa Phú Long lúng túng, nói, "Vậy theo ý ngươi, giá bao nhiêu tiền thích hợp?"

"Ta không phải được voi đòi tiên ý, 2 ngày trước ta xem tin tức nhưng là có người đến nước ngoài mua một ly rượu xài hết bảy chục ngàn đồng tiền, ta hỏi người một cái vấn đề, ta rượu này có được hay không, hoặc là nói, ta rượu này ngươi cho rằng trên thị trường có cái gì rượu có thể so với nó tốt?" Cận Tuấn nhìn Hứa Phú Long nghiêm túc nói.

"Không có!" Hứa Phú Long bật thốt lên đáp án này.

Cận Tuấn cười một tiếng, Hứa Phú Long thấy vậy, dừng một chút, lại nói, "Ta làm rượu làm ăn nhiều năm như vậy, từ chưa uống qua tốt như vậy rượu, ta dám cam đoan, trên thị trường không có một khoản rượu hơn được nó, huống chi nó còn có thần kỳ rượu hiệu quả."

"Được, rượu này ta bán cho ngươi, còn như giá tiền, hắc hắc. . ."

Cận Tuấn cười lớn, bán cái thất gút, đi ra ngoài.

Liễu Huệ Thiên cùng Hứa Vũ Khiết ở bên cạnh nhìn lâu như vậy, không nghĩ tới Cận Tuấn cuối cùng ném xuống như vậy vấn đề, liền đi.

Hứa Phú Long thấy Cận Tuấn không nói rõ ràng liền đi, gấp đến độ hoảng, đuổi sát theo.

Liễu Huệ Thiên cùng Hứa Vũ Khiết hai người cũng vội vàng đi theo, còn như phòng ăn khách, giao cho nhân viên giải quyết.

Cận Tuấn đi vào Liễu Huệ Thiên phòng làm việc, sau lưng ba người cũng tiến vào.

"Chú, ngại quá, bên ngoài nhiều người tai mắt lẫn lộn, khó mà nói, bây giờ nói nói chúng ta hợp tác sự việc như thế nào?" Cận Tuấn nói.

"Hợp tác?" Hứa Phú Long không rõ ràng.

Liễu Huệ Thiên không hổ là đã trải qua cửa hàng tổng hợp người, vừa nghe đến Cận Tuấn nói hợp tác, nàng liền phản ứng lại, nhìn Cận Tuấn cười một tiếng, không có một chút phá.

Hứa Vũ Khiết mừng rỡ ngồi vào Cận Tuấn bên cạnh, tò mò hỏi, "Cận Tuấn, ngươi đây là muốn cùng ba ta hợp tác làm gì?"

"À, ta biết, bán rượu phải không?" Hứa Vũ Khiết phản ứng nhanh chóng tới.

Hứa Phú Long lần này sao có thể không hiểu Cận Tuấn ý, vừa mừng vừa sợ, "Cận Tuấn, ngươi nói thật?"

Cận Tuấn gật đầu một cái.

Hứa Phú Long vẫn có chút khó tin, nói, "Cận Tuấn, ngươi phải biết, ngươi rượu này như vậy đặc thù, nếu là mở ra thị trường, trong đó lời có thể tưởng tượng được, ngươi và ta hợp tác, mưu đồ gì?"

Liễu Huệ Thiên đã thấy rất rõ ràng, nói, "Chú, Cận Tuấn trên tay có rượu, nhưng hắn không có đường, ngươi làm rượu làm ăn nhiều năm như vậy, chắc hẳn biết rất nhiều thứ, hắn cung cấp rượu, ngươi tới mở ra thị trường."

Liễu Huệ Thiên lời nói này nhảy mắt ở giữa đề tính Hứa Phú Long, thật ra thì những thứ này hắn cũng biết, chẳng qua là mới vừa rồi bởi vì là ngạc nhiên mừng rỡ làm đầu óc mê muội, bây giờ ý nghĩ dần dần rõ ràng, nhưng hắn vẫn có chút nghi vấn.

"Cận Tuấn, chúng ta mới lần đầu tiên gặp mặt, ngươi cứ như vậy tin tưởng ta?"

Liễu Huệ Thiên nhìn xuống Hứa Vũ Khiết, mở ra đùa giỡn, "Chú, ngươi mặt mũi có thể không lớn như vậy, đoán chừng là con gái ngươi duyên có."

Nói xong, Liễu Huệ Thiên còn không quên cho Cận Tuấn một cái liếc mắt.

Hứa Vũ Khiết đỏ mặt, theo bản năng nhìn xem Cận Tuấn, âm thầm cúi đầu, trắng nõn cổ đều có chút đỏ lên.

"Ách. . ."

Cận Tuấn lúng túng, thầm nói Liễu Huệ Thiên nói gì nói thật đâu, tuy nói có như vậy ném một cái ném nguyên nhân là bởi vì là Hứa Vũ Khiết, nhưng trọng yếu hơn chính là Cận Tuấn cảm thấy Hứa Phú Long để cho hắn thấy được cơ hội.

Tối hôm qua lần đầu tiên uống Nữ nhi hồng Cận Tuấn liền muốn qua, rượu này nếu là bán đi, tuyệt đối kiếm tiền, nhưng là phải thế nào đánh khai thị trường, hắn không có biện pháp.

Mà Hứa Phú Long, chính là điểm mấu chốt.

"Chú, rượu này nếu là ở ta trong tay, khẳng định đập, nhưng là đến bên trong tay ngươi, ngươi nhất định có thể để cho nó được lợi nhiều tiền, như thế nào, có không có hứng thú hợp tác chứ?" Cận Tuấn nhìn Hứa Phú Long, nói.

Hứa Phú Long suy nghĩ một hồi, hỏi, "Cận Tuấn, rượu này ngươi còn có nhiều ít, mới vừa rồi ngươi nhưng là nói chỉ có mấy chai?"

"Vậy cũng là vì che người tai mắt, ta bảo đảm, rượu này ngươi muốn bấy nhiêu có nhiều ít, còn như lời, chúng ta năm năm khai là được."

Hứa Phú Long nghe được cái này, nhanh chóng cự tuyệt, "Không được, rượu là ngươi lấy ra, ta cầm cái này đầu tấc không thích hợp."

"Chú, ta chỉ cung cấp rượu, còn như những thứ khác đều giao cho ngươi, cự tuyệt nữa ta tìm những người khác hợp tác."

Cận Tuấn không phải cái loại đó duy lợi là toan tính người, có tiền mọi người cùng nhau được lợi, huống chi hắn chỉ cung cấp rượu, những thứ khác hắn bỏ mặc.

Hứa Phú Long không nhẫn nại nữa, đứng lên, phát ra từ chân thành cười nói, "Được, Cận Tuấn, vậy thì chúc chúng ta hợp tác vui vẻ!"

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Chương 26: Nữ nhi hồng mới tên: Tiên tử rượu

Xác định hợp tác, Cận Tuấn cùng Hứa Phú Long liền bắt đầu thảo luận, nói là thảo luận, thật ra thì cũng chính là Hứa Phú Long trong lòng một ít ý tưởng, nói ra trung cầu một chút Cận Tuấn ý kiến.

Đối với trên phương diện làm ăn con đường, Cận Tuấn không phải rất hiểu, cũng may, có Liễu Huệ Thiên, Cận Tuấn không biết, nàng thì sẽ giải thích cho hắn nghe, cũng cho ra mình đề nghị.

Rất nhanh, phương án liền đặt xuống, Hứa Phú Long vỗ Cận Tuấn trong tay làm ra vẻ Nữ nhi hồng chai rượu bản chữ hình, đi tìm nhà máy định chế dành riêng chai rượu, còn có ghi danh nhân hiệu những cái kia, tất cả những thứ này vật vãn chuyện Hứa Phú Long sẽ giải quyết, còn như Cận Tuấn, chỉ cần cung cấp ra rượu là được.

Hon nữa, đi qua tại chỗ bốn người liên hiệp trí khôn hạ, cho Nữ nhi hồng suy nghĩ một cái tên mới, gọi là "Tiên tử rượu".

Danh tự này một nghe liền không bình thường, giống như Nữ nhi hồng loại rượu này, rượu này chỉ cần phải có ở trên trời, nhân gian vậy phải mấy lần thấy, gọi là tiên tử rượu không quá đáng.

Hết thấy quyết định, Hứa Phú Long liền dẫn Hứa Vũ Khiết cáo từ, hiển nhiên hắn cũng đã không kịp đợi muốn đi thực hiện nhỏ thì.

Tiên tử rượu chuẩn bị, Cận Tuấn trong lòng cũng có ý tưởng, không thể nào hắn cầm một chai rượu liền giao cho Hứa Phú Long nói đi bán.

Chờ Cận Tuấn đi xe trở lại biệt thự, trời đã tối rồi, tìm bốn phía, nhưng không thấy bóng tiểu Thất.

Cận Tuấn có chút bận tâm, hồi hận không đem tiểu Thất mang đi ra ngoài, con này không sẽ tự mình chạy ra ngoài bị bọn bắt trộm chó, bây giờ đã bị người lên bàn đùa cợt liền đi.

Cận Tuấn càng nghĩ càng có thể, sau lưng không tự chủ cũng ra mồ hôi lạnh, trong lòng cảm giác áy náy mười phần.

Đi tới trong vườn, nơi này mùi hoa vị là càng ngày càng đậm, gió thổi một cái, mùi hoa từng cơn.

"Tiểu Thất, người ở đâu à?" Cận Tuấn kêu mấy cái.

Bỗng nhiên ở giữa, trong đồng chậu bông, Cận Tuấn sợ hết hồn, toàn bộ tinh thần phòng bị, cho là ai tránh ở nơi đó.

Ai ngờ, đi ra ngoài là tiểu Thất.

"Mẹ kiếp, người nha hù chết ta."

Tiểu Thất vừa ra tới, thấy Cận Tuấn, liền vui mừng hơn hồ ngoắc cái đuôi chạy tới, thấp giọng sủa sủa liền mấy câu, đầu chó luôn luôn vẫy hướng một bên.

Cận Tuấn thấy không giải thích được, hắn không hiểu chó tiếng nói, quý biết tiểu Thất muốn biểu đạt cái gì.

Tiểu Thất thấy nhà mình chủ nhân như vậy ngu xuẩn, như vậy rõ ràng chỉ thị cũng không biết, không thể làm gì khác hơn là cắn Cận Tuấn ống quần, muốn lôi hắn đi.

Cận Tuấn không biết tiểu Thất làm cái gì, bất quá cũng thuận theo đi theo hắn đi, chờ đi vào trong đồng chậu bông, ở trong một cái góc, Cận Tuấn lại thấy được bảo rương.

Cận Tuấn nháy mắt ở giữa cặp mắt sáng lên, vậy còn cần phải tiểu Thất cắn hắn ống quần chỉ dẫn con đường, trực tiếp một cái bước dài vọt tới, đến bảo rương trước mặt.

Liếm liếm hơi phát khô môi, Cận Tuấn trong tay thoáng hiện ra WN chìa khóa, lập tức liền cắm vào mở rộng tầm mắt trước bảo rương.

Chỉ thấy ánh sáng một lác mạnh, Cận Tuấn cũng đã thu được bảo trong rương đồ.

"Xương linh thú, đây là thứ quý gì?"

Giờ phút này, Cận Tuấn ngồi ở lớn như vậy trong phòng khách, nhìn trên tay vậy một khối xương long lạnh trong suốt màu trắng, tự lẩm bầm.

Mà Cận Tuấn dưới chân tiểu Thất không an phận nhích tới nhích lui, mắt chó nhìn chăm chăm trong tay hắn xương phát ra dị thường ánh sáng, thỉnh thoảng liếm liếm miệng.

"Chẳng lẽ vật này là có linh khí?" Cận Tuấn ánh mắt đột nhiên tỏa sáng, tinh thần tỉnh táo.

Xương linh thú, mang theo cái chữ linh, vậy khẳng định là cùng linh khí có liên quan, hẳn chính là như vậy, trời ơi, ta thật là quá thông minh, Cận Tuấn nghĩ tới những thứ này sau mừng rỡ, tiếp lại bắt đầu vòng kế tiếp suy tính.

Nếu thật sự là như thế, cục xương này ở giữa linh khí làm sao hấp thu chứ? Là nấu canh sao? Nấu canh lời xem xương này ít nhất phải có một ngày thời gian mới có thể trả ra trong đó thứ tốt.

Nghĩ tới đây, Cận Tuấn trong lòng đã bắt đầu có ý tưởng, chẳng qua là còn cần một bước cuối cùng chứng thật, dầu sao trước mặt, cũng chỉ là Cận Tuấn mình đoán chừng mà thôi.

"Hệ thống, xương linh thú này người thấy thế nào?"

"Kí chủ người ý tưởng là không tệ, nhưng là có chút ngây thơ, xương linh thú đích xác là có linh khí tồn tại, bất quá kí chủ cũng không thể hấp thu,

Nhưng có thể cho những loài khác hấp thu "

"Cũng biết không như vậy dễ dàng đạt được linh khí, cho những loài khác hấp thu, xương này còn có thể cho ai à?" Cận Tuấn thờ phỉ phò nói.

Khí qua sau đó, Cận Tuấn đang suy nghĩ xương linh thú còn có thể cho ai hấp thu, cúi đầu đã nhìn thấy tiểu Thất đáng thương ba ba nhìn hẩn trong tay xương, trên đất đã rót 1 quây nó nước miếng, đây chính là Cận Tuấn lần đầu tiên thấy tiểu Thất cái tình huống này.

Phải biết, trước cho tiểu Thất ăn bất kỳ đồ nó đều là xem đều không liếc mắt nhìn.

Nó rốt cuộc đói! Nó muốn ăn cái này cái xương!

Cận Tuấn đầu tiên là là nghĩ tới cái này, sau đó ý nghĩ liền lập tức rõ ràng, hẩn từ từ suy đoán đứng lên.

Thứ nhất, bảo rương là tiểu Thất phát hiện, trước Cận Tuấn lấy là bảo rương chỉ có nó có thể nhìn thấy, bây giờ nhìn lại, cũng không phải là như vậy, tiểu Thất chắc có thể nhìn thấy, nguyên nhân hẩn là tiểu Thất bản thân liền là tới từ bảo rương.

Từ nơi này, Cận Tuấn có thể được ra một cái kết luận, đó chính là tiểu Thất sau này có thể giúp một tay cùng hẩn cùng nhau tìm bảo rương.

Thứ hai, chính là bảo trong rương xương linh thú, tiểu Thất muốn ăn nó, nói rõ vật này đối với tiểu Thất hữu ích chỗ, căn cứ hệ thống giải thích, xương linh thú ở giữa linh khí có thể cho những loài khác hấp thu, chắc hẳn chính là chỉ tiểu Thất.

Xương linh thú, ý nói chính là xương linh thú, nếu như tiểu Thất ăn nó, có phải hay không liền trở thành linh thú, đến lúc đó tìm giúp bảo rương, liền chuyện đỡ tốn nửa công sức.

Cận Tuấn vui vẻ suy nghĩ.

"Kí chủ suy nghĩ nhiều, một khối xương linh thú còn không đến nỗi như vậy, chỉ sẽ từ từ kích thích loài thuộc tính, tính nhiều lời thì có thể trở thành linh thú "

"Con mẹ nó, hệ thống người không đã kích một chút ta sẽ chết à!" Cận Tuấn chân thực không nhịn được oán trách.

Hệ thống không nói.

Cận Tuấn suy nghĩ một chút, tuy nói hệ thống để cho hẩn có chút ừ rừ, nhưng để cho tiểu Thất trở thành linh thú cũng không phải là không thể được chuyện, vấn đề thời gian.

Vỗ một cái đầu tiểu Thất, Cận Tuấn bất đắc dĩ cười nói, "Đừng chảy nước miếng, vật này là người, sấy thành thang cho người bổ thân thể."

Vốn đang lấy là lấy được có thể tu luyện bảo bối, hấp thu linh khí trong đó, mở ra vậy Bổ thần sách, tu luyện tuyệt thế thần công, ai có thể nghĩ, chẳng qua là cho con chó làm đồ cười.

Bất quá suy nghĩ một chút, sau này tiểu Thất nhưng là phải hỗ trợ tìm bảo rương, Cận Tuấn trong lòng liền cao hứng.

Tìm một cái nồi, đem cả khối xương linh thú bỏ vào, vừa vặn, trong quá trình này, Cận Tuấn đột nhiên cảm giác được, xương linh thú thứ đồ tốt này, nếu là thả nước thông thường hiệu quả có thể không tốt như vậy.

Vì vậy, Cận Tuấn liền hướng nồi bên trong đổ đầy tiên tử rượu, mùi rượu nháy mắt ở giữa phiêu tán ở bên trong phòng, cái này làm cho tiểu Thất lại là vui vẻ đến trên đất khóc lóc om sòm lẫn lộn.

Xem ra tiểu Thất cũng là biết Cận Tuấn cấp cho nó nấu thứ tốt.

Tiểu Thất đối với tiên tử rượu phản ứng, Cận Tuấn ở tới hôm qua cùng Liễu Huệ Thiển lúc uống rượu liền phát hiện, xem ra đến từ bảo rương bên trong đồ, tiểu Thất cũng cảm thấy rất hưng thú.

Chậm lửa nấu canh, đây là một quá trình khá dài.

Lúc này, Cận Tuấn điện thoại di động reo, cầm lên một xem, là Liễu Huệ Thiến đánh tới.

"Này, Cận Tuấn, người có phải hay không dời qua?"

Liễu Huệ Thiến trong điện thoại hỏi một chút, Cận Tuấn lúc này mới phát hiện mình dọn nhà đều quên thông báo một tiếng đối phương, thật là bận bịu bất tỉnh đầu.

Lúng túng cười một tiếng, "Đúng vậy, chị Liễu, hôm nay quá bận rộn, cũng quên cùng người nói, ta dọn nhà, nếu không người cũng tới ở ta bên này đi, nơi này quá lớn, một người kỳ quái không thói quen."

"Người liền mơ đi, tốt lắm, ta biết, sớm nghỉ ngơi một chút đi!"

Cận Tuấn một người mới vừa vào ở lớn như vậy địa phương còn có chút không thích ứng, vừa định cùng Liễu Huệ Thiến trò chuyện nhiều mấy câu, ai ngờ nàng một nói xong liền cúp.

Để điện thoại xuống, Cận Tuấn nhìn tiểu Thất, trong lòng không khỏi nổi lên một câu nói:

Vô địch là biết bao tịch mịch!

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Cực phẩm

Vì nấu xương linh thú thang cho tiểu Thất uống, Cận Tuấn cũng coi là tận tâm tận lực, một đêm chưa ngủ, mệt nhọc liền uống chút rượu tiên tử, đây thật là đồ tốt, uống buồn ngủ đều đi hơn nửa, hạ thân còn có chút muốn làm chuyện xấu xung động.

Hơn nữa Cận Tuấn phát hiện, cái này hai ngày uống nhiều rồi rượu tiên tử, thân thể đều là cảm giác khoẻ khoắn, cái gì mỏi eo đau lưng những cái kia bệnh vật đã quét một cái sạch.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Cận Tuấn còn ở trên ghế sa lon hí hửng ngủ ngon, bỗng nhiên ở giữa nghe tới cửa nơi đó truyền đến một hồi nóng thanh âm huyền ảo, vừa mới bắt đầu hắn còn chưa để ý, có thể phía sau thanh âm càng ngày càng vang, hơn nữa thật giống như rất nhiều người đang nói chuyện.

Cận Tuấn không biết làm sao, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy đi ra ngoài xem xem tình huống gì.

Vừa ra biệt thự, Cận Tuấn liền ngây ngẩn, cửa nhà hắn, lúc này đứng đầy người, người người chen lấn ở cổng sắt bên trong ngó dáo dác hướng bên trong xem.

Những người này cùng đến vườn thú đi thăm động vật vậy.

Cận Tuấn không rõ ràng, lòng muốn những thứ này người không phải là tới xem xem hắn người hàng xóm mới này đáng đáp ra sao chứ ?

Cận Tuấn vừa ra tới, lập tức liền đưa tới những cái kia quần chúng vậy xem chú ý, người người tò mò nhìn hắn.

"Ta nhớ cái nhà này ở không phải là một đàn bà sao? Tại sao là cái chàng trai?"

"Là ai không muốn chặt, ta chỉ muốn biết nơi này kết quả trồng cái gì, thơm như vậy?"

"Đúng vậy, cho tới bây giờ không ngửi qua, hình như là trái cây mùi thơm, nhưng là trái cây mùi thơm làm sao biết nồng như vậy?"

Cận Tuấn đi tới cửa, buồn bực hỏi, "Các người làm cái gì vậy chứ ?"

Có một ông cụ mở miệng nói, "Chàng trai, người nơi này trồng là thứ gì, nghe để cho người tâm thần sáng khoái."

Nghe cái này lão nhân gia mà nói, Cận Tuấn mới rõ ràng, hóa ra những người này là bị hấn trong vườn những cái kia chậu cây ăn trái mùi hoa hấp dẫn tới.

Cận Tuấn sờ một cái lỗ mũi, bất đắc dĩ cười nói, "Chính là trồng một ít chậu cây ăn trái, nở hoa, cho nên mới thơm như vậy đây."

Nghe vậy, các người cũng là một bộ vẻ mặt khó thể tin.

Cái đó ông cụ lại nói, "Chàng trai, người liền không nên nói đùa, lão phu cũng trồng một ít hoa cỏ, nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua nở hoa sẽ thơm như vậy, phương này tròn mưới dặm cũng tràn ngập người trồng chậu cây ăn trái mùi hoa."

"Đúng vậy, cái này tám khu biệt thự cũng có thể nghe được người nơi này tung bay mùi hoa, người nói một chút, là cái gì chậu cây ăn trái có thể nở hoa thơm như vậy, ta cũng đi mua mấy chậu trồng trọt một chút."

Cận Tuấn không nghĩ tới chậu cây ăn trái mùi hoa có thể ảnh hưởng lớn như vậy, bất quá rất nhanh hấn liền biết rõ.

Cái này cũng khó trách, vốn là đi qua đất thần kỳ trồng trọt, chậu cây ăn trái cũng đã trở nên rất đặc thù, hơn nữa Cận Tuấn lại đem bọn họ bỏ vào trong nhần trừ vật đợi một đoạn thời gian, thì càng thêm đặc thù, mùi hoa sẽ trở nên nồng như vậy cũng là bình thường.

Những người này không tin Cận Tuấn nói, có thể chậu cây ăn trái tính đặc thù hấn lại không thể nói ra được, dấu sao đây là một cái bí mật.

Cận Tuấn đang suy nghĩ giải thích thế nào, trong đám người có người liền đề nghị.

"Chàng trai, người nói là chậu cây ăn trái mùi hoa, có thể hay không để cho chúng ta đi vào xem xem người trồng trọt chậu cây ăn trái là dạng gì?"

Nhiều người như vậy, Cận Tuấn đối với đề nghị này là không quá nguyên ý, bất quá xem các người nhiệt tình cao tăng, hướng chỉ hấn mới vừa dọn nhà mới, có người ủng hộ tới náo nhiệt một chút một phen cũng tốt, cho nên suy nghĩ một chút thì cũng đồng ý.

Mở ra cổng sắt, cửa người một chút liền tràn vào, chừng hơn hai mươi người, những người này có thể ở nơi này, thân phận địa vị tự nhiên không bình thường.

Tất cả mọi người sau khi đi vào, không có giống thị trường đồ ăn đi chợ vậy, hò hét loạn cào cào, mà là an phận đi theo Cận Tuấn đi tới trong vườn.

Đến một cái trong vườn, tất cả mọi người liền sợ ngây người, ở chỗ này, người được mùi hoa vị so với bọn họ ở bên ngoài người được hơn nữa đậm đà không nói, nhất là trước mắt những thứ này quang cảnh, để cho bọn họ xem thế là đủ rồi.

Chậu cây ăn trái bọn họ không phải là không có ra mắt, nhưng giống như Cận Tuấn trong vườn những thứ này như vậy cao mùi hoa nồng như vậy thật đúng là chưa từng thấy qua, là chưa bao giờ nghe thấy.

Các người giống như là thăng nhà quê vào thành,

Một bộ thấy gì cũng mới lạ hình dáng, đánh giá trước mắt chậu cây ăn trái.

Cái đó ông cụ không nhịn được hỏi, "Trời ơi, chàng trai, người những thứ này thật là chậu cây ăn trái, thành tình đi."

Những người này biểu hiện ở Cận Tuấn trong dự liệu, cho nên làm ông cụ hỏi tới thời điểm, hấn mỉm cười gật đầu.

"Đúng là chậu cây ăn trái, bất quá phẩm loại so với là đặc thù một chút."

Ông cụ mừng rỡ nói, "Ta xem không chỉ là đặc thù, có thể nói là kỳ quan, chậu cây ăn trái có thể lớn lên như vậy."

Dứt lời, ông cụ lộ ra một bộ ngượng ngùng thần sắc, nói, "Chàng trai, lão phu rồi rảnh tới ở nhà, cũng là vui vẻ tấy máy một ít hoa cỏ, người những thứ này chậu cây ăn trái như vậy đặc thù, chẳng biết có được không ra bán ra mấy chậu?"

Bên cạnh có người nghe được ông cụ mà nói, cũng là lại gần, nói, "Đúng vậy, người cái này chậu cây ăn trái có không có hứng thú ra bán ra, ta quá thích, cảm giác nghe những hoa này thơm, rất trong lành, tất cả phiền não ưu sầu đều quên."

Chậu cây ăn trái bán ra Cận Tuấn là không có cái này tính toán, hấn chỉ là muốn qua ra bán ra đi qua đất thần kỳ cái tạo chậu cây ăn trái kết trái trái cây, bây giờ hơn 30 chậu chậu cây ăn trái cũng coi là hấn bước đầu khảo sát, nếu như hiệu quả không tệ, hấn liền chuẩn bị đi đại phát triển.

"Hề hề, chậu cây ăn trái nói bán ra tạm thời liền không cái này dự định, bất quá đến lúc đó những thứ này chậu bông kết trái trái cây ngã có thể ra bán ra." Cận Tuấn tràn đầy ầy ầy nói.

Ông cụ nghe được Cận Tuấn lời nhất thời biểu tình âm đạm xuống, ngay sau đó lại nói, "Chờ người có bán ra tính toán lời nhớ cái thứ nhất tìm lão phu, ta liền ở người vùng lân cận, ta kêu Triệu Long Hải, người tên gọi là gì?"

Ông cụ chẳng qua là nhìn trúng Cận Tuấn những thứ này chậu cây ăn trái tính khả quan, lại không để ý bọn họ kết trái trái cây sẽ như thế nào.

"Được, không thành vấn đề, Triệu lão kêu ta Cận Tuấn liền tốt." Cận Tuấn nói.

"Cận Tuấn."

Triệu Long Hải gật đầu một cái, lại nói, "Ta nhớ ngươi."

Lại không cùng Cận Tuấn nói chuyện phiếm, Triệu Long Hải tự mình thưởng thức khỏi những thứ này chậu cây ăn trái tới, luôn luôn trong miệng phát ra tiếng khen ngợi.

"Cái gì, nơi này lại còn loại có bọc này cực phẩm "Tứ quân tử"?"

/*Dzung Kiều : http://img1.ph.126.net/Z-UPSVVvqIWOPnlfpdR_Pw==/6630800584375162108.jpg*/

Cận Tuấn đứng ở một bên, bỗng nhiên ở giữa nghe được Triệu Long Hải ở trong một cái góc lớn tiếng kêu lên, lập tức đi tới.

"Thế nào, Triệu lão?" Cận Tuấn kỳ quái hỏi.

Giờ phút này, Triệu Long Hải đứng ở mấy chậu chậu bông trước mặt, trên mặt lộ ra cái loại đó thần thái mừng rỡ như điên, đột nhiên ở giữa, hắn quay đầu bắt Cận Tuấn tay.

"Cận Tuấn, nói mau, những thứ này cực phẩm "Tứ quân tử" "Ngươi là từ nơi nào lấy được? Lão phu nhưng là luôn muốn tìm cũng không tìm được."

Triệu Long Hải lời để cho Cận Tuấn cảm thấy không giải thích được, lập tức không rõ ràng, làm hắn thấy trước mặt chậu bông, hắn mới biết, nguyên lai Triệu Long Hải nói "Tứ quân tử" "Là chỉ vậy mấy chậu hoa, "Tứ quân tử" "Cũng chính là mai lan trúc cúc.

Vậy bốn chậu chậu bông là trong biệt thự đảm nhiệm chủ nhân thím Vương lưu lại, lúc ấy Cận Tuấn mới vừa dời tới, làm chậu cây ăn trái thời điểm thấy, liền thuận tiện cho bọn họ đổi đất thần kỳ, không nghĩ tới đi qua đất thần kỳ sửa đổi, nguyên bản cũng sắp khô héo bọn họ lại sống lại, hoàn thành Triệu Long Hải trong mắt cực phẩm "Tứ quân tử", thật là thật trùng hợp.

Nhìn Triệu Long Hải kích động như vậy đáng vẻ, hiển nhiên là cái này mấy chậu chậu bông Triệu Long Hải thích vô cùng, hơn nữa phẩm loại không bình thường.

Cận Tuấn đoán không sai, cái này mấy chậu chậu bông đối với Triệu Long Hải cái này hoa cỏ người yêu thích mà nói, vừa thấy được, cũng biết không bình thường, có thể nói cực phẩm, hắn luôn muốn mua, làm gì được có giá cả vô giá.

Hôm nay, ở Cận Tuấn trong vườn thấy được, Triệu Long Hải cảm thấy mình vô luận như thế nào cũng không thể bỏ qua.

"Cận Tuấn, không dối gạt ngươi nói, lão phu một mực tìm những hoa này, ngươi cái này bốn chậu hoa đều là cực phẩm, lão phu thích vô cùng, muốn từ ngươi nơi này mua, ngươi ra cái giá, như thế nào?"

Triệu Long Hải đã không kịp đợi muốn tới tay những hoa này, cho nên trực tiếp để cho Cận Tuấn ra giá.

converter Dzung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Linh thú đan

Nghe vậy, Cận Tuấn vẫn có chút không tin, chẳng qua là tiện tay dọn dẹp mấy chậu còn để lại chậu bông, bây giờ thành cực phẩm, hơn nữa, trước mắt vẫn còn có một cái ông cụ ra giá muốn mua.

Đây coi như là đánh bậy đánh bạ, lượm cái tiện nghi lớn.

Xem Triệu Long Hải kích động như vậy hình dáng, mới vừa rồi chậu cây ăn trái đã cực tuyệt hắn, Cận Tuấn biết, nếu là cực tuyệt nữa hắn những hoa này, không chừng Triệu Long Hải thì như thế nào.

Mà đúng như Cận Tuấn tưởng tượng như vậy, Triệu Long Hải thấy Cận Tuấn không trả lời mình, lấy là lại không hy vọng, lập tức như đinh chém sắt đạo,

"Cận Tuấn, những hoa này người nhất định phải bán cho ta, nếu không lão phu liền nương nhờ người nơi này không đi."

Triệu Long Hải giống như đứa con nít, lo lắng Cận Tuấn không chịu bán ra những hoa này, trực tiếp đùa bốn nỗi lên vô lại, dĩ nhiên, bằng Triệu Long Hải cảm giác, hẳn cảm thấy Cận Tuấn cái tuổi này hẳn sẽ không quá thích hoa hoa thảo thảo đồ, cho nên hẳn mới không tiếc giá muốn mua.

"Hề hề!"

Đối với Triệu Long Hải biểu hiện, Cận Tuấn bất đắc dĩ cười nói, "Nếu Triệu lão như vậy yêu thích những hoa này, cháu cũng không tốt cự tuyệt nữa người, giá cả tiền người tự xem cho đi."

Thành thật mà nói, Cận Tuấn đúng là không biết những hoa này giá trị như thế nào, dẫu sao những hoa này hẳn cũng chỉ là thuận tay cứu sống, chưa từng nghĩ dựa vào bọn họ kiếm tiền.

Triệu Long Hải nghe vậy mừng rỡ, cao hứng nói, "Vậy thì quá tốt, như vậy đi, lão phu không thể chiếm không người cái tiện nghi này, những hoa này đều là cực phẩm, hơn nữa còn là một bộ, một triệu người cảm thấy thế nào?"

Chính là bốn chậu hoa liền giá trị một triệu!

Cận Tuấn nghe được cái này giá cả phẩm chất có chút ngần ra, hoàn toàn ra hẳn dự liệu, xem ra cực phẩm thật không phải dựng lên, đáng tiền!

Bên cạnh những người khác giống như vậy, tuy nói những người này cũng không thiếu tiền, bất quá dù sao cũng là một triệu, hơn nữa chẳng qua là mua mấy chậu hoa, ở bọn họ xem ra, không khỏi quá phóng đại.

Những người này tựa hồ rất nhiều người đều biết Triệu lão, rồi rít khuyên nổi lên hẳn.

"Triệu lão, hoa một triệu mua những hoa này, không đáng giá."

"Đúng vậy, loại hoa này ở thị trường chim hoa cảnh hẳn rất nhiều bán, kia cần nhiều như vậy tiền."

Lúc này, có một cái lạnh mắt người trung niên kinh hô, "Lại là cực phẩm hoa mai, cực phẩm hoa lan, cực phẩm hoa cúc, cực phẩm lá trúc, ta nói tại sao Triệu lão dám như vậy bỏ vốn gốc, nguyên lai là nhặt được bảo."

Triệu Long Hải cười cười, không có phản bác, người không biết lấy là hẳn là lão hồ đồ, người biết liền biết chân tướng.

Có phải hay không cực phẩm cái gì, Cận Tuấn không quan tâm, dù sao hẳn có đất thần kỳ, muốn những hoa này vẫn không phải là dễ sự việc.

Cận Tuấn trong lòng cao hứng chính là, đơn giản mấy chậu tồn ở đất thần kỳ sửa đổi lại trở nên như vậy đáng tiền, cái này làm cho hẳn rất động tâm, xem ra lại là một cái phương pháp kiếm tiền.

Chỉ như vậy, Cận Tuấn cùng Triệu lão thành công đổi chác, người sau hết sức mừng rỡ, hoàn toàn không có bởi vì là giá cao mua cảm thấy bất mãn.

Lập tức liền trắng kiếm một triệu, cái này làm cho Cận Tuấn thật sự là cảm giác giống như nằm mơ vậy.

Nguyên bản lấy là hệ thống tìm bảo không thể cho mình mang đến tài sản, bây giờ Cận Tuấn không như vậy cảm thấy, chỉ cần lợi dụng phải làm, chính là to lớn tài sản.

Những người khác không có Triệu lão như vậy hào phóng, nguyện ý hoa triệu mua mấy chậu hoa, cho nên thương thức chậu cây ăn trái không bao lâu sau đó, liền một vừa rồi đi.

Chờ Cận Tuấn trở lại trong phòng, nấu trong một đêm xương linh thú mùi thơm phảng phất là giếng phun vậy, tràn đầy toàn bộ biệt thự, trải qua hồi lâu không tiêu tan.

Loại khí tức đó, rất kỳ quái, Cận Tuấn cho tới bây giờ không có người qua, người liền sau đó để cho người cảm thấy tứ chi bách hại đều bị đã thông vậy, do bên trong đến bên ngoài thoải mái.

Tiểu Thất con này, lại là ngồi ở trong phòng bếp, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm, không chịu rời đi.

Cận Tuấn cảm giác thời gian cũng không sai biệt lắm, tắt lửa, chuẩn bị rót chén canh đi ra cho tiểu Thất uống, ai ngờ vừa mở ra nắp, hẳn sợ ngay người.

Giờ phút này, nồi bên trong kia còn có cái gì xương linh thú, liền bên trong tất cả rượu tiên tử cũng bị mất, coi như là một đêm, Cận Tuấn không tin liền đem rượu tiên tử cho nồi làm.

Nhìn kỹ lại, Cận Tuấn phát hiện, ở nồi phía dưới, có một viên lớn chừng ngón cái,

Đỏ màu ngà, nhìn như hình như là một viên thuốc.

Không phải xương linh thú nấu canh sao? Ta thang chứ? Làm sao nhìn một đêm biến thành một viên như vậy đỏ, chẳng lẽ một đêm này ta là ở biến hình luyện đan?

Cận Tuấn có loại cảm giác khó hiểu.

Thấy cái tình huống này, Cận Tuấn thiếu chút nữa lấy là mình chính là Thái thượng lão quân, lại có thể dùng một cái nội luyện ra một viên thuốc, muốn thật là như vậy lời vậy coi như quá thần kỳ, liền hấn cũng bội phục mình.

Dĩ nhiên, những thứ này chẳng qua là Cận Tuấn đoán chừng, còn như tình huống thực tế, nhất định là cùng xương linh thú có liên quan, nhưng là hấn không nghĩ tới đến tột cùng là vì sao, chỉ có thể tìm hệ thống giải đáp.

"Hệ thống, xương linh thú nấu canh làm sao biến thành một viên thuốc?" Cận Tuấn nghi ngờ hỏi.

"Kí chủ người hấn cảm thấy vui mừng, đem rượu cùng xương linh thú đặt chung một chỗ nấu, hai người lại có thể hợp hai là một, dung hợp sau ngẫu nhiên bị luyện thành một viên thuốc "

Nghe hệ thống câu trả lời, thật bị Cận Tuấn đoán không sai, hấn đích xác là thông qua xương linh thú cùng rượu tiên tử luyện ra một viên thuốc, bất quá loại chuyện này thật sự là để cho người không thể tưởng tượng nổi, đầu sao như vậy cũng có thể luyện ra đan dược tới.

Như vậy thứ nhất, Cận Tuấn cho rằng mình có phải hay không liền có thể trở thành một người luyện đan sư, liền muốn hỏi, còn có ai, ha ha. . .

"Mời kí chủ không muốn nằm mộng ban ngày, đây chẳng qua là ngẫu nhiên mà thôi, phải biết, xuất hiện như vậy tỷ lệ là 0.001% "

Cận Tuấn mặt đen, hệ thống tổng là có thể rất kịp thời đã kích hấn bành trướng lòng tự tin, để cho hấn mặt mũi quét sân.

Thu tâm tư, Cận Tuấn đưa tay từ nồi bên trong cầm ra vậy cái màu ngà bị hệ thống gọi là linh thú đan đan dược, bắt được trước mũi người một cái, Cận Tuấn trực cảm giác một cổ hơi thở hương óc đi, thiên linh cái (đỉnh đầu) tựa như đều bị xốc vậy.

Không nghi ngờ chút nào, cái này là một viên đan dược rất tốt, chẳng qua là đáng tiếc Cận Tuấn cùng nó vô duyên, đây là cho tiểu Thất.

Đem linh thú đan đưa đến tiểu Thất trước mặt, nó đã sớm không kịp đợi là lưỡi liếm vào trong miệng.

Cận Tuấn cẩn thận nhìn tiểu Thất, muốn biết nó ăn linh thú đan sau sẽ xuất hiện biến hóa gì, nhưng mà, người sau sau khi ăn xong chẳng qua là liếm miệng một cái, một bộ còn ăn chưa no dáng vẻ.

Đang thời điểm làm Cận Tuấn cảm thấy không thú vị, bỗng nhiên ở giữa, tiểu Thất nóng nảy, giống như con cọp nổi điên, khắp nơi xông ngang đánh thẳng, Cận Tuấn xem ngây ngô.

Tiểu Thất thật nhanh chạy tới ngoài nhà, vòng quanh biệt thự điên cuồng chạy, thật giống như là có khí lực vô tận.

Đây là chó nhỏ chạy nhanh đi điên cuồng sao?

Làm Cận Tuấn nhìn nó chạy ba mươi vòng sau còn đang chạy, đã không còn tâm tư xem xem, trở về nhà bên trong đi.

Tiểu Thất bây giờ hấn là bởi vì là linh thú đan hiệu quả đi ra, chạy nhanh nguyên nhân hoặc có lẽ là vì tốt hơn hấp thu trong đó đồ đi, đây là Cận Tuấn thông qua xem một ít tiểu thuyết Internet suy đoán ra.

Bất quá để cho Cận Tuấn buồn bực là, trong tiểu thuyết, viết cũng là chủ ăn đan dược sau làm sao như thế nào, mà ở hấn trong thật tế, nhưng là một con chó ăn đan dược, thật là làm cho người dở khóc dở cười.

Điện thoại di động reo, Cận Tuấn tiếp, là Hứa Phú Long đánh tới, nói cho hấn rượu tiên tử chai đựng đã thử sản xuất được.

Cận Tuấn đem nơi này địa chỉ nói cho Hứa Phú Long, để cho hấn đưa tới, thuận tiện thương lượng một chút một ít chuyện.

Để điện thoại di động xuống, Cận Tuấn nghe được tiểu Thất sủa điên cuồng, loáng thoáng, hấn còn nghe có người đang trừ yếu mắng.

Nghe được cái này thanh âm, Cận Tuấn đứng dậy lập tức đi ra ngoài, vừa ra tới, liền thấy cửa nơi đó, tiểu Thất hướng một người đàn ông trẻ sủa điên cuồng, người đàn ông trẻ trên mặt tức giận, đưa chân đi đá tiểu Thất, không nghĩ tới tiểu Thất lại dũng mãnh xông lên cắn ở hấn trên chân.

Con bà nó, Cận Tuấn thầm mắng, tiểu Thất cái này nha không phải là ăn linh thú đan điên rồi sao, cắn bậy người.

Thấy vậy, Cận Tuấn vội vàng chạy tới.

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Chương 29: Hoa cúc tàn, đầy đất tổn thương

"Tiểu Thất, mau im miệng cho ta!"

Cận Tuấn chạy tới cửa, nhanh chóng quát tiểu Thất, rất sợ nó làm ra cấn đã thương người sự việc.

May mắn là, tiểu Thất cũng không có cấn đến người đàn ông trẻ, chẳng qua là cấn hấn ống quần.

"Cút ngay, chó ngu xuẩn!"

Bị tiểu Thất cấn ống quần người đàn ông trẻ tức giận nguyên rửa mắng lên, liều mạng hất ra, làm gì được tiểu Thất thật giống như là dính vào hấn trên khổ cước, bỏ cũng không hết.

Thấy vậy, người đàn ông trẻ trực tiếp nâng lên cái chân còn lại đi đạp tiểu Thất, lúc này, tiểu Thất đột nhiên buông lỏng, nhảy qua một bên, mà người đàn ông trẻ bởi vì là một cước đạp hụt, mất đi trọng tâm, té xuống đất.

Cận Tuấn gắt gao nhìn được, không cười lên tiếng, cái này nha tiểu Thất quá nghịch ngợm, nhảy ra tiểu Thất tựa hồ cũng biết mình gây họa, khôn khéo trở lại Cận Tuấn dưới chân.

Cận Tuấn bắt đắc dĩ lắc đầu, ai, chó phạm sai lầm, vẫn là phải chủ nhân vội tới nó lau cái mông.

"Xin lỗi, người không có sao chứ?"

Cận Tuấn đưa tay đi kéo người đàn ông trẻ, người sau hất tay của hấn ra, sắc mặt khó coi đứng lên, thẹn quá thành giận đạo, "Thật là xui, không biết nuôi chó cũng không phải nuôi, một con chó cũng xem không dừng được, mẹ, thật muốn làm thịt nó."

Dù sao cũng là mình chó phạm sai lầm, Cận Tuấn không có đi cùng người đàn ông trẻ so đo, có thể người đàn ông trẻ nhưng là không thuận theo không buông tha, thấy tiểu Thất hung thần ác sát nhìn chăm chăm hấn, lại nói, "Nhìn cái gì xem, ăn cứt chó."

Nói xong, người đàn ông trẻ đưa chân lại chuẩn bị đi đạp tiểu Thất, hấn hoàn toàn không đem Cận Tuấn tồn tại coi ra gì.

Cái gọi là đánh chó còn muốn xem chủ nhân, tiểu Thất phạm sai lầm, Cận Tuấn làm chủ nhân đã thay nó nói xin lỗi, không nghĩ tới người đàn ông trẻ vẫn là ghi hận trong lòng, lần này Cận Tuấn trong lòng cũng khó chịu, chó hấn há là người khác tùy tiện khi dễ.

"Người có ý gì?" Cận Tuấn đá văng ra người đàn ông trẻ đạp tới một cước, lạnh giọng hỏi.

Người đàn ông trẻ phách lối ngang ngược đạo, "Có ý gì, người cái này chó cấn ta, ta dạy bảo dạy bảo nó quan người rắm chuyện!"

"Chó của ta ta sẽ chăm sóc dạy bảo, không nhọc người phí tâm!" Cận Tuấn nhìn thẳng người đàn ông trẻ, ưu việt nói.

Cận Tuấn là một rất bao che người, tiểu Thất là chó hấn, liền cho không thể người khác khi dễ.

Thấy Cận Tuấn bộ dáng này, người đàn ông trẻ nhận tưng, bất quá động tác vẫn là rất thần khí, hung hấn chỉ chỉ hấn, nói, "Phải, ta nhớ chó của người, lần sau lại dễ cho ta nhìn thấy, tuyệt đối đem nó làm thịt muộn thịt chó ăn."

Nghe lời này, Cận Tuấn không đáp lại, tiểu Thất ngược lại không tiết hướng hấn sửa liên mấy tiếng, giống như là đang cười hấn không có can đảm.

Người đàn ông trẻ khí cấp bại xấu xa, làm gì được thấy Cận Tuấn biểu tình, không có phát tác, hận hận xoay người đi về phía trước.

Người đàn ông trẻ cái này vừa quay người, Cận Tuấn trước mắt đột nhiên sáng lên, trời ơi, hấn lại đang người đàn ông trẻ trên mông thấy được một cái bảo rương.

"Tránh hấn, phiền toái xin dừng bước!" Cận Tuấn hô.

Người đàn ông trẻ nghe vậy, về mặt nhất thời khản trương, lấy là Cận Tuấn muốn phải thừa dịp trả thù hấn.

"Làm . . . Làm gì, ta nói cho người, người chó làm loạn, ta có người!" Người đàn ông trẻ nói chuyện cũng có chút khản trương.

Nhất là hấn thấy Cận Tuấn bỗng nhiên thay đổi biểu tình tức giận, trở nên về mặt tươi cười, nhìn về phía hấn ánh mắt trở nên rất kỳ quái, để cho hấn chẳng biết tại sao cảm giác trong lòng phải hoảng.

Liên liền hoa cúc đều là theo bản năng căng thẳng.

"Không có sao, đây không phải là không ồn ào không quen biết mà, ta xem ngươi có duyên với ta, muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu." Cận Tuấn cười nói, nhưng ánh mắt nhưng là chăm chú nhìn chăm chăm người đàn ông trẻ cái mông.

Người đàn ông trẻ buồn rầu, hoa cúc lại là sít chặt lại chặt, nói, "Ngươi bệnh thần kinh à, ai muốn cùng ngươi kết bạn."

Nói xong, người đàn ông trẻ nghiêng đầu muốn đi.

Thật vất vả nhìn thấy một cái bảo rương, Cận Tuấn há có thể cứ như vậy để cho nó chạy đi, lớn tiếng quát lên, "Đứng lại, ai bảo ngươi đi."

Người đàn ông trẻ tìm đập rộn lên, dưới chân nhịp bước lại là tăng nhanh, hắn trong lòng đã thăm hỏi Cận Tuấn mười tám thay mặt tổ tông, càng than phiền hôm nay ra cửa không xem cuộc sống, đầu tiên là vô duyên vô cớ bị chó cắn, tiếp lại gặp bệnh thần kinh đây dựa.

Quá xui xẻo!

Nhìn bảo rương thật nhanh ở trước mắt chạy đi, Cận Tuấn đầu chịu ngồi chờ chết, một cái bước dài hướng đến người đàn ông trẻ trước mặt, tận lực để cho mình biểu hiện rất bình dị gần người, còn lộ ra trắng tinh nụ cười.

Nhưng là những động tác này rơi vào người đàn ông trẻ trong mắt, đó chính là tà ác đến không được, vội vàng nói, "Ta nói cho ngươi, ngươi không nên xằng bậy, đây chính là xã hội pháp trị, ngươi có tin hay không ta báo cảnh sát."

Dựa vào, Cận Tuấn không nghĩ tới người đàn ông trẻ như vậy nhạy cảm, hắn cũng còn chưa nói muốn làm gì, đối phương liền nói phải báo cho cảnh sát.

Cận Tuấn nào biết hắn đã bị người đàn ông trẻ xem thành là nhân vật nguy hiểm.

"Bớt nói nhảm, đứng yên đừng nhúc nhích!"

Cận Tuấn không có kiên nhẫn, mềm không được, vì bảo rương, hắn chỉ có thể bị buộc cùng hắn mạnh bạo.

Đừng hiểu lầm, không phải ngón tay phương diện kia cứng rắn!

"Cái mông mần mê tới!"

Cận Tuấn đi đến người đàn ông trẻ sau lưng, vỗ một cái hấn bả vai, không cho là đúng nói.

Người đàn ông trẻ mặt xuất mồ hôi lạnh chảy ròng, hắn đã tương đối không bình tĩnh, nếu như mới vừa rồi hắn vẫn không rõ Cận Tuấn phải làm gì, bây giờ, hắn hoàn toàn biết.

Trước kia tổng nghe người khác nói loại chuyện đó, không nghĩ tới hôm nay mình ra cửa liền gặp được loại người này, người đàn ông trẻ cảm thấy xui xẻo đã không đủ để hình dung hắn, có thể nói được cho là bị kịch.

Tình cảnh này, người đàn ông trẻ chợt nhớ tới bài 'Hit' ca, "Hoa cúc tàn, đầy đất tổn thương, ngươi nụ cười đã hiện lên hoàng . . ."

"Đại . . . Đại ca, ta nơi đó còn là một con nít, thả qua ta đi, ta giới thiệu những người khác cho ngươi, có được hay không?" Người đàn ông trẻ thân thể run rẩy nói.

Đây là Cận Tuấn trên mặt phủ đầy không biết làm sao hắc tuyến, không nghĩ tới lại bị người như vậy hiểu lầm, có thể vào lúc này, Cận Tuấn lười giải thích, trước đem bảo rương đoạt tới tay nói sau.

Người đàn ông trẻ không chịu mần mê cái mông, Cận Tuấn không thể làm gì khác hơn là mình ngồi xổm người xuống, cầm trên tay chìa khóa chuẩn bị mở bảo rương.

Người đàn ông trẻ không biết Cận Tuấn ở hấn sau lưng làm gì, cả cổ thân thể cộng thêm thần kinh đều là căng thẳng, lại nói, "Đại ca, ta thật không phải, ngươi tìm những người khác đi."

"Là tốt, lại nhìn một chút." Cận Tuấn nói.

Người đàn ông trẻ sững sốt, hắn đột nhiên rất muốn hỏi một chút Cận Tuấn, đại ca, ngươi đã bắt đầu, tại sao ta cảm giác gì cũng không có, không phải nói lần đầu tiên sẽ rất đau sao? ?

Được rồi, trong sách nói đều là gạt người.

Đang làm Cận Tuấn chìa khóa cắm vào bảo rương, sắp bắt đầu thành công, sau lưng vang lên một giọng nói, thanh âm kia nghe là hoảng sợ.

"Cận Tuấn, ngươi . . . Các ngươi đây là đang làm gì?"

Người tới là Hứa Phú Long, giờ phút này đang ôm một rương đồ ngậy tại chỗ, hẳn là tới cùng Cận Tuấn thương lượng chuyện, không nghĩ tới mới vừa đến đây, liền thấy dễ cho hắn trọn đời khó quên hình ảnh.

Thật sự là cay ánh mắt!

Chỉ thấy Cận Tuấn đứng ở một người đàn ông người phía sau cái mông, đáng sợ hơn là, Cận Tuấn tay lại đưa về phía cái đó cái mông. . .

Hứa Phú Long đã không dám nhìn tiếp, hẳn biết mình tới thật không phải lúc, quấy rầy Cận Tuấn làm việc, còn hỏi người ta đang làm gì vậy, cũng như vậy rõ ràng, mọi người đều là người trưởng thành, đâu còn không hiểu.

Hứa Phú Long chẳng qua là không nghĩ tới Cận Tuấn nhìn như đàng hoàng, nhưng là yêu thích cái này, ừ, thật đặc thù.

Hứa Phú Long lời của cùng hắn trong lòng hoạt động bất quá nhảy mắt ở giữa, chỉ thấy ánh sáng một lác mạnh, Cận Tuấn thì thành công mở ra bảo rương.

"Tốt." Cận Tuấn nói.

Người đàn ông trẻ như được đại xá, cái gì cũng không dám nói, che cái mông nhanh chân chạy.

Cận Tuấn đứng lên xoay người, vừa định trả lời Hứa Phú Long, người sau ngậm cười một tiếng, vội vàng nói, "Không có sao, ta hiểu, người tuổi trẻ mà, có chút đặc thù là tốt rất bình thường, người yên tâm, ta không đeo kính màu nhìn người."

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Ta hàng xóm

Người nha có ý gì?

Hứa Phú Long: Chẳng qua là bởi vì là ở hoa cúc trong nhìn người một cái, từ đây biết người nha chính là một Gay.

Cận Tuấn biết mình là bị hiểu lầm, đổi lại là ai, thấy một màn này, cũng sẽ hiểu lầm, bắt đắ dĩ là, Cận Tuấn căn bản không biết muốn giải thích thế nào, Hứa Phú Long chỉ thấy hắn đưa tay đi hái hoa cúc, nhưng không thấy được hắn hái không phải hoa cúc, mà là bảo rương.

Hoàng Hà tại sao một mực vàng như vậy, chính là bởi vì là không tẩy sạch, Cận Tuấn giờ phút này chính là như vậy.

Cuối cùng Cận Tuấn dứt khoát không giải thích, dù sao giải thích không ra, đừng càng giải thích càng đen là tốt.

Cận Tuấn ôm lấy tiểu Thất, lúc này mới phát hiện cái này đưa nhỏ cả người nóng lên, hẳn là hiệu quả của đan dược còn chưa qua, Cận Tuấn không lo lắng tiểu Thất xảy ra chuyện gì, ở cho tiểu Thất ăn trước hắn đã hỏi hệ thống.

Vào biệt thự, Hứa Phú Long trong lòng lại là một phen kinh ngạc, hẳn chân thực không nhìn ra, Cận Tuấn tuổi còn trẻ, lại ở tại nơi này sao hạng sang địa phương, quang cái này biệt thự trước mắt, không cái bốn năm triệu căn bản không bắt được.

Bất quá Hứa Phú Long vừa nghĩ tới Cận Tuấn có thể cảm ra rượu tiên từ thứ đồ tốt này, thân phận khẳng định không đơn giản, ở biệt thự cũng là rất bình thường.

"Cận Tuấn, người cái vườn này bên trong trồng cái gì, làm sao thơm như vậy?" Hứa Phú Long đánh vừa tiến đến, xông vào mũi chính là một hồi đậm đà mùi hoa.

Ngờ tới Hứa Phú Long sẽ hỏi như vậy, Cận Tuấn nói, "Một ít chậu cây ăn trái mà thôi, nở hoa."

Hứa Phú Long trong lòng kinh ngạc, lúc nào chậu cây ăn trái nở hoa có thơm như vậy, nhưng cũng không có hỏi lại, lần này tới, chủ yếu là thương lượng chánh sự.

Chờ vào trong nhà, Hứa Phú Long lại ngửi thấy một cổ mùi thơm kỳ quái, làm hắn cả người cũng tỉnh thần.

"Cận Tuấn, người chỗ ở thật sự là khắp nơi đều là mùi thơm." Hứa Phú Long không nhận được than thở một câu.

Cận Tuấn cười cười không lên tiếng.

Hứa Phú Long mở ra ôm tới cái rượu, bên trong đựng đều là ngày hôm qua hắn liên lạc nhà máy cả đêm sản xuất ra rượu tiên từ chai đựng, Cận Tuấn nhìn một chút, chừng hai mươi, cũng thật tốt.

Hứa Phú Long làm việc hiệu suất thật là không có nói về.

"Chai đựng cho người đưa tới, người xem lúc nào đem rượu đóng gói, ta tới lấy." Hứa Phú Long nói.

"Được!"

Cận Tuấn nói, "Ngày mai là có thể, đến lúc đó ta đưa qua người nơi đó."

Hứa Phú Long nhỏ hơi kinh ngạc, hắn không biết Cận Tuấn làm sao nhanh như vậy là có thể làm ra những rượu này tới, nhưng cái này là đối phương bí mật, hắn chưa từng có hỏi.

Dựa theo Hứa Phú Long ý, một chai rượu giá bán, hắn dự định là hai trăm ngàn bỏ ra bán ra, đối với cái này, Cận Tuấn không có ý kiến, dù sao giá bán cao Cận Tuấn kiếm được cũng nhiều, hơn nữa lấy rượu tiên từ tình huống tới xem, cũng quả thật đáng cái giá này tiền.

Một ít phương diện chi tiết Cận Tuấn cùng Hứa Phú Long nói một chút, không sai biệt lắm thời điểm, Hứa Phú Long liền rời đi, rượu tiên từ chuẩn bị mở ra thị trường, trước hết muốn tạo thế, để cho người biết đây là rượu ngon, cho nên hắn bây giờ phải làm sự việc còn rất nhiều.

Hứa Phú Long vừa đi, Cận Tuấn trước kiểm tra một chút mới vừa rồi bảo rượu bên trong mở là thứ tốt gì.

Để cho Cận Tuấn không tưởng được là, lần này lái ra đồ, là một tấm phù, ẩn thân phù.

Ẩn thân phù: Sử dụng sau có thể che giấu thân thể, lúc hiệu quả 10 phút.

Cận Tuấn vừa mới bắt đầu thấy là ẩn thân phù thời điểm, trong lòng còn vui vẻ liên một chút, có cái này đồ tốt, muốn làm cái gì chuyện xấu cũng dễ dàng, ví dụ như trộm xem Liễu Huệ Thiên. . .

Ngách, tà ác. . .

Nhưng là làm Cận Tuấn liền hiểu rõ ràng ẩn thân phù lúc hiệu quả sau đó, nhảy mất ở giữa tâm tình liền thấp rơi xuống, cái này ẩn thân phù không chỉ là một lần duy nhất, hơn nữa thời gian mới 10 phút, không khỏi quá ngắn.

Cho nên, cái này ẩn thân phù hoặc là không cần, dùng phải dùng ở trên lưỡi đao.

Thu hồi tâm tư, Cận Tuấn liền tay bận rộn, Hứa Phú Long đưa tới hai mươi chai đựng, phải ở trước ngày mai chứa đầy rượu tiên từ.

Lấy ra rượu tiên từ, Cận Tuấn bắt đầu cầm lên một cái chai đựng, bắt đầu hướng bên trong rót rượu, mùi rượu sau đó từ từ tản ra.

Muốn chứa đầy hai mươi chai rượu,

Trong chốc lát không thể nào hoàn thành, đây là một chuyện phiền toái, Cận Tuấn nghĩ rõ, tìm thời gian phải đi mua mấy cái thùng rượu lớn trở lại, đem nó chứa đầy rượu tiên từ, giao cho Hứa Phú Long, đóng chai sự việc giao cho hắn đi giải quyết.

Còn như rượu tiên từ ngọn nguồn, Cận Tuấn biết, nhất định phải hắn bắt, dẫu sao rượu tiên từ chỉ có một chai, giao cho người khác hắn không yên tâm.

Cận Tuấn bên này vội vàng làm ra về rượu, tiểu Thất lẳng lẳng nằm trên đất, nhắm hai mắt, nếu như Cận Tuấn cẩn thận xem, liền sẽ phát hiện tiểu Thất thời khắc này lông có chút hơi tỏa sáng, hơn nữa, hô hấp là rất đều đều, có một loại kỳ quái luật động.

Không bao lâu sau đó, tiểu Thất bỗng nhiên mở mắt ra, trong mắt linh quang một lác mạnh, nó tăng một chút đứng dậy chạy ra ngoài, Cận Tuấn ngẩng đầu nhìn một cái, ánh mắt liền trở về trên tay, không đi để ý.

Bận làm việc nửa giờ, Cận Tuấn mới chứa đầy liền mười lăm bình rượu tiên từ, giờ phút này trong biệt thự đã giống như là một rượu cất vào hầm vậy, khắp nơi tản ra mùi rượu.

Tiểu Thất sau khi rời khỏi đây, rất nhanh sẽ trở lại, trở lại một cái, nó sẽ đến Cận Tuấn dưới chân, cắn hắn ống quần, dắt đi.

Cận Tuấn bị thình lình sức kéo, thiếu chút nữa không té thành một chó ăn cứt, hắn không nghĩ tới tiểu Thất lập tức trở nên lớn như vậy khí lực.

Cái này nha có phải hay không ăn đan dược ăn ngu, làm cái gì máy bay, Cận Tuấn cảm thấy một hồi không giải thích được.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Cận Tuấn đã bị tiểu Thất kéo ra khỏi cửa, tiếp theo kéo ra khỏi biệt thự, kéo đến cách vách cổng biệt thự, hướng người ta

biệt thự lầu hai sân thượng một hồi sủa điên cuồng.

Ta đi, tình cảnh này, giống như đã từng quen biết à!

Cận Tuấn lúc này mới phát giác, ngày hôm qua tiểu Thất nhắc nhở hắn có bảo rương thời điểm, cũng không phải là hành động này sao.

Cận Tuấn ngẩng đầu đi sân thượng phương hướng nhìn, nơi đó một xó xỉnh, phơi một ít phái nữ quần áo, mà một cái bảo rương, bất ngờ liền xuất hiện ở nơi đó.

Thấy vậy, Cận Tuấn vậy kêu là một cái mừng rỡ như điên à, nhưng lập tức, liền mặt mày ủ dột đứng lên.

Một ngày phát hiện 2 cái bảo rương hắn đúng là vui vẻ, cái thứ nhất bảo rương bị người hiểu lầm cũng được đi, có thể cái này biến thái cái bảo rương thứ hai xuất hiện địa phương, là ở người khác trên ban công phơi trên y phục, càng làm cho người phát điên là, tốt chọn không chọn, nó trôi lơ lửng ở một cái phái nữ quần lót ở trên.

Hon nữa, vậy quần lót là màu đen đường viền hoa.

Bảo rương xuất hiện ở nơi đó, đây là muốn ép Cận Tuấn đi làm một cái tặc trộm đồ lót à!

Cận Tuấn đứng ở nơi đó, mắt nhìn không chớp trên ban công vậy điều màu đen quần lót lên bảo rương, hắn đang làm một cái sâu đậm suy tính, như thế nào làm được không muốn người biết nhưng lại thành công đến gần vậy cái quần lót, bắt đầu bảo rương.

Cận Tuấn không biết cái này ở giữa biệt thự ở là ai, bất quá làm là hàng xóm, hắn cảm thấy nhân cơ hội này, rất cần phải có đi sâu vào nhận thức một chút, mọi người lên lầu hai sân thượng tán gẫu một chút, xúc tiến một chút tình cảm.

Lúc này, từ trong biệt thự đi ra một cái xinh đẹp ảnh, xem đến đứng ở cửa một người cùng một con chó, nhất thời trên mặt lộ ra nụ cười, hướng cửa thành thực đi tới.

Cận Tuấn không chú ý tới những thứ này, hắn chẳng qua là mắt ngoắc ngoắc nhìn xa tận chân trời gần ngay trước mắt bảo rương, đợi đến xinh đẹp ảnh đến gần, vang lên ưu mỹ thanh âm.

"Cận Tuấn, người làm sao tới?"

Cận Tuấn cúi đầu nhìn, không khỏi tròn mắt hốc mồm, ngây ngẩn, người trước mắt, bất ngờ chính là Liễu Huệ Thiển.

"Con bà nó, người yêu tình này. . . Không, chị Liễu, người làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?"

Cận Tuấn nói xong, một chút liền kịp phản ứng, Liễu Huệ Thiển từ trong biệt thự đi ra, nguyên nhân chỉ có một.

Cận Tuấn kinh ngạc nói, "Chị Liễu, chẳng lẽ người chính là biệt thự này chủ nhân, ta hàng xóm?"

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Anh dường như là nam

Cận Tuấn nằm mơ cũng không nghĩ tới, cách vách của hắn hàng xóm, lại chính là Liễu Huệ Thiển, cái này làm qua hắn chủ nhà, làm hắn bà chủ, bây giờ lại làm hắn nữ hàng xóm.

Cận Tuấn vấn đề rõ ràng cho thấy có chút hơi thừa, bất quá Liễu Huệ Thiển vẫn cười cười xong, ở Cận Tuấn không dám tin tưởng trong ánh mắt gạt đầu một cái.

Thật giống như bị sáo lộ, đây là Cận Tuấn đột nhiên nổi lên một cái ý niệm.

Cận Tuấn mua biệt thự là Liễu Huệ Thiển liên lạc, nàng làm sao sẽ biết bộ kia biệt thự ra bán ra, bởi vì là nàng liền ở cách vách à, cô gái này thật là sâu chiêu thức à.

Má ơi, người trong thành chiêu thức quá sâu, ta phải về nông thôn.

Chẳng qua là, để cho Cận Tuấn nghĩ không hiểu là, Liễu Huệ Thiên làm như vậy mục đích là cái gì, chẳng lẽ là thật thích mình, trăm phương ngàn kế muốn cùng mình chung một chỗ?

Ừ, thấy rằng Liễu Huệ Thiên tình huống trước mắt tới xem, Cận Tuấn không loại bỏ khả năng này, một cái đại mỹ nữ thích mình, suy nghĩ một chút cũng phải môn đề cho người cao hứng sự việc.

Cái này ở giữa biệt thự chủ nhân là Liễu Huệ Thiên, nói rõ vậy trên ban công chiếu hấp dẫn (sexy) đồ lót tự nhiên cũng là Liễu Huệ Thiên, khó trách nhìn như có chút quen mắt.

Như vậy thứ nhất, Cận Tuấn cảm giác mở bảo rương sự việc thì dễ làm hơn nhiều.

"Chị Liễu, người lúc nào dời tới nơi này, cũng không nói cho ta một tiếng?" Cận Tuấn hỏi.

Liễu Huệ Thiên trả lời, "Ta một mực liền ở nơi này à, trước chẳng qua là thỉnh thoảng ở bên kia mượn phòng ở một chút."

"Được rồi."

Cận Tuấn cũng lười lại đi hỏi nhiều cái gì, Liễu Huệ Thiên mở cửa, liền nhanh chóng tiến vào, còn như tiểu Thất, Liễu Huệ Thiên so với Cận Tuấn còn để tâm

Mới vừa vào cửa, Liễu Huệ Thiên trong biệt thự đi ra một người đàn ông người, "Huệ Thiên, thế nào?"

Nghe tiếng, Cận Tuấn nhìn, cùng người đàn ông bốn mắt nhìn nhau, thoáng chốc, người sau giống như thấy quỷ kêu to như nhau đứng lên.

"Là người tên biến thái này? Người tại sao lại ở chỗ này?"

"Trời ơi, còn có cái này con chó điên!"

Cận Tuấn ngược lại không có lớn như vậy phản ứng, chẳng qua là lẳng lặng nhìn hần biểu diễn.

Liễu Huệ Thiên nghi ngờ đi tới, không hiểu hỏi, "Tình huống gì, Chu Vũ, chẳng lẽ các người 2 cái biết?"

Nghe được Liễu Huệ Thiên đối với người đàn ông gọi, Cận Tuấn mới biết, người này kêu Chu Vũ.

Cận Tuấn suy nghĩ một chút, lập tức liền hỏi ngược lại, đây không phải là Chu Bộ Vĩ con trai sao, cái đó đại hiếu tử.

Dựa vào, nguyên lai chính là cho thấy lên đại hiếu tử, đối với một con chó cũng như vậy không có ái tâm.

Chu Vũ cũng không biết Cận Tuấn nghe nói qua hần tên chữ, vừa nhìn thấy Cận Tuấn, hần liền nhớ lại mới vừa những cái kia không chịu nổi sự việc, đó là trong đời hần một đại điểm nhơ.

Thấy Liễu Huệ Thiên lại biết Cận Tuấn, tựa hồ hai người quan hệ cũng không tệ lắm, Chu Vũ trong lòng lập tức liền không thoải mái, hần mến yêu nữ thân tại sao có thể cùng loại người này đi chung với nhau, Chu Vũ cảm thấy phải vạch trần Cận Tuấn tên biến thái này bộ mặt thật.

"Huệ Thiên, người làm sao sẽ biết loại này xấu xa người?" Chu Vũ tức giận nói.

Liễu Huệ Thiên nghe đầu óc mơ hồ, lấy là hai người bây giờ có phải hay không có cái gì hiểu lầm, vội vàng hỏi, "Chu Vũ, người nói cái gì vậy, Cận Tuấn là bạn tốt của ta, hần thế nào lại là người nói loại người này."

"Huệ Thiên, người không biết người này, nhất định chính là mặc quần áo đi lại cảm thú, người biết hần mới vừa rồi đối với ta. . . Đối với ta. . . Làm cái gì không!"

Thấy Liễu Huệ Thiên che chở Cận Tuấn, Chu Vũ hơn nữa tức giận, nhưng là mới vừa rồi cái loại đó khó mà miêu tả chuyện, hần không biết làm sao biểu đạt ra ngoài, lời đến khóe miệng, lại nghẹt thở.

Liễu Huệ Thiên nhìn xem Cận Tuấn, lại nhìn xem Chu Vũ, lo lắng nói, "Cận Tuấn rốt cuộc đối với người làm cái gì à, người tại sao như vậy nói hần, người nói à."

"Hần. . ."

"Hần. . ."

Chu Vũ cứng rắn là bởi vì là không nói ra câu nói kế tiếp gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, bất quá cuối cùng vẫn là làm liền một mạch nói ra.

"Hần. . . Hần. . . Hần mới vừa rồi trước công chúng liền đứng ở ta phía sau cái mông lấy tay thọt ta hoa cúc!"

Chu Vũ nói xong câu này lời sau đó, tim không đập mạnh, mặt không đỏ, không thở mạnh,

Một hồi thống khoái.

Mà nhìn lại biết được chân tướng Liễu Huệ Thiên, bị sợ thiếu chút nữa lao đảo, mọi người đều là người trưởng thành, nàng làm sao biết nghe không hiểu Chu Vũ những lời này hàm nghĩa.

Giống như một sấm sét giữa trời quang, Liễu Huệ Thiên nằm mộng cũng không nghĩ tới, Cận Tuấn sẽ là người như vậy.

Cận Tuấn nghe được Chu Vũ như vậy bêu xấu hấn, đó là cút đái cũng không thể nhin, nhất là Liễu Huệ Thiên xem hấn ánh mắt trong nháy mắt thay đổi, đó là một loại nhìn như để cho người rất khó chịu ánh mắt.

Cận Tuấn cảm thấy phải đứng ra, nếu không cái này làm cho hấn sau này như thế nào tiếp tục ngẩng đầu làm người đàn ông.

"Ta đi, anh dường như là nam, không tin buổi tối đến ta gian phòng thử một chút?" Cận Tuấn buồn bực đối với Liễu Huệ Thiên nói.

Chu Vũ chính là một câu nói, sẽ để cho Liễu Huệ Thiên tin Cận Tuấn là loại người đó, cái này làm cho Cận Tuấn hoài nghi, chẳng lẽ mình trong ngày thường chỉ biểu hiện ra hấn âm nhu đẹp, không có triển lộ ra hấn dương cương đẹp?

Liễu Huệ Thiên suy nghĩ một chút, cho rằng Cận Tuấn không thể nào là loại người như vậy, dẫu sao đêm hôm đó hấn còn sờ bản thân có phản ứng, bây giờ làm sao có thể đối với một người đàn ông người. . .

Lắc đầu một cái, Liễu Huệ Thiên đối với Chu Vũ lời bày tỏ không tin.

"Chu Vũ, ta tin tưởng Cận Tuấn hấn không phải loại người như vậy, ngươi không muốn lại bêu xấu hấn, quên cùng ngươi nói, chú Chu mua cây kia nhân sâm núi trăm năm chánh chủ chính là hấn."

"Chính là hấn?"

Chu Vũ kinh ngạc, ngày hôm qua hấn từ Trường bạch sơn tay không mà về, trong lòng như đưa đám, ai ngờ trong nhà ông cụ thần thái phần chấn nói cho hấn đã mua được một cây trăm năm nhân sâm núi, mỗi ngày ăn một chút bộ rễ cả người cũng tinh thần sáng láng, bây giờ chuyện gì không có.

Lúc ấy nghe được là nhân sâm núi trăm năm, Chu Vũ nội tâm vậy kêu là một cái sóng lớn mãnh liệt, hấn rất rõ ràng thứ này hiếm có tính, nhà mình ông cụ lại có thể gặp phải cũng mua được tay, chân thực là quá dễ cho người kinh hãi.

Chu Vũ đích thân tìm người giám định qua, xác nhận là nhân sâm núi trăm năm không khác.

Giờ phút này để cho Chu Vũ càng khiếp sợ là, nhân sâm núi trăm năm lại là trước mắt Cận Tuấn, một cái thằng nhóc tuổi quá trẻ lấy ra, nói ra ai tin à.

"Huệ Thiên, ngươi không lừa gạt ta đi, thằng nhóc này nhìn như liền không phải loại người như vậy, cầm ra bọc này bảo bối?" Chu Vũ nói.

"Có tin hay không là tùy ngươi."

Chu Vũ còn muốn nói điều gì, Liễu Huệ Thiên đã ôm tiểu Thất vào nhà.

Cận Tuấn cũng lười cùng hấn nói nhảm nhiều, đi theo vào trong nhà, vào lúc này, vẫn là phải nghĩ thế nào đi lên mở bảo rương.

Bảo rương xuất hiện hữu hiệu kỳ là 2 tiếng, thời gian nói trường không trường, bảo ngăn cũng không ngăn lắm, Cận Tuấn cũng không có thời gian quá nhiều vết mực.

Ở trong phòng ngồi xuống Cận Tuấn cũng là như ngồi bàn chông, lòng không bình tĩnh, đưa ra một cái không mặn không nhạt mượn cớ, "Chị Liễu, không bằng mang ta đi ngươi trên lầu xem một chút đi?"

Liễu Huệ Thiên ngược lại không có nghĩ quá nhiều, ba người lên lầu hai, vừa lên tới, Cận Tuấn liền chạy thẳng tới bảo rương sờ tại, sân thượng.

Liễu Huệ Thiên thấy vậy muốn ngăn lại đã không còn kịp rồi, trên ban công nhưng là phơi nàng thiếp thân quần áo, bị một người đàn ông người nhìn vẫn đủ lúng túng.

Cận Tuấn phải biết Liễu Huệ Thiên suy nghĩ trong lòng, nhất định sẽ cười nói, không sai, cô nàng, anh chính là hướng ngươi quần lót tới.

Đến sân thượng, Cận Tuấn liền thấy bảo rương, đang trôi lơ lửng ở trong gió điên cuồng đưa màu đen lồi ty quần lót phía trên, gần trong gang tấc khoảng cách, có thể Cận Tuấn nhưng là tay chân luống cuống, bởi vì là sau lưng Liễu Huệ Thiên đã đi tới.

Liễu Huệ Thiên thấy Cận Tuấn ánh mắt dừng lại vị trí, nhất thời đỏ mặt lên, lúng túng nói, "Nơi này không có gì đẹp mắt, đi xuống đi."

Cận Tuấn không trả lời, suy nghĩ làm sao chỉ khai Liễu Huệ Thiên.

"Chị Liễu, ta đột nhiên ở giữa miệng có chút khát, người đi rót ly nước cho ta có thể không?" Cận Tuấn đột nhiên nói.

Lý do này thật là nát vụn đến nỗi, nhưng Cận Tuấn giờ phút này cũng chỉ có thể nghĩ tới cái này.

Liễu Huệ Thiên nhìn xem một bên chiếu quần áo, do dự một chút, nói, "Được, người ở nơi này chờ một chút, chờ lộn xộn."

Liễu Huệ Thiên nói bóng gió Cận Tuấn tự nhiên biết.

Đợi đến Liễu Huệ Thiên xoay người đi ra, Cận Tuấn lập tức liền động, lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai đi tới màu đen quần lót trước, liếm miệng một cái môi, ánh mắt nóng như lửa, mười phần mười một cái tặc trộm đồ lót cử chỉ.

Cận Tuấn trên tay, WN chìa khóa đã chuẩn bị ổn thỏa.

Cận Tuấn tay, từ từ đưa về phía màu đen quần lót.

"Người đang làm gì? ! !"

Một giọng nói, đột nhiên xuất hiện, cả kinh Cận Tuấn cả người run một cái, thiếu chút nữa sợ sấn đá.

converter Dzung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Mắt kiếng nhìn thấu

Sau đó Cận Tuấn nhớ lại lúc ấy trộm quần lót. . . Không, mở bảo rương tình cảnh, hần như cũ rõ ràng nhớ.

Lúc ấy vậy đạo thanh âm đột ngột vang lên vị trí cách Cận Tuấn chỉ có 2m ra ngoài, nhưng là ở một phần tư sau một nén nhang, Cận Tuấn cũng đã khai hoàn liên bảo rương, hơn nữa ung dung đứng lên, ưu nhã hướng nói chuyện người đàn ông khề mỉm cười.

"À, mới vừa rồi quần lót trên có con sâu, ta đem nó phui đi."

Cận Tuấn biểu hiện rất bình tĩnh, trước một giây còn thô bỉ đứng ở một cái màu đen quần lót trước, một giây kế tiếp liền sắc mặt thay đổi, mười phần một cái chánh nhân quân tử hình dáng.

Chẳng qua là hần lý do này, quá xấu, nơi nào có côn trùng người không đi phát hiện, hết lần này tới lần khác ở một cái quần lót ở trên phát hiện, cái này mẹ hần quý mới tin người.

Chu Vũ mơ hồ, hần hoàn toàn xem không hiểu Cận Tuấn là người như thế nào, mới vừa rồi muốn bạo hần hoa cúc, bây giờ lại muốn trộm Liễu Huệ Thiên quần lót, giờ phút này hần rất muốn biết một cái vấn đề.

Cận Tuấn kết quả thích nam hay nữ, chẳng lẽ già trẻ trai gái thông sát?

Chu Vũ không dám tưởng tượng tiếp, bắt quá dễ cho như vậy một tên biến thái tiếp tục mai phục ở Liễu Huệ Thiên bên người, hần vô luận như thế nào cũng sẽ không đáp ứng.

Nổi giận dùng dùng nú lấy Cận Tuấn quần áo, Chu Vũ thấp giọng âm trầm nói, "Người tên biến thái này ta nói cho người, tốt nhất cách Huệ Thiên xa một chút, nếu không ta để cho người không ăn được bao đi."

"Các người đang làm gì vậy chứ?" Liễu Huệ Thiên thanh âm truyền tới.

"Bệnh thần kinh, người lấy là theo đuổi phụ nữ dựa vào lớn tiếng đe dọa là được rồi à." Cận Tuấn hất tay của hần ra, vỗ một cái cổ áo, cười híp mắt nhận lấy Liễu Huệ Thiên trong tay ly nước.

"Không có sao, Chu Vũ bạn học nói cái mũi lông có chút trường, muốn cho ta giúp hần rút ra một chút, chị Liễu, người nói ở chị người ta tại sao có thể làm ra loại này chán ghét chuyện, đúng không." Cận Tuấn như không có chuyện gì xảy ra nói.

Chu Vũ sắc mặt rất khó xem, bỏ mặc Cận Tuấn nói bậy nói bạ, đối với Liễu Huệ Thiên nói, "Huệ Thiên, người cùng loại người này ở chung một chỗ có ý gì, chủ đề cho ta mang người trở về."

Liễu Huệ Thiên nghe được Chu Vũ mà nói, sắc mặt lập tức liền biến, rất âm lãnh, nói, "Chu Vũ, ta coi người là bạn, người nếu là nói lời như vậy nữa phiền toái người đi cho ta, sau này đừng nữa đến tìm ta."

Nói xong, Liễu Huệ Thiên cười lên, lại nói, "Thật buồn cười, người giúp ta nói cho hắn, ta là sẽ không trở về cái nhà đó."

Cận Tuấn không rõ cho nên, nhưng nghe Liễu Huệ Thiên giọng, tựa hồ cùng nàng cha giống như có huyết hải thâm cừu vậy, khó trách đêm hôm đó uống rượu say nói như vậy.

Chu Vũ ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm Cận Tuấn, nói, "Có phải hay không bởi vì là hắn?"

Cận Tuấn thấy Chu Vũ nhắm vào mình, thật là hết ý kiến, hắn căn bản không biết tình huống gì, làm sao liền bởi vì là hắn.

"Quan Cận Tuấn chuyện gì, đây là ta chuyện riêng, cùng người bất kỳ không liên quan."

Liễu Huệ Thiên thở dài, chậm rãi nói, "Các người cũng đi thôi, ta muốn yên tĩnh một mình."

"Ta cùng người đi." Chu Vũ vội la lên.

"Không cần."

Chu Vũ không biết làm sao, hung hãn trừng mắt nhìn Cận Tuấn, xoay người rời đi.

Cận Tuấn vẫn là lần đầu tiên thấy Liễu Huệ Thiên như vậy bộ dáng bi thương, trong lòng không khỏi nổi lên một cổ bảo vệ dục vọng, muốn đưa tay đem nàng ôm vào trong ngực thật tốt trấn an một phen.

Chẳng qua là còn chưa chờ Cận Tuấn phương án áp dụng, Liễu Huệ Thiên liền xoay người vào gian phòng của mình, đóng cửa lại, lưu lại ngoài cửa YY Cận Tuấn.

Đáng tiếc một cái cơ hội thật tốt, Cận Tuấn âm thầm than thở trở về.

...

Chờ Cận Tuấn trở về làm xong còn dư lại làm ra về bình công việc, liền lấy ra mới vừa rồi ở Liễu Huệ Thiên quần lót ở trên lái ra bảo rương đồ, là một bộ mắt kiếng.

Mắt kiếng nhìn thấu, danh như ý nghĩa, chính là đeo nó lên có thể xuyên qua chướng ngại vật, thấy chướng ngại vật tình huống ở phía sau, nói thí dụ như một cái xinh đẹp động nhân phụ nữ ở trước mắt, đeo nó lên, vô luận nàng mặc áo khoác bông vẫn là cái gì, lập tức là có thể coi thường nàng mặc quần áo, trực tiếp nhìn thấu nàng thân thể.

Như vậy bảo bối, quả thật cư gia du lịch, vật nam cần thiết nhìn coi, có nó, bất kỳ phụ nữ liền không che giấu.

Đĩ nhiên,

Những thứ này đều là Cận Tuấn mình xem tiểu thuyết Internet cho ra tình huống, còn như có phải hay không, còn phải xem hệ thống nhắc nhở.

"Con bà nó, hệ thống, người là muốn cho chúng ta hữu nghị thuyền nhỏ lật sao?"

Làm Cận Tuấn từ hệ thống nơi đó biết được trên tay cái này mắt kiếng nhìn thấu chức năng sau đó, lập tức liền la mắng.

Mắt kiếng nhìn thấu đúng là có thể nhìn thấu, cái này không giả, nhưng để cho Cận Tuấn khó chịu là, nhìn thấu chỉ có thể đến áo tắm hai mảnh (bikini) trình độ, xuống chút nữa, chính là vạn ác gạch men.

Hơn nữa còn có một cái càng gần gà địa phương, vật này chỉ có một lần miễn phí thể nghiệm cơ hội, năm phút thời gian, tiếp theo lại muốn đốt tiền mới có thể tiếp tục sử dụng, 1 phút mười ngàn đồng tiền.

Đầu năm nay, thật sự là khắp nơi nói chiêu thức, hệ thống cái này nhà chính là heo nái mặc áo ngực, một bộ lại một bộ.

Ta đi người bà vú, đây là xem ta có tiền, để bầy ta tới, 1 phút mười ngàn khối, giựt tiền cũng không nó tới tiền nhanh như vậy à.

Cận Tuấn quyết định chú ý, sau này không cần phải dưới tình huống tuyệt đối không loạn dùng vật này, nhưng là, làm Cận Tuấn cảm mắt kiếng nhìn thấu, loại này mới lạ đồ chơi không thử một chút, thật giống như không nói được, nội tâm ngoa ngậy hồi lâu, Cận Tuấn vẫn là dùng thử một lần.

"1 phút liền tốt, đến thời gian lập tức tháo xuống, tuyệt không hai lời." Cận Tuấn âm thầm hung hãn quyết định.

Nếu thí nghiệm, Cận Tuấn dĩ nhiên là chọn cách vạch Liễu Huệ Thiên tới, hắn có thể hưởng thiên bảo đảm, hắn không phải ôm tà ác tâm tính sử dụng, chỉ

là muốn xem xem Liễu Huệ Thiên thế nào, dấu sao mới vừa rồi như vậy thương tâm đáng vẽ.

Đối với cách vách, Cận Tuấn từ từ đeo lên mắt kiếng, trước mắt hần tằm mắt bắt đầu biến hóa, lập tức biến đổi sau đó, hần liền thấy Liễu Huệ Thiên phòng khách, không người ở đây, gian phòng từng cái tìm kiếm, vẫn là không có thấy người.

Cận Tuấn trong lòng nóng nảy, thầm nói Liễu Huệ Thiên không biết thương tâm quá độ, không nghĩ ra làm chuyện ngu xuẩn liền đi.

Vào lúc này, thời gian đã qua 2 phút, Cận Tuấn không có chút nào phát hiện, một lòng muốn tìm Liễu Huệ Thiên ở đâu, cuối cùng, đi qua một phen gian khổ tìm, hần rốt cuộc ở vệ sinh ở giữa thấy được Liễu Huệ Thiên.

Yêu tinh này xem tình huống là muốn tắm! ! !

Cận Tuấn vừa nhìn thấy lập tức sợ hết hồn, tiếp theo chính là lòng như lửa đốt đứng lên, hần thấy Liễu Huệ Thiên đứng ở trong phòng vệ sinh, đang chậm rãi thoát y.

Cái này coi như kích thích, Cận Tuấn cả người nhiệt huyết sôi trào, mắt nhìn không chớp Liễu Huệ Thiên cởi hoàn quần áo, chốc lát ở giữa cũng chỉ còn lại có một thân đồ lót mặc lên người.

Khoảng cách gần như vậy hiện trường áo tắm hai mảnh (bikini) tú, Cận Tuấn vẫn là lần đầu tiên xem, quá đẹp mắt.

Càng cay hình ảnh theo tới, Cận Tuấn thấy, Liễu Huệ Thiên bắt đầu cởi ra trên người sau cùng quần áo.

Nhưng vào lúc này, rắc rắc một chút, hình ảnh tới, sau đó tằm mắt trở về đến Cận Tuấn trước mặt, là một mặt tường, bên cạnh còn có một cái nhìn hần ngăn người chớ.

"Trời ạ người tiên nhân, đang làm thời điểm cao triều người cho ta cả không có?" Cận Tuấn muốn điên, thật vất vả livestream một bộ hoạt sắc thom ngát xuân cung đồ, mắt kiếng nhìn thấu thời khắc máu chốt hết giây chuyển.

"Mắt kiếng nhìn thấu miễn phí thể nghiệm kết thúc, là hay không tiếp tục sử dụng? Sử dụng thời gian mỗi phút mười ngàn đồng tiền "

"Nhanh như vậy sẽ không có, mẹ, nói xong một phút, yêu tinh này thật tốt thương tâm liền thương tâm, chạy đi tắm làm gì, đem ta mê thần hồn điên đảo."

Cận Tuấn oán trách một chút, hồi tưởng lại Liễu Huệ Thiên vậy vóc người ma quỷ, đã đến đẹp mắt nhất lúc, rốt cuộc muốn không muốn lại tiếp tục xem tiếp chứ ?

1 phút mười ngàn, thật giống như cũng không mắc đáng vẽ, không đúng, vạn nhất giống như mới vừa rồi xem ghiền, yêu tinh này tắm tắm nửa giờ, ta ngay cả có mấy triệu cũng không đủ xem à. . .

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Đồ thạch

Thông qua tình vì một phen tính toán, Cận Tuấn mau chóng tỉnh ngộ, xoa xoa lỗ mũi ở trên rì ra một chút xú máu mũi, dứt khoát quyết nhiên thu hồi mắt kiếng nhìn thấu, không nữa đi xem cách vách vậy câu hồn đoạt phách mỹ nhân ra tắm.

Lại như vậy nhìn tiếp, chỉ biết rơi vào 2 người không kết quả.

Cầm chìa khóa xe, Cận Tuấn mang tiểu Thất ra cửa mua đồ đi.

Cho Hứa Phú Long hai mươi bình rượu tiên tử đã rót bình xong, Cận Tuấn đem bọn họ toàn bộ nhận được nhẩn trữ vật bên trong.

Cận Tuấn rất rõ ràng, chờ rượu tiên tử vừa mở ra thị trường, nhu cầu tính khẳng định liền lớn, đến lúc đó Cận Tuấn không thể nào lại một chai một chai rót rượu, cho nên mua mấy cái thùng rượu lớn, trang bị đầy đủ sau giao cho Hứa Phú Long đi giải quyết là được.

Xe chạy tới thị trường, Cận Tuấn đi tới một nhà làm rượu buôn bán cửa tiệm, hỏi thăm một chút, không có tìm được thích hợp.

Tiếp tục nhìn về phía trước một chút, vẫn là không có, đầu đầu vòng vo một chút, Cận Tuấn rút cuộc ở một cửa tiệm bên trong tìm được, thùng rượu là làm bằng gỗ, rất phù hợp hần muốn tìm, không nói hai lời, Cận Tuấn duy nhất mua năm, dù sao có nhần trừ vật, lại nhiều đồ cũng không sợ không địa phương thả.

Mua xong thùng rượu, Cận Tuấn thật muốn lập tức hầy thu vào nhần trừ vật bên trong, làm gì được nhiều người tai mắt lẫn lộn, khiến cho không thể, không thể làm gì khác hơn là lưu lại địa chỉ để cho người bán đưa tới.

Sự việc giải quyết, Cận Tuấn chuẩn bị rời đi đang lúc, thấy phía trước xúm lại rất nhiều người, có thông khổ tiếng kêu rên, cũng có người lớn tiếng cười như điên, lập tức trong lòng tò mò, liền hỏi liền một chút ông chủ.

"Người nói trước mặt à, đó là vốn là một cái tỷ phú mở sòng bạc, mỗi ngày đều có thật nhiều người có tiền kéo tới như kền kền, ở nơi đó ném một cái thiên kim." Ông chủ cũng không có giấu giếm, nói thật.

Lời này cũng làm Cận Tuấn sợ hết hồn, cái này còn đến đâu, bây giờ không phải là nghiêm cấm đánh bạc sao, nơi này ban ngày ban mặt mở sòng bạc, không người quản lý?

Ông chủ như là nhìn thấu Cận Tuấn nghi ngờ trong lòng, lại nói, "Nơi này đánh bạc cũng không phải là cái loại đó đánh bạc, xác thực mà nói, hần là kêu đồ thạch."

Dừng một chút, ông chủ lại nói, "Người biết khai đánh cuộc này thạch tràng tỷ phú hần tiền từ đâu tới sao, nghe nói năm đó hần đồ thạch nhìn trúng một hòn đá, tan hết gia tài mua vào, hòn đá kia tại chỗ hết thấy khai sau đó, cuối cùng giá trị liền thành, chừng một tỉ nhiều, từ đây hần cũng lác mình một cái, thành hàng tỷ nhà giàu, mọi người cũng đưa hần ngoại hiệu kêu "Lý Một Tỷ"."

Ông chủ nói lời này, trong mắt tràn đầy hâm mộ, quả thật, một hòn đá cắt ra cái một tỉ đi ra, đây là bực nào đáng sợ, đổi lại là ai, cũng sẽ sanh ra hâm mộ ghen tị tình.

Cận Tuấn nghe xong trong lòng cũng là dâng lên một hồi gọn sóng, đồ thạch loại vật này hần chẳng qua là tiểu thuyết Internet trong xem qua, còn không có đích thân trải qua, hần biết, loại vật này có thể để cho người nháy mắt ở giữa giàu đột ngột, cũng có thể để cho người làm táng gia bại sản.

Đối với về tiền bạc bây giờ có nhiều như vậy vật có thể kiếm tiền, Cận Tuấn ngã không có hứng thú đi chơi những thứ này, lác đầu một cái, liền chuẩn bị rời đi.

Vậy mà lúc này ôm vào trong ngực tiểu Thất từ tay hần ở trên tránh ra khỏi, nhảy xuống địa, chạy thẳng tới bên kia đồ thạch địa phương đi.

"Tiểu Thất, người làm gì chứ?" Cận Tuấn hướng ông chủ cười khổ một cái, đuổi theo.

Tiểu Thất đi tới đồ thạch địa phương, chui vào trong đám người, đây có thể khổ Cận Tuấn, không thể làm gì khác hơn là vừa cùng người ấy nấy, một bên chui vào bên trong, chờ đi tới trước đầu, Cận Tuấn thấy được tiểu Thất, cũng thấy rõ nơi này tình huống.

Nói là đồ thạch tràng, thật ra thì bất quá là một cửa tiệm cửa hàng bên trong, một cái đại khung thủy tinh bên trong, sắp hàng để rất nhiều lớn nhỏ cùng màu sắc khác nhau đá, Cận Tuấn ánh mắt đảo qua, muốn xem xem có chừng nhiều ít đá.

Nhưng mà, cái này tùy ý đảo qua, sẽ để cho Cận Tuấn từ trong thấy được ngạc nhiên mừng rỡ, ở một hòn đá bề ngoài, cuối cùng phụ một cái bảo rương.

Không nghĩ đến ở nơi này nhìn thấy bảo rương, Cận Tuấn mừng rỡ, không nghi ngờ chút nào, đây nhất định là tiểu Thất cố ý mang hần tới bên này nguyên nhân, nghĩ tới đây, Cận Tuấn chân tưởng cho cái này đưa nhỏ một cái hôn.

Bất quá cùng lúc đó, để cho Cận Tuấn phát hiện một cái vấn đề kỳ quái, bảo rương xuất hiện ở nơi này, vì sao mới vừa rời hần ở vùng lân cận thời điểm, hệ thống không có đề kỳ trong phạm vi có bảo rương xuất hiện.

Không chỉ là lần này,

Liền kết nối với lần ở biệt thự trong vườn phát hiện cái đó bảo rương giống như vậy, hệ thống cũng không có đề kỳ.

Mà đây chút bảo rương, đều là tiểu Thất phát hiện, Cận Tuấn suy đoán, chẳng lẽ trong này có liên quan gì?

Cận Tuấn cái vấn đề này mới vừa nổi lên, liền bị bên người tiếng rêu rao đánh bị cắt đứt suy nghĩ, không kịp đi suy nghĩ nhiều, hần thấy, có người mập mập cùng một cái mang mắt kiếng người trung niên tiến lên chọn đá.

Thấy vậy, Cận Tuấn nhiều hứng thú xem nhìn.

Hai người ở khung thủy tinh trước nhìn một hồi, đeo mắt kiếng người trung niên luôn luôn ở mập mập bên tai nói gì, cuối cùng, mập mập chọn một khối quả đầm lớn đá.

Thấy vậy, Cận Tuấn thờ phào nhẹ nhõm, hần thật sợ đối phương chọn trúng cái đó phụ bảo rương đá.

Đồ thạch cách chơi chính là ai coi trọng kia tăng giá, trả tiền, lấy ra đá, tại chỗ cắt ra, nếu như là đáng tiền hàng, tại chỗ thu mua, dĩ nhiên, cũng phải nhìn đôi phương là hay không nguyện ý ra bán ra.

"Hai trăm ngàn." Người trong tiệm không nặn không lạt nói.

Nghe được cái này giá cả phẩm chất, mập mập do dự một chút, bất quá vẫn là trả tiền.

Hai trăm ngàn mua một hòn đá, nếu là đồ vật bên trong là bảo khá tốt, muốn chẳng qua là đá bình thường, vậy thì thua thiệt đại phát, bất quá đồ thạch chính là như vậy.

Người trong tiệm liền từ khung thủy tinh trong lấy ra đá, đưa cho mập mập nhìn mấy cái, lấy tới máy, lập tức liền tại chỗ cắt đứng lên.

Nhọn thanh âm vang lên, trong chốc lát, quả đấm lớn đá liền chia làm hai, mập mập lòng như lửa đốt cầm lên đá tỉ mỉ quan sát, làm gì được không nhìn ra đầu mối gì, không thể làm gì khác hơn là đưa cho bên cạnh đeo mắt kiếng người trung niên.

Người trung niên nhìn một hồi, đưa ra năm đầu ngón tay, thấy vậy, mập mập mừng rỡ, lấy là nhất được bảo, "Năm triệu?"

Người trung niên lắc đầu, mập mập lại hỏi, "Năm trăm ngàn?"

Người trung niên lại lắc đầu, mập mập thanh âm đã yếu đi, tức giận không lực đạo, "Năm chục ngàn?"

Người trung niên vẫn lắc đầu, "Năm ngàn!"

Hai trăm ngàn mua tảng đá, cắt ra tới chỉ trị giá năm ngàn, mập mập trong lòng khổ có thể tưởng tượng được, hai trăm ngàn cũng ra, hấn kếm cái này năm ngàn sao, nói thật, bây giờ kếm!

Cùng trong nhà cha mẹ chết vậy, mặt mày ủ dột đôi tiền, mập mập cùng đeo mắt kiếng người trung niên ủ rũ cúi đầu rời đi.

Tiếp theo, như cũ có không ít người tiến lên chọn đá, những người này, đại đa số đều là người có tiền, kết quả tự nhiên là có người vui mừng có người buồn.

Cận Tuấn ở hiện trường thấy một người một trăm ngàn lái ra giá trị ba triệu, cũng thấy một người xài một triệu lái ra nhưng là khối phổ thông đá.

Nói thật, đồ thạch loại vật này, người bình thường thật không chơi nổi, không có một chút vừng vàng xuất thân, ai dám cầm nhiều như vậy tiền đi bác.

Cận Tuấn nhìn người khác đi lên chọn đá, giống như là hấn tiêu tiền đang chọn đá, trong lòng vậy kêu là một cái khăn trương à, hấn nhiều lo lắng bảo rương một không lưu thần liền bị người khác cho chọn đi.

Rốt cuộc, nhìn lâu như vậy, Cận Tuấn không chịu nổi pháp phòng lo sợ cảm giác, hấn quyết định muốn mình lên, bỏ mặc tốn bao nhiêu giá tiền, đều phải đem đá kia bắt lại.

Dĩ nhiên, Cận Tuấn không phải loại người như vậy ngu nhiều tiền đối tượng, mặc dù bảo rương ở đá kia ở trên phụ, vạn nhất người ta kêu giá hai triệu, có mua hay không tốt, coi như mua, Cận Tuấn cũng không có nhiều tiền như vậy, dĩ nhiên, nếu như tảng đá này đáng tiền mà nói, coi như bán giá cao nữa, khác làm gì bàn về.

Cận Tuấn không làm mua bán lỗ vốn, đang xuất thủ trước, hấn vẫn là phải làm chút chuẩn bị, một cặp mắt kiếng lạng lẽ ở giữa, xuất hiện ở tay hấn ở trên, Cận Tuấn ngoài miệng câu khởi tiện tiện nụ cười, rất tự nhiên đeo lên nó.

Đừng hiểu lầm, Cận Tuấn chẳng qua là mang mắt kiếng, cho thấy mình cao ép phẩm chất, cũng không có kỳ ý hấn, ngay sau đó, hấn thì phải bước lên trước.

Có thể lúc này, bên cạnh có 2 cái quần áo công dùng người đàn ông giành trước Cận Tuấn một bước, hào hứng xông tới.

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Cận Tuấn đại biểu ca

Cận Tuấn sống sót một chút, thu ở chân, không có tiến lên, cũng chờ lâu như vậy, cũng không thềm để ý chờ thêm chút nữa.

Vậy 2 cái người đàn ông đưa lưng về phía Cận Tuấn bắt đầu ở khung thủy tinh trước chọn đá, mà không ít người thấy hai người quần áo, nhưng là thấp giọng ở nghị luận.

"Các người xem xem cái này 2 người, xem bọn họ mặc quần áo chính là công trường đang thi công, cũng chạy tới đồ thạch, chơi nổi sao?"

"Kính hải quái vật nhỏ, những cái kia người hạ đẳng luôn nghĩ một đêm chột giàu, nếu là thua cuộc sẽ khóc cha cầu mẹ, giả bộ đáng thương, nói đó là hấn một năm tiền lương cái gì, những người này chính là như vậy, không chơi nổi càng muốn chơi."

"Hãy chờ xem, chờ một chút nhất định sẽ được diễn một trận bi thảm câu chuyện."

". . ."

Người vây xem chăm chọc, thấy bọn họ như vậy xem thường phía trên 2 người, Cận Tuấn là nông thôn đi ra ngoài, xem thường nhất những thứ này tự cho là đúng thượng đẳng người.

"Chơi hay không nổi, người ta cũng ở phía trên chọn đá, người được người lên a, không được đừng ở chỗ này mù bb."

Cận Tuấn những thứ này lời vừa nói ra, nhất thời ngăn chặn rất nhiều lăm mồm người, một cách tự nhiên, cũng gặp phải rất nhiều người xem thường tổn thương, đối với lần này, hấn thì làm như không thấy, chú ý phía trên hai người cử động.

2 cái người đàn ông nhìn một hồi, tựa hồ cũng xem không hiểu, thấp giọng thương lượng một chút, sau đó một người trong đó người đàn ông lòng đưa ngang một cái, chỉ hướng một hòn đá, thanh âm khàn khàn nghe rất khẩn trương, nói, "Phiền toái người, liền tảng đá này."

Theo người đàn ông kia chỉ hướng vị trí nhìn, Cận Tuấn hô hấp lập tức dồn dập, bởi vì là người đàn ông kia chỉ đá kia, không phải khác, chính là phụ bảo rương khối kia.

Bên này Cận Tuấn trong lòng lo lắng, suy tư phải làm sao, bên kia, người trong tiệm đã ra giá, đá kia muốn một trăm ngàn đồng tiền, nghe được cái này giá tiền, 2 cái người đàn ông lộ vẻ do dự, quả thật, một hòn đá thì phải một trăm ngàn đồng tiền, đối với bọn họ mà nói, đếm hạng mục quá lớn.

Thấy vậy, Cận Tuấn thấy có hy vọng, thầm nói hai người dù sao cũng muốn thu tay, không muốn mua, tảng đá này vô vọng tai ương sẽ để cho ta tới chịu đựng đi, hoặc là các người chọn đá khác.

Một người đàn ông người nhìn xem những thứ khác đá, xem ra là muốn cho đồng bạn đổi một khối, có thể người sau rất quật cường, đã nhận định đá kia.

"2 người cân nhắc như thế nào, có mua hay không?" Người trong tiệm có chút không nhẫn được hỏi.

"Mua mua mua, liền khối này." Một người trong đó người đàn ông lòng nói gấp.

Xem ra cuối cùng, hai người vẫn bị đồ thạch sau khi thành công to lớn kim tiền cảm dỗ mê mẩn, không tiếc giá buông tay đánh một trận.

Nghe nói như vậy, Cận Tuấn tim đập rộn lên một chút, đá bị người khác mua đi, bảo rương đã đến ở trong tay người khác, còn muốn mua về, thì nhiều phiền toái.

Bất quá biện pháp vẫn phải có, đó chính là cướp, nhưng Cận Tuấn biết không thể thực hiện được, bởi vì là đồ thạch cái này được có quy củ, người khác nhìn trúng đá, người mua khác không thể cướp, trừ phi đối phương chủ động buông tha, nhưng trước mắt tới xem, hai người không có ý buông tha, hơn nữa đã quyết định muốn mua.

Đau lòng trả tiền, đá lấy ra, 2 cái người đàn ông liền không kịp đợi để cho người cắt lái tới.

Cận Tuấn cùng 2 cái lòng của nam nhân nhảy vậy, cũng sắp nhảy đến cổ họng, cổ đưa lão trưởng, muốn xem xem trong đá đến tốt cùng là không phải có bảo bối.

Kết quả quả thật là chứng thực câu nói kia, kỳ vọng càng lớn thất vọng càng lớn!

Đá cắt đi ra ngoài bóng loáng bề ngoài, vẫn là đá bình thường, thấy một màn này, 2 cái người đàn ông mặt xám như tro tàn, thậm chí một cái không đứng vững, thiếu chút nữa từ trên bậc thang té xuống, thật may Cận Tuấn lanh tay lẹ mắt, tiến lên đỡ hấn.

"Người anh em, cẩn thận một chút." Cận Tuấn nói.

Người đàn ông thất hồn lạc phách, cùng Cận Tuấn nói đa tạ, hấn đồng bạn muốn khối kia hoa một trăm ngàn đồng tiền mua về phổ thông đá, hai người chuẩn bị rời đi.

"Đại biểu ca, là người sao?" Cận Tuấn thấy rõ ràng người đàn ông diện mạo, mừng rỡ kêu lên.

Bị Cận Tuấn gọi là đại biểu ca người đàn ông kỳ quái nhìn một cái Cận Tuấn, sau đó giống vậy vui mừng nói, "Người. . . Người là tiểu Tuấn?"

"Là ta, là ta, đại biểu ca,

Thật trùng hợp, không nghĩ đến ở nơi này có thể thấy người." Cận Tuấn kích động nói.

Người đàn ông là Cận Tuấn đại biểu ca, tên là Lý Đại Thành, khi còn bé không thiếu chiều cổ hần, nhất là Cận Tuấn cha mẹ xảy ra tai nạn xe cộ qua đời sau đó, trong thôn đối với hần tốt nhất chính là Lý Đại Thành, có gì ăn ngon chuyện đùa thời gian thứ nhất liền kêu hần, Cận Tuấn đã đem hần coi thành anh ruột, mà Lý Đại Thành giống vậy đem hần coi thành mình em trai ruột.

Chẳng qua là Cận Tuấn thi lên đại học sau đó, Lý Đại Thành cũng đi ra ngoài bên ngoài làm việc, hai người đã không sai biệt lắm ba bốn năm không gặp, cái này vừa thấy mặt, để cho người thổn thức không dứt.

Ngăn người hần huyện sau đó, Lý Đại Thành mặc dù còn đắm chìm trong bi thương bên trong, chỉ thấy đến bao năm không thấy em trai, trong lòng bi thương hòa tan rất nhiều, vội vàng đạo, "Em trai, đi, anh mang người đi ăn cơm, những năm này không thấy mặt, cũng làm anh muốn chết."

Cận Tuấn trong lòng cảm động, Lý Đại Thành đối với hần vẫn là cùng khi còn bé vậy, thời gian thứ nhất liền muốn mang hần đi ăn ăn ngon.

Ở trong thành phố lớn đánh liều lâu như vậy, rốt cuộc lại cảm nhận được thân nhân ấm áp, Cận Tuấn lập tức liền đồng ý, chẳng qua là ở lúc rời đi, còn có một số việc không có giải quyết.

Không biết mới vừa rồi đồ thạch người là Lý Đại Thành khá tốt, Cận Tuấn biết, vậy thì không được, nơi này ăn Lý Đại Thành một trăm ngàn đồng tiền, gần đây bao che Cận Tuấn làm sao cũng phải đối phương phun ra.

Đồ thạch vật này, bỏ mặc như thế nào, nhất kiếm tiền đều là bán đá.

"Anh họ, người chờ một chút, ta ngứa tay, cũng muốn chơi 2 đưa cái này." Cận Tuấn cười nói.

Nghe vậy, Lý Đại Thành bị sợ hoảng, vội vàng ngăn lại, nghiêm túc nói, "Tiểu Tuấn, vật này chơi không thể, mới vừa rồi anh đã thua thiệt một trăm ngàn đồng tiền đi vào, người cũng không nếu lại đem mình tiền khổ cực bỏ đi vào, không được, đi nhanh lên."

Cận Tuấn hề hề cười một tiếng, Lý Đại Thành không biết hần bây giờ tình cảnh, cho rằng hần không có tiền gì, sợ hần thua thiệt, khẩn trương hần.

Lý Đại Thành khẩn trương dáng vẻ đem Cận Tuấn chọc cười, vỗ vai hần một cái bâng, nói, "Yên tâm đi, anh họ, ta trong lòng hiểu rõ, các người liền coi được."

Nói xong, Cận Tuấn đối với người trong tiệm đạo, "Các người cái này đồ thạch, trong đá lai ra đồ như thế nào mới tính đáng tiền?"

Lý Đại Thành và những người khác nghe Cận Tuấn nói chuyện như vậy có sức, cũng lấy là hần là đồ thạch trong tay hành gia, ai có thể nghĩ nghe được hần hạ một câu nói, đều là thiếu chút nữa ngã rớt cảm.

"Ta cái qua loa, liền trong đá xuất hiện cái gì mới đáng tiền cũng không biết, liền dám chạy tới đồ thạch, người anh em, người là con khi phái tới sao?"

"Khó trách biết vậy 2 người, nguyên lai đều là giống nhau, từ nông thôn tới, cười chết người. "

"Hay là trở về khiêng gạch đi, vật này không phải các người chơi."

"Lòng cao ngất, mạng so với giấy bạc!"

Nghe mọi người mà nói, Lý Đại Thành lòng nói gấp, "Tiểu Tuấn, chúng ta đi thôi, cái này không dễ chơi."

Lý Đại Thành bên cạnh người đàn ông mới đầu lấy là Cận Tuấn rất lợi hại, thấy được hy vọng, không nghĩ tới Cận Tuấn bày một đại quạ đen, cũng là khuyên nhủ, "Anh bạn trẻ, nghe anh người, chúng ta không có tiền không chơi nổi cái này, đi thôi."

Cận Tuấn hướng người đàn ông cười một tiếng, lại nói, "Anh họ, chẳng lẽ người quên, ta nhưng là không làm chuyện không có nắm chắc tình, đừng lo lắng, xem ta."

Lý Đại Thành thấy Cận Tuấn kiên trì muốn chơi, không thể làm gì khác hơn là buông tha khuyên can, bên cạnh người đàn ông giống vậy thờ dài đứng lên, ở hần xem ra, Cận Tuấn không thể nghi ngờ là ở đưa tiền.

Đối với đồ thạch tình huống cụ thể, Cận Tuấn đúng là không hiểu, cho nên hỏi rõ khá một chút, dấu sao trong đá như thế nào mới đáng tiền không hiểu rõ, chờ một chút nhìn cái gì.

Người trong tiệm trên mặt đều là khinh thường, thấy Cận Tuấn cùng 2 cái công nhân biết, thống nhất thuộc về kết là là không có tiền chủ nhân, nếu không phải ông chủ phân phó đối với khách muốn khách khí một chút, hần cũng lười giải thích.

"Trong đá có xanh liền đáng tiền, cụ thể trị giá nhiều ít, xem trong đá màu sắc diện tích lớn nhỏ." Người trong tiệm đơn giản giải thích một chút.

Cận Tuấn dĩ nhiên là nhìn thấu sắc mặt của đối phương, không có để ý, nghe hần vừa nói như vậy, đại khái liền biết rõ, không nói hai lời, lấy tay đẩy một chút gác ở trên sống mũi mắt kiếng, đi tới khung thủy tinh bên, bắt đầu quan sát.

Bên cạnh Lý Đại Thành hai người, cũng là hỗ trợ nghiêm túc nhìn lên đá, cho dù xem không hiểu, cũng muốn giúp Cận Tuấn ra một phần lực.

Không nhiều không thiếu, một phút thời gian sau này, Cận Tuấn liền cười híp mắt ngẩng đầu lên, đối với người trong tiệm nói, "Giúp ta đem khối này, khối này, khối này. . . Còn có đá kia đều lấy ra, ta mua."

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Lý Một Tỷ

Nghe được Cận Tuấn duy nhất muốn bắt bốn tảng đá đi ra, tất cả mọi người tại chỗ đều là ngây ngẩn một chút, theo dõi, chính là cười rộ.

"Quả thật là thằng nhà quê, thật làm những đá này là đá, tùy tiện cầm."

"Ha ha, không bình thường hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều à!"

"Mang người trẻ tuổi này đi bệnh viện xem bệnh một chút đi, đừng ở chỗ này giải trí đại chúng."

". . ."

Đám người chiêm biếm, Lý Đại Thành lo lắng kéo một chút Cận Tuấn, thấp giọng nói, "Em trai, những đá này mua một khối cũng hàng ngàn hàng vạn, đừng đùa, đi thôi."

Cận Tuấn không để ý, gõ kiếng một cái khung, tỏ ý đã mơ hồ người trong tiệm lấy đá.

"Người nhất định phải mua cái này bốn khối?" Người trong tiệm hỏi một câu.

Cận Tuấn gật đầu.

"Người biết cái này bốn tảng đá cộng lại muốn bao nhiêu tiền sao? Một triệu hai trăm ngàn, người cầm ra sao?" Người trong tiệm mắt chó coi thường người nói ra những lời này.

Lý Đại Thành nghe cái giá tiền này thiếu chút nữa bị sợ chân mềm, bần bệu ngăn ở Cận Tuấn đầu năm, nói, "Chúng ta không cần, không chơi, đi."

Đám người lại là bộc phát ra một hồi cười đùa.

Cận Tuấn lười giải thích, móc ra một tấm nghen, đưa cho người trong tiệm, đơn giản đạo, "Cà thẻ, đem đá lấy ra!"

Cận Tuấn cử động này, nháy mắt ở giữa liền kinh hãi tất cả mọi người, không nghĩ tới hần thật cầm ra nghen tới để cho người cà.

"Cái gì, hần thật có một triệu hai trăm ngàn?"

"Cầm ra phỏng đoán cũng là tiền khổ cực, chờ một chút bồi tiến vào đừng bất tỉnh liền tốt."

"Ta liền xem người làm ra về không nói lời nào."

Người trong tiệm khó tin nhận lấy Cận Tuấn trên tay nghen, cả một cái, thật cả ra một triệu hai trăm ngàn, lần này hần biểu tình liền nghiêm túc.

Theo thường lệ từng cái lấy ra bốn tảng đá, bày ở Cận Tuấn trước mặt.

Lý Đại Thành một bộ thấy quỷ vậy biểu tình nhìn Cận Tuấn, một triệu hai trăm ngàn, cũng không phải là một trăm hai mươi khối, Cận Tuấn cứ như vậy

mây thưa gió nhẹ lấy ra.

Trời ơi, em trai, những năm này, người kết quả làm cái gì tăng tận thiên lương chuyện mới có số tiền lớn như vậy?

Lý Đại Thành vào lúc này không có phát hiện ở đi hỏi Cận Tuấn, yên lặng ở bên cạnh nhìn hẩn biểu diễn.

Lý Đại Thành bên người người đàn ông thấy tuổi quá trẻ Cận Tuấn lập tức liền đập ra một triệu hai trăm ngàn, cũng là khiếp sợ không thôi, hẩn không nghĩ tới Lý Đại Thành em trai nguyên lai như vậy có tiền.

Không có đi quân người khác ánh mắt, Cận Tuấn đã sớm thói quen, giờ phút này, hẩn để cho người đem cái này bốn tảng đá cất ra.

Cận Tuấn chọn đá có lớn có nhỏ, lớn cũng chỉ cùng quả trứng gà đá đã ở máy cắt hạ, chia làm hai, giờ khắc này, tất cả mọi người ánh mắt đều là thoáng chốc hội tụ đến đá kia ở trên.

Nhọn thanh âm vang lên, khối thứ nhất lớn chừng quả trứng gà đá đã ở máy cắt hạ, chia làm hai, giờ khắc này, tất cả mọi người ánh mắt đều là thoáng chốc hội tụ đến đá kia ở trên.

Đá hết thấy khai, thì có giám định sư giám định, sau đó cho ra giá tiền, Cận Tuấn đối với lần này không lo lắng bọn họ làm giả, đâu sao ánh mắt của quần chúng là sáng như tuyết.

"Thạch trong có xanh, hơn nữa ánh sáng màu ánh sáng, đầu bóng đủ, dựa theo bây giờ phi thủy giá cả phẩm chất tới xem, giá trị một triệu."

Tê. . .

Đám người trận kia ngược lại hút hơi khí lạnh thanh âm bỗng nhiên vang lên, hiển nhiên cái kết quả này không có ai nghĩ đến, Cận Tuấn thứ một hòn đá, liền giá trị một triệu.

Mới vừa rồi những cái kia thanh âm nghi ngờ nhỏ, bắt quá hay là có người khinh thường, cho rằng Cận Tuấn vận khí không thể nào tốt như vậy, thứ một hòn đá đáng tiền, không có nghĩa là kế tiếp đá cũng giống vậy, có thể phía sau ba khối cũng không đáng giá tiền, như vậy xuống, vẫn là thua thiệt hai trăm ngàn.

Lý Đại Thành đã đề lại trong lòng khiếp sợ, vừa mới bắt đầu thấy cắt đá thời điểm khăn trương đến không được, sợ Cận Tuấn cùng hẩn vậy, thua thiệt đi vào, có thể ngoài dự đoán của mọi người, thứ một hòn đá chỉ thấy vui.

Cận Tuấn đối với lần này mặt không cảm giác, không có quá lớn vui sướng cảm, ở chỗ này tiếp tục xem tiếp, Cận Tuấn đều cảm thấy có chút nhàm chán.

Kế tiếp là khối thứ hai, tất cả mọi người tại chỗ lòng cũng đi đôi với máy cắt động tác, nhảy rất nhanh, rất vang.

Tại tất cả người tập trung tinh thần nhìn nơi này,

Một cái người đàn ông mang kính mát bỗng nhiên xuất hiện ở trong tiệm, im lặng không lên tiếng ngồi một bên nhìn một màn này.

Khối đá thứ hai cất ra, giám định sư lại nói, "Mang xanh biếc, bắt quá rất thiếu, một miếng nhỏ, như vậy, giá trị ba trăm ngàn."

Liên tục 2 tảng đá đáng giá tiền, cái này hai cái, sẽ để cho Cận Tuấn một triệu hai trăm ngàn hồi bản, còn nhiều hơn kiếm một trăm ngàn, nhãn lực như thế sức lực, chỉ sợ không phải tất cả mọi người đều có, phải biết, phía sau nhưng là còn có 2 tảng đá không có cất ra.

"Đánh chết ta cũng không tin phía sau 2 khối còn có thể mở ra xanh." Trong đám người bắt đầu bộc phát ra như vậy thanh âm, không có ai tin tưởng Cận Tuấn vận khí sẽ như vậy nghịch thiên.

Người đàn ông mang kính mát ở vờ nhìn cười một tiếng, không quá lớn để ý, hợp với đá thấy xanh, đang đánh cuộc thạch giới không hiếm thấy, một ít trong tay hành gia cũng có thể làm được.

"Tiểu Tuấn, người thật lợi hại, lập tức liền kiếm một trăm ngàn." Lý Đại Thành hết sức phấn khởi nói.

Bên cạnh người đàn ông cũng là như vậy, Cận Tuấn ở hẩn trong mắt, đã mau thành thần tượng.

Khối thứ ba đá bắt đầu cất, tất cả mọi người nín thở ngưng thần, trong không khí chỉ nghe thấy máy cắt nhọn thanh âm.

Đá cất ra, vẫn là mang xanh, giá trị một triệu rưỡi.

Liên tục ba khối mang xanh, trời ơi, tất cả mọi người muốn qua đời, đồ thạch nhiều năm như vậy, từ chưa có xem qua có người như vậy chạy, mặc dù đá lái ra giá trị không phải lớn vô cùng, nhưng cũng để cho người cảm thấy thần kỳ, phải biết, đồ thạch đồ chơi này, dựa vào không chỉ là kỹ xảo cùng kinh nghiệm, còn có trọng yếu nhất, vận khí.

Kỹ xảo cùng kinh nghiệm bọn họ làm Cận Tuấn đều có, nhưng là ngạo mạn đi nữa đồ thạch người đều có xem nhìn sót thời điểm, lúc này liền cần vận khí, mà Cận Tuấn vận khí, hiển nhiên để cho bọn họ hâm mộ ghen tị.

Ba tảng đá chuyển tay kiếm một trăm sáu mươi vạn, đối với người có tiền mà nói con số nhỏ hạng mục, đối với Lý Đại Thành mà nói, liền là rất lớn, đã

cười không ngậm miệng lại được.

Cận Tuấn vẫn là như cũ ổn định ung dung, tựa như những cái kia lá ra đá không phải hấn, cùng hấn không liên quan, phần kia như thường để cho rất nhiều người âm thầm bội phục không thôi.

Người trong tiệm cùng giám định sư đều có chút không bình tĩnh, bọn họ nhìn nhiều người như vậy tới đồ thạch, vẫn là lần đầu tiên thấy có một người có thể liên tục ba tầng đá trúng giải.

Hơn nữa trọng yếu nhất chính là, những đá này, bất quá là người tuổi trẻ trước mắt xài một phút thời gian lựa ra, đổi thành những thứ khác trong tay hành gia, cái nào không cần chọn cái nửa ngày mới có thể lựa ra một hòn đá tới, còn chưa nhất định trúng giải.

Không nói khác, chỉ là phần kia nhãn lực sức lực, đã đủ dọa người.

Đến phiên tảng đá thứ tư, người trong tiệm đã chuẩn bị cầm đi cất, ngay tại lúc này, một mực ngồi ở trong tiệm không lên tiếng cái đó người đàn ông mang kính mắt đứng lên, đi tới Cận Tuấn trước mặt, tháo kính mắt xuống, người đàn ông mượn đeo kính mắt hạ, đám người sôi trào.

"Trời ạ, ta biết hấn, hấn chính là đồ thạch giới Warren Buffett, Lý Một Tỷ!"

"Không sai, chính là hấn, đồ thạch giới có đôi lời, kêu bình sanh không biết Lý Một Tỷ, đừng nói người sẽ chơi đồ thạch!"

"Lý Một Tỷ lại đi ra cùng người tuổi trẻ kia nói chuyện, xem ra rất thương thức hấn à."

Một đám nằm lẫn bò mở ra ăn dưa kiệu mẫu. . .

Người đàn ông nghe những người này mà nói, khẽ mỉm cười nói, "Anh bạn trẻ, chắc hấn người biết ta là ai không."

Cận Tuấn lắc đầu, không giải thích được nhìn người nam này người, nói, "Người là ai à?"

Những người bên cạnh biệt hồng mặt, nhìn được không để cho mình cười ra tiếng.

Người đàn ông tròn mắt nhìn bọn họ một cái, lúng túng ho khan một tiếng, nói, "Ta chính là Lý Một Tỷ."

"À." Cận Tuấn không cho là đúng trả lời một câu, thật ra thì trong lòng cũng là có chút giật mình, cái này Lý Một Tỷ tới bắt chuyện là ý gì, hấn cũng không phải là muối chỉ.

Lý Một Tỷ lấy là Cận Tuấn sẽ giống như những người khác vậy, ai ngờ đến người ta căn bản không coi ra gì, trên mặt có chút không vui.

Lý Một Tỷ lại nói, "Anh bạn trẻ, mới vừa rồi thấy người hợp với ba tầng đá trúng giải, không biết người có không có hứng thú, ta cùng người đánh cuộc, liền đánh cuộc người cái này tầng đá thứ tư, nếu nó lá ra vẫn là mang xanh, toàn bộ đá cộng lại trị giá bao nhiêu tiền ta tặng gấp đôi cho người, dĩ nhiên, nếu như lá ra chẳng qua là khối đá bình thường, người trước mặt tiền liền một phần cũng không có, như thế nào, có dám hay không?"

Lý Đại Thành nghe vậy lập tức ngăn lại, nói, "Tiểu Tuấn, đừng nghe hấn, ai muốn cùng người đánh cuộc."

Cận Tuấn tỏ ý Lý Đại Thành ổn định, nhìn một cái còn dư lại cuối cùng một hòn đá, nó là bốn tầng đá trong lớn nhất, nhủ mày một cái, cười nói, "Người chắc chắn?"

converter Dung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Những đá này anh đã sớm nhìn thấu

"Chắc chắn!" Lý Một Tỷ trịnh trọng gật đầu một cái.

Đang đánh cuộc thạch giới chơi nhiều năm như vậy, Lý Một Tỷ không dám nói mình không có địch thủ, nhưng là, trước mắt mà nói, quả thật còn không có gặp phải đồ thạch đối thủ.

Năm đó hần tan hết gia tài mua một hòn đá, lái ra giá trị một tí, phần này nhân lực sức lực, một mực để cho hần vô cùng tự hào.

Hôm nay xem Cận Tuấn ở hần trong sân hợp với mở ra ba tảng đá cũng trúng giải, hần trong lòng và những người khác vậy, rất kinh ngạc, loại người này hần vẫn là lần đầu tiên thấy, cho nên có lòng muốn muốn tỷ đấu một phen.

Dĩ nhiên, Lý Một Tỷ có thể có hôm nay, tự nhiên không phải người lỗ mẫn, sờ đi dám chủ động cùng Cận Tuấn đánh cuộc, là bởi vì là hần đã cẩn thận quan sát Cận Tuấn vậy tảng đá thứ tư.

Lý Một Tỷ căn cứ mình nhiều năm kỳ xảo cùng kinh nghiệm tới xem, hần dám nói, tảng đá này tuyệt đối là khối đá bình thường, không đáng tiền, cái này mới ra ngoài cùng Cận Tuấn đánh cuộc một phen, muốn thử một chút Cận Tuấn đồ thạch thực lực.

Lý Một Tỷ muốn cùng Cận Tuấn đồ thạch, đây chính là cái thiên đại tin tức, quần chúng bu quanh nóng nảy.

"Ta vẫn là lần đầu tiên nghe nói Lý Một Tỷ cùng người đồ thạch, xem ra hần là có mười phần chắc ăn."

"Ta cũng biết, tảng đá thứ tư chắc chắn sẽ không lại trúng giải, nếu như trúng giải lời ta livestream ăn phân."

"Được, ta nhớ ngươi, chờ một hồi trúng giải ta xem ngươi livestream, quả nhỏ đi khỏi bình thường."

". . ."

Người ở chỗ này cơ hồ không có người tin tưởng Cận Tuấn tảng đá thứ tư vẫn có thể trúng giải, dấu sao đã liên tục trúng ba khối, lại ở giữa tỷ lệ cơ hồ là số không, cho nên mọi người đều là đứng ở Lý Một Tỷ bên này, liền xem Cận Tuấn chọn lựa thể nào.

Là thấy tốt hãy thu vẫn là tệ hại hơn, chỉ cần Cận Tuấn một câu nói.

Lý Đại Thành cùng bên cạnh người đàn ông đều là trơ mắt nhìn Cận Tuấn, kỳ vọng hần đừng đồng ý, chẳng qua là Cận Tuấn cũng không có theo ý bọn họ.

"Được a, ngươi nguyện chơi, ta phụng bồi tới cùng!" Cận Tuấn vuốt tay, rất thoải mái nói.

Lại cứ như vậy đáp ứng, tất cả mọi người giật mình.

Xem Cận Tuấn như vậy không quan tâm biểu tình, là thật có nắm chắc vẫn là ở cường ép làm ra vẻ, đây là tất cả mọi người nghi vấn trong lòng, nếu như là người trước, vậy Cận Tuấn thì thật quá ngạo mạn, phía trước cao có thể, toàn thể chú ý.

Có thể nếu như là người sau, chỉ có thể nói Cận Tuấn là ở vô não làm ra vẻ, tự đoạn tài lộ.

Lý Đại Thành còn muốn nói điều gì, Cận Tuấn chặn lại.

Lý Một Tỷ cười vỗ tay, nói, "Không sai, ngươi là ta đã thấy bội phục nhất người tuổi trẻ, phần này quyết đoán, ta tự thẹn không bằng."

"Đa tạ, bây giờ đừng nói nhảm, bắt đầu đi." Cận Tuấn lười vết mực, nói.

Nghe vậy, Lý Một Tỷ cũng không nói nhảm, phân phó người bắt đầu cắt đá.

Cận Tuấn xem cũng lười xem, hướng Lý Đại Thành phẩy qua hần mua vậy khối đá bình thường, Lý Đại Thành vào lúc này tâm tư toàn ở cuối cùng một hòn đá trên người, tiện tay liền đem đá đưa cho Cận Tuấn.

Lý Đại Thành thay Cận Tuấn biểu hiện rất khản trương, lòng bàn tay cũng toát mồ hôi, tựa như mới vừa rồi đánh cuộc người là hần.

Bảo rương chỉ có 2 tiếng thời gian, Cận Tuấn có thể không muốn bỏ qua thời gian lãng phí một cái bảo rương, lần này đã bắt vào tay liền an tâm, không nói hai lời, lập tức động thủ mở ra.

Ánh sáng một lác mạnh, bảo rương bắt đầu xong rồi, bảo bồi tới tay, Cận Tuấn lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Mà vào lúc này, tảng đá thứ tư đã cắt xong rồi, một phân thành hai đá nằm ở trên bàn, vậy trần lộ ra ngoài 2 khối bóng loáng bề ngoài, Lý Một Tỷ vừa nhìn thấy, nhảy mất ở giữa liền xông tới cầm lên, biểu tình để cho người không đoán ra.

Bởi vì khoảng cách hơi xa, các người không thấy rõ, thấy Lý Một Tỷ động tác này, đều rất là tò mò, rốt cuộc kết quả là cái gì.

"Không thể nào, làm sao có thể. . ." Lý Một Tỷ ngoài miệng tự lẩm bẩm, cặp mắt hơi thất thần, hiển nhiên là bị đã kích thích lớn.

Thấy Lý Một Tỷ cái biểu tình này, các người coi như là biết, hóa ra Cận Tuấn tảng đá thứ tư, thật lại trúng thưởng.

Giám định sư thấy tảng đá thứ tư tình huống sau đó, thanh âm đều kinh ngạc phải có chút nói không ra lời,

"Tảng đá này, bên trong có một miếng phi thủy nhỏ, hết sức xinh đẹp sáng nhuận, băng chúng, màu sắc xuân (từ la lan), có hoa tươi lung lay, cũng có

người gọi là "Hoa đào xuân", cứ việc chỉ có một miếng nhỏ, nhưng là đã là đặc biệt đắt giá, ít nhất giá trị năm triệu."

/*Dzung Kiều : http://img.mp.sohu.com/upload/20170510/ad775dc174404c288fa99e46f5264360_th.png*/

Năm triệu!

Làm tất cả mọi người nghe được cái này giá cả phẩm chất, đều là chất vật nuốt nước miếng một cái, bọn họ rối rít nhìn về phía đứng ở nơi đó như không có chuyện gì xảy ra Cận Tuấn, xài một triệu hai trăm ngàn, ở chỗ này mua bốn tảng đá, hơn nửa toàn bộ mở ra trúng giải, đây chính là duy nhất lựa ra, rất nhiều người lúc này mới nhớ, Cận Tuấn chọn những đá này thời gian, bất quá mới xài 1 phút.

1 phút lựa ra bốn khối đều là bảo đá, hỏi dò tại chỗ có ai có thể làm được, không có, coi như là Lý Một Tỷ đánh cuộc này thạch trong tay hành gia cũng không được.

Giờ khắc này, không có ai còn dám lên tiếng nữa tiếp tục cười nhạo, những cái kia mới vừa rồi cười nhạo qua người, từng cái xấu hổ cúi đầu.

"Lý Một Tỷ đều đang là thua cuộc, người trẻ tuổi này đến tột cùng là ai, vì sao ngơoi như vậy? Trâu ?

"Mới vừa rồi cái đó nói lớn tiếng livestream ăn phân, phiền toái chuẩn bị một chút, livestream muốn bắt đầu."

"Nhanh lên một chút, du thuyền nạp hoàn thành, liền chuẩn bị cà cho người."

". . ."

Thật lâu, Lý Một Tỷ mới hoàn hồn lại, thành thật mà nói, hắn không phải không chịu thua tiền này, cũng không phải không chịu thua mặt mũi này mặt, hắn là không dám tin tưởng, không dám tin tưởng Cận Tuấn vận khí như vậy nghịch thiên, có thể liên tục bốn tảng đá trúng giải, kỳ xảo cùng kinh nghiệm Lý Một Tỷ đều có, nhưng mà, so với Cận Tuấn, hắn cảm thấy còn kém điểm trọng yếu nhất, đó chính là vận khí.

Lúc này, Lý Một Tỷ nhìn về phía Cận Tuấn ánh mắt, giống như thấy quỷ vậy, hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy qua vận khí tốt như vậy người.

"Anh bạn trẻ, xưng hô như thế nào?"

"Cận Tuấn."

Lý Một Tỷ vốn là chỉ là muốn cùng Cận Tuấn đấu một trận đồ thạch, bây giờ, hắn đã muốn cùng Cận Tuấn kết giao, cho nên hỏi tên họ.

"Chúc mừng người à, nói thật ra, ta thật hâm mộ người vận khí, Ha ha, kéo xa, tiền, ta bây giờ liền chuyển cho người, 1.3 triệu số chẵn, liền làm kết giao bằng hữu." Lý Một Tỷ hào sảng vỗ một cái Cận Tuấn bả vai, vui vẻ nói.

Quần chúng bu quanh nội tâm độc thoại: Năm cái cái máng, người có tiền chính là có tiền người, 1.3 triệu kết giao bằng hữu, mẹ, ta cũng muốn cùng người làm bạn.

Cận Tuấn cười một tiếng, đối với Lý Một Tỷ thông khoái, hắn vẫn là rất bội phục, thua được người, bất quá nghe hắn lời ý, hiển nhiên là đem Cận Tuấn có thể thắng hắn, thuộc về kết là vận khí.

Ha ha ~ vận khí, muốn thật là vận khí Cận Tuấn liền vui vẻ, không đến nỗi mỗi lần mở bảo rương đều bị bắt chết.

Vận khí loại vật này, Cận Tuấn cảm thấy là chuyện tiểu lâm, muốn không chút thủ đoạn, nào dám đồng ý cùng Lý Một Tỷ chơi loại này không công bình trò chơi, liền bởi vì là những đá này anh đã sớm nhìn thấu.

Thật ra thì ở Cận Tuấn ban đầu chọn đá thời điểm, mắt kiếng nhìn thấu liền mở ra, một phút thời gian, hắn đã đem toàn bộ đá nhìn thấu, biết dạng gì đá lái ra mới đáng tiền thì dễ lắm, chuyên chọn những thứ này.

Bất quá đối với cuối cùng một hòn đá như vậy đáng tiền, Cận Tuấn vẫn là trong lòng hơi nhỏ kinh ngạc một chút, lúc ấy chẳng qua là nhìn cái này đá màu sắc không giống nhau, tiện tay liền chọn, ai nghĩ được, cuối cùng đáng giá tiền nhất.

Cho đến Cận Tuấn nhận được tiền, Lý Đại Thành cùng bên cạnh người đàn ông mới tỉnh hồn lại, vừa mở miệng chính là hết sức phấn khởi đạo, "Tiểu Tuấn, người phát tài!"

converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Rượu tiên tử không cần rao hàng

Hơn mười triệu nếu như là đổi thành trước kia Cận Tuấn kiếm được, nhất định sẽ mừng rỡ như điên, nhưng hôm nay, có hệ thống tìm bảo sau đó, Cận Tuấn phát hiện, hẳn đối với kim tiền dục vọng không có như vậy nồng nặc, có thể là bởi vì là không thiếu tiền.

Có thể Lý Đại Thành không giống nhau, hẳn bình sanh lần đầu tiên thấy nhiều như vậy tiền, vẫn là em trai mình, làm sao có thể không làm kích động.

Ở tất cả mọi người hăm mộ nhìn chăm chú trong, Cận Tuấn mang Lý Đại Thành hai người đang lúc chuẩn bị rời đi, Lý Một Tỷ lúc này đi tới Cận Tuấn trước mặt, ngăn cản hẳn đường đi.

Cận Tuấn cau mày, lấy là Lý Một Tỷ đòi ý.

Lý Một Tỷ thấy Cận Tuấn biểu tình khó chịu, vội vàng cười xòa nói, "Mạo muội, ta chỉ là muốn mời mấy vị ăn một bữa cơm, không biết mấy vị có thể hay không nể mặt?"

Lý Đại Thành lo lắng Lý Một Tỷ sử trả, nhất định là không đồng ý, bất quá nhìn Cận Tuấn biểu hiện hôm nay sau đó, hẳn không gấp ngăn trở, nhìn về phía Cận Tuấn, nghe hẳn ý.

Lý Một Tỷ người này cho Cận Tuấn cảm giác vẫn là rất tốt, tối thiểu một chút, thua được, cho nên giờ phút này hẳn muốn đặt, không có cự tuyệt.

"Ông chủ Lý khách khí, vậy thì cùng đi đi." Cận Tuấn cười nói.

Lý Đại Thành đã phát giác, hẳn người em trai này, xưa không bằng nay, không còn là người bình thường, đối với lần này, hẳn rất là Cận Tuấn tự hào cao hứng.

Làm Lý Đại Thành đi theo Cận Tuấn đi tới một chiếc ngang ngược xe hơi trước mặt, đã không có kính ngac, đầu sao mới vừa rồi đã gặp Cận Tuấn đại thủ bút.

Bốn người xe chạy tới một nhà hàng năm sao, vào một cái phòng V.I.P, sau khi gọi thức ăn xong, Lý Một Tỷ không kịp đợi liền cùng Cận Tuấn hàn huyên.

"Cận Tuấn, người chơi đồ thạch bao lâu?" Đây là dọc theo đường đi chất chứa ở Lý Một Tỷ nghi vấn trong lòng.

Lý Đại Thành hai người cũng là nhiều hứng thú lại gần, chờ Cận Tuấn trả lời.

"Ta nói ta cho tới bây giờ không chơi qua, hôm nay là lần đầu tiên chơi các người tin sao?" Cận Tuấn cười nhạt nói.

"Tiểu Tuấn, người cái này đùa giỡn không buồn cười." Lý Đại Thành nói.

Cho tới bây giờ không chơi qua, lần đầu tiên chơi đồ thạch là có thể đánh cuộc trong bốn tảng đá trúng giải, nói ra quý mới tin đây.

"Được rồi, ta cùng người thành thật mà nói đi, thật ra thì ta sẽ nhìn thấu, những đá kia những đáng tiền đã sớm bị ta một cái nhìn thấu." Cận Tuấn không giấu giếm nữa, thành thật khai báo liền đi ra.

Chẳng qua là hẳn những lời này đi ra, so sánh với câu càng không có tin phục lực, cho người cảm giác hoàn toàn chính là khoác lác.

Ba người đều là đáp lại Cận Tuấn một câu: "Cắt ~" !

Cận Tuấn buồn rầu, hẳn nói đều là nói thật, tại sao các người cũng không tin đâu, ai, đầu năm nay, nói thật không ai tin, nói láo cũng không ai tin, muốn chuyện hoang đường liên thiên mới có người tin?

Tán gẫu mấy cái, thức ăn liền lên bàn, hôm nay tại chỗ, bốn cái đều là Đại lão gia, cho nên nhất định phải cả chút rượu uống mới đã ghiền, câu ca dao rượu thịt bạn cứ như vậy tới.

Có rượu có thịt là bạn, có rượu không thịt là bạn tốt, không có rượu không thịt là người lạ.

"Phục vụ viên, lại cho ta tới mấy chai rượu trắng tốt nhất." Lý Một Tỷ chào hỏi một tiếng.

Chỉ chốc lát sau, trên bàn liền lên tới mấy bình mao đài, bốn người trực tiếp một người cả một chai, đựng một cái chai, bốn người liền đi một cái.

Hoặc giả là uống thói quen rượu tiên tử như vậy rượu ngon, Cận Tuấn trong tay mao đài mới vừa uống một hớp, liền không nhịn được phốc toàn bộ phun ra ngoài, nội tâm không ngừng kêu, xem ra là miệng uống điều, rượu này thật lòng quá khó uống.

Lý Một Tỷ cùng Lý Đại Thành đám người xem Cận Tuấn như vậy, không rõ cho nên, lấy là hẳn là uống không được rượu trắng, không kiềm được lớn tiếng cười lớn.

"Ha ha, Cận Tuấn, một cái người đàn ông, trắng cũng uống không được, quá kém đi."

"Tiểu Tuấn, uống không được thì đừng uống, anh thay người uống."

Lý Đại Thành vừa nói, liền đem Cận Tuấn trên tay rượu mao đài cầm đi.

Cận Tuấn khoát tay, ngượng ngừng đạo, "Không phải, là rượu này quá khó uống, ta không uống nổi, ta bình thường cũng uống rượu của mình."

Cái gì? ! !

Chê rượu mao đài còn quá khó uống, Lý Một Tỷ hoàn toàn uống Cận Tuấn, rượu trắng nói tóm lại, tốt nhất uống thơm nhất thuần,

Cũng chỉ vậy mấy thứ, những thứ này cũng không tốt uống, vậy còn uống có gì ngon.

Lý Đại Thành giống vậy không rõ ràng, nghi hoặc nhìn Cận Tuấn.

"Cận Tuấn, nghe ý người, người ngày thường uống rượu so với cái này mao đài đều tốt uống?" Lý Một Tỷ tò mò hỏi.

Cận Tuấn gật đầu, bày tỏ khẳng định.

"Hắc!"

Lý Một Tỷ hứng thú, hẳn uống rượu nhiều năm như vậy, còn có cái gì rượu trắng hẳn là chưa uống qua, nói, "Vậy người ngã nói một chút, người bình thường uống cũng là rượu gì, xem ta biết không."

"Rượu tiên tử, ta mình làm." Cận Tuấn không nặn không lạt nói.

Lý Đại Thành nghe được Cận Tuấn mình làm rượu, vội vàng nói, "Tiểu Tuấn, không phải đâu, người như vậy lợi hại, cũng sẽ tự mình làm rượu."

Đối với Cận Tuấn mà nói, Lý Một Tỷ không phải rất tin tưởng, nhất là rượu tiên tử cái này tám bạng rượu, hẳn nghe cũng chưa từng nghe qua, rất có thể chẳng qua là Cận Tuấn mình mui nói ra được.

"Vậy người rượu này bây giờ có hay không, lấy ra cho chúng ta nếm một chút." Lý Một Tỷ mặc dù hoài nghi, không có chút mình mà nói.

"Trên người bây giờ không có."

Lý Một Tỷ không biểu tình, Cận Tuấn lại nói, "Bất quá ta trên xe có, các người chờ một chút, ta đi lấy."

Lý Một Tỷ nhìn thấy Cận Tuấn thật đứng dậy đi ra ngoài lấy rượu, cảm thấy có thể Cận Tuấn thật là có rượu, bất quá là mình làm, vì biểu hiện rượu của hẳn uống thật là ngon, cố ý chèn ép những thứ khác rượu.

Cận Tuấn nói là đi lấy rượu, thật ra thì bất quá là đi cái tràng mà thôi, đến một xó xinh, từ nhãn trữ vật bên trong cầm ra mấy chai rượu tiên tử, ngay sau đó lại quay trở về.

"Rượu tới." Cận Tuấn đem rượu đặt lên bàn, lập tức liền đưa tới ba người lòng hiếu kỳ.

Lý Một Tỷ cầm chai rượu lên nhìn một hồi, chắc chắn rượu này không phải trên thị trường bán, liền chuẩn bị mở bình thử một chút, xem có phải là thật hay không có Cận Tuấn nói tốt như vậy uống.

Lý Đại Thành vậy kêu là một cái tự hào à, nhà mình em trai bây giờ không chỉ có tiền, còn sẽ tự mình làm rượu, bỏ mặc như thế nào, hẳn hôm nay phải nếm thử một chút Cận Tuấn làm rượu.

Lý Đại Thành cùng Lý Một Tỷ đồng thời mở bình, nhất thời mùi rượu xông vào mũi, làm hai người đều là không nhận được thật sâu hít thở một chút, miệng đồng thanh đạo, "Rượu này thật là thơm à."

Mở bình không bao lâu, trong phòng cũng đã bị mùi rượu bao phủ, Cận Tuấn cho ba người rót một ly, cười nói, "Cũng nếm thử một chút đi."

Cận Tuấn lời vừa dứt hạ, bên cạnh ba người đều đã không kịp đợi bụng lên ly, ờ chớp mũi ngửi một cái, sau đó nhấp một miếng.

Rượu tiên tử uống thật là ngon không cần Cận Tuấn quá nhiều giới thiệu, giờ phút này, uống một hớp Lý Một Tỷ ba người rồi rít nhắm hai mắt, ở trong miệng tỉ mỉ thưởng thức.

"Vừa thơm lại thuần, rượu này tuyệt, ta Lý Một Tỷ chưa bao giờ uống qua bậc này rượu ngon, uống quá ngon."

Lý Một Tỷ chỉ uống một hớp rượu tiên tử, liền đã hoàn toàn bị rượu tiên tử lỗ lấy được, giờ phút này, trừ khen ngợi, không nghĩ ra những lời khác.

Lý Đại Thành hai người giống như vậy, hết sức hưởng thụ bậc này rượu ngon.

Phải, rượu tiên tử lại thành công thu hoạch một nhóm người ái mộ trung thành.

Lại uống một hớp, Lý Một Tỷ đã không thể tự kiềm chế, hỏi vợ, "Cận Tuấn, rượu này thật sự là ngươi mình làm?"

Cận Tuấn cười cười không nói lời nào.

"Ngao mạn!" Lý Một Tỷ đưa ra ngón tay cái, chút nào không keo kiệt khích lệ nói.

Uống uống, Lý Một Tỷ bỗng nhiên ngừng lại, lo lắng nói, "Cận Tuấn, rượu này bây giờ còn có nhiều ít?"

"Thế nào?"

"Ta thật sợ hãi sau này không uống được uống ngon như vậy rượu." Lý Một Tỷ ngượng ngùng nói.

Cận Tuấn nói, "Yên tâm, ta người tiên tử này rượu sắp phổ biến rộng rãi đưa ra thị trường, đến lúc đó có bán."

"Bao nhiêu tiền một chai, ta bây giờ hãy cùng ngươi mua, có nhiều ít muốn bấy nhiêu." Lý Một Tỷ nóng lòng như lửa.

Cận Tuấn thấy Lý Một Tỷ như vậy cứ không thể đợi, biết đây chính là sau này rượu tiên tử không cần rao hàng mị lực.

"Hai trăm ngàn một chai!"

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Thị trường đòi uống rượu

"Hai trăm ngàn một chai!"

Cận Tuấn vừa dứt lời hạ, đang bưng ly rượu Lý Đại Thành hai người liền bị sợ tay run một cái, thiếu chút nữa không đem ly rượu trên tay cho ném xuống đất.

Đây cũng không phải là bọn họ ngày thường uống hai mươi đồng tiền một chai phổ thông rượu trắng, đây chính là hai trăm ngàn sao!

Hai trăm ngàn đối với Lý Đại Thành bọn họ mà nói, đó có thể là cả đời mới được lợi lấy được, hiện giờ, một chai rượu chính là cái giá này tiền, cái này làm cho bọn họ làm sao không bị hù dọa.

Dĩ nhiên, Lý Đại Thành càng kinh ngạc chính là, Cận Tuấn làm rượu lại như vậy đáng tiền, hẳn tựa hồ biết liền hẳn người em trai này tại sao có tiền như vậy.

Chẳng qua là Lý Đại Thành thật là tò mò, Cận Tuấn là từ nơi nào học được làm rượu kỹ thuật.

Lý Một Tỷ nghe được cái này giá cả phẩm chất ngược lại không có gì phản ứng, cười nói, "Hai trăm ngàn là có thể mua được bậc này rượu ngon, đáng giá, Cận Tuấn, ngươi bây giờ có nhiều ít, ta mua."

Cận Tuấn biết Lý Một Tỷ loại người này, thứ không thiếu nhất chính là tiền, đừng nói rượu Tiên Tử bán hai trăm ngàn, chính là năm trăm ngàn, chỉ cần uống thật là ngon, bọn họ như thường mua, bất quá mới từ Lý Một Tỷ cầm trên tay đi hơn mười triệu, Cận Tuấn có thể ngại quá lại được lợi hẳn tiền.

Phải biết, Lý Một Tỷ nếu là uống tốt lắm, nhất định sẽ đề cử cho hẳn bạn, đến lúc đó, rượu Tiên Tử kia cần quá tốn sức đánh mở thị trường.

Trọng yếu nhất, là Cận Tuấn đã đem Lý Một Tỷ làm bằng hữu, đối với bằng hữu, không cần phải như vậy so đo.

"Anh Lý, rượu này ta trên tay còn có rất nhiều, đến lúc đó ta đưa ba người bình trước ném thử, uống thật là ngon ngươi lại theo ta mua." Cận Tuấn nói.

Lý Một Tỷ đầu tiên là kinh ngạc, sau đó mừng rỡ, không nói khác, liền hướng Cận Tuấn phần này sáng khoái, hần nói, "Cận Tuấn, người người em trai này ta Lý Một Tỷ nhận định."

Được, không cần thận Cận Tuấn lại bị Lý Một Tỷ chiếm tiện nghi, biến thành hần em trai, ha ha. . .

Tiếp theo, Cận Tuấn cùng Lý Một Tỷ ba người người một ly ta một ly uống được dễ sợ, rượu Tiên Từ trực tiếp một người giết chết 2 bình, mấy người tửu lượng cũng không tệ, không có ai say.

Lúc này, đừng nói toàn bộ phòng V.I.P, chính là bên ngoài bao gian mặt hành lang đều là bay từng con mùi rượu, hấp dẫn không ít người, hết sức tò mò người ở bên trong ở uống rượu gì, làm sao biết thơm như vậy.

Đang làm Cận Tuấn bọn họ uống thông khoái thời điểm, ở cách vách một cái trong phòng riêng, một cái người trung niên từ bên ngoài đi vào, trong phòng ngồi đầy người, tất cả mọi người thấy người trung niên này người, đều là nhất thời cung kính.

Người trung niên rơi vào thủ tọa, cười nói, "Hôm nay chính là đi ra ăn cơm, mọi người không muốn cần trọng, ăn thoải mái."

Tất cả mọi người nghe vậy, cười một tiếng, vẫn là không có quá mức buông lỏng.

Người trung niên gọi tới bên cạnh một người đàn ông, ở bên tai hần nói mấy câu, tiếp hai người liền đi ra ngoài.

"Thị trưởng Liễu, người nhất định phải đi vào người khác phòng V.I.P. . . Mời rượu?" Đi cùng người trung niên đi ra ngoài người đàn ông ở một cái cửa phòng V.I.P miệng kỳ quái hỏi.

Người trung niên cười nói, "Mỗi lần đi ra ăn cơm, các người xem ta ở ăn cũng không thoải mái, ta đi ra các người mới buông ra, sẽ để cho bọn họ ở bên trong ăn đi, chúng ta tới nơi này mời rượu uống, vậy cổ mùi rượu người được chưa?"

Người trung niên dùng sức hít mũi một cái, một bộ biểu tình hưởng thụ, "Rượu này thật là thơm, ta dám khẳng định không phải rượu thông thường, chí ít ta chưa uống qua, câu phải ta lòng ngứa một chút, không uống khó chịu."

Người đàn ông bắt đầu dĩ cười khò, cái này Thị trưởng đối với rượu là nhất không có sức đề kháng, vừa nghe tới rượu ngon, liền muốn nếm một chút, không thể làm gì khác hơn là đánh tiên phong, đẩy ra cửa phòng V.I.P.

Cận Tuấn mấy người đang uống tận hứng, đột nhiên cửa phòng V.I.P bị người đẩy ra, đi tới 2 người xa lạ, bốn người nghi hoặc nhìn bọn họ.

Người đàn ông thấy bị chú ý, nhanh chóng giải thích, "Các vị ngại quá, 2 người chúng ta ở cách vách người được các người rượu nơi này chân thực quá thơm, không nhịn được nghĩ tới đòi mấy ly uống một chút, chẳng biết có được không?"

Người trung niên lại là vừa tiến đến, thấy trên bàn mở ra chai rượu, trước mắt sáng lên, không kịp đợi tiến lên, cầm rượu lên nhìn xem, loại rượu này hần chưa từng thấy qua, nhất là danh tự này, lại là chưa bao giờ nghe.

"Rượu Tiên Từ, quả thật là rượu như tên,

Quá thơm."

Người trung niên khen, sau đó đối với Cận Tuấn đám người nói, "Mấy vị, thực không dám giấu giếm, ta người này rất thích uống rượu, có thể hay không. . ."

"Không thể!"

Người trung niên mời rượu lời còn chưa nói hết, Lý Một Tỷ cũng biết bọn họ ý đồ, dẫn đầu lên tiếng trực tiếp cự tuyệt, đoạt lấy người trung niên cầm trên tay còn lại nửa chai rượu Tiên Từ, hộ ở trong ngực.

Cận Tuấn đối với 2 cái thỉnh linh mời rượu người không quá lớn không ưa, đổi lại là bất kỳ một người nào người thích uống rượu người được rượu Tiên Từ cũng sẽ làm như vậy, về tình thì có thể lượng thứ.

Người đàn ông thấy vậy, liền lộ ra vẻ khó xử, đối với người trung niên nói, "Thị trưởng Liễu, người xem. . ."

Người trung niên vội vàng hướng người đàn ông khoát tay, tỏ ý hần đừng nói, đáng tiếc là lúc đã chậm.

Thị trưởng Liễu!

Người này là thị trưởng, Cận Tuấn bốn người khiếp sợ, kinh ngạc có chút không ngậm miệng lại được.

Trời ơi, bị rượu hấp dẫn thị trưởng lại tới nơi này mời rượu uống, cái này liền có chút khoa trương quá mức.

Phải biết, giống như thị trưởng loại này người có thân phận có địa vị, muốn cái gì còn không đơn giản, bây giờ, hạ mình tới mời rượu uống, thật sự là không nói được.

Chẳng qua là ngán ngủ sau khi kinh ngạc, Lý Một Tỷ lại hỏi, "Người chính là thành phố mình thị trưởng Liễu Diệc Hùng?"

Thấy thân phận không giấu được, Liễu Diệc Hùng không thể làm gì khác hơn là thừa nhận, cười nói, "Mấy vị, những thứ này đều là chuyện nhỏ, mấu chốt là, ta liền muốn hỏi một chút, mấy vị, ta có thể hay không cùng người xin ly rượu nha?"

Cận Tuấn không nghĩ tới người tới cuối cùng vốn là thị trưởng, chẳng qua là đòi hai ly rượu uống, hẳn tự nhiên không quan hệ, còn như Lý Một Tỷ, mới vừa rồi là không biết đối phương là thị trưởng, bây giờ biết, tự nhiên không nữa kháng cự.

Mời Liễu Diệc Hùng cùng phụ tá của hắn tiểu Lưu từng cái vào ngồi, Cận Tuấn lại lại làm bộ ra đi lấy ba chai rượu trở lại.

"Thơm à rượu này, tuyệt, ta Liễu mỗ thật là không có đòi sai rượu, uống rượu này, trước kia uống thật là khó mà vào miệng." Liễu Diệc Hùng chỉ là nếm thử một miếng, liền đối với rượu Tiên Từ khen không dứt miệng.

"Ha ha, thị trưởng Liễu, ta nói cho người, uống rượu này, người liền trúng Cận Tuấn kế, sau này lại cũng không thể rời bỏ hắn." Lý Một Tỷ cố làm cao thâm nói.

Liễu Diệc Hùng không rõ ràng, hỏi, "Lời này hiểu thế nào?"

"Người muốn à, rượu này người uống lại đi uống những thứ khác rượu có phải hay không khó mà nuốt trôi, trừ Cận Tuấn rượu này, người còn có thể uống những thứ khác rượu sao, không được đi, người cái này thì chẳng khác nào là thành Cận Tuấn người, bởi vì làm cho này rượu chỉ có hắn mới có thể cung cấp." Lý Một Tỷ đã xem thấu quan hệ trong đó, nói.

Liễu Diệc Hùng suy nghĩ kỹ một chút, thật giống như quả thật như vậy, nói như vậy, tương đương với hắn đã liền Cận Tuấn tặc thuyền, trừ phi hắn không uống rượu, nếu không chỉ có mua Cận Tuấn rượu, giống như Liễu Diệc Hùng loại người này, không dễ cho hắn uống rượu tương đương với muốn hắn mạng.

Cận Tuấn nghe Lý Một Tỷ như vậy nói, suy nghĩ một chút cũng phải, phàm là uống qua rượu Tiên Từ người, không một không là trở thành rượu Tiên Từ fans trung thành, chính là muốn giải thuốc, vậy cũng là thần thiếp không làm được à!

Cận Tuấn đám người bữa cơm này ăn ước chừng ba giờ mới ăn xong, cơm nước no nê sau đó, Cận Tuấn vốn còn muốn cho Lý Một Tỷ cùng Liễu Diệc Hùng hai người đưa mấy chai rượu, có thể vào lúc này, mang hai mươi bình rượu Tiên Từ, bắt gác ở giữa đã toàn bộ làm xong, không thể làm gì khác hơn là để cho bọn họ chờ hai ngày, đến lúc đó cho bọn họ.

Lý Một Tỷ cùng Liễu Diệc Hùng ngược lại cũng dứt khoát, dù sao biết mình cùng Cận Tuấn. . . rượu không thể rời, cũng không lo lắng, tóm lại muốn uống rượu đi ngay tìm Cận Tuấn.

Đem Lý Đại Thành đồng bạn sau khi đưa về, Cận Tuấn liền mang theo Lý Đại Thành trở lại mình biệt thự, hắn đã quyết định xong, Lý Đại Thành sau này thì không đi trở về trên công trường làm việc, bọn họ 2 người anh em, liền thủ làm một phen sự nghiệp đi ra.

Mà Lý Đại Thành hôm nay biết Cận Tuấn tình huống sau đó, trong lòng an tâm, hắn không có nghĩ qua muốn Cận Tuấn tiền, thấy em trai mình quá tốt như vậy, hắn liền vui vẻ.

/*Dzung Kiều : tiền rượu 4 triệu hic*/

converter Dzung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Trái cây chín

Trở lại biệt thự, Cận Tuấn cùng Lý Đại Thành hai người liền không kịp đợi hàn huyên, huynh đệ hai người nhưng là có ba bốn năm không gặp, mới vừa rồi lại bởi vì là bên ngoài quá nhiều người, khó mà nói, bây giờ mới có cơ hội.

Đối với Lý Đại Thành xuất hiện ở đồ thạch địa phương Cận Tuấn là rất hiếu kỳ, cho nên vào lúc này, đầu tiên là hỏi lên.

"Anh họ lớn, người làm sao biết chạy đi đồ thạch?"

Lý Đại Thành đầu tiên là lúng túng, thấy Cận Tuấn là em trai mình, cũng không che giấu, biết điều nói ra, "Tiểu Tuấn, thím ngoại ở nhà giới thiệu vợ cho ta, nhưng là đảng gái nhà tiền mừng thì phải một trăm năm chục ngàn, còn phải có xe, anh nghe người khác nói đồ thạch đồ chơi kia tới tiền mau, một thời bị ma quỷ ám ảnh, chạy đi xem xem, ai ngờ đem tích góp cũng cho thua lỗ đi vào."

Cận Tuấn coi như là nghe hiểu, tức giận cười một tiếng, hỏi, "Anh họ lớn, cô đó ngoại cảm thấy thế nào, thích không?"

Lý Đại Thành ngượng ngùng gật đầu một cái, toát ra chàng trai ngượng ngùng.

Thấy Lý Đại Thành động tác này, Cận Tuấn cái gì cũng hiểu, đồng thời trong lòng cũng có chủ ý.

Biết cái này, Cận Tuấn lại cùng Lý Đại Thành nhắc tới những chuyện khác.

"Anh họ lớn, sau này ngoại liền không nên đi trên công trường làm việc, hai anh em chúng ta cùng nhau liên thủ, làm lần đại sự nghiệp đi ra, ở trong thôn ngẩng đầu lên." Cận Tuấn có chút ước mơ nói.

"Tiểu Tuấn, anh không được, không muốn kéo ngoại chân sau." Lý Đại Thành lập tức liền cự tuyệt.

"Anh họ lớn, nếu như liền ngoại cái này người thân nhất cũng không chịu giúp ta, vậy ta còn có thể đi tìm ai giúp bận bịu."

Lý Đại Thành vẫn đủ do dự, dẫu sao hắn cảm thấy mình chỉ là một người tầm thường, nào hiểu những cái kia gì làm ăn con đường.

Thấy vậy, Cận Tuấn liền đem trong lòng mình kế hoạch nói ra.

Giống như trái cây trồng trọt về phương diện này, Cận Tuấn có lòng muốn Lý Đại Thành đi giúp mình phát triển, hắn nhớ ở bọn họ quê quán, có một ít núi bởi vì là không người nhận thầu trồng trọt, làm hoang phế, nơi này bên, nếu là nhận thầu xuống, mượn đất thần kỳ tác dụng lực mạnh phát triển, vậy khẳng định có thể kiếm tiền.

Dĩ nhiên, ở Lý Đại Thành trước mặt, Cận Tuấn không có giấu giếm, liền trực tiếp cho thấy phi phạm thủ đoạn, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra vậy một ruộng đất thần kỳ.

"Anh họ lớn, đây chính là ta cùng ngoại nói đất thần kỳ, cái này đất không bình thường, là ta tình cờ được, bên trong đất có thể thay đổi loại thực vật thuộc tính, để cho bọn họ trở nên ăn ngon hơn nữa sinh trưởng nhanh chóng. . ." Cận Tuấn ung dung đem đất thần kỳ tác dụng từng cái cùng Lý Đại Thành nói rõ ràng.

Mà Lý Đại Thành khi thấy Cận Tuấn vô căn cứ đòi ra một ruộng đất cũng đã đủ kinh hãi, thậm chí, đã sợ hãi đến, những thủ đoạn này, hắn chỉ ở trên ti vi thần thoại trong phim truyền hình mặt xem qua, giờ phút này, lại chính mắt thấy, như thế nào có thể trấn định.

Lý Đại Thành bị sợ thiếu chút nữa quỳ sụp xuống đất, hắn thất thanh nói, "Tiểu Tuấn, ngoại bây giờ thật vẫn là ngoại sao?"

Cận Tuấn nghe vậy khò khè cười không thể, vội vàng nói, "Anh họ lớn, là ta à, ta biết những thứ này ngoại có thể lập tức không tiếp thụ nổi, nhưng là ngoại nhất định phải thích ứng, chỉ có như vậy, hai huynh đệ chúng ta mới có thể cùng nhau đánh liều."

Ở hệ thống tìm bảo dưới tác dụng, Cận Tuấn sau này khẳng định sẽ còn có càng nhiều thủ đoạn lợi hại, cho nên bây giờ, nhất định phải để cho Lý Đại Thành trước trước thời hạn thích ứng một chút.

Lý Đại Thành hơi tỉnh lại, vẫn là vừa sợ vừa chỉ đạo, "Tiểu Tuấn, ngoại bản lãnh này là từ vì sao tới, ngoại bây giờ là người vẫn là thần tiên?"

Cận Tuấn biết là mình thao quá gấp, Lý Đại Thành loại này tính tình người, lập tức khẳng định khó mà tiếp nhận, nhưng là không có biện pháp, Cận Tuấn nếu như muốn Lý Đại Thành cùng hắn cùng nhau phát triển trái cây trồng trọt, đất thần kỳ sự việc sớm muộn sẽ ra ánh sáng, thả gát, không bằng thẳng thần giao phó, huống chi Cận Tuấn căn bản không đem Lý Đại Thành làm người ngoài.

"Ta đương nhiên là người à."

Cận Tuấn thờ dài, lại nói, "Anh Đại Thành, ta biết điều cùng ngoại nói đi, nhưng thật ra là vận khí ta tốt, một cái thế ngoại cao nhân thu ta làm đồ đệ, dạy ta không thiếu bản lãnh, mới vừa rồi ngoại thấy những thứ này đều là hắn dạy ta, bao gồm cái này đất thần kỳ, đều là hắn cho ta."

Nghe được cái này câu trả lời, Lý Đại Thành lúc này mới bình tĩnh lại, nói,

"Nguyên lai là như vậy, ta nói thẳng nhóc ngoại sao lập tức trở nên như vậy lợi hại, nguyên lai sau lưng có cao nhân chỉ điểm, nếu cao nhân đối với ngoại tốt như vậy, ngoại có thể nhất định phải thật tốt báo đáp người ta."

Lý Đại Thành biết được Cận Tuấn sau lưng có cao nhân sau đó, còn không quên dặn dò một phen.

Cận Tuấn xem Lý Đại Thành không sai biệt lắm đón nhận tin tức này, trong lòng thờ phào nhẹ nhõm.

Lý Đại Thành nhìn trước mắt một ruộng đất, thật là tò mò, hỏi, "Cái này đất thật có thần kỳ như vậy sao, nhìn như cùng thông thường đất vậy à."

Cận Tuấn nói, "Anh họ lớn, ngày mai ta mang người xem xem những thứ này đất thần kỳ trồng trọt đi ra ngoài trái cây, đến lúc đó người cũng biết nó thần kỳ."

Cận Tuấn cùng Lý Đại Thành 2 anh em tiếp theo một mực đang nói chuyện, cho đến rạng sáng 2-3h mới ngủ.

Ngày thứ hai, chờ Lý Đại Thành khi tỉnh lại, Cận Tuấn đã thức dậy đem mua được năm thùng rượu chứa đầy rượu Tiên Tử, biệt thự bốn phía vây vậy cũng là rượu mùi thơm khắp nơi, nghe được Lý Đại Thành thèm rất.

"Tiểu Tuấn, người những rượu này chẳng lẽ cũng là thầy người cho người?"

Lý Đại Thành đã hoàn toàn tin Cận Tuấn tối hôm qua mà nói, sở dĩ Cận Tuấn có thể có nhiều như vậy thứ tốt, đều là hần sư phụ ban cho.

"Đúng vậy, anh họ lớn, đi, đi ra, ta mang người đi trong vườn xem xem những cái kia chậu cây ăn trái."

Làm Cận Tuấn mang Lý Đại Thành đi tới trong vườn, không chỉ có Lý Đại Thành sợ ngây người, liền liền Cận Tuấn đều là có chút kinh ngạc, mới mấy ngày ngắn ngủi thời gian, những cái kia vốn chuẩn bị kết quả chậu bông đều đã kết ra trái cây, hơn nữa, thành thực.

Dựa theo bình thường trái cây sinh trưởng chu kỳ tới xem, coi như kết quả, không nên nhanh như vậy liền thành thực à, chẳng lẽ cái này đất thần kỳ còn có tương đương với thúc giục quen thuộc thuốc tác dụng.

Dưới mắt xem ra, 80-90% đúng rồi.

"Tiểu Tuấn, đây chính là người trồng trọt chậu cây ăn trái sao?" Lý Đại Thành nhìn trước mắt một màn, cả kinh nói.

Cận Tuấn gật đầu.

"Không thể nào, chậu cây ăn trái chậu chỉ lớn như vậy, còn như vậy cao? Hơn nữa ta nghe nói chậu cây ăn trái kết đi ra ngoài trái cây ăn không ngon, rất đắng chất."

Cận Tuấn không giải thích, trực tiếp hái được một chuỗi nho, đưa cho Lý Đại Thành, để cho hần nếm thử một chút.

Ôm mới lạ, Lý Đại Thành hái được một viên ở trên y phục xoa xoa, nhét vào trong miệng, nháy mắt ở giữa, nho vị ngọt ở hần vị lõi ở trên tách ra.

"Làm sao biết ngọt như vậy, ăn thật ngon." Lý Đại Thành kích động nói.

Cận Tuấn cười một tiếng, "Anh họ lớn, nếu là nước thông thường quả chậu bông dĩ nhiên là không thể nào ăn ngon, nhưng cái này chút cũng đều là đi qua đất thần kỳ sửa đổi sau chậu cây ăn trái, tuyệt đối không bình thường."

Thấy Lý Đại Thành bị đất thần kỳ trồng trọt đi ra ngoài trái cây chinh phục Cận Tuấn lại nói, "Anh họ lớn, người cảm thấy trên thị trường trái cây cùng ta nơi này trồng trái cây, cái nào ăn ngon hơn?"

Lý Đại Thành lau miệng một cái, không chút do dự bật thốt lên, "Đây còn phải nói mà, cái này căn bản không phải so với, ta cho tới bây giờ không có ở trên thị trường bán trái cây trong được ăn giống như nơi này trái cây ngon giống vậy ăn."

Trong lúc nói chuyện, một chuỗi nho, đã bị Lý Đại Thành mấy cái liền giải quyết, còn chưa giải sảm, lại ăn ô mai.

Cận Tuấn thấy vậy, cũng là không nhịn được ăn, lần trước mới 2 chậu ô mai, cơ hồ bị Liễu Huệ Thiên đều ăn rồi, hần cũng không ăn ra tương lai, lần này, có thể ăn no rồi.

Vì vậy, Cận Tuấn hai người com cũng không ăn, trực tiếp ăn trái cây ăn no.

Cận Tuấn nghe có người ở cửa kêu mình tên chữ, suy đoán hẳn là Hứa Phú Long đến, liền vội vàng đi qua mở cửa.

Người tới chính là Hứa Phú Long, chẳng qua là hần còn mang theo 2 người, một người trong đó là Hứa Vũ Khiết Cận Tuấn biết, một người khác người đàn ông nhìn quen mắt, Cận Tuấn suy nghĩ một chút, liền nhớ ra rồi.

Hứa Vũ Khiết thấy Cận Tuấn, cao hứng nói, "Cận Tuấn, người thật có tiền à, một người ở lớn như vậy biệt thự, không biết sợ sao?"

Hứa Vũ Khiết có lúc nói chuyện giống như đứa con nít, loại này đơn thuần đáng yêu nữ sinh, nhất là đáng đáp vừa đẹp, rất làm cho người vui.

Hứa Vũ Khiết nói ra cái vấn đề này trực kích Cận Tuấn buồn tim, một người ở lớn như vậy biệt thự, có thể không sợ sao, nếu không phải xem Hứa Phú Long ở bên cạnh, Cận Tuấn cũng muốn trả lời, nếu không người tới đây ở đây cùng ta đi.

Dẫn Hứa Phú Long đám người vào phòng, Hứa Phú Long đang chuẩn bị giới thiệu một chút bên người hần người đàn ông, Cận Tuấn liền trực tiếp mở miệng nói, "Người này ta biết, cũng không cần giới thiệu."

/*Dzung Kiều : tác giả - NVC có hội chứng thích 'show hàng', đất thần kỳ thì cứ nói loại phân bón do phòng thí nghiệm ở đâu nghiên cứu cũng được . Kể cho anh họ=>lại kẻ vợ=>em vợ=>hàng xóm=>cá thể giới . Mà thui mình sống ở thời đại cái gì cũng 'share' nên dừng vì điểm này mà không đọc

truyện này nhé*/

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: 30 năm Hà Đông 30 năm Hà Tây

Cận Tuấn lời đề cho người đàn ông kia cảm thấy không giải thích được, hắn cùng Cận Tuấn mới là lần đầu tiên gặp mặt, đối phương liền nói biết hắn.

Hứa Phú Long đầu tiên là không rõ ràng, tiếp cao hứng nói, "Vậy thì tốt quá, Cận Tuấn, đây là cháu ta, nếu các người quen biết, chuyện kể tiếp thì dễ lắm."

"Cận Tuấn, chúng ta rượu Tiên Tử chai rượu, đi là đất tiền đường đi, ta đưa cháu này công ty dưới cờ thì có đặc biệt sản xuất công xưởng, lần này tới chính là cùng người thương lượng một chút, đem chai rượu giao cho bọn họ công ty công xưởng sản xuất, người cảm thấy thế nào?"

Hứa Phú Long những lời này một cách tự nhiên, cũng nói ra Hứa Tiểu Xuyên tới gặp Cận Tuấn mục đích.

Rượu Tiên Tử chai rượu sản xuất, đây chính là khối đại thịt béo, dù sao cũng là hai trăm ngàn một chai rượu, túi đựng nhất định phải đất tiền, mà rượu Tiên Tử mở ra thị trường sau đó, lượng tiêu thụ dĩ nhiên là không cần lo lắng, đến lúc đó, chai rượu nhu cầu tính có thể tưởng tượng được.

Phi thủy bất lưu ngoại nhân điền, Hứa Phú Long liền nghĩ đến hân cháu, giờ phút này nghe được Cận Tuấn nói hai người biết, hắn thì càng tỉnh tâm.

"Không phải, Cận tiên sinh, đây là chúng ta lần đầu tiên gặp mặt đi, chẳng lẽ chúng ta trước ra mắt?" Hứa Tiểu Xuyên cảm thấy không tưởng tượng nổi, cảm lên tiếng hỏi.

Cận Tuấn cười nhạt, nói, "Có thể Hứa tiên sinh quý nhân nhiều chuyện quên đi, chúng ta đúng là rất sớm liền thấy qua, hơn nữa, ta vẫn nhớ người."

Hứa Tiểu Xuyên rất kinh ngạc, đồng thời trong lòng lại có điểm khí, hắn cảm giác Cận Tuấn trong lời nói có hàm ý, có thể hắn không dám phát tác, đổi thành ngày thường, đối mặt những người bình thường kia, đã sớm vỗ đầu che mặt chửi mắng một trận.

Hứa Tiểu Xuyên hoàn toàn không nhớ cùng Cận Tuấn gặp mặt qua, ở hắn trong mắt, giống như Cận Tuấn loại này người có tiền, hân nơi nào có thể có cơ hội làm quen đến, nếu không phải bởi vì là Hứa Phú Long duyên có, hân hôm nay cũng không thể thấy Cận Tuấn.

Một người ở mấy triệu biệt thự lớn, cửa còn một chiếc quốc nội bán số lượng hạn chế Ford Cobra, loại này thân phận địa vị người, muốn nịnh hót cũng nịnh hót không đến.

"Xin Cận tiên sinh nói rõ, ta quả thật không nhớ." Hứa Tiểu Xuyên như cũ cung kính hỏi, chẳng qua là trong mắt nhưng là thoáng qua không nhìn được, che giấu rất tốt, không cần thận xem đều khó phát hiện.

Hứa Tiểu Xuyên động tác kia, rất là nhún nhường, nếu không phải Cận Tuấn lúc trước có chút biết rõ, sợ rằng cũng sẽ tin tưởng.

"Ha ha. . . Nếu Hứa tiên sinh không nhớ vậy coi như xong, ta chỉ hy vọng Hứa tiên sinh sau này khảo hạch những cái kia mới ra tới tìm việc làm sinh viên, có thể ít nhất có như vậy một chút xúu tôn trọng, nhớ một câu nói, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, chớ ức hiếp thiếu niên nghèo!"

Cận Tuấn nói lời này, sắc mặt những cái kia đều là tương đối nghiêm túc, thấy Hứa Phú Long trong lòng cá kinh, hân mơ hồ nghe hiểu liền cái gì.

Hứa Tiểu Xuyên trong lòng lại là vén lên một hồi sóng gió kinh hoàng, hân là một công ty Tổng giám đốc, ngày thường cũng thay công ty khảo hạch một ít mới vừa tốt nghiệp đi ra ngoài thanh niên tài giỏi đẹp trai, đối với những người đó, Hứa Tiểu Xuyên đều là không cho cái gì sắc mặt tốt, thậm chí lên tiếng nhục mạ, nhưng là những thứ này, Cận Tuấn là làm sao biết, hơn nữa, cái này không quan Cận Tuấn chuyện à.

"Ho khan một cái."

Hứa Phú Long ho khan một chút, đánh vỡ tràng diện lúng túng, nói, "Cận Tuấn, ta cái này cháu trước có phải hay không làm cái gì quá đáng sự việc?"

Hứa Tiểu Xuyên rướn cổ lên, cũng muốn biết rõ sự việc.

"Hề hề, những chuyện này cũng không cần điểm quá sáng tỏ, chẳng qua là ta cảm thấy chai rượu sản xuất sự việc, ta cảm thấy chủ người tìm những người khác sẽ tốt hơn." Cận Tuấn cười nói, chẳng qua là trên gương mặt kia, lại để cho người không nhìn ra bất kỳ nụ cười.

Hứa Phú Long biết Hứa Tiểu Xuyên nhất định là nơi nào đặc tội Cận Tuấn, hẳn không biết, nếu như biết, đó là tuyệt đối không biết mang hẳn tới xúc rui ro, hai người cái này mới vừa hợp tác, Cận Tuấn lại tín nhiệm hẳn như vậy, hẳn cũng không muốn hợp tác chuyện hoang.

Cho nên lập tức, Hứa Phú Long chính là mắng, "Đi ra ngoài bên ngoài chờ ta, suy nghĩ ra mình đã làm sai điều gì chuyện đi vào nữa."

Hứa Tiểu Xuyên vậy kêu là một cái ủy khuất à, hẳn căn bản không biết mình đã làm sai điều gì, cảm giác Cận Tuấn chính là nhằm vào hẳn, đối với Hứa Phú Long mà nói, Hứa Tiểu Xuyên là không dám không nghe, không thể làm gì khác hơn là căn rằng một cái đi ra ngoài.

Thấy Cận Tuấn mặt không cảm giác,

Hứa Phú Long chỉ đành phải mình tìm đề tài, cười nói, "Cận Tuấn, loại rượu này người chuẩn bị thể nào?"

"Tốt lắm, ta trước cho người chuẩn bị năm thùng, không đủ nói sau." Cận Tuấn nói.

...

Hứa Tiểu Xuyên ra đến ngoài nhà, một mực đang hồi tưởng, hẳn kết quả địa phương nào đặc tội Cận Tuấn, để cho Cận Tuấn một mực nhớ trong lòng, căn cứ Cận Tuấn nhắc nhở, Hứa Tiểu Xuyên bỗng nhiên ở giữa, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Nhất thời, Hứa Tiểu Xuyên sắc mặt cũng trở nên vàng như nghệ vậy, hướng trong phòng đầu nhìn mấy lần, nội tâm vùng vẫy mấy cái, Hứa Tiểu Xuyên tiến vào.

Đi tới Cận Tuấn đầu năm, Hứa Tiểu Xuyên nói, "Cận tiên sinh, ngại quá, trước là ta có mắt không biết Thái Sơn, không tiếc lời, bây giờ, ta hướng người nói xin lỗi."

Cận Tuấn mang cũng không ngẩng đầu lên xem hẳn một cái, tự mình cùng Hứa Phú Long nói chuyện, cái này làm cho Hứa Tiểu Xuyên rất lúng túng, có thể là vì bắt lại rượu Tiên Từ chai rượu đơn đặt hàng, hẳn chỉ có thể im hơi lặng tiếng.

"Nói một chút người nơi nào đặc tội Cận Tuấn?" Nói thể nào cũng là người trong nhà, Hứa Phú Long cho một cái nắc thang Hứa Tiểu Xuyên hạ.

Do dự một chút, Hứa Tiểu Xuyên còn là nói ra, "Có một lần, hình như là Cận tiên sinh tới công ty chúng ta khảo hạch, ta làm là khảo hạch quan, cố ý gây khó khăn hẳn một chút, không để cho Cận tiên sinh khảo hạch thông qua."

"Chi như vậy?" Hứa Phú Long hỏi.

Hứa Tiểu Xuyên nhìn một chút Cận Tuấn biểu tình, sau đó gật đầu.

Nghe được chẳng qua là đơn giản một chuyện, Cận Tuấn như vậy cảnh cảnh với trong lòng, Hứa Phú Long cũng không biết nói cái gì cho phải, hẳn rất kỳ quái, Cận Tuấn êm đẹp chạy đi khảo hạch làm gì, lại không thiếu tiền, cái vấn đề này, cũng chính là Hứa Tiểu Xuyên muốn hỏi, còn hết lần này tới lần khác đụng hẳn hòng sủng.

Lúc này, Cận Tuấn nói chuyện, "Chẳng lẽ Hứa tiên sinh dám làm không dám làm, lúc ấy người chỉ sợ không chỉ gây khó khăn một chút đi, người nhưng là uy phong tại chỗ đem ta sơ lược lý lịch xé thành hai nửa ném vào thùng rác, phách lối ngang ngược nói giống như ta loại này gà rừng tốt nghiệp đại học người đi ra ngoài, cũng vọng muốn tìm được công việc tốt, nếu là ta có thể tìm được, ta đi bao xa người leo bao xa, nha, còn có một câu, người phía sau còn mắng ta một câu, là cái gì tới, ta suy nghĩ một chút. . . Nha, người coi là đồ chơi gì mà."

"Ta nói có đúng không?" Cận Tuấn mang cười hỏi.

Hứa Tiểu Xuyên nghe xong những thứ này đã là cả người mồ hôi lạnh, Cận Tuấn vừa nói như vậy, hẳn đã hoàn toàn nhớ ra rồi, ngày đó hẳn tâm tình không tốt, hện bị leo cây, thấy Cận Tuấn tới khảo hạch, liền đem khí đầy đủ rải ở trên người hẳn.

Ai có thể nghĩ, một tháng không tới trong thời gian, cái đó hẳn khảo hạch qua người tuổi trẻ, bây giờ đang ở biệt thự lớn, lái xe sang, vào lúc này, đến phiên hẳn tới quỳ liếm.

Hứa Phú Long cũng không nghĩ tới, mình cháu đối với Cận Tuấn làm như vậy quá đáng sự việc, bây giờ tràng diện này, thật mẹ hẳn lúng túng.

Không bằng mọi người cùng nhau tới lúng túng vũ hòa hoãn một chút bầu không khí?

Lý Đại Thành ở một bên lắng lắng nghe, mới phát giác nhà mình em trai nguyên lai bị loại khuất nhục này, giận đến liền muốn đuổi Hứa Tiểu Xuyên đi.

Thấy Hứa Tiểu Xuyên đứng tại chỗ không phản ứng, Hứa Phú Long đập một cái hẳn, mắng, "Còn không mau cho Cận Tuấn nói xin lỗi, cmm trò vui, chúng ta Hứa gia làm sao ra người loại này mất chó coi thường người rác rưởi."

Hứa Phú Long vậy thì thật là chọc tức, không nói hẳn cùng Cận Tuấn hợp tác, chính là Hứa Tiểu Xuyên cách làm, để cho hẳn đều cảm thấy tức giận.

Hứa Tiểu Xuyên biểu tình có chút vụn vặt, cho thấy hấn nội tâm đang được đau khổ, cuối cùng, phốc thông một tiếng, vì phần kia đơn đặt hàng, hấn quý xuống.

"Cận tiên sinh, thật xin lỗi, là ta sai, mời ngài đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, tha thứ ta."

Cận Tuấn thấy một màn này, cuối cùng cảm giác vô hình như vậy tương tự, không kèm hăm được liền bật thốt lên, "Trời ạ cái đầu nguoi, lại tới chiều này?"

/*Dzung Kiều : làm gì tới mức quý, nhưng nếu quý thì thật đáng sợ*/

converter Dzung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Thăng cấp

Hứa Tiểu Xuyên nhanh như vậy liền nhận thức được mình sai lầm, cái này làm cho Cận Tuấn rất vui vẻ yên tâm, biết sai liền đổi đều là đứa bé ngoan, trẻ con dễ dạy.

Nhưng là, để cho Cận Tuấn buồn bực là, làm sao Hứa Tiểu Xuyên cùng Hồ Hải vậy, đều thích dùng chiêu này, không tiếc dùng một chút quý cầu xin đạt được tha thứ, chẳng lẽ bọn họ không biết nam nhi dưới trướng có hoàng kim sao!

Ban đầu Hồ Hải nhận tống báisư, để cho Cận Tuấn thu được hệ thống cấp cho khen thưởng bảo rương, nhưng bây giờ Hứa Tiểu Xuyên quý xuống sau đó, Cận Tuấn nhưng không nghe được bất kỳ hệ thống nhắc nhở.

Rất hiển nhiên, cái này quý xuống là không có hệ thống tương thưởng, bởi vì là Cận Tuấn cũng không có xuất chinh phục Hứa Tiểu Xuyên, dĩ nhiên, không phải trên thân thể xuất chinh phục.

Hứa Tiểu Xuyên không biết Cận Tuấn nội tâm nghĩ như vậy phức tạp, hấn cho thấy mình chẳng qua là hối hận nói xin lỗi.

Cận Tuấn không phải cái loại đó cần chết trước người không buông, nếu Hứa Tiểu Xuyên nhận thức được sai lầm, hấn cũng không cần phải lại để cho hấn khó chịu, đang chuẩn bị để cho hấn lúc thức dậy, một cái bảo rương đột nhiên xuất hiện ở Hứa Tiểu Xuyên trên đầu.

Ta đi, đây là bảo rương ở tú nó thoáng hiện kỹ thuật sao? Cận Tuấn tới tâm thối một hộp, xuất quý nhập thần bảo rương đem hấn sợ hết hồn, ngay sau đó, chính là mừng rỡ vụn vặt.

Không nghi ngờ chút nào, cái này bảo rương Cận Tuấn phải bắt lại, WN chìa khóa đã ra bây giờ trên tay súc thể dài mở, đúng như Cận Tuấn đại dao đã đói khát khó nhịn.

Hứa Tiểu Xuyên quý xuống đất, thấy Cận Tuấn không biết đang cười cái gì, cảm thấy một hồi không giải thích được.

Bên cạnh Hứa Phú Long thấy Cận Tuấn cái biểu tình này sau đó, nhưng là đột nhiên con nguoi phóng đại, cảm giác một cổ vô hình buồn nôn tấn công tới, Cận Tuấn cái nụ cười này hấn cảm giác quá quen thuộc, ngày hôm qua hấn gặp Cận Tuấn ở bạo người khác hoa cú thời điểm, chính là lộ ra cái này bức nụ cười.

Không phải là Cận Tuấn lúc này hứng thú cao tăng, muốn phát tiết đi. . . Hứa Phú Long không dám tưởng tượng tiếp, nhìn bốn phía mấy lần, thật may Hứa Vũ Khiết không ở nơi này, để cho hấn hơi an tâm.

Kế tiếp hình ảnh, không thích hợp thiếu nhi, không thích hợp thiếu nhi à!

Hứa Tiểu Xuyên không biết Cận Tuấn muốn làm cái gì, có thể cũng không dám lên tiếng, hấn thấy Cận Tuấn tay đưa về phía hấn đầu, chi phối mấy cái liền thu hồi.

Gió êm sóng lặng, chuyện gì đều không phát sinh, Hứa Phú Long thở phào nhẹ nhõm, Hứa Tiểu Xuyên tuy không rõ ràng nhưng cũng không suy nghĩ nhiều.

Dễ như trở bàn tay mở ra một cái bảo rương, Cận Tuấn trong lòng vậy kêu là một cái vui mừng nở hoa à, cùng lúc đó, Cận Tuấn lại nghe được một đạo

thanh âm quen thuộc, hệ thống nhắc nhở.

"Chúc mừng kí chủ cấp bậc tăng lên, giờ đang mở ản núp nhiệm vụ bảo rương "

"Cái gì, lên cấp?" Cận Tuấn kinh hô thành tiếng.

Không kiểm được Cận Tuấn không kinh ngạc, tự đánh đập được hệ thống tìm bảo tới nay, Cận Tuấn vẫn là một cái người chơi cấp 1, đánh cái trò chơi thăng cấp đều không khó khăn như vậy, thật vất vả rốt cuộc nghe được hệ thống nhắc nhở thăng cấp, có thể không vui sao.

Bắt quả cái này mở ra ản núp nhiệm vụ bảo rương là tình huống gì?

Nghe vậy, Hứa Phú Long hỏi, "Người mới vừa nói gì?"

Nghe được Hứa Phú Long thanh âm, Cận Tuấn mới phát hiện hiện ở bên người còn có người, thiếu chút nữa thì lộ tẩy, nhanh chóng thu hồi kinh ngạc trong lòng cùng vui sướng.

"Không có sao, cũng đừng lo lắng à, chú, bây giờ rượu Tiên Từ nhiều như vậy sao không uống." Cận Tuấn thuận miệng tìm một đề tài đem chuyện mới vừa rồi xóc đã qua.

Cận Tuấn nói chưa dứt lời, nói một chút Hứa Phú Long thật liền sầm, từ lần trước ở trong phòng ăn uống qua rượu Tiên Từ sau đó, liền vẫn không có uống nữa, trong miệng đã sớm loăng ra một chim tới.

Vào lúc này, chuẩn bị năm thùng nhiều, hẳn không kịp đợi liền cho tự mình rót liền mấy ly, tự mình uống.

Hứa Tiểu Xuyên ngửi được cái này cổ mùi rượu cũng là rượu ghiền đi lên, 2 chú cháu lập tức ngồi một bên liền uống, Hứa Tiểu Xuyên uống rượu Tiên Từ sau hẳn mới biết, khó trách rượu này dám bán hai trăm ngàn, coi như là giá cả phẩm chất đắt đi nữa, vậy tuyệt đối đều là 'cháy hàng'.

Hứa Tiểu Xuyên nhìn về phía Cận Tuấn ánh mắt đều là mang kính sợ, có thứ đồ tốt này người, cái nào không lợi hại.

Cận Tuấn tạm thời đem hệ thống thăng cấp sự việc đặt ở một bên, cùng bọn họ uống rượu Tiên Từ, nói sự việc.

Mà lúc này, Hứa Vũ Khiết từ bên ngoài đi vào, trên tay còn cầm một cái giỏ,

Giỏ bên trong chứa đầy nước quả, nho, kim quất, ô mai vân... vân đều có.

Thấy những thứ này, Cận Tuấn mới biết cô gái nhỏ này mới vừa rồi vừa tới nơi này liền không thấy bóng dáng, nguyên lai là đi dạo đi dạo đến trong vườn đi, khẳng định ném ra những trái cây này tươi đẹp chỗ.

Không ra Cận Tuấn đoán, Hứa Vũ Khiết đem giỏ bên trong trái cây thả vào bốn trước mặt người, liền cao hứng nói, "Cận Tuấn, những cái kia trong vườn chậu cây ăn trái là người trồng sao? Người thật lợi hại, kết đi ra ngoài trái cây chân thực ăn quả ngon, ta đều ăn không dừng được, ăn cho ngon đầy đủ à."

Vừa nói Hứa Vũ Khiết còn không quên vỗ một cái hơi khua lên nhỏ bụng.

"Chậu cây ăn trái, vật này kết đi ra ngoài trái cây có thể ăn không?" Nghe được Hứa Vũ Khiết mà nói, Hứa Tiểu Xuyên lập tức có chút nghi ngờ.

"Ta nói cho người, tiểu Tuấn trồng trái cây ăn ngon lắm, trên thị trường căn bản không mua được." Ăn rồi những cái kia trái cây Lý Đại Thành nói.

Hứa Vũ Khiết hết sức tán đồng cho Lý Đại Thành điểm cái khen, mà Lý Đại Thành thấy một người đẹp hướng hẳn cười, nhất thời thật ngượng ngùng hàm cười lên.

"Không thể nào? Thật có tốt như vậy ăn?"

Hứa Phú Long trong miệng nói như vậy, thân thể nhưng là rất thành thực cầm lên một viên ô mai, vậy xinh đẹp bề ngoài quả thật hấp dẫn hẳn, không nhịn được ném một chút.

Nhưng mà, ném một viên sau Hứa Phú Long liền một phát không thể thu thập, một viên tiếp nối một viên, ăn không dừng được.

Hứa Tiểu Xuyên thấy vậy, bán tín bán nghi cầm lên một cái kim quất, lột ra ném đứng lên, lần ăn này, hẳn phảng phất là phát hiện tân đại lục.

"Trời ơi, chậu cây ăn trái có thể trồng ra ăn ngon như vậy trái cây, thật là khó tin đây."

Một giỏ trái cây, ăn mấy miếng liền bị Hứa Phú Long cùng Hứa Tiểu Xuyên hai người giải quyết, mỗi người ợ một cái sau đó, hài lòng.

Thấy trái cây đầy đủ bị ăn sạch, Hứa Phú Long cùng Hứa Tiểu Xuyên đều là thật lúng túng, Cận Tuấn khoát tay một cái, tỏ ý không có sao, mới vừa rồi hẳn cùng Lý Đại Thành hai người đã ăn không thiếu.

"Hey, không đúng à, Cận Tuấn, ta hôm qua tới thời điểm người nói người cái này chậu cây ăn trái mới mở hoa, làm sao hôm nay trái cây liền thành thực,

ngươi loại này đến tột cùng là cái gì chậu cây ăn trái à, tại sao ta trồng chậu cây ăn trái kết quả, ăn khổ như vậy chứ." Hứa Phú Long đầy hiếu kỳ hỏi.

Cái vấn đề này Cận Tuấn thành thật mà nói cũng không cách nào trả lời, hẳn đều không cách nào hiểu những cái kia biến dị chậu cây ăn trái tại sao nhanh như vậy liền thành thực, tuy nói đất thần kỳ có chất xúc tác tác dụng, nhưng là một đêm bây giờ liền thành thực, bây giờ suy nghĩ một chút, cũng có phần quá đáng sợ.

Đoán chừng là đặt nhẵn trừ vật bên trong thả mấy ngày sau khi biến dị nguyên nhân.

"Hồi đó đã kết quả, ta cái này chậu cây ăn trái tương đối đặc thù, kết quả dĩ nhiên là sẽ tốt hơn ăn." Cận Tuấn chỉ đành phải thuận miệng nói vậy.

Hứa Phú Long không nghĩ ngờ chút nào Cận Tuấn nói, bởi vì là có rượu Tiên Từ trước trường hợp, hẳn rất tò mò là Cận Tuấn lấy ở đâu nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái đồ, cứ cho ngoài ý người bình thường.

"Cận tiên sinh, ngươi những trái cây này hẳn trên thị trường còn không có bán chứ?" Hứa Tiểu Xuyên đột nhiên bất thành linh toát ra một câu nói này.

Cận Tuấn gật đầu một cái, "Không có, ta bây giờ chính là mình trồng điểm."

"Những trái cây này nếu là cầm ra bán đi khẳng định trong nháy mắt giết trên thị trường bán tất cả trái cây." Hứa Vũ Khiết trực tiếp nói ra chân tướng.

Chỉ nói ngắn gọn ở giữa, Hứa Phú Long nháy mắt ở giữa liền bèn nhảy đánh hơi được trong đó cơ hội làm ăn, kích động nói, "Cận Tuấn, ngươi cái này chậu cây ăn trái có hay không dự định lực mạnh phát triển chứ?"

Cận Tuấn sao có thể không hiểu Hứa Phú Long ý, đáng tiếc, chuyện này hẳn đã quyết định giao cho Lý Đại Thành đi hoàn thành.

"Còn không có, bất quá ta đã đem phương pháp trồng trọt nói cho ta anh họ lớn, do hẳn phụ trách phát triển trồng trọt." Cận Tuấn nói.

Nghe vậy, Hứa Phú Long cảm thấy rất đáng tiếc, những trái cây này nếu là đưa ra thị trường, lại không mất là một cái con đường phát tài.

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Ăn núp nhiệm vụ

Chờ đợi là một món hoàn toàn là việc đau khổ, nhất là khi biết một chuyện tốt đã xảy ra, đang làm khẩn cấp muốn biết thời điểm, lại bị một ít từ bên ngoài đến nhân tố quấy nhiễu, thân bất do kỷ.

Giờ phút này, Cận Tuấn đã là như vậy.

Khi biết hệ thống thăng cấp sau đó, Cận Tuấn trong đầu nghĩ, chỉ có hệ thống, hẳn chỉ muốn biết hệ thống thăng cấp sau có biến hóa gì, lại cũng không tha cho người bất kỳ chuyện, cho dù bây giờ có một cái toàn thân bại lộ người đẹp đứng ở trước mặt hẳn, hẳn cũng mất đi tính. Hứng thú.

Thật vất vả, rốt cuộc đến khi Hứa Phú Long đám người chuẩn bị rời đi, trước khi đi đang lúc, mấy người tự nhiên sẽ không bỏ qua những cái kia trái cây, hái được không thiếu lúc này mới hài lòng.

Mấy người vừa đi, Cận Tuấn liền không kịp đợi đi đặt câu hỏi hệ thống, hẳn trong lòng bây giờ, nhưng là đặt thật nhiều vấn đề, một mực không thời gian làm rõ ràng, thừa dịp vào lúc này, có thể thật tốt hỏi rõ.

"Hệ thống, xin hỏi thăng cấp sau cũng có thay đổi gì?" Cận Tuấn rất là kích động hỏi.

"Kí chủ mời không nên cao hứng quá sớm, mở bảo rương thăng cấp đường còn rất dài, trước mắt thăng cấp sau trên căn bản không có gì thay đổi, chỉ có một ít nhỏ xíu biến hóa, cụ thể kí chủ có thể tự đi tra xem"

Hệ thống câu trả lời này nói giống như chưa nói vậy, tương đương với địt, hệ thống kiêu ngạo như vậy, Cận Tuấn vẫn là lần đầu tiên gặp phải, mù mắt hẳn mới vừa rồi như vậy vui mừng.

Mình xem liền mình xem, có gì đặc biệt hơn người, Cận Tuấn kiểm tra một chút mình tin tức.

"Kí chủ: Cận Tuấn "

"Cấp bậc:2 "

"Bảo rương cảm ứng phạm vi:2km "

"Đã khai mở bảo rương:10 "

"WN chia khóa ngày sử dụng số lần:3 "

"Ấn nút nhiệm vụ: Tạm không "

". . ."

Cái này vừa thấy, Cận Tuấn liền phát hiện hệ thống sau khi thăng cấp biến hóa có những, bảo rương cảm ứng phạm vi mở rộng đến 2km, WN chia khóa sử dụng số lần cũng đạt tới một ngày 3 lần, vượt trội nhất biến hóa chính là nhiều một cái ấn nút nhiệm vụ, chẳng qua là giờ phút này tạm không.

Liên quan tới cái này ấn nút nhiệm vụ, Cận Tuấn là cảm thấy tương đối mới lạ.

"Hệ thống, người cái này ấn nút nhiệm vụ là làm sao vậy?"

"Ấn nút nhiệm vụ là do hệ thống ngẫu nhiên tuyên bố nhiệm vụ, kí chủ ở trong vòng thời gian quy định sau khi hoàn thành ấn nút bảo rương liền sẽ xuất hiện, chú ý, là xuất hiện, không phải đạt được "

Hoàn thành nhiệm vụ sẽ xuất hiện bảo rương, cái này nghe thật giống như thật tốt, còn như hệ thống phía sau cái đó nhắc nhở, Cận Tuấn đã bỏ quên, lập tức liền nói, "Vậy hệ thống người còn làm gì ngăn ra, nhanh chóng mau tuyên bố nhiệm vụ để cho ta đi hoàn thành à!"

"Kí chủ người có phải hay không ngu, người nói tuyên bố liền tuyên bố à, nhiệm vụ là không chừng lúc ban bố "

Được rồi, là tại hạ thua.

Không đầu lại hệ thống miệng lưỡi, Cận Tuấn không thể làm gì khác hơn là an phận im miệng, mà từ tin tức biểu hiện trong, Cận Tuấn giờ phút này mới phát hiện, bất tri bất giác, hắn đã mở ra hơn 10 cái bảo rương, còn như hệ thống tưởng thưởng vậy ba cái bảo rương, là không có tính toán nhập trong đó.

Dựa theo hệ thống tính xấu, 1 cấp lên tới 2 cấp muốn mở 10 cái bảo rương, vậy 2 cấp thăng 3 cấp chẳng phải là muốn mở 20 cái thậm chí nhiều hơn?

Cận Tuấn lười đi quán quít, hết thấy thuận theo tự nhiên, bất quá hắn bây giờ, còn có một cái vấn đề khác, hắn một mực cảm thấy rất kỳ quái.

"Hệ thống, tại sao hai lần trước xuất hiện bảo rương ta cũng không có đạt được nhắc nhở?"

"Đây là bởi vì là kí chủ bên người tiểu Thất duyên cớ, một khi nó phát hiện bảo rương, hệ thống thì sẽ không phát ra nhắc nhở, dĩ nhiên, nếu như nó vượt ra khỏi cùng kí chủ liên lạc phạm vi hoặc là không có phát hiện bảo rương, hệ thống vẫn sẽ nhắc nhở "

"Thì ra là như vậy. . ." Cận Tuấn như có điều suy nghĩ rù rì nói.

"Đúng rồi, như thế nào mới có thể đạt được hệ thống khen thưởng bảo rương?"

Đối với hệ thống tưởng thưởng bảo rương, Cận Tuấn một mực hết sức hoài niệm, loại này tưởng thưởng bảo rương, so với hắn mở bảo rương lấy được khen thưởng tốt hơn rất nhiều lần, giống như lần trước vậy ba cái, lái ra cũng đều là bảo bối.

"Cái này do hệ thống đánh giá, không có cụ thể yêu cầu, mời kí chủ không muốn mong cầu cái viễn vông xa vời, cố gắng tìm bảo rương mở bảo rương mới là chánh sự,

Cường đại lên mới có tư cách biết liên quan tới hệ thống càng nhiều hơn sự việc "

". . ."

Cận Tuấn không nói, cái này thiên hắn trò chuyện không nổi nữa

Làm sao cảm giác sau khi thăng cấp hệ thống có chút miệng mồm lạnh lợi đứng lên, nghe nó nói chuyện ý, cảm giác nó là một cái rất có câu chuyện hệ thống, vừa vặn ta có rượu, người có câu chuyện, chúng ta trò chuyện một chút?

Nên hiểu Cận Tuấn không sai biệt lắm cũng cời xong, lười phản ứng hệ thống, Cận Tuấn đang chuẩn bị tra nhìn một chút ngày hôm qua đang đánh cuộc thạch nơi đó còn có mới vừa rồi ở Hứa Tiểu Xuyên trên người lái ra bảo bên trong rương là thứ tốt gì.

"Tiểu Tuấn, người vậy điều đáng yêu chó đã chạy đi đâu, cả ngày không thấy nó?" Lý Đại Thành đột nhiên hỏi.

"Không có sao, vậy đưa nhò cơ trí rất, phỏng đoán đi ra ngoài chơi, mình sẽ trở lại." Cận Tuấn không cho là đúng đáp, hấn vào lúc này, bạn đây.

"Ấn núp nhiệm vụ: Mời kí chủ ở sáu giờ bên trong tìm được tiểu Thất, trong vòng thời gian quy định hoàn thành nhiệm vụ sẽ xuất hiện bảo rương, qua lúc thì sẽ phải chịu trừng phạt "

Hệ thống thỉnh linh một câu nhắc nhở, đem Cận Tuấn làm cho sợ hết hồn, nghe hiểu sau đó, cảm thấy không giải thích được, cái này thì thời điểm bắt chợt tới ấn núp nhiệm vụ.

Trong vòng thời gian quy định hoàn thành nhiệm vụ thì có bảo rương cái này Cận Tuấn biết, nhưng là qua lúc chưa xong sẽ phải chịu trừng phạt chuyện này hệ thống mới vừa rồi chưa nói à, thật là thất thường hệ thống.

Cận Tuấn yếu ớt hỏi một câu, "Hệ thống, nếu như quy định thời gian chưa xong nhiệm vụ sẽ phải chịu cái gì trừng phạt?"

"Nhẹ thì hạ xuống tính năng lực, nặng thì bỏ mạng, mời kí chủ lại tìm lại quý trọng "

Trời ạ!

Trời ạ!

Con bà nó!

Cận Tuấn liền bạo ba câu thô tục, mới đủ để bày tỏ hấn giờ phút này sóng lớn mãnh liệt nội tâm.

Hệ thống chơi lớn như vậy, tính năng lực cùng tánh mạng, cũng mang tính chữ, không nghi ngờ chút nào, vậy cũng là đối với Cận Tuấn mà nói nhất trọng yếu nhất, thiếu một, đều không cách nào tiếp nhận.

Hôm nay, chính là một cái nhiệm vụ, liền chơi đến nơi này làm ruộng bước, Cận Tuấn hiển nhiên là không cách nào tiếp nhận.

Hệ thống: Bản ghi thử mà, không chơi chết người coi là ta thua.

"Mời kí chủ lập tức hành động, tính giờ đã bắt đầu "

Cận Tuấn vốn còn muốn cùng hệ thống tranh luận một chút, nghe được cái này nhắc nhở, một chút cũng không bình tĩnh, mới vừa rồi mây thưa gió nhẹ biểu tình đã sớm đảo qua đi, chỉ còn lại một tấm hốt hoảng mặt mũi.

Cái này nha tiểu Thất chạy ra ngoài, chơi một hồi thì trở lại, đó chính là a đi đà phạt, chuyện gì không có, bạch kiểm một cái bảo rương, có thể một ngày không trở lại, thời gian vừa quá, Cận Tuấn thì xong rồi.

"Anh họ lớn, ta ra đi tìm một chút nó, người ở nhà nhìn, nó trở lại một cái người nhanh chóng cho ta gọi điện thoại." Cận Tuấn nói một tiếng, liền chạy ra khỏi ngoài nhà.

Lý Đại Thành thấy đầu đầy mê hoặc, Cận Tuấn mới vừa vẫn là vô cùng bình tĩnh đáng vẻ, một chút cũng không quan tâm, sao lập tức cân đầu hồn tựa như.

Đến cửa, Cận Tuấn không lái xe, liền chạy, hấn cảm thấy tiểu Thất hấn đi không xa, liền ở phụ cận đây.

Liễu Huệ Thiên gặp một vấn đề khó giải quyết, vốn là đến tìm Cận Tuấn thương lượng một chút, có thể ra cửa, liền thấy Cận Tuấn từ biệt thự của hấn cửa chạy như điên ra, như một làn khói liền không thấy bóng dáng.

"Người này giờ trò quý gì?" Liễu Huệ Thiên nghi ngờ nói thầm một chút, tự mình tới đến Cận Tuấn biệt thự.

...

converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: tiệm lẩu thịt chó thơm lung lay

Cận Tuấn ra biệt thự, một đường chạy như điên đến vùng lân cận một cái trên quảng trường, nhìn bốn phía, không nhìn thấy bóng tiểu Thất, trong bụng suy đoán, tiểu Thất sẽ đi nơi nào.

Sớm biết nên đem cái này đưa nhỏ thấy vững vàng, thật tốt chạy đến tìm chỗ chết, còn liên lụy chủ nhân.

Cận Tuấn từ từ ở trên đường đi lại, hết nhìn đông tới nhìn tây, chính là không thấy tiểu Thất bóng dáng, nơi này, liền một cái những thứ khác chó cũng không gặp được.

Tìm hơn nửa ngày, một giờ thời gian trôi qua, vẫn là không có bất kỳ phát hiện.

Cận Tuấn vào lúc này, ủ rũ cúi đầu, chỉ còn lại không sai biệt lắm năm giờ thời gian, tiểu Thất nếu là mình chạy ra ngoài sẽ chạy trở lại khá tốt, nếu là chạy ra ngoài bị người cho quẹo, vậy thì xong đời.

Thật sự là chó không chết ta chết.

Phía trước, một người phụ nữ cưỡi xe chạy bằng bình điện, khi nhìn đến Cận Tuấn sau đó, ở trước mặt hần ngừng lại, lấy nón an toàn xuống, vẫy vẫy mái tóc, rất là kinh ngạc nói, "Cận Tuấn, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Thấy rõ ràng đối phương là Lộ Tiểu Khả, Cận Tuấn trên mặt vẫn không có phân nửa tức giận, hữu khí vô lực nói, "Ta tìm chó."

"Tìm chó?"

Lộ Tiểu Khả kinh ngạc, sau đó phản ứng lại, "Ngươi nói là ngươi vậy điều vượt qua đáng yêu chó nhỏ không thấy?"

Cận Tuấn gật đầu.

Thấy vậy, Lộ Tiểu Khả nhất thời cắn răng nghiêng lợi, ngoài miệng hung tợn nói, "Đám này đáng chết trộm chó đội, hừ, vừa vặn, đi, Cận Tuấn, lên xe, ta có đầu mối."

Nghe được có đầu mối mấy chữ, Cận Tuấn nháy mắt ở giữa liền tỉnh thần tỉnh táo, lấy là Lộ Tiểu Khả là biết tiểu Thất tung tích, kích động đạo, "Ngươi có đầu mối gì?"

"Ta qua tới bên này, chính là nhận được có người ẩn danh tố cáo, ai nha, trước đừng hỏi nhiều như vậy, lên xe, chúng ta hãy đi trước." Lộ Tiểu Khả ném cho Cận Tuấn một cái đầu khò, nói.

Nhận lấy nón sắt, Cận Tuấn đeo lên, ngồi lên Lộ Tiểu Khả xe chạy bằng bình điện.

"Ôm lấy ta." Lộ Tiểu Khả không cho là đúng nói một câu.

Có tiện nghi không chiếm khôn kiếp, Cận Tuấn nghe vậy, lập tức liền đưa tay thật chặt ôm Lộ Tiểu Khả, hai người thân thể sát rất gần, xông vào mũi chính là Lộ Tiểu Khả trên người vậy cổ thơm mát.

Trên đường, Cận Tuấn mới biết, nguyên lai Lộ Tiểu Khả đến bên này, là gần đây bắt cảnh sát nhận được mười mấy khởi báo án, đều là trong nhà nuôi chó bị trộm, trong cục an bài Lộ Tiểu Khả đi điều tra, có thể vẫn không có kết quả, cho tới hôm nay, hần nhận được một cái ẩn danh tố cáo điện thoại, trong điện thoại rõ ràng nói cho Lộ Tiểu Khả có một nhà tiệm lẩu

thịt chó chó lai lịch không rõ, rất có thể chính là những cái kia đánh mất chó.

Vì vậy, Lộ Tiểu Khả mới vội vã tới tra xem, không nghĩ tới trên đường gặp phải Cận Tuấn tìm chó, hai người liên lạc mật thiết.

Không có gì bất ngờ xảy ra, tiểu Thất rất có thể chính là bị những cái kia trộm chó trộm đi, Lộ Tiểu Khả bản thân liền thích vô cùng tiểu Thất, nghe được liền nó đều bị trộm, vậy còn đến đâu, rêu rao phải thật tốt thu thập những người này.

Đối với cái này, Cận Tuấn là vô cùng ủng hộ, bỏ mặc như thế nào, hần chưa bao giờ có giống như vào giờ phút này như vậy như vậy nhớ mong tiểu Thất, hần rốt cuộc cảm nhận được loại đau khổ này.

Đã từng có một cái khả ái như vậy chó cùng ở ta bên người, ta không có thật tốt quý trọng, đến khi mất đi mới hối hận không kịp, nhân thể ở giữa thống khổ nhất chuyện không ai bằng này, nếu như trời cao có thể lại cho ta một lần cơ hội, ta sẽ đối với nó nói, ngươi mau trở lại đi!

Cận Tuấn trong lòng cầu nguyện, tiểu Thất thật không nên đã bị những cái kia người xấu làm thịt, làm thành lẩu thịt chó, muốn thật là nói như vậy, Cận Tuấn hỏi một chút hệ thống, kết quả là hần cũng không sống được.

Đi chết!

Tiểu Thất ngươi muốn cố chịu, ta lập tức tới ngay.

Ngồi xe chạy bằng bình điện, nửa giờ sau đó, Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả đã đến, cách đó không xa xuất hiện một nhà tên là thom lung lay thịt chó tiệm lẩu.

Đây chính là Lộ Tiểu Khả nói trộm chó đội cứ điem liền đi.

Cận Tuấn biết vậy tiệm lẩu đều là chợ trưa hoặc là chợ chiều làm ăn tương đối khá, cho nên vào lúc này, rất lạnh đạm

Cất xong xe, Lộ Tiểu Khả liền không kịp đợi muốn phải đi, Cận Tuấn ngăn lại hắn, hỏi, "Ngươi làm gì?"

"Ta đi đập hang ổ bọn họ à, giết hại nhiều như vậy chó nhỏ, nếu là tiểu Thất cũng bị hại mà nói, ta cùng bọn họ liều mạng." Lộ Tiểu Khả tức giận nói.

Lộ Tiểu Khả loại này không nào cử động, để cho Cận Tuấn rất là hoài nghi, hắn đến tột cùng là không phải tốt nghiệp trường cảnh sát, phá án quá lỗ mắng đi, như vậy xong tới sao có thể tra xảy ra cái gì tới, lại không chứng cứ chứng minh bọn họ có vấn đề.

Lơ đãng liếc về Lộ Tiểu Khả cao ngất trước ngực, Cận Tuấn tựa hồ có chút hiểu Lộ Tiểu Khả loại này không nào hành vi.

Kéo Lộ Tiểu Khả, Cận Tuấn suy nghĩ một chút, búng tay, có chủ ý, "Ngươi đợi một chút, ta có biện pháp."

Ở trong túi lục lọi một chút, Cận Tuấn móc ra mắt kiếng nhìn thấu đeo lên, tập trung sự chú ý, liền hướng vậy ở giữa tiệm lẩu

thịt chó nhìn.

Thấy Cận Tuấn nói có biện pháp chính là đeo mắt kiếng, Lộ Tiểu Khả buồn rầu, vỗ một cái Cận Tuấn bả vai, hỏi, "Đây chính là ngươi nói biện pháp?"

Nghiêng đầu nhìn một cái Lộ Tiểu Khả, Cận Tuấn mới vừa muốn giải thích, thông qua mắt kiếng nhìn thấu, hắn vô tình xem thấu Lộ Tiểu Khả quần áo, trước mắt Lộ Tiểu Khả ở hắn trong mắt, chính là một chỉ mặc trước áo tắm hai mảnh (bikini) người đẹp, vậy cay vốc người để cho Cận Tuấn không nhận được dường như nuốt nước miếng.

Cảm giác được Cận Tuấn lửa nóng ánh mắt, Lộ Tiểu Khả đẩy một cái Cận Tuấn, "Nhìn cái gì chứ, ngươi nói cái gì biện pháp, hấp tấp nói đi ra nha."

Ho khan một cái ho khan. . .

Cận Tuấn ho khan mấy tiếng, tầm mắt lập tức dời đi, nhìn tiếp nữa, hắn sắp không chịu nổi, vừa nghĩ tới không tìm được có thể mất đi tính năng lực hoặc là tánh mạng, thân thể đều lạnh nửa đoạn, nào còn có tâm tư.

"Đừng nóng, ta trước xem xem bên trong tình huống." Cận Tuấn nói.

Mượn mắt kiếng nhìn thấu, Cận Tuấn tầm mắt trực tiếp xuyên qua vách tường chờ chương ngại vật, đi tới tiệm lẩu

thịt chó nội bộ, hắn là muốn tìm được trước những con chó kia chỗ ở vị trí, biết tiểu Thất có phải hay không ở bên trong, sau đó sẽ tiến hành bước kế tiếp.

Lộ Tiểu Khả không biết Cận Tuấn mang mắt kiếng có thể nhìn thấu, thấy hắn nghiêm túc đang quan sát, mặc dù không rõ ràng như vậy có thể thấy cái gì nhưng cũng không có tiếp tục ngăn trở.

Trong phòng bếp không có, trong kho hàng không có, đồ lật vật ở giữa cũng không có. . . Cận Tuấn mang mắt kiếng nhìn thấu, cơ hồ đem nhà này tiệm lẩu

thịt chó toàn bộ phương cũng tìm khắp, chính là không tìm được một con chó, cái này liền có chút kỳ quái, một nhà tiệm lẩu

thịt chó bên trong, một con chó cũng không thấy được, như vậy chút lên bàn thịt chó là từ vì sao tới.

"Một con chó cũng không có, không thể nào à, chó cũng giấu đi đâu rồi?" Cận Tuấn thấp giọng nỉ non.

Tiệm này cô quái như vậy, để cho Cận Tuấn hơn nửa nhất định là có vấn đề, có thể những con chó kia ở nơi nào, hắn nhưng không tìm được.

Thời gian càng ngày càng ngắn, vào lúc này, còn dư lại không tới bốn giờ, Cận Tuấn nóng lòng như lửa, nhưng không thể làm gì.

"Cảnh sát Lộ, giả thiết ngươi là ông chủ của tiệm này, trộm được chó ngươi cũng sẽ giấu đâu đó bên trong?" Cận Tuấn hướng bên người Lộ Tiểu Khả cầu cứu.

Suy nghĩ một chút, Lộ Tiểu Khả nói, "Hắn sẽ che giấu ở rất che giấu địa phương, giống như hầm trú ẩn cái gì."

Hầm trú ẩn!

Cận Tuấn trước mắt sáng lên, thiếu chút nữa không kích động ôm lấy Lộ Tiểu Khả hôn một cái, lấy lại bình tĩnh, Cận Tuấn hướng tiệm lẩu

thịt chó dưới đất nhìn, cái này vừa thấy, nháy mắt ở giữa sẽ để cho Cận Tuấn phát hiện, ở phòng chứa đồ lật vật phía dưới, quả thật có một cái rất lớn nằm trú ẩn.

Hơn nữa, ở nơi đó, Cận Tuấn rút cuộc nhìn thấy muốn nhìn thấy.

converter Dzung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Phát hiện tiểu Thất

Cận Tuấn nhìn thấy cái gì?

Ở nhà này thom lung lay tiệm lầu phòng chứa đồ lật vật trong hầm trú ẩn, Cận Tuấn nhìn thấy mấy chục con chó bị nhốt ở trong lồng, mà trong đó, thì có hẳn hoi khiến một vòng tiểu Thất.

Tiểu Thất vẫn là một như thường lệ đáng yêu, nhất là nó tinh thần diện mạo, đó là tương đối không tệ, cả người trên dưới lông, dầu phải tỏa sáng, vẫn là sạch sẽ, thật giống như bất kỳ đồ bản đều không cách nào ô nhiễm nó, cùng chung quanh những cái kia hơi đầu thổ kiểm cầu cầu hoàn toàn xa lạ.

Tầm mắt kéo gần, Cận Tuấn cho tiểu Thất một cái to lớn đặc tả, phát hiện cái này nha, lại vẫn một chút cảm giác nguy cơ cũng không có, cùng bên cạnh một con chó mẹ đang không ngừng cà mặt.

Xem tới nơi này, Cận Tuấn ngoài miệng không nhịn được mắng một tiếng, hẳn ở bên ngoài tìm nó tìm được lo lắng sợ hãi, cái này nha ở bên trong cùng chó mẹ thân thiết trước.

Thật là người so với chó, so với người chết!

Cẩn thận kiểm tra một chút hầm trú ẩn tình huống, Cận Tuấn không phát hiện những thứ khác bất kỳ dị thường, đang chuẩn bị đem cái tình huống này nói cho bên người Lộ Tiểu Khả, có thể lúc này, bỗng nhiên có 2 cái người đàn ông vào hầm trú ẩn, ngoài miệng còn nói gì, có thể Cận Tuấn hoàn toàn không nghe được.

Mắt kiếng nhìn thấu sử dụng qua sau Cận Tuấn thì biết, vật này có thể nhìn thấu, nhưng là nhìn thấu sau nhưng không nghe được thanh âm.

Cận Tuấn nhanh chóng lại nhìn một chút, hẳn nhìn thấy vậy 2 cái người đàn ông vào hầm trú ẩn sau đó, liền bắt đầu dòi trong lồng chó, thật giống như là muốn dọn đi.

Xem đến nơi này, Cận Tuấn nếu là còn không biết chuyện gì xảy ra, hẳn chính là người ngu, những người này hiển nhiên là phải đem những con chó này dòi đến những địa phương khác đi, xem tình huống cũng là biết cái này hang ổ ra ánh sáng.

"Cảnh sát Lộ, người bây giờ nhanh lên một chút kêu các người trong cục phái người tới, tiệm này chó ta biết giấu ở nơi nào." Cận Tuấn lập tức liền nói cho Lộ Tiểu Khả, để cho hắn để cho người.

Lộ Tiểu Khả do dự một chút, không hiểu hỏi, "Cận Tuấn, người liền đeo mắt kiếng đi bên kia nhìn mấy lần, người cũng biết những con chó này tàng ở địa phương nào?"

"Chẳng lẽ mắt kính của người là có thể nhìn thấu sao?" Những lời này Lộ Tiểu Khả là mang đùa giỡn mờ.

Mẹ, bố cái này bức mắt kiếng vốn chính là mắt kiếng nhìn thấu, người cô gái nhỏ này sao cũng không tin ta đây.

"Cảnh sát Lộ, ta không cùng người làm trò đùa, tiệm này thật sự là trộm thật là nhiều chó, người nếu lại không gọi người tới, coi như không có cơ hội bắt bọn hắn lại." Cận Tuấn rất là lòng nói gấp.

"Được, ta bây giờ đi qua tận diệt bọn họ." Lộ Tiểu Khả vỗ bộ ngực cao vút, tự tin nói.

Nếu không phải mới vừa rồi Cận Tuấn kéo hắn, Lộ Tiểu Khả cũng sớm đã đi qua đá tiệm.

Cận Tuấn không biết Lộ Tiểu Khả từ đâu tới lớn như vậy lòng tự tin, hẳn sợ đi muốn hắn để cho người, chính là thấy đối phương trong tiệm có bảy tám

người, hơn nữa đều là trắng hếu, Lộ Tiểu Khả một cái cô gái, hếu lo lắng hếu không phải là đối thủ à.

"Ngạch. . . Cảnh sát Lộ, đối phương nhưng là có rất nhiều người, một mình người người có được hay không à?" Cận Tuấn không bình tĩnh, hỏi.

Lộ Tiểu Khả không giải thích, bởi vì là hếu vào lúc này, đã xông ra, Cận Tuấn không biết làm sao, không đành lòng Lộ Tiểu Khả một người chịu đựng kế tiếp tổn thương, tàn nhẫn tâm, cũng bước đi theo lên.

2 người đi tới liền trong tiệm, cửa một người đầu trọc đang hút thuốc, nhìn chung quanh, Cận Tuấn biết, dựa theo phần tử phạm tội quy củ mà nói, người này hếu là trông chừng.

Vừa nhìn thấy Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả 2 người đi tới, đầu trọc mí mắt gật gật, nhìn như cũng là có chút khẩn trương, bắt quá coi lại xem, chỉ có 2 người, trong lòng hơi đẹp yên.

Còn không chờ đầu trọc nói chuyện, Lộ Tiểu Khả liền móc ra nằng giấy chứng nhận, nói, "Ta là cảnh sát, hiện hoài nghi các người trong tiệm thịt chó lai lịch không rõ, mời các người cùng chúng ta đến trong cục tiếp nhận điều tra."

Đầu trọc biểu tình cứng lên một chút, trong mắt lóe lên một tia âm ngoan, đem tàn thuốc vút trên đất, dùng chân đạp diệt, toét miệng cười nói, "Cảnh sát, người đưa gì thế, chúng ta đều là lương dân, chánh quy kinh doanh, trong tiệm chó lại là giá cao cùng người thu mua, nào có người nói như vậy nghiêm trọng, lai lịch không rõ, người nói lời này được phải có chứng cứ mới được."

"Chẳng lẽ là người chột dạ sao, có dám hay không để cho chúng ta đi vào điều tra một chút, gần đây vùng lân cận rất nhiều cư dân chó đều là vô cơ mắt, chúng ta cũng là theo như trường hợp điều tra mà thôi."

Lộ Tiểu Khả không gấp bắt người, hếu cũng biết mọi việc chú trọng chứng cứ, bây giờ không có chứng cứ quả thật không thể tùy tiện bắt người, cho nên hếu suy nghĩ chủ ý, đi vào trước trong tiệm xem xem, đến lúc đó tìm được những con chó kia, hết thấy đều dễ làm.

Đầu trọc đi trong tiệm nhìn mấy lần, ngay sau đó nói, "Cái này dĩ nhiên có thể, cảnh sát tùy tiện vào đi xem, nếu là cửa tiệm nơi nào có không quy phạm địa phương xin cảnh sát chỉ điểm nhiều hơn, cửa tiệm nhất định cải tiến."

Cận Tuấn ở một bên nhìn đầu trọc không lo lắng chút nào đáng vẻ, trong lòng nói thầm bầm, chẳng lẽ vào lúc này trong hàm trú ẩn chó đã bị dò đi? Không thể nào à, nhiều như vậy chó lập tức làm sao có thể nhanh như vậy liền chuyển đi.

Mang một chút trên sống mũi mất kiếng, Cận Tuấn liền hướng hàm trú ẩn phương hướng nhìn, chắc chắn chó vẫn còn ở sau đó, mới an tâm, nếu là chó bị lấy đi, hếu lại phải lần nữa tìm tiểu Thất, cho hếu thời gian đã không nhiều lắm.

Đây chính là cực hạn khiêu chiến, đây là số mệnh à!

Cận Tuấn đi theo Lộ Tiểu Khả đi trong tiệm đi tới, đầu trọc khi nhìn đến hai người đã sau khi tiến vào, móc điện thoại ra, gọi ra ngoài.

"Cảnh sát, người xem kia, tiệm chúng ta bên trong nào có người nói cái gì lai lịch không rõ chó, bắt quá cảnh sát đại giá đến chơi cửa tiệm, không ngại có thể ăn chung bữa cơm." Đầu trọc đi theo Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả sau lưng, nịnh hót nói.

Lộ Tiểu Khả càng xem vậy một đôi chân mày lá liễu nhu lại càng chặt, không thể nào à, theo báo án người ta nói, chính là tiệm này, nhưng bây giờ trong tiệm một con chó cũng không phát hiện, cái này liền có chút kỳ quái.

"Cận Tuấn, người có biết hay không những con chó kia ở địa phương nào?" Lộ Tiểu Khả hỏi tương lại Cận Tuấn mới vừa rồi mình ở nói nhỏ không biết nói gì, cảm thấy hếu hếu là biết, liền thuận miệng hỏi liền một câu.

Cận Tuấn nhìn một cái sau lưng đầu trọc, xit lại gần Lộ Tiểu Khả bên tai, nói một câu nói, mà đầu trọc thấy vậy cũng là muốn tiến lên nghe lén, chẳng qua là, không thành.

Nghe xong Cận Tuấn mà nói, Lộ Tiểu Khả kinh ngạc một chút, bắt quá không chút do dự nào, cũng nhanh bước đi tới trong tiệm đồ lật vật ở giữa.

Đầu trọc ban đầu vẫn là mườì phần phần khích, hoàn toàn không lo lắng Lộ Tiểu Khả cùng Cận Tuấn có thể phát hiện cái gì, có thể làm 2 người đi tới liền phòng chứa đồ lật vật thời điểm, hếu lòng liền siết chặt một chút, nhất là làm Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả vào đồ lật vật ở giữa, một mực không chịu rời đi, tựa hồ đang tìm cái gì thời điểm.

"Cảnh sát, cửa tiệm thật không có người nói loại chuyện đó, không bằng mời 2 người đến đại sảnh uống ly trà đi." Đầu trọc có chút chột dạ nói.

Lộ Tiểu Khả ở đồ lật vật ở giữa tra nhìn hồi lâu, vẫn là không có nửa điểm phát hiện, không kiếm được có chút ừ rừ, nhìn về phía Cận Tuấn.

Thật ra thì Cận Tuấn đã sớm biết lối vào hàm trú ẩn ở phòng chứa đồ lật vật vị trí nào, chẳng qua là trong lòng một mực đang suy tư, chờ một chút nếu như đầu trọc dám người biết chuyện của bọn họ bại lộ, đánh nhau, lấy Lộ Tiểu Khả một người phụ nữ, rốt cuộc có phần thắng hay không.

Nhân cơ hội, Cận Tuấn cũng nhanh chóng xem hai lần trước mở bảo rương ra được bảo bối là cái gì, lấy được hữu dụng tin tức sau đó, Cận Tuấn treo lòng liền rơi xuống.

Đi tới một nơi chất đống rất nhiều phá hộp giấy xó xỉnh, Cận Tuấn đem bọn họ toàn bộ làm ra, chỉ nơi đó đối với Lộ Tiểu Khả nói, "Cảnh sát Lộ, những

con chó kia cũng che giấu ở một chỗ cất vào hầm bên trong, mà lỏ vào hầm trú ẩn, ở chỗ này."

Nghe vậy, Lộ Tiểu Khả mừng rỡ vạn phần, mà đầu trục nhưng là sắc mặt thay đổi, đầu tiên là luống cuống một chút, sau đó biểu tình dần dần lãnh khốc xuống, đặc biệt che lấp.

converter Dung Kiều cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Có 1 cái cô nương hần biết võ công

Lộ Tiểu Khả không có chú ý tới đầu trục trên mặt biến hóa biểu tình, vào lúc này, hần đã động thủ mở ra lỏ vào hầm trú ẩn, vừa mở ra, liền nghe bên trong truyền tới từng trận chó tiếng sủa, hơn nữa, một hồi gay mũi tao vị xông vào mũi.

Thúi không thúi không phải điểm chính, điểm chính là phát hiện cái tình huống này để cho Lộ Tiểu Khả cao hứng vô cùng, xem ra quả nhiên không có sai, tiệm này thật là có mồn đen, toàn bộ lai lịch không rõ cầu cầu phỏng đoán đều ở nơi này.

Lộ Tiểu Khả bắt bên người Cận Tuấn tay, kích động đạo, "Cận Tuấn, người quá thần, tất cả chó đều ở bên trong, ha ha. . ."

Cao hứng hơn, Lộ Tiểu Khả cũng là cảm thấy thật là tò mò, Cận Tuấn là làm thế nào biết những tình huống này, chó bị giam ở trong hầm trú ẩn là Cận Tuấn nói, hầm trú ẩn vị trí ở đâu lại là Cận Tuấn nói, chẳng lẽ Cận Tuấn có thể thần cơ diệu toán, hoặc là nói hần mới vừa rồi thật nhìn thấu thấy được, muốn thật là như vậy, coi như quá thần kỳ.

Lộ Tiểu Khả một phen kích động sau này, mới phát hiện Cận Tuấn đối với lần này thờ ơ, thậm chí hần thân thể cũng hơi có chút cứng ngắc, hỏi, "Cận Tuấn, người thế nào? Sắc mặt khó như vậy xem? Có phải hay không mới vừa rồi phát công quá độ?"

"Người. . . Chính người quay đầu xem à." Cận Tuấn nói.

Lộ Tiểu Khả không rõ ràng, quay đầu vừa thấy, liền phát hiện, kỳ quái không thể bầu không khí như vậy không đúng, nguyên lai là hai người đã bị bao vây.

Đầu trục sau lưng, đứng sáu người, cái tên hung thần ác sát nhìn chăm chăm Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả hai người.

Cận Tuấn thấy, cửa gian tạp vật lúc này đều là bị đóng lại, hiển nhiên, hôm nay đầu trục đám người là muốn đem Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả ở lại chỗ này.

Đầu trục mặt âm trầm nói, "Bỏ tự đánh vào sau đi ra đã không làm chuyện phạm pháp rất lâu rồi, bây giờ bất quá là muốn lái tiệm thật tốt sống qua ngày, các người những thứ này làm cảnh sát vẫn là phải tới làm rối lên, được a, hôm nay, bỏ không ngại đem các người quét sạch, dù sao không có ai biết."

Cận Tuấn kinh hãi, nghe lời của đầu trục ý, nguyên lai bọn họ là thứ liều mạng, đã đi vào qua một lần, sau khi ra ngoài không có giống trước như vậy, bất quá phần kia dư tồn vẫn là ở.

Lộ Tiểu Khả cũng mặc kệ những thứ này, không sợ hãi chút nào đạo, "Các người trộm chó chẳng lẽ cũng không vi phạm sao, những cái kia chó nhỏ như vậy đáng yêu, các người làm sao xuống tay được!"

"Hừ, phạm pháp giết người cùng trộm chó, người muốn chúng ta đi làm cái nào?" Đầu trục hừ lạnh nói, đối với Lộ Tiểu Khả giải thích rất không đồng ý, tỏ vẻ khinh thường.

Lộ Tiểu Khả im miệng, trực tiếp coi thường lời của đầu trục, nói, "Bớt nói nhảm, các người trộm chó chuyện này chứng có xác thật, lập tức cùng ta đi trong cục tiếp nhận điều tra, nếu không đừng trách ta không khách khí."

"Ha ha. . . Cô gái nhỏ, vậy người sẽ đối chúng ta làm sao không khách khí à?"

Lộ Tiểu Khả lời đưa đến đầu trục đám người cười lớn, trong tiếng cười tràn đầy đối với nàng giễu cợt, một cái cô gái yếu đuối cùng bọn họ nhiều như vậy nam nhân nói đối với bọn họ không khách khí, lời này rơi ai trong tai đều cảm giác là thiên đại cười nhạo.

Trong đó có người còn cố ý hiểu sai Lộ Tiểu Khả mà nói, đùa giỡn với hần tới.

Cận Tuấn đứng ở một bên cũng không nhịn được muốn cười, Lộ Tiểu Khả thật sự là quá không có tim không có phổi, cũng lúc này, vẫn còn ở mạnh miệng.

"Này, người tốt cuộc có được hay không à?"

Cận Tuấn ở Lộ Tiểu Khả bên người thấp giọng lại hỏi một câu, hẳn muốn xác nhận một chút Lộ Tiểu Khả không phải nói đùa, nếu như Lộ Tiểu Khả không được, chỉ có thể hẳn ra tay.

Nhưng mà, Lộ Tiểu Khả nhưng là vô một cái Cận Tuấn bả vai, nói, "Đừng sợ, ta sẽ bảo đảm hộ người."

Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả hai người đối thoại bị đối diện đầu trục đám người nghe, cười lại là xương cuồng đứng lên, ở trong mắt bọn họ, hai người không khác nào là tìm chết.

"Đại ca, chớ nhiều lời với bọn chúng, bọn họ nói không chừng là đang trì hoãn thời gian, đến lúc đó cảnh sát người tới thì phiền toái." Đầu trục sau lưng, có người nhắc nhở.

Đầu trục gật đầu, vung tay lên, nói, "Cũng chớ ngăn ra đó, các anh em, đem cái này hai người cho ta bắt được, cô gái này dáng dấp như vậy mặn mà, một không làm hai không nghĩ, chờ một hồi các người thật tốt thoải mái một chút."

"Đại ca anh minh!"

Tiếng nói rơi xuống.

Đầu trục sau lưng một cái người đàn ông vạm vỡ liền xông tới, hẳn nhìn Lộ Tiểu Khả trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, không nghĩ ngờ chút nào, hẳn mục tiêu chính là Lộ Tiểu Khả.

Cận Tuấn mắt thấy người đàn ông vạm vỡ xông lên, trong tay lạng lẹ ở giữa biến hóa ra một kiếm đồ, nắm chắc trong tay, tùy thời chuẩn bị ném ra.

Ngay tại lúc này, Lộ Tiểu Khả động, đầu trục đám người miệt thị để cho hẳn tương đối tức giận.

Chỉ thấy Lộ Tiểu Khả cũng xông tới, người đàn ông vạm vỡ một quyền đập tới, hẳn nhanh chóng né người tránh thoát, giống như một con thỏ, thân thể rất linh hoạt, tiếp, Lộ Tiểu Khả dựa lưng vào người đàn ông vạm vỡ, cuối cùng bắt hẳn đập ra cổ tay, dùng sức hất một cái, cho người đàn ông vạm vỡ tới một cái sau vai té.

Không chỉ có như vậy, đem người đàn ông vạm vỡ té ngã trên đất sau đó, Lộ Tiểu Khả tiến lên, lại là một cái trở tay bấu vào tay hẳn cổ tay, dùng sức lắc một cái, người ở chỗ này đều nghe nhỏ xíu xương cốt lần lượt thay nhau thanh, lại xem người đàn ông vạm vỡ tay, đã biến hình, rất hiển nhiên, đã bị Lộ Tiểu Khả vặn gãy.

Người đàn ông vạm vỡ thống khổ ngã xuống đất kêu rên, vậy thảm tuyệt nhân hoàn thành âm đề cho người gặp thương tâm, người nghe rơi lệ.

Những thứ này kinh tâm động phách hình ảnh phát sinh rất nhanh, bất quá mười mấy giây mà thôi, bén nhọn như vậy quả quyết thủ đoạn, lập tức sẽ để cho người ở chỗ này ngây dại.

Cận Tuấn không phải lần thứ nhất xem Lộ Tiểu Khả đánh người, nhưng lần trước, bất quá là ý ý mà thôi, không nhìn ra Lộ Tiểu Khả tài nghệ thật sự, có thể lần này, liền hoàn toàn bất đồng.

Lộ Tiểu Khả một người đối mặt đầu trục nhiều người như vậy, không có phân nửa vẻ sợ, ngược lại, còn rất lợi hại.

Vào giờ phút này, Cận Tuấn chỉ muốn là Lộ Tiểu Khả hát vang một khúc:

"Có một cô nương hẳn có một ít tự do phóng khoáng

Hắn còn có một chút phách lối

Có một cô nương hẳn có một ít phản nghịch

Hắn còn có một chút điên cuồng. . .

Có một cô nương võ công nàng rất lợi hại!"

"Lợi hại, bá phúc phúc!" Sau khi kinh ngạc đầu trục vỗ tay một cái, rất đi lòng nói.

Lộ Tiểu Khả người thủ đoạn chẳng qua là ngăn người chần nhíp đến đầu trục đám người, rất nhanh, còn thừa lại những người khác liền xúm lại đi lên, đem Lộ Tiểu Khả đoàn đoàn vây quanh.

"Em gái thật cay, ta thích cái này tính phẩm chất, đến trên giường khẳng định hơn nữa nhiệt tình."

Kỳ trong một người đeo mắt kiếng người gầy nhìn chăm chăm Lộ Tiểu Khả trước ngực, liếm liếm làm được thấm ra tia máu môi, không ngừng tha tay, không thể chờ đợi.

Cầm thú, quần áo quần áo cầm thú, thứ bại hoại, đeo mắt kiếng thứ bại hoại!

Cận Tuấn nghe được những lời này, đối với đeo mắt kiếng người gầy kia lời cảm thấy một hồi khinh bỉ, liền cái này thân thể nhỏ, vừa thấy sau này khẳng định rơi vào bài 'Hit' thơ nói kết quả, còn trẻ không biết tình đáng quý, lão tới hi vọng b trống rỗng rơi lệ!

Một đám người, toàn bộ chỉ công kích Lộ Tiểu Khả, đem Cận Tuấn một cái lượng ở một bên, cái này làm cho Cận Tuấn cảm thấy rất buồn rầu, chẳng lẽ mình cứ như vậy không có sức hấp dẫn sao?

Tình huống cho không thể Cận Tuấn suy nghĩ nhiều, Lộ Tiểu Khả bên kia, đã ra tay, hô nhau mà lên người, làm gì được Lộ Tiểu Khả võ công cao hơn nữa, cũng sợ tên háo sắc, không bao lâu, liền chiều không ngăn được.

Lộ Tiểu Khả tình cảnh vô cùng nguy hiểm, Cận Tuấn biết mình không thể lại ngồi chờ chết, nếu không, 2 người sợ rằng thật phải ở lại chỗ này.

"Kim giáp tượng gỗ, khai!"

Cận Tuấn cầm trong tay thật giống như là một tượng gỗ vậy đồ đi không trung ném đi, trong miệng lớn tiếng kêu một câu, đang chiếm tiện nghi một đám người cùng xem kịch vui đầu trục đột nhiên nghe được Cận Tuấn một câu kia không giải thích được, tất cả là tò mò dừng động tác trong tay lại, nhìn về phía Cận Tuấn.

converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: người đàn ông khoác kim giáp thánh y

Ngay vừa mới rồi, Cận Tuấn ném ra là một cái tên là kim giáp tượng gỗ tượng gỗ phù, dựa theo hệ thống nhắc nhở, vật này sử dụng sau đó, người sử dụng sẽ trở nên vô cùng lợi hại, tóm lại chính là ý rất mạnh, cụ thể có nhiều mạnh, còn không có thể nghiệm qua Cận Tuấn vào lúc này cũng không giải thích rõ ràng.

Kim giáp tượng gỗ lúc hiệu quả chỉ có 10 phút, đây là để cho Cận Tuấn cảm thấy rất đáng tiếc địa phương, thật giống như mở ra bên trong bảo rương rất nhiều thứ đều là duy nhất đồ dùng, hệ thống chiêu thức sâu chính là như vậy.

Kêu lên như vậy một câu nói, bị nhiều người nhìn như vậy, Cận Tuấn cảm thấy rất lúng túng, không nghĩ ra tại sao vàng này giáp tượng gỗ sử dụng thời điểm, còn muốn phối hợp một câu cái gọi là thần chú, như vậy cho người cảm giác thật rất low được không, người không biết liền lấy là hán là một sb.

Giống như tất cả vũ đánh hí trung, hai người cao thủ bắt đầu đánh nhau thời điểm, dù sao phải trong miệng hét lớn một tiếng mình chiêu số, nhìn sẽ để cho người ra hí.

Tất cả mọi người tại chỗ nghe được Cận Tuấn những lời này, đều là cảm thấy một hồi không nói, người nha sao không nói Ultraman biến thân đâu, thật buồn cười!

Bất quá ở điện quang đá lửa ở giữa, kim giáp tượng gỗ ném ra nháy mắt, Cận Tuấn cùng tất cả mọi người tại chỗ đều là thấy, toàn bộ đồ lật vật ở giữa bên trong, bị chói mắt kim quang tràn ngập, không người nào có thể mở mở mắt đi thấy rõ là tình huống gì.

Mấy hơi thở ở giữa sau đó, phòng chứa đồ lật vật kim quang dần dần tiêu tán, cuối cùng chỉ còn lại có một đạo kim quang ở trong góc.

Nơi đó, có một cái tự mạng mở nhạc nền ra sân người đàn ông mặc kim giáp, người đàn ông kia quanh thân bị kim quang bao phủ, tựa như chính là đôi sau lưng siêu cấp thi đấu á nhân, hình ảnh cảm đặc biệt kính bạo.

Yên lặng như tờ!

Tại chỗ đầu trục chờ không một người không bị trước mắt một màn này kinh động đến, đơn giản là cảm cũng bị sợ mau rút xuống, liều mạng dụi mắt, bóp cặp mắt đỏ bừng, kết quả mới phát hiện đây không phải là đang nằm mơ.

Lộ Tiểu Khả ở một đám người đàn ông trong vòng vây, ngơ ngác nhìn cái đó góc đẹp trai người đàn ông, trong mắt đều là không nói ra được tiểu tình tình.

"Ta ý trung nhân là một cái thể anh hùng, ta biết có một ngày hắn sẽ ở một cái vạn chúng chúc mục dưới tình huống xuất hiện, người khoác kim giáp thánh y, chân đạp bảy sắc đám mây tới cười ta. . ."

Lộ Tiểu Khả bỗng nhiên u tối thường muốn khóc, bởi vì giờ khắc này hình ảnh để cho hắn nháy mắt ở giữa nghĩ tới một cái điện ảnh và truyền hình đoạn phim ở giữa một đoạn văn, trong lòng mỗi người con gái, đều có một cái cái thể anh hùng, mà Lộ Tiểu Khả nằm mơ cũng không nghĩ tới, nàng cái đó cái thể anh hùng, lại chính là Cận Tuấn.

Dĩ nhiên, không loại bỏ Lộ Tiểu Khả đến tột cùng là biết mình cái thể anh hùng là Cận Tuấn cảm động đến khóc hay hoặc là bị thương đến khóc.

Nhưng bỏ mặc như thế nào, không sai, trong góc cái đó người khoác kim giáp thánh y người đàn ông chính là Cận Tuấn, giờ phút này, liền hắn cũng không nghĩ tới, hắn sẽ trở nên như vậy hào quang chói mắt, sáng mù tất cả mọi người ánh mắt.

"Buông ra cái cô gái đó!"

Cận Tuấn trong miệng hét lớn, tiếng như chuông lớn, cuối cùng bị sợ đám kia người đàn ông chân mềm nhũn, tê liệt ngồi dưới đất, hoảng sợ nhìn hắn, ở trong mắt bọn họ, Cận Tuấn bộ dáng bây giờ, giống như là thần tiên hạ phàm vậy.

Bất giác ở giữa, kim giáp tượng gỗ ở trên sau lưng Cận Tuấn, liền luôn miệng âm cũng trở nên so với người khác lớn hơn nhiều, trong đó tràn đầy lực lượng cảm.

"Người. . . Người là. . . Thần tiên?" Đầu trục thanh âm cũng bị sợ có chút run rẩy, nói lắp bắp.

Có thể có thủ đoạn như vậy, đầu trục đã khó mà tin tưởng Cận Tuấn là một cái thông thường người phàm, để cho hắn trong lòng rất bức bối là, hắn bắt quá là trộm chút chó mà thôi, cũng có thể chọc tới thần tiên, chẳng lẽ hắn trộm chó là Nhị lang thần thủ hạ Hao Thiên khuyến sao.

Cận Tuấn nếu là biết đầu trục nội tâm ý tưởng, tuyệt đối sẽ nói cho hắn, hắn không phải Nhị lang thần, nhưng tiểu Thất sau này không chừng chính là Hao Thiên khuyến vậy tồn tại, mà hắn, chính là chủ nhân nó.

Tình huống kế tiếp, thuận lợi có chút ra Cận Tuấn dự liệu, hắn lại đổi cái người sau đó, đầu trục đám người này toàn bộ sợ choáng váng, từng cái bó tay chịu trói, cái này làm cho Cận Tuấn rất không biết làm sao, bản lấy là phong cách ra sân sau đó, có thể thành công lập một cái cao thâm khó lường ếp, ai có thể nghĩ, cứ như vậy qua loa hồi kết.

Sớm biết là kết quả như vậy, Cận Tuấn liền không sử dụng cái này hiếm có làm ra về đồ sắc bén,

Kim giáp tượng gỗ sử dụng sau chính là đi cái qua tràng, để cho hắn ruột gan rồi bời.

Lộ Tiểu Khả nhìn xem cả người ăn mặc Cận Tuấn, lại nhìn xem núp ở góc tường nhìn Cận Tuấn run lấy bảy đầu trục đám người, không kiềm được cảm khái, ta đoán trúng trước đầu, nhưng là ta đoán không kết cục này.

Lộ Tiểu Khả gọi cho trong cục, không bao lâu, thì có cảnh sát đồng chí chạy tới, đem đầu trục một nhóm người chờ toàn bộ mang đi, hơn nữa trong hẻm trú ẩn các con chó cũng là toàn bộ cứu ra.

Dĩ nhiên, lúc này, Cận Tuấn đã kịp thời thu hồi hắn kim giáp tượng gỗ, còn thừa lại mấy phút lúc hiệu quả, giữ lại lần sau làm ra về dùng.

Vừa thấy được tiểu Thất, Cận Tuấn thật là nước mắt sắp rơi, cái loại đó mạng treo một đường cảm giác thật sự là quá đáng sợ, suy nghĩ một chút Cận Tuấn cũng cả người mồ hôi lạnh đi ra.

Không nói hai lời, Cận Tuấn trực tiếp xông lên ôm lấy tiểu Thất, lần này, ta không biết lại dễ dàng buông tay, để cho người từ ta bên người chạy đi. . .

Ngạch, Cận Tuấn cảm thấy hắn cái này nội tâm độc thoại có chút chán ghét.

Mà làm Cận Tuấn đụng phải tiểu Thất thân thể trong nháy mắt, hệ thống nhắc nhở liền kịp thời vang lên.

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ ẩn, nhiệm vụ ẩn bảo rương đã xuất hiện "

Nghe vậy, Cận Tuấn ngạc nhiên mừng rỡ, nhanh chóng nhìn chung quanh, muốn xem xem xuất hiện nhiệm vụ ẩn bảo rương ở nơi nào, có thể dò xét một lần bốn phía vậy sau đó, căn bản không nhìn thấy bảo rương tồn tại, không kiếm được hoài nghi hệ thống.

Mẹ hệ thống, để cho bố lo lắng sợ hãi thời gian dài như vậy, nếu là cuối cùng đùa bốn quạ đen, bố phi cùng người liều mạng.

Đang suy nghĩ, Cận Tuấn cúi đầu nhìn, liền thấy trước mắt một cái bảo rương thiếu chút nữa không lắc mạnh hoa hấn ánh mắt, nguyên lai, nhiệm vụ ẩn bảo rương lại liền xuất hiện ở trên người tiểu Thất.

Lông cừu vẫn là ra ở trên thân cừu, đây chính là nhiệm vụ ẩn bảo rương xuất hiện vị trí, Cận Tuấn lập tức biết.

Trong tay WN chìa khóa xuất hiện ở trong tay, Cận Tuấn lúc này lại phát hiện một cái ngạc nhiên mừng rỡ, thắng cấp sau này, WN chìa khóa màu sắc cũng là thay đổi, ban đầu vẫn là đồng, bây giờ biến thành bạc, cái này có phải hay không ý nghĩa WN chìa khóa thắng cấp, từ mở ra bên trong bảo rương đồ sẽ tốt hơn.

Cận Tuấn hỏi một chút hệ thống, quả nhiên, WN chìa khóa thắng cấp màu sắc biến hóa đồng thời quả thật sẽ tăng lên bảo trong rương lá ra đồ.

Cận Tuấn cười có chút không ngậm miệng lại được, lập tức liền mở ra trước mắt bảo rương, ánh sáng một lác mạnh, bảo rương mở thành công, trong tay WN chìa khóa Cận Tuấn lúc này cũng thu vào.

Mới vừa muốn nhân cơ hội tra nhìn một chút WN chìa khóa thắng cấp sau từ bảo trong rương lá ra đồ có cái gì khác biệt, Cận Tuấn bả vai liền bị người vỗ một cái, nghiêng đầu vừa thấy, là Lộ Tiểu Khả.

Giờ phút này, Lộ Tiểu Khả giống như một cái cô bé mới biết yêu, trên mặt bụ bẫm bay lên đỏ ửng, đứng ở nơi đó, xấu hổ làm đáng.

Cận Tuấn thấy sững sờ, không hiểu Lộ Tiểu Khả hành động này là tình huống gì, chẳng lẽ là thấy bố mới vừa rồi đẹp trai bức người, chuẩn bị hướng ta tỏ tình?

Bên cạnh Lộ Tiểu Khả đồng nghiệp thấy Lộ Tiểu Khả bộ dáng này, không có một cái không kinh hãi, Lộ Tiểu Khả đẹp là thật, nhưng dừng mảnh đó cũng là thật, trong cục không thiếu nam đối với hắn cũng có ý tứ, nhưng là cũng không dám cùng ngay mặt giao phong.

Bây giờ, Lộ Tiểu Khả lại đối với một người đàn ông người làm ra nhỏ như vậy cô gái tư thái, thật sự là một cái tin tức cực lớn, đưa đến tại chỗ không thiếu nam đó con mắt ghen tị, mà Lộ Tiểu Khả kể tiếp một câu nói, càng làm cho bọn họ ngã hết con người.

"Cận Tuấn, ta có thể hẹn người sao?"

converter Dung Kiều cầu phiếu

/*Dung Kiều : ngày 23/9/2017 tác giả mới ra chương 67 , tới 30/9/2017 chưa cập nhật , nên các bạn đọc chậm lại nhé*/

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tâm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Kể làm nhục người khác thì sẽ bị người ta làm nhục

Có câu nói thật tốt, nam truy đuổi nữ, cách ngon núi, nữ truy đuổi nam, cách tăng vài mông!

Vào giờ phút này, một cái em gái đẹp như vậy hướng Cận Tuấn nói lên hẹn sao, hỏi dò hắn làm sao không động tâm, xuân tâm làm sao không rạo rục.

"Người là nói thật?" Cận Tuấn không dám tin tưởng hỏi một câu.

Lộ Tiểu Khả ngượng ngừng gật đầu.

Thấy vậy, Cận Tuấn không đáp ứng nữa chính là người ngu, đưa tới cửa người đẹp, đang muốn mở miệng đồng ý, bên ngoài lúc này đi vào một người đàn ông cảnh sát, ánh mắt ác liệt nhìn một chút Cận Tuấn, sau đó đem Lộ Tiểu Khả kêu qua, lưu lại há miệng muốn nói Cận Tuấn lúng túng đứng ở nơi đó.

Mẹ, đây không phải là tỏ tình sao, người nha có thể đi hay không điểm tâm à, làm sao có thể như vậy tùy tiện bị những người không có nhiệm vụ quấy nhiễu!

Còn có nam này, lúc này xuất hiện có ý gì, có câu nói thà hủy một ngôi miếu, không tháo một trận pháo mẹ người không dạy người sao!

Cận Tuấn không thấy chung quanh những cảnh sát kia thấy hắn giờ phút này bức không khỏi tức cười đáng vẻ, ôm tiểu Thất, tự ý đi ra ngoài.

Vừa ra cửa, Cận Tuấn liền nhận ra được mới vừa rồi cái đó nam cảnh sát ánh mắt rơi vào mình trên người, hơn nữa còn là chút nào bất hữu thiện loại ánh mắt đó.

Lộ Tiểu Khả tựa hồ mới vừa cùng cái đó nam cảnh sát hỏi báo xong tình huống, thấy Cận Tuấn đi ra, mừng rỡ tới, nói, "Cận Tuấn, chờ một chút cùng ta đi trong cục, ghi một cái lời khai có thể không?"

Cận Tuấn không trả lời, cảm hướng nhìn chăm chăm hai người bên này nhìn nam cảnh sát giờ giờ lên, nói, "Người đàn ông kia là ai à?"

Cười nhạo, mới vừa đến mép thịt bị người này làm rối một chút, Cận Tuấn trong lòng bản thân liền không thoải mái, bây giờ thấy người này còn mặt dày ngạo mạn nhìn hắn, khí cũng không đánh một nơi tới.

"Trong cục chúng ta Lưu Nhân, đội trưởng Lưu." Lộ Tiểu Khả không cho là đúng nói.

"À."

Cận Tuấn lười biếng nói một câu, sau đó đưa tay leo lên Lộ Tiểu Khả bả vai, cử chỉ thân mật đạo, "Đi thôi, đi lấy khẩu cung."

Lộ Tiểu Khả trên mặt nhất thời hiện đầy đỏ ửng, ngại đi xem Cận Tuấn sắc mặt, bất quá không có chống cự, mặc cho Cận Tuấn như vậy.

Một bên Lưu Nhân nhìn Cận Tuấn đối với Lộ Tiểu Khả làm ra như vậy cử động, giận đến không ngừng cắn răng, càng làm cho hắn tức giận là, Lộ Tiểu Khả lại không có chống cự.

Lộ Tiểu Khả cái gì tính tình Lưu Nhân rất rõ ràng, hắn theo đuổi liền hắn lâu như vậy, vẫn luôn là bị tàn nhẫn cự tuyệt, nhưng bây giờ, cứ như vậy bị một cái nhìn như giống như tên mặt trắng nhỏ người ngăm đi.

Trong suy nghĩ nữ thần bị người chăm mắt, Lưu Nhân làm sao có thể nuốt được khẩu khí này, trong lòng ngầm tới tám quyết định chờ một chút nhất định phải cho Cận Tuấn điểm màu sắc xem xem.

Cận Tuấn ngồi Lộ Tiểu Khả xe chạy bằng bình điện, trên đường, Lộ Tiểu Khả không ngừng hỏi Cận Tuấn mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra, một màn kia thật sự là quá rung động năng nội tâm.

Đối với lần này, Cận Tuấn chỉ có thể hàm hồ kỳ từ mang qua, hắn cũng không cách nào giải thích rõ, dẫu sao nói ra cũng không người tin tưởng.

Đi tới bót cảnh sát, Lưu Nhân theo sát phía sau, Lộ Tiểu Khả an bài Cận Tuấn ngồi xuống, hắn bởi vì là có ít thứ muốn giao tiếp một chút tạm thời đi ra, để cho Cận Tuấn chờ một chút.

Đối với cái này cái gì lấy khẩu cung, Cận Tuấn thật ra thì căn bản không muốn tới, hắn cùng Lộ Tiểu Khả cùng nhau phá án, tình huống gì Lộ Tiểu Khả đã rất rõ ràng, hắn hoàn toàn không cần phải tới.

Sở dĩ sẽ tới đây bộ, chắc hẳn chính là Lưu Nhân có ý yêu cầu Lộ Tiểu Khả.

Đúng như dự đoán, Lộ Tiểu Khả rời đi trong chốc lát, Lưu Nhân liền ngồi vào Cận Tuấn đối diện, cầm giấy và bút làm bộ làm tịch.

"Tên họ?" Lưu Nhân cái gì lời khách sáo cũng không có, thứ nhất là thẳng vào chủ đề.

"Cận Tuấn."

"Tuổi tác?"

"24."

"Giới tính?"

Thấy Lưu Nhân là công bình làm việc, Cận Tuấn chưa cho hắn cái gì sắc mặt, có thể người này nhưng phùng mang trợn mắt, cho mặt không biết xấu hổ, hỏi một cái như vậy vấn đề, Cận Tuấn liền không nhịn được.

"Ánh mắt ngươi xin hỏi là lấy khẩu cung sao?"

Cận Tuấn một cái nam nhi nhiệt huyết ngồi ở chỗ đó, lại vẫn cố ý hỏi hắn cái gì giới tính, đây không phải là tìm tra là cái gì.

Lưu Nhân dùng một chút vỗ bàn đứng lên, chỉ Cận Tuấn quát lên, "Ngươi có ý gì, nơi này là bót cảnh sát, bót ở đây này phách lối."

"Hề hề."

Cận Tuấn giống như xem người hề biểu diễn vậy nhìn Lưu Nhân, chậm rãi đứng lên, nói, "Nói cho ngươi, bố không phải cái gì phạm nhân, những con chó này nếu không phải bố tìm ra ở đâu, căn bản không phá được án, không để cho các ngươi ban thưởng coi là tốt, còn ở đây nói bậy."

Cuối cùng, Cận Tuấn đưa lên một chút trên sống mũi mắt kiếng, hướng về phía Lưu Nhân nói, "Kẻ làm nhục người khác thì sẽ bị người ta làm nhục, đúng rồi, cho ngươi đề phòng, sau này đừng xuyên hoạt họa quần lót, ngu. Ép."

Cận Tuấn giọng nói rất lớn, nơi này cử động đã kinh động đến bên trong bót cảnh sát tất cả mọi người chú ý, nhất là nghe được Cận Tuấn câu nói sau cùng kia, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung vào Lưu Nhân trên người, xác thực mà nói, là nửa người dưới.

Không thiếu nữ che miệng lên cười lên, ngày thường Luru Nhân ở trong cục ý vào cục phó trưởng là chú hấn tiếp tay cho giặc, bọn họ một mực im hơi lặng tiếng, vào lúc này, nghe Luru Nhân lớn như vậy tuổi người đàn ông còn xuyên một cái hoạt họa quần lót, đích xác là chọc người cười.

Bất quá có không ít người vẫn là trong tối thay Cận Tuấn bóp đem mồ hôi, dám đắc tội Luru Nhân người cảnh sát này cục đội trưởng, không thiếu được một chút phiền toái.

Bị bóp cảnh sát nhiều người như vậy cười nhạo, mặt mũi quết sân, Luru Nhân lại là thẹn quá thành giận, trong lòng không rõ ràng Cận Tuấn làm thế nào biết hấn mặc quần lót, ngoài miệng cường ngạnh nói, "Người mẹ hấn nói bấy nói bạ, người con mắt kia nhìn thấy ta mặc chính là loại này quần lót?"

"Có bản lĩnh liền cởi quần xuống để cho các người xem nhìn thôi." Cận Tuấn nói, hấn đã thông qua mắt kiếng nhìn thấu xem thấu Luru Nhân nửa người dưới là tình huống gì.

Mắt kiếng nhìn thấu Cận Tuấn bây giờ là càng dùng càng tự tại, mười ngàn khối đối với bây giờ xuất thân có triệu hấn mà nói, chỉ là một con số mà thôi, chủ yếu nhất là quả thật dễ xài.

"Thằng nhóc, đừng như vậy quăng, nếu không có người dễ chịu." Luru Nhân đi tới Cận Tuấn trước mặt, một cái núm lấy hấn cổ áo, cảnh cáo đứng lên.

Cận Tuấn hất tay của hấn ra, lạnh lùng nói, "Không ngại thử một chút!"

Dứt lời, Cận Tuấn liền chuẩn bị rời đi, còn như Lộ Tiểu Khả bên kia, chờ một hồi gọi điện thoại nói một tiếng chính là.

Chẳng qua là Cận Tuấn đắc tội Luru Nhân, hấn đâu có thể nào như vậy dễ dàng sẽ để cho Cận Tuấn rời đi, không tại tất cả trước mặt người lập điểm uy tín, thật không đem hấn người cảnh sát này cục đội trưởng coi ra gì.

"Đưa cái này nhục mạ cảnh sát người bắt lại cho ta." Luru Nhân đột nhiên quát lên.

Tất cả mọi người tại chỗ nghe được Luru Nhân mà nói, đều có chút cảm thấy không giải thích được, không hiểu Luru Nhân vì sao như vậy nhắm vào Cận Tuấn, nhưng ngại vì hấn là đội trưởng, có 2 cái cách Cận Tuấn gần đây nam cảnh sát, ngăn cản hấn.

Cận Tuấn nguyên bản lấy là Luru Nhân có thể là xem hấn cùng Lộ Tiểu Khả quá thân mật ghen tị cho nên tìm tra, nhưng không đến nỗi quá không nào quá đáng, có thể bây giờ nhìn lại, thật sự là một ngu xuẩn, nhất nhĩ tái tái nhĩ tam xúc phạm hấn, thật làm hấn là trái hồng mềm mặc hấn nắn bóp.

Quay đầu lại, Cận Tuấn ánh mắt lạnh lùng nhìn Luru Nhân, từng chữ từng câu hỏi, "Xin hỏi đội trưởng Luru, ta phạm vào tội gì?"

Luru Nhân hừ lạnh một tiếng, nói, "Tội gì, chẳng lẽ người không biết ở cảnh sát thi hành công vụ trong quá trình nhục mạ cảnh sát, tình tiết nghiêm trọng có thể tạo thành phương hại công vụ tội?"

Phương hại công vụ tội!

Nghe được cái này không có chứng cứ tội danh, tất cả mọi người tại chỗ đều là đánh đấm lòng khinh bỉ Luru Nhân, thật là tiểu nhân, rõ ràng mình mở miệng trước đắc tội với người, bây giờ lại y vào quyền lợi cho người định tội, chuyện bé xé ra to.

Cái gọi là muốn thêm tội, vì sao mắc vô từ!

Cận Tuấn tự nhận nóng nảy một mực rất tốt, vô cùng thiếu phát lửa, có thể lúc này là thật bị Luru Nhân làm cho tức giận, nếu chính người liếm mặt tới muốn ta đánh, ta nếu là không đánh một tát này trở về, ta cũng thật xin lỗi người.

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bào Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Thị trưởng điện tới, cục trưởng tức giận

Cận Tuấn không có đi giải thích rõ, không nói tiếng nào mặc cho Luru Nhân để cho người đem hấn mang vào một cái phòng chờ thẩm vấn, mà Luru Nhân thấy Cận Tuấn bộ dáng như vậy, lấy là hấn là sợ, không kiềm được trong lòng một hồi sáng khoái.

Lộ Tiểu Khả biết được Luru Nhân cho Cận Tuấn tự dung bụng định một cái như vậy tội danh sau đó, gấp đến độ lập tức đi ngay tìm hấn lý luận, nhưng

mà, kết quả dĩ nhiên là uống phí khí lực.

Lộ Tiểu Khả giận đến đi tìm cục trưởng, có thể vào lúc này cục trưởng vừa vặn đi thành phố họp, không có biện pháp, cục trưởng không có ở đây, đó chính là đội trưởng Lưu Nhân thiên hạ, không có dám đắc tội hắn, Cận Tuấn hôm nay dám như vậy trắng trợn cùng hắn đối nghịch, nhất định là không kết quả gì tốt.

Không nghi ngờ chút nào, Cận Tuấn đã thành Lưu Nhân cái đinh trong mắt, đâm trong thịt.

Cận Tuấn lảng lảng ở phòng chờ thẩm vấn bên trong ngồi chờ hậu Lưu Nhân tự mình thẩm vấn, nói trắng ra liền là thẩm vấn, thật ra thì chính là để cho Cận Tuấn trưởng nhớ lâu, không thiếu được một lần đánh.

Lúc này, Triệu lão bỗng nhiên gọi điện thoại tới, Cận Tuấn tiếp.

"Cận Tuấn, người ở chỗ nào? Ta có việc gấp tìm người." Bên đầu điện thoại kia, Triệu lão thanh âm có chút ưu thương nói.

"Ta ở bót cảnh sát. . ."

"Xảy ra chuyện gì?"

Triệu lão hỏi tới, Cận Tuấn thì đơn giản cùng Triệu lão nói một lần sự tình phát sinh, nghe xong, Triệu lão nói thẳng một câu yên tâm, lão phụ giúp người đòi một giải thích liền cúp điện thoại.

Cận Tuấn đang suy nghĩ Triệu lão có biện pháp gì có thể giúp hắn, lúc này Lưu Nhân liền mở cửa đi vào, sau lưng còn theo vào tới 2 người.

Ba người vừa tiến đến, phòng chờ thẩm vấn cửa liền bị đóng lại.

Lưu Nhân mặt đầy đắc ý đi tới Cận Tuấn trước mặt, kiêu căng phách lối đạo, "Tiếp thần khí à, mẹ, không phải mới vừa nói lời rất lớn tiếng rất quăng sao?"

"Phiền toái nói chuyện đừng dựa vào gần như vậy, người có miệng thú!" Cận Tuấn nói.

Lúc này còn có tâm tư làm trò đùa, cũng chỉ Cận Tuấn mới làm được.

"Miệng sạch một chút, nói cái gì vậy?" Lưu Nhân sau lưng một người cảnh sát chỉ Cận Tuấn mắng.

"Ha ha. . ."

Lưu Nhân cười lớn, sau đó đột nhiên ở Cận Tuấn trước mặt cời quần xuống, hành động này cũng làm Cận Tuấn sợ hết hồn, cứ việc hắn đã làm xong đối phó Lưu Nhân chuẩn bị, nhưng là "Tuyệt đối không nghĩ tới" hắn sẽ đến chiêu này.

"Người làm gì?" Cận Tuấn nghiêm mặt, hỏi.

"Mới vừa rồi người không phải nói bỏ quần áo hoạt họa quần lót sao, bỏ bây giờ nói cho người, đúng thì thế nào!" Lưu Nhân thần khí nói.

Lưu Nhân bất ngờ không kịp đề phòng tao khí thiếu chút nữa mù Cận Tuấn ánh mắt.

"Chưa ra hình dáng gì, bất quá đề nghị người đừng mặc Hi Dương Dương, mặc đồ thái lang tương đối khá, hồng hồng hòa hòa." Cận Tuấn cho ra một cái phát ra từ phế phũ trung khản đề nghị.

/*Dzung Kiều : <http://i1.letvimg.com/vrs/201208/30/ad6cca81bb134b0b956ddfb743641cbc.jpg>*/

Thấy Cận Tuấn đến nơi này cái đến nước, miệng vẫn là rất phách lối, Lưu Nhân lạnh lùng nói, "Ta nói cho người, hôm nay nếu muốn ra cái cửa này, hoặc là liền từ bỏ dưới háng chui qua, hoặc là hãy ngoan ngoãn chuẩn bị ăn com tù, phương hại công vụ tội, không nhiều, cũng chỉ ngồi cái ba năm thao túng."

Nghe được Lưu Nhân những lời này, Cận Tuấn mới biết được Lưu Nhân là cái này động cơ, trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm, mới đầu còn tưởng rằng là gặp được một cái có đặc thù là người tốt, ngược lại là hắn hiểu lầm.

Thấy Cận Tuấn không lên tiếng, Lưu Nhân lại nói, "Đừng nghĩ ai có thể tới bảo vệ người, ở chỗ này, bỏ chính là vương pháp."

Lười lại theo Lưu Nhân nói nhảm, Cận Tuấn dự định sử dụng ẩn thân phù, đem Lưu Nhân tên bại hoại này trước đánh đau một lần, sau đó sẽ tiêu sái đi.

Chẳng qua là có chút đáng tiếc, như vậy đồ tốt muốn lãng phí ở trên người một cái thứ bại hoại, Cận Tuấn đau tim.

Trên tay ẩn thân phù đã cầm, chỉ cần bóp vỡ là được, hết lần này tới lần khác lúc này, Cận Tuấn điện thoại di động lại vang lên.

Cận Tuấn cầm lên thấy là một điện thoại xa lạ, tiếp thông mới vừa phải nói, liền bị Lưu Nhân đoạt lấy đi, hắn cầm nói.

"Này, ai à? . . . Tìm Cận Tuấn, nha, hắn à, bây giờ không rảnh ở bót cảnh sát đợi, xem hắn biểu hiện có thể không thể đi ra ngoài. . . Ta cái buổi, người

Thị trưởng thành phố trợ lý ta vẫn là tỉnh trưởng con trai đây. . . Ngu dân!"

Lưu Nhân mắng chửi cúp điện thoại.

Cận Tuấn không biết điện tới người là ai,

Có thể ở bên cạnh nghe được Lưu Nhân cùng bên đầu điện thoại kia đối thoại, trong lòng lập tức liền biết rõ mấy phần, trong tay ấn thân phù thu vào.

"Bệnh thần kinh, gọi điện thoại mà nói Thị trưởng thành phố trợ lý, ta đặc biệt tỉnh trưởng đều là ba ta." Lưu Nhân đối với bên đầu điện thoại kia người thân phận hoàn toàn không tin, cúp điện thoại còn không quên mắng nữa một chút.

"Vạn nhất thật sự là thị trưởng làm sao?" Cận Tuấn nín cười, tò mò hỏi.

"Người loại người này có thể biết thị trưởng, đùa gì thế, chó vọng tưởng, thị trưởng rất bận rộn, cũng không rảnh rỗi quản người cái này chuyện hư hỏng." Lưu Nhân một chút cũng không quan tâm nói.

. . .

Ở một gian phòng làm việc bên trong, một cái người đàn ông trung niên ngồi ở trên ghế, đối diện với hắn, một người đàn ông không biết bởi vì sao chuyện, thật giống như giận quá.

"Thị trưởng, Cận Tuấn thật giống như xảy ra chuyện gì, ở trong bót cảnh sát, còn nữa, cái đồ nhận điện thoại cảnh sát nói. . ."

Người đàn ông muốn nói lại thôi.

Người đàn ông trung niên tỏ ý hắn nói một chút.

"Hắn nói người muốn Thị trưởng thành phố mà nói, hắn vẫn là tỉnh trưởng con trai."

"Một cổ tác phong bại hoại, lập tức tra một chút, mảnh khu vực kia bót cảnh sát là người nào chịu trách nhiệm?" Người đàn ông trung niên vỗ bàn một cái, không giận tự uy.

"Thị trưởng, không cần tra xét, ta biết, bên kia là Triệu Nhữ Kiệt quản."

"Lập tức gọi điện thoại cho Triệu Nhữ Kiệt, nếu là Cận Tuấn có chuyện gì, ta cảm hắn là hỏi, còn nữa, để cho hắn thật tốt quản lý nghiêm túc một chút tác phong cảnh sát, cảnh sát bên dưới đều là cái gì tư chất!"

. . .

Bót cảnh sát cửa, một người đàn ông người xuống xe, lòng như lửa đốt liền chạy vào bên trong, vừa đi vào, liền vỗ bàn lớn tiếng nói, "Là ai đem Cận Tuấn bắt!"

Tất cả mọi người tại chỗ bị cái này vừa vang lên thanh hù dọa, ngẩng đầu vừa thấy, mới phát hiện là bọn họ cục trưởng, Triệu Nhữ Kiệt, bọn họ đối với cục trưởng đột nhiên xuất hiện đều rất kinh ngạc, không phải đi thành phố họp mà, làm sao lập tức trở về, hơn nữa trở lại một cái liền phát hỏa hoạn.

Đang mất mảy ù dột ôm tiểu Thất Lộ Tiểu Khả vừa nhìn thấy Triệu Nhữ Kiệt xuất hiện, lập tức liền vọt tới, kích động đạo, "Cục trưởng, người muốn là Cận Tuấn làm chủ à, Lưu Nhân bêu xấu hắn, hơn nữa ở phòng chờ thẩm vấn bên trong sẽ đối hắn lạm dụng tư hình."

Lộ Tiểu Khả nói lời này lúc rất đáng thương, nước mắt cũng sắp rơi xuống, hắn là thật lo lắng Cận Tuấn xảy ra chuyện.

Nghe nói như vậy, Triệu Nhữ Kiệt trong lòng lập bộp một chút, trong cục quả thật xảy ra chuyện, không nói hai lời, Triệu Nhữ Kiệt để cho Lộ Tiểu Khả dẫn hắn đi.

Phòng chờ thẩm vấn bên trong, 2 cảnh sát vây quanh Cận Tuấn, Lưu Nhân hai chân tách ra, chỉ dưới háng nói, "Từ nơi này chui qua, chuyện gì cũng không có, mọi người xóa bỏ, nếu là không từ lời thật xin lỗi, từ từ ăn tù. . ."

Phịch!

Lưu Nhân còn chưa có nói xong, phòng chờ thẩm vấn cửa liền bị người đá văng, Lưu Nhân mới vừa muốn mở miệng mắng to, thấy rõ người tới là ai sau đó, tròn to con người, miệng không kiềm được co quắp mấy cái, nhanh chóng kéo quần lên, khăn trương nói, "Cục. . . Cục trưởng, người tại sao trở lại?"

Triệu Nhữ Kiệt cùng Lộ Tiểu Khả đám người vừa tiến đến, liền thấy trước mắt kỳ quái một màn này, Lưu Nhân quần áo một cái quần lót hướng về phía Cận Tuấn, không phải nói lạm dụng tư hình mà, cái này tư hình thật giống như có điểm không nhìn nổi. . .

Bỏ mặc như thế nào, Triệu Nhữ Kiệt giờ phút này đã bị tức thốt nhiên giận dữ, "Hừ, ta không trở lại tất cả các người phản rồi, lại dám đối với người vô tội lạm dụng tư hình."

Hôm nay chuyện này, không phải chuyện đùa, Triệu Nhữ Kiệt biết, nếu là không xử lý tốt, trên đầu mũ ô sa không thiếu được mũ hất, ở trong thành

phổ sẽ tra, đầu tiên là nhà hấn ông cụ gọi điện thoại tới, yêu cầu hấn nhanh đi về trong cục, nửa đường liền thị trưởng cũng gọi điện thoại tới, hơn nữa đều là một cái mục đích, bọn họ trong miệng Cận Tuấn xảy ra chuyện duy hấn là hỏi!

Triệu Nhữ Kiệt tự nhiên không dám thờ ơ, lập tức ra roi thúc ngựa chạy về, thật may không có xảy ra chuyện lớn gì, chẳng qua là để cho Triệu Nhữ Kiệt rất không hiểu là, cái này Cận Tuấn có cái gì bản lãnh, có thể nhà mình lão đầu tử cùng thị trưởng cũng ra mặt che chở.

converter Dung Kiều cầu bình chọn * cao trên app

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: đại hồng nhân bên cạnh Thị trưởng

Thấy Triệu Nhữ Kiệt đột nhiên xuất hiện ở phòng chờ thẩm vấn bên trong, Luru Nhân đã hù dọa phá thần, đứng qua một bên, không dám đi xem Triệu Nhữ Kiệt sắc mặt.

Để cho Luru Nhân nghĩ không hiểu chuyện, cục trưởng lúc nào không trở lại, hết lần này tới lần khác lúc này trở về, như vậy đối với thời gian.

Lộ Tiểu Khả ôm tiểu Thất ở Triệu Nhữ Kiệt phía sau, thấy Cận Tuấn sau đó, bước nhanh tới, kích động đạo, "Như thế nào, không có sao chứ?"

Thấy Lộ Tiểu Khả xuất hiện, Luru Nhân biết, nhất định là Lộ Tiểu Khả làm chuyện tốt, chỉ là vì một người bình thường, cục trưởng có cần phải như vậy khẩn trương sao.

Cận Tuấn lắc đầu một cái, xem Lộ Tiểu Khả sắc mặt, chắc hấn cũng là là hấn lo lắng sợ hãi, trong lòng nhất thời một dòng nước âm chảy qua.

Triệu Nhữ Kiệt ánh mắt cổ quái nhìn một chút Cận Tuấn, ngay sau đó ôn hòa cười nói, "Không bị ủy khuất gì chứ?"

"Không có, làm phiền cục trưởng."

Mới vừa rồi nghe Luru Nhân đối với Triệu Nhữ Kiệt gọi, Cận Tuấn đã biết người tới liền là cục cảnh sát cục trưởng, chẳng qua là thật là tò mò, đến tột cùng là Triệu lão dọn tới cứu binh vẫn là thị trưởng.

Cận Tuấn đứng lên, vươn vai một cái, đối với Luru Nhân dừng dừng một tiếng, ý sâu trường.

Cái gọi là tự làm bậy không thể sống, không làm chết cũng sẽ không chết!

Nghe được Cận Tuấn nói không có sao, Triệu Nhữ Kiệt treo trái tim thì dễ xuống, muốn thật là Cận Tuấn có chuyện gì, hấn cũng không ăn hết bao đi, nhà mình lão gia tử nơi đó như thế nào đi nữa cũng có thể nói qua đi, có thể đường đường thị trưởng muốn bảo vệ người ở hấn trong cục xảy ra chuyện, hậu quả có thể tưởng tượng được.

"Luru Nhân, nói một chút đi, mới vừa rồi ngươi cũng làm cái gì?" Triệu Nhữ Kiệt trầm giọng nói.

"Người này phương hại công vụ, ta chính là giam lại đối với hấn tiến hành tư tưởng giáo dục một chút, nhưng là không nghĩ tới bị các ngươi hiểu lầm ta là ở lạm dụng tư hình, cục trưởng, ta là oan uổng à." Luru Nhân không có thẳng thắn giao phó, còn trả đũa, lớn tiếng kêu oan.

Cận Tuấn cười nhạt, nhìn về phía Triệu Nhữ Kiệt, hấn muốn xem xem cục trưởng này, có phải là thật hay không sẽ tin tưởng Luru Nhân những thứ này nói láo.

Triệu Nhữ Kiệt cùng Lộ Tiểu Khả đám người không phải ngu si, làm sao biết tin tưởng Luru Nhân nói, lúc đi vào thấy một màn kia, ngươi nói ngươi là đối với người ta tiến hành tư tưởng giáo dục, vậy ngươi coi quần hướng về phía người ta làm gì?

"Hèn hạ, dám làm không dám làm tiểu nhân, Cận Tuấn lúc nào phương hại công vụ, rõ ràng chính là chính ngươi mạnh thêm một cái tội danh." Lộ Tiểu Khả lên tiếng mắng to Luru Nhân, là Cận Tuấn bắt bình giùm.

Triệu Nhữ Kiệt có thể lên làm cục trưởng, tự nhiên không biết hồ đồ, bằng Luru Nhân mấy câu nói làm sao có thể tin tưởng, "Luru Nhân, ngươi thật làm ta là lão hồ đồ sao, ta nói cho ngươi, trong ngày thường ta xem ngươi chẳng qua là động tác nhỏ cũng nhìn, nhưng hôm nay lại coi trời bằng vung, dám động dụng tư hình, thật làm cảnh sát cục là nhà ngươi mở sao!"

"Cục trưởng, ta không có, ngại đừng nghe bọn họ nói càn."

Lưu Nhân như cũ chưa từ bỏ ý định là mình giải thích rõ, suy nghĩ chủ hần là cục phó trưởng, lo ngại mặt mũi, Triệu Như Kiệt sẽ không đem hần như thế nào.

Triệu Như Kiệt không có nghe Lưu Nhân nói nhảm, trực tiếp nghiêng đầu qua, thay đổi nghiêm túc khuôn mặt, cười nói, "Cận Tuấn, ngại cảm thấy xử trí như thế nào Lưu Nhân thích hợp nhất."

Có thể làm cho thị trưởng cùng nhà mình lão gia tử cũng coi trọng như vậy người, Triệu Như Kiệt chính là dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, người tuổi trẻ trước mắt khẳng định không bình thường, loại người này không có thể đắc tội, cho nên hần phải tận lực lấy lòng.

Mà mọi người ở đây thấy đường đường bát cảnh sát cục trưởng lại đối với một người trẻ tuổi biểu hiện như vậy khách khí, thậm chí có thể nói là thấp giọng hạ khí, cũng bày tỏ khó tin, không hiểu Cận Tuấn đến tột cùng là người nào.

Lưu Nhân lại là như vậy, muốn còn muốn coi như sự việc bại lộ, bị Triệu Như Kiệt cục trưởng này biết, cũng không sẽ như thế nào, có thể giờ phút này, Triệu Như Kiệt lại hỏi mới vừa rồi bị mình nhục nhã người nên làm sao xử phạt mình, nhìn như hai người quan hệ còn không cạn, nhất thời cảm giác được tình huống không ổn.

"Ta tin tưởng cục trưởng sẽ là ta chủ trì công đạo." Cận Tuấn cười nói, hần dĩ nhiên rất rõ ràng Triệu Như Kiệt ý, bắt quá chơi tay này, hần cũng không phải tiểu Bạch.

Triệu Như Kiệt nghe hiểu liền Cận Tuấn nói bóng gió, đó chính là ngại biết làm phải làm ta hải lòng.

"Lưu Nhân lập tức ngưng chức tổng giám điều tra, liên quan đến bản lãnh cảnh vụ nhân viên toàn bộ đều phải tiếp nhận xử phạt, ngoài ra, cũng là thời điểm nên quản lý nghiêm túc một chút tác phong cảnh sát." Triệu Như Kiệt lớn tiếng nói, hần là cố ý nói cho Cận Tuấn nghe.

Cận Tuấn nghe những thứ này, trên mặt một chút biểu tình cũng không có, cùng Lộ Tiểu Khả đi thẳng đi ra ngoài.

"Cục trưởng, ta thật sự là bị oan uổng à." Lưu Nhân nhìn Cận Tuấn rời đi, rất là ủy khuất đạo, bộ dáng kia thật là so với Đậu Nga còn oan.

Triệu Như Kiệt nghe vậy, trực tiếp một cước đạp tới, đem Lưu Nhân đạp lộn mào trên đất, "Đừng lấy là ta không biết ngại cũng làm cái gì, ta nói cho ngại, ngại mẹ hần có biết hay không đây là người nào, thị trưởng bên cạnh đại hồng nhân ngại cũng dám đắc tội, tự tìm chết, lần này ai cũng không bảo vệ được ngại."

"Cái gì, hần thật sự là biết thị trưởng?" Lưu Nhân nghe được câu này, giống như sấm sét giữa trời quang vậy, đánh vào trong lòng.

Lưu Nhân hồi tưởng lại lời nói mới rồi, trên mặt giống như bị tát liền một cái lỗ tai to quang, đau rất.

"Điều này sao có thể!" Lưu Nhân thất hồn lạc phách, trong miệng tự lẩm bẩm, làm sao cũng không tiếp thụ nỗi sự thật này, phải biết mới vừa rồi hần còn tức miệng mắng to thị trưởng.

Triệu Như Kiệt không có để ý hần, để cho người đem Lưu Nhân nhốt lại, vội vàng đi ngay tìm Cận Tuấn.

Mà Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả mới ra liền bát cảnh sát, liền tiếp liền tiếp đến liền 2 điện thoại, một cái là thị trưởng đánh tới, một cái là Triệu lão đánh tới.

Hai người đều là hỏi Cận Tuấn như thế nào, sự việc đã giải quyết chưa, Cận Tuấn như vậy cũng biết, sở dĩ Triệu Như Kiệt người cảnh sát này cục cục trưởng sẽ vội và chạy về hỗ trợ, chính là bởi vì là hai người này quan hệ, một cái là thị trưởng, mà một người khác chính là bát cảnh sát cục trưởng Triệu Như Kiệt cha.

Thị trưởng gọi điện thoại lúc tới Cận Tuấn đoán được hần nhất định sẽ trợ giúp, cho nên thu ần thân phù, để cho Cận Tuấn cảm thấy ngoài ý muốn nhất chính là Triệu lão, lại là bát cảnh sát cục trưởng cha, khó trách hần sẽ buông xuống mà nói, nguyên lai đều có thực lực.

Lộ Tiểu Khả ở một bên nghe được những tin tức này sau đó, trong lòng cũng là rất khiếp sợ, không nghĩ tới Cận Tuấn còn có tầng này thân phận, cùng thị trưởng còn có bát cảnh sát cục trưởng quan hệ đều không cạn.

Bất quá những thứ này đối với Lộ Tiểu Khả mà nói đều không phải là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất vẫn là làm Cận Tuấn người khoác kim giáp thánh y xuất hiện ở hần trong mắt một khắc kia, hần cả người đã thất thủ.

Cận Tuấn, chính là nàng trong mắt cái thể anh hùng!

Cận Tuấn không suy nghĩ nhiều như vậy, đang lúc chuẩn bị rời đi, Triệu Như Kiệt từ trong bát cảnh sát bước nhanh đi ra, vừa nhìn thấy Cận Tuấn, mừng rỡ nói, "Cận Tuấn, ngại khoan hãy đi, đi một chút lão gia tử nhà ta noi đó, hần tìm ngại có việc gấp."

Những thứ này, Cận Tuấn mới vừa rồi nghe Triệu lão nói, để cho hần vội vàng đi qua, nói là trong điện thoại không nói rõ ràng.

Chuyện mới vừa rồi bỏ mặc như thế nào, vẫn là nhờ có Triệu Như Kiệt, cho nên Cận Tuấn hướng Triệu Như Kiệt nói đa tạ.

"Cục trưởng Triệu, vậy ta bây giờ liền đi qua." Cận Tuấn nói.

Biết Cận Tuấn thân phận khẳng định rất đặc thù, Triệu Nhữ Kiệt có lòng làm quen, "Già cục trưởng không cục trưởng, không thấy bên ngoài liền kêu ta một tiếng anh Triệu, đi, ta lái xe, chúng ta cùng đi."

Thấy Lộ Tiểu Khả cùng Cận Tuấn quan hệ không cạn, Triệu Nhữ Kiệt ngay sau đó lại nói với nàng đạo, "Tiểu Khả, ngươi biểu hiện rất tốt, Lưu Nhân đội trưởng chỗ ngồi liền do ngươi thay thế, tiếp tục cố gắng."

Lộ Tiểu Khả nghe nói như vậy, vui vẻ nhảy, nói, "Cảm ơn cục trưởng, ta nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của ngươi."

"Chúc mừng ngươi nha, đội trưởng Lộ." Cận Tuấn cười nói, cũng thay Lộ Tiểu Khả vui vẻ.

Không có cự tuyệt Triệu Nhữ Kiệt, Cận Tuấn cùng Lộ Tiểu Khả ngồi chung lên xe của hắn.

Trên đường, Triệu Nhữ Kiệt tò mò hỏi, "Cận Tuấn, lỡ mắng hỏi một chút, ngươi cùng thị trưởng có phải hay không rất quen à?"

Nghe vậy, Cận Tuấn suy nghĩ một chút, hắn cùng thị trưởng thật giống như cũng không có rất quen đi, hai người chỉ gặp mặt qua một lần.

"Không có à, không tính là quen thuộc đi, hắn tìm ta chính là muốn uống ta rượu mà thôi." Cận Tuấn không chút nghĩ ngợi nói.

"Uống ngươi rượu, chẳng lẽ ngươi là bán rượu?" Triệu Nhữ Kiệt không hiểu hỏi.

converter Dung Kiều cầu khen thưởng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Tầm Bảo Kỳ Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.